சித்தாந்தப் பிரமாண நூல்கள்

ரூ. ப. பை

12511. நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி
மூலமும் உரையும்

1104. திருமலையந்தாதி உரையுடன்

3976 போரூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

3954 மயிலைப்பாதி வாண்மை பூம்பாத்
தி, ஒ திருவறையந்தாதி

4158 மாவைத் திரிபந்தாதி

3989 ஸ்ரீ ஞானசபையம்மை பதிற்றுப்
பத்தந்தாதி

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நூற்றெட்டுத்திருப்பதி யந்தாதி

மூலமும் - உரையும்.

தனியன்

ஏற்றமணவாள ரிசைத்தாரந் தாதிவெண்பா
தோற்றக் கேடில்லாத தொன்மாலைப்-போற்றத்
திருப்பதியாநூற்றெட்டினையுஞ் செபிப்போர்
கருப்பதியா வண்ணமுண் டாக.

(இதனதுபதப்பொருள்) தோற்றம் - உற்பத்தியுங்,—கேடு - நாசமும்,— இல்லாத - இல்லாத,—தொல் - பழமையாகிய,—மாலை - ஸ்ரீ அப்பதியை,—போற்ற - துதிக்க,—திருப்பதியாம் - திவ்விய க்ஷேத்திரங்களாகிய,—நூற்றெட்டினையும் - நூற்றெட்டையும்,—செபிப்போர் - ஸ்மரணைசெய்பவர்கள்,—கரு - தாயின் உதரத்தில்,— பதியாவண்ணம் - படியாதவிதம்,—உண்டாக - உண்டாகும்படி,— ஏற்றம் - புகழ்பொருந்திய,— மணவாளர் - மணவாளதாசரென்பவர்,—அந்தாதிவெண்பா - வெண்பா அந்தாதியை,—இசைத்தார் - சொல்லினார் — எ-று.

(கருத்து.) கருப்பதியாவண்ணம் திருமாலைப்போற்ற நூற்றெட்டுத் திருப்பதி வெண்பா அந்தாதியை மணவாளதாசர் இசைத்தார் (என்பதாம்.) செபித்தல் - செபித்தலென நின்றது.

நான்முகம்.

ஆழ்வார்கள் துதி.

பொய்கைபூ தன்பேயார் பொன்மழிசைக் கோன்மாறன்
செய்ய மதுரகவி சேரர்பிரான் - வையகமெண்
பட்டர்பிரான் கோதைதொண்டர் பாதப் பொடிபாணன்
கட்டவிழ்தார் வாட்கலியன் காப்பு.

(இ-ள்) பொய்கை - பொய்கையாழ்வாரும், — பூதன் - பூதத்தாழ்வாரும், — பேயார் - பேயாழ்வாரும், — பொன்மழிசைக் கோன் - திருமழிசையாழ்வாரும், — மாறன் - நம்மாழ்வாரும், செய்ய மதுரகவி - செவ்விய மதுரகவியாழ்வாரும், — சேரர்பிரான் - குலசேகராழ்வாரும், — வையகம் - பூமியிலுள்ளோரால், — எண் - நன்குமதிக்கப்பட்ட, — பட்டர்பிரான் - பெரியாழ்வாரும், — கோதை - சூடிக்கொடுத்தாளும், — தொண்டர்பாதப்பொடி - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும், — பாணன் - திருப்பாணாழ்வாரும், — கட்டு அவிழ் - முறுக்குடைந்த, — தார் - பூமாலையணிந்த, — வாட்கலியன் - திருமங்கையாழ்வாரும், — காப்பு - காவலாகும் — எ-று.

(க-து) பொய்கையாழ்வாராதியோர் இந்நூலுக்கிடையூறின்றி காக்கவேண்டும் — எ-ம். (க)

பிறவாத பேறு பெறுதற் கென்றானும்
மறவா திறைஞ்செனன் மனனே - நாவாளன்
வண்குருகூர் வாவி வழுதி வளநாடுடைய
தண்குருகூர் நம்பிதிருத் தாள்.

(இ-ள்) என் மனனே - என்னுடைய நெஞ்சே! — நாவாளன் - நாவையுடையவரும், — வண் - அழகிய, — குருகூரை - நா

ரைகள் உலாவும்,—வாவி - தடாகங்களையுடைய,—வளம் - வளம்பொருந்திய,—வழுதிநாடு - பாண்டிநாட்டை,—உடைய - தமக்கு இருப்பிடமாகவுடைய,—தண் - குளிர்ந்த,—குருகூர் - திருக்குருகூரில் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய,—நம்பி - சடகோபருடைய,—திருத்தாள் - அழகியசரணங்களை,—பிறவாத - ஜனிக்காத,—பேறு - இலாபத்தை,—பெறுதற்கு - அடைதற்கு,—என்றனும் - எக்காலத்தும்,—மறவாது - மறவாமல்,—இறைஞ்சு - வணங்குவாயாக—எ-று.

(க-து.) என்மனமே! பரமபதத்தை அடைதற்பொருட்டு திருக்குருகூர்நம்பி திருத்தாள் சேவி—எ-ம். (௨)

முன்னை பிறந்திறந்து மூதுலகிற் பட்டவெல்லாம்
என்னை மறந்தனையோ வென்னெஞ்சே - சொன்னேன்
இனியெதிரா சன்மங்க ளின்றுமுதற் பூதூ
முனியெதிரா சன்பேர் மொழி.

(இ-ள்) என்னெஞ்சே - என் மனமே!—முன்னை - பூர்வம்,—பிறந்து - ஜனித்து,—இறந்து - மரித்து,—மூது - பழமையாகிய,—உலகில் - பிரபஞ்சத்தில்,—பட்ட எல்லாம் - அனுபவித்தயாவையும்,—என்னே - ஏன்,—மறந்தனையோ - மறந்துவிட்டாயோ,—சொன்னேன் - செப்பினேன்,—இனி - இனிமேல்,—சன்மங்கள் - பிறவிகள்,—எதிரா - வாராவாம்,—(ஆதலால்) இன்றுமுதல் - இன்றுமுதற்கொண்டு,—பூதூர் - ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் எழுந்தருளிய,—முனிஎதிராசன் - எதிராஜமுனிவருடைய,—பேர் - திருநாமத்தை,—மொழி - சொல்லுவாயாக—எ-று.

(க-து,) நெஞ்சே - எதிராஜமுனிவர்பேரை ஸ்மரிக்கில் ஜன்மம் வாராது—எ-ம். (௩)

முக்கால மில்லா முகில்வண்ணன் வைகுந்தத்
தெக்காலஞ் செல்வா விருக்கின்றேன் - தக்காரெண்
கூரத்தாழ் வானடியைக் கூடுதற்கு நாயடியேன்
போரத்தாழ் வானசடம் போட்டு.

(இ-ள்) நாய்அடியேன் - நாய்போன்ற தாசனாகியயான்,— போர - மிகவும்,—தாழ்வான - இழிவாகிய,— சடம் - தேகத்தை,—போட்டு - நீக்கிவிட்டு,—தக்கார் - அறிஞரால்,—எண் - நியானிக்கப்பட்ட,—கூரத்து ஆழ்வான் - கூரத்தாழ்வாரது,— அடியை - திருப்பாதங்களை,—கூடுதற்கு - சேர்வதற்கு,—முக்காலம் - பூத பௌஷிய வர்த்தமான மென்னு மூன்றுகாலங்களும்,—இல்லா - தனக்கில்லாத,—முகில்வண்ணன் - மேகவண்ணனுடைய,—வைகுந்தத்து - பரமபதத்தில்,—எக்காலம் - எந்நாளில்,—செல்வான - ஏகும்படி,—இருக்கின்றேன் - இருக்கின்றேன—எ-று. (அந்வயம்) நாயடியேனித்தாழ்வான சடம்போட்டுக் கூரத்தாழ்வானடியைக் கூடுதற்கு, முகில் வண்ணன் வைகுந்தத் தெக்காலஞ் செல்வா விருக்கின்றேனெனக்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. (௪)

நான்கூட்டில் வந்தவன்றே நானறியா நன்மையெல்லாந்
தான்கூட்டி வைத்தநலந் தான்கண்டீ - ராங்கூட்டச்
சிட்டருக்கு வாய்த்த திருவரங்க னின்னருளாற்
பட்டருக்காட் பட்டயன்.

(இ-ள்) ஆம் கூட்டம் - கூட்டமாகிய,—சிட்டருக்கு - பாகவதாசனுக்கு,—வாய்த்த - கிடைத்த,—திருவரங்கன - திருவரங்கநாதனது,—இன்அருளால் - இனியகிருபையினால்,—பட்ட

ருக்கு - குணவாளபட்டருக்கு,—ஆட்பட்ட - அடிமைப்பட்டதனாலுண்டாகிய,—பயன் - பிரயோசனமானது,—நான் - (தாசனாகிய)யான்,—கூட்டில் - தேகத்தில்,—வந்தஅன்றே - உதித்த அப்போதே,—நான் அறியா - எனக்குத்தெரியாத,—நன்மை எல்லாம் - நலங்களையெல்லாம்,—தான் - தானே,—கூட்டிவைத்த - கிடைக்கும்படி செய்த,—நலம்தான் - உபகாரத்தை,—கண்டீரோ - பார்த்தீர்களா!—எ-று.

(க-ரை.) பட்டருக்கு ஆட்பட்டதனாலாய பயன் சகல நன்மையுந் தானே கூட்டிவைத்தனன்—எ-ம். (௫)

ஈரிருப தாஞ்சோழ மீரொன்ப தாம்பாண்டி
ஓர்பதின்மூன் றுமலைநா டோரிரண்டாம் - சீர்நடுநா
டாறோடீ ரெட்டுதொண்டை யவ்வடநா டாறிரண்டு
கூறுதிரு நாடொன்றாக் கொள்.

(இ-ள்) சோழமீரிருபதாம் - சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் நாற்பதாகும்,—பாண்டி ஈரொன்பதாம் - பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகள் பதினெட்டாகும்,—மலைநாடு ஓர்பதின்மூன்றும் - மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் பதின்மூன்றாகும்,—சீர்நடுநாடோர்இரண்டாம் - சிறந்தநடுநாட்டுத் திருப்பதிகள் இரண்டாகும்,—தொண்டை ஆறோடீரெட்டு - தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகள் இருபத்திரண்டாகும்,—அவ்வடநாடு ஆறிரண்டு - அவ்வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் பன்னிரண்டாகும்,—கூறு - சொல்லாநின்ற— திருநாடு ஒன்று ஆ - திருவைகுந்தம் ஒன்று ஆக நூற்றெட்டுத்திருப்பதியென,—கொள் - கொள்ளுவாயாக—எ-று.

(க-ரை.) நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளு மிவ்வழி யடங்கும்-எ-ம்

நூல்.

சோழநாட்டுத்திருப்பதிகள் - ௪௰.

திருவரங்கம்பெரியகோயில்.

சீர்வந்த வுந்தித் திசைமுகனு லல்லாதென்
சோர்வந்த சொல்லிற் சுருங்குமோ - ஆர்வம்
ஒருவரங்கங் கோயி லுகந்தவனை யாள்வான்
திருவரங்கங் கோயிற் சிறப்பு.

(இ-ள்) ஆர்வம் - அன்பையுடைய,— ஒருவர் - தாசபூசுராம் ஒருவருடைய,— அங்கம் - சரீரத்தை,—கோயில் - கோயிலாக,—உகந்து - விரும்பி,—அவனை - அத்தாசபூசுரனை,—ஆள்வான் - அடிமைகொள்பவனுகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனது,—திருவரங்கம்கோயில் - திருவரங்கம்பெரியகோயில் (என்னும் திவ்விய தேசத்தின்,)—சிறப்பு - பெருமையானது,—சீர் - சிறப்புவாய்ந்த,—உந்தி வந்த - நாபிக்கமலத்திலுதித்த,— திசைமுகனுல் - பிரமதேவனுல்,—அல்லாது - அல்லாமல்,—என் - என்னுடைய,—சோர்வந்த - குற்றமுற்ற,—சொல்லில் - மொழியில்,— சுருங்குமோ - அடங்குமோ—எ-று.

(விசேடம்) ஆர்வம் - அன்புடைய,—ஒருவர் - ஒப்பற்றதவசிகள்,—அங்கு அங்கு - அவ்வவ்விடங்களில்,—கோயில் - அவர்க்கு ஒழியப்பெற்றல்,—அவனை - அவர்களை,—உகந்து - சந்தோஷித்து,—ஆள்வான் - அடிமைகொள்பவனுடைய —என்றுரைப்பாருமுளர்.

(க-து.) திருவரங்கங்கோயிற் சிறப்பு எனது சொல்லில் அடங்காது—எ-ம். (௧)

திருவுறையூர்.

சிறப்புடைய செல்வத் திருப்பதிகள் போல
மறப்புடைய நாயேன் மனத்துள் - உறப்போந்
தரநகையா நின்ற வரங்கா திருவாழ்
உறநகையா யிங்குறைந்த தோது.

(இ-ள்) சிறப்பு உடைய - பெருமை வாய்ந்த,—செல்வம் - ஐஸ்வரியம் பொருந்திய,—திருப்பதிகள்போல - திவ்யக்ஷேத்திரங்கள்போல,—மறப்பு உடைய - மறதியையுடைய,—நாயேன் - நாய்போன்றவனாகிய எனது,—மனத்துள் - சிந்தையில்,—உற - பொருந்த,—போந்து - வந்து,—அறம் - தருமத்தை,—நகையா நின்ற - பொருந்தவைக்காநின்ற,—அரங்கா - திருவரங்கநாதனே!—திருவாழ் - பெரியபிராட்டியார் வசிக்கின்ற,—உறநகையா - திருவுறையூரென்னுந் திவ்யதேசத்தையுடையவனே,—இங்கு - என்மனதில்,—உறைந்தது - பொருந்திய காரணத்தை,—ஓது - சொல்லுவாயாக—எ-று.

(க-ள்) உறந்தையா! சிறப்புடைய திருப்பதிகள்போல என் மனத்துள் உறைந்தது ஓது—எ-ம். (உ)

திருத்தஞ்சைநகரம்.

ஓதக்கே ணெஞ்சே யுனக்குமிது நன்றெனக்கும்
மேதக்க நன்மையினி வேறில்லை - போதப்
பெருந்தஞ்சை மாமணியைப் பேணி வடிவம்
பொருந்தஞ்சை மாமணியைப் போற்று.

(இ-ள்) நெஞ்சே - மனமே!—ஓத - யான் சொல்ல,—கேள் - கேட்பாயாக,—உனக்கும் இது நன்று - (எந்தனக்கேயன்றி) உந்தனுக்கும் இது நல்லதாகும்,—எனக்கும் - எந்தனுக்கும்,—மே

தக்க - மேன்மையாகிய,—நன்மை - நலமானது,— வேறு இல்லை - பிறிதொன்றில்லை,— போத - மிகவும்,—பெரு - பெரிய,—தஞ்சை - திருத்தஞ்சையென்னுந் திவ்விய தேசத்திலெழுந்தருளிய,—மாமணியை - சிறந்த மாணிக்கம்போன்ற சுவாமியை,—பேணி - போற்றி,—பொருந்து - நித்தியமாக வசித்த,—வடிவம் அஞ்சை - விபவம், பரத்துவம், அந்தரியாமித்துவம், அர்ச்சாவதாரம், வியூகம் என்னும் ஐந்து வடிவங்களையும்,—மா - பெரிய பிராட்டியாரையும்,—மணியை - கவுஸ்துவமணியையும்,—போற்று - துதிசெய்வாயாக—எ-று.

(க-து.) மனமே! திருத்தஞ்சை மாமணியைப் போற்றின் நம்மிருவருக்கும் நன்மையாம்—எ-ம். (௩)

திருவன்பில்.

போற்றிசெய வோர்குடைக்கீழ் பொன்னுமிந்நாடும்
நாற்றிசையு மாண்டாலு நன்கில்லை - தோற்றமிலா
எந்தையனபி லாதி யிணைத்தா மரையடிக்கே
சிந்தையன்பி லாதார் சிலர்.

(இ-ள்) தோற்றம் இலா - உற்பத்தியில்லாத,— எந்தை - என் தந்தையாகிய,—அனபில் - திருவன்பிலென்னுந் திவ்விய தேசத்திலெழுந்தருளிய,—ஆதி - மூலகாரணனது,—இணைத்தாமரை அடிக்கு - உபயசரணாரவிந்தங்களுக்கு,— சிந்தை - மனதில்,— அன்பு இலாதார் - பத்தியில்லாதவராகிய,—சிலர் - சிலபேர்,— போற்றிசெய - (யாவரும்) துதிக்க,—ஓர்குடைக்கீழ் - ஏகசத்திரத்தின்கீழ் (அதாவது ஒரே செங்கோலின் கீழ்),— பொன்நாடும் - தேவலோகத்தையும்,—இந்நாடும் - இவ்வுலகத்தையும்,— நால்திசையும் - நான்கு திக்குகளையும்,—ஆண்டாலும் - அரசா

ட்கிசெய்தபோதிலும்,—நன்கு இல்லை - நன்மையில்லை—எ-று ஏ-தேற்றம்.

(க-து.) எங்தை யடிக்கு அன்பிலார் பொன்னுமிம் இக்கார மாண்டாலும் நன்கில்லை—எ-ம். (அ)

திருக்கரம்பனூர்.

சிலமா தவஞ்செய்துந் தீவேள்வி வேட்டும்
பலமாநதியிற் படிந்தும் - உலகில்
பரம்பநூல் கற்றும் பயனில்லை நெஞ்சே
கரம்பனூ ருத்தமன்பேர் கல்.

(இ-ள்) சில - சிறிது,—மாதவம் - பெருந்தவத்தை,—செய்தும் - புரிந்தும்,—தீவேள்வி வேட்டும் - அக்கினி ஹோத்திரமாகிய யாகந்தைச்செய்தும்,—பல - பலவாகிய,—மாநதியில் - மிக்க புண்ணிய ஆறுகளில்,—படிந்தும் - மூழ்கியும்,—உலகில் - உலகத்தில்,—பரம்ப - விரியாக,—நூல் - சாஸ்திரங்களை,—கற்றும்-வாசிதத்தும்,—பயன் - பிரயோசனம்,—இல்லை - (ஒன்று) மில்லை (ஆதலால்),—நெஞ்சே - மனமே!—கரம்பனூர் - திருக்கரம்பனூ ரென்னுந்திவ்விய க்ஷேத்தி லெழுந்தருளிய,—உத்தமன் - புருஷோத்தமனது,—பேர் - திருநாமங்களை,—கல் - கற்றுகொள்ளுவாயாக—எ-று.

(க-து.) திருக்கரம்பனூ ருத்தமன்பேரைக் கல்லாது யாது புரியினும் பயனில்லை—எ-ம். (௫)

திருவெள்ளறை.

கல்லிருந்தான் றங்தை கமலத்தோ னக்கமலத
தில்லிருந்தான் றனதையாங் கேசவனன்றே - தொல்லுலகை
உள்ளறையா நின்றனையா துள்ளமே தள்ளாமிசுத்தி
வெள்ளறையான் றுளே விரும்பு.

(இ-ள்) கல் இருந்தான் - (கைலாய) மலையிலிருந்த சிவனது,—தந்தை -தகப்பன்,—கமலத்தோன் - தாமரையில்வசிக்கும் பிரமனுக்கு,—அக்கமலத்தில்இருந்தான் - அந்தத்தாமரைக்கமலத்திலிருந்த பிரமனது,—தந்தை - பிதா,—அரங்கேசனென்று - திருவரங்கநாதனென்று,—தொல்லை - பழமையாகிய,—மறையுள் - வேதங்களுள்,—அறையாநின்றமையால் - சொல்லுகையால்,—உள்ளமே - மனமே,—கள்ளம் இன்றி - கரவடமில்லாமல்,—வெள்ளறையான் - திருவெள்ளறையென்னும் திவ்விய தேசத்தையுடையவனது,—தாள் - பாதங்களை,—விரும்பு - ஆசைகொள்ளுவாயாக—எ-று. ஏ-முன்னையது - அசை—பின்னையது - தேற்றம்,

(க - து.) உள்ளமே! வெள்ளறையான் றாளை விரும்பு—எ-ம். (௯)

திருப்புள்ளம்பூதங்குடி.

விரும்பினவை யெய்தும் வினையனைத்துந் தீரும்
அரும்பரம வீடு மடைவீர் - பெரும்பொறிகொள்
கள்ளம்பூ தங்குடிகொள் காயமுடை யீரடிகள்
புள்ளம்பூ தங்குடியிற் போம்.

(இ-ள்) விரும்பினவை - இச்சித்தவைகள்,—எய்தும் - வந்துகூடும்,—வினை அனைத்தும் - வினைகள்யாவும்,—தீரும் - நீங்கும்,—அரு - அரிய,—பரமவீடும் - மேலாகிய மோக்ஷமும்,—அடைவீர் - சேருவீர்கள் (ஆதலால்),—பெரு - பெரிய,—பொறி - ஐம்பொறிகளை,—கொள் - கொண்ட,—கள்ளம் - கரவடமும்,—பூதம் - பூதங்களும்,—குடிகொள் - வாசமாயிருக்கிற,—காயம் - தேகத்தை,—உடையீர் - உடையவர்களே,—அடிகள் - கப்பெருமானது,—புள்ளம் பூதங்குடியில் - திருப்புள்ளம் பூத

ங்குடி யென்னும் திவ்யதேசத்துக்கு,—போம் - ஏகுங்கள்—ஏ-று.

(க-து.) புள்ளம் பூதங்குடியிற்சேகில் விரும்பினவை யாவும் கிடைக்கும்—எ-ம்.

(எ)

திருப்பேர்நகர்.

போமானை யெய்து பொருமானைக் கொம்புபறித்
தாமானை மேய்த்துவந்த வம்மானை - தாமச்
செழுந்திருப்பே ரானைச் சிறுகாலைச் சிந்தித்
தெழுந்திருப்பேற் குண்டோ விடர்.

(இ-ள்) போம் - தனக்குமுன்னதாகச்சென்ற,—மானை - (மாரீசனென்னும்) மானை,—எய்து - அஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்து,—பொரும் - யுத்தஞ்செய்த,—ஆனை - (குவலயாபீடமென்னும்) யானையினது,—கொம்பு - தந்தங்களை,—பறித்து - கவர்ந்து,—ஆம் - விருத்தியாகின்ற,—ஆனை - பசுக்கூட்டத்தை,—மேய்த்துவந்த - மேய்த்துவந்த,—அம்மானை - சுவாமியை,—தாமம் - மாலையணிந்த,—செழு - வளவிய,— திருப்பேரானை - திருப்பேரென்னுந் திவ்விய தேசத்தையுடையவனை,—சிறுகாலை - பிராதகாலத்தில்,—சிந்தித்து - தியானித்து,—எழுந்திருப்பேற்கு - எழுந்திருக்குமெனக்கு,—இடர் - துன்பமானது,— உண்டோ - உள்ளதோ (இல்லை)—எ-று. ஓ-எதிர்மறை.

(க-து.) திருப்பேர்நகரானைச் சிந்தித் தெழுந்திருப்பவனுக்கு இடர் இல்லை—எ-ம்.

(அ)

திருவாதனூர்.

இடரான வாக்கை யிருக்க முயலார்
மடவார் மயக்கின் மயங்கார் - கடவுளர்க்கு
நாதனூ ராதரியார் நன்னெறிசென் றுய்யவல்
லாதனூ ரெண்ணேயடி யார்.

யில்தோறும் - முன்றில்தோறும்,—நின்று நின்று - நெடுநேரம் நின்று—தூங்கும் - உறங்கிவிழும்,—மடம் - அறியாமையாகிய,—நெஞ்சே - மனமே!—இன் - இனிமையாகிய,—தமிழை - தமிழ்ச்செய்யுளை—கூறைக்கும் - வஸ்திரத்திற்கும்,—சோற்றுக்கும் - அன்னத்திற்கும்,—கூறேல் - பாடாதே,—பேறு ஆக - பயன் உண்டாக,—சேறைக்கு - திருச்சேறையென்னும் திவ்விய தேசத்துக்கு,—நாயகன் - தலைவனது,—பேர் - திருநாமத்தை,—செப்பு - சொல்லுவாயாக—எ-று. கூறேல் என்னு முற்றை எச்சமாக்கிப் பாடாமல் எனவுரைப்பினுமமையும்—

(க-ரு) நெஞ்சே! இன் தமிழால் சேறைக்குநாதன் பேரை கூறு—எ-ம். (௬௨)

திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியம்.

செப்புங்கா லாதவனுந் திங்களும்வா னுந்தரையும்
அப்புங்கா லுங்கனலு மாய்நின்றான் - கைப்பால்
அலைச்சங்க மேந்து மணியரங்கத் தம்மான்
தலைச்சங்க நாண்மதியத் தான்.

(இ-ள்) கைப்பால் - கையினிடத்தில்,—அலை - (சத்துருக்களை) அலையச்செய்யும்,—சங்கம் - பாஞ்சசந்நியத்தை,—ஏந்தும் - தாங்கிய,—அணி - அழகிய,—அரங்கத்து - திருவரங்கத்திலெழுந்தருளிய,—அம்மான் - சுவாமியும்,—தலைச்சங்கநாண்மதியத்தான் - திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியமென்னுந்திவ்வியதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்றவனுமாகிய (ஸ்ரீயப்பதி),—செப்புங்கால் - சொல்லுமிடத்தில்,—ஆதவனும் - சூரியனும்,—திங்களும் - சந்திரனும்,—வானும் - ஆகாயமும்,—தரையும் - பூமியும்,—அப்பும் - ஜலமும்,—காலும் - காற்றும்,—கனலும் - அக்கினியும்,—ஆய்நின்

றான் - ஆகின்றானன்—எ-று. அலை சங்கம் - சமுத்திரத்திலு
ண்டாகிய சங்கம் எனினுமமையும்.

(க-து.) திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியத்தான் அட்டமூர்த்தமு
மாய்நின்றான்—எ-ம். (௧௩)

திருக்குடந்தை.

தானே படைத்திவ் வுலகைத் தானே யளித்துநீ
தானே யழிக்குந் தளர்ச்சியோ - வானில்
திருமகுடங் கைக்கச் சிறுகுறளாய் நீண்ட
பெருமகுடந் தைக்கிடந்தாய் பேசு.

(இ-ள்) உலகை - உலகத்தை,—நீ தானே படைத்து - நீரே சி
ருஷ்டித்து—நீ தானே அளித்து - நீரே பிரக்ஷித்து,—நீ தா
னே - நீரே,—அழிக்கும் - சம்மரிக்கும்,—தளர்ச்சியோ - இளை
ப்பினாலோ,—வானில் - ஆகாயத்தில்,—திருமகுடம் - அழகிய
கிரீடமானது,—கைக்க - பொருந்த,—சிறு - சிறிய,—குறளா
ய்—வாமனவதாரமாகி,—நீண்ட - பின்திருவிக்கிரம அவதார
ங்கொண்ட,—பெரும - பெருமானே,—குடந்தை - திருக்கு
டந்தை யென்னுந் திவ்யதேசத்தில்,—கிடந்தாய - சயனித்
திருக்கின்றனை,—பேசு - சொல்லுவாயாக.—எ-று.

(க-து) நெடியோனே! நீர் திருக்குடந்தையிற் பள்ளி
கொண்டது சிருட்டி திதி சம்மாரஞ் செய்ததனாலுண்டாகிய
ஆயாசமோ—எ-ம். (௧௪)

திருக்கண்டியூர்.

பேசுவரிற் றென்னரங்கன் பேரெல்லாம் பேசுகவாய்
கேசவனைக் காண்கவிழி கேட்கசெவி - யீசனார்
கண்டியூர் தோஷ முழுதுந் திரவா மற்றவிர்த்தான்
கண்டியூர் கூட்புக்கவென் கை.

(இ-ள்) வாய் - என்வாயானது,—பேசவரில் - பேசவேண்டில்,—தென் - தெற்கின்கணுள்ள,—அரங்கன் - திருவரங்கநாதனது,—பேர் எல்லாம் - திருநாமங்களையெல்லாம்,— பேசுக - பேசக்கடவது,—விழி - என் கண்களானவை,—கேசவனை - கேசவனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவனை,—காண்க - காணக்கடவது,—செவி - என் காதுகள்,—கேட்க - அவன்(புகழையே)கேட்கக்கடவது,—ஈசனார் - ருத்திரனார்,—உண்டி - உணவை,—ஊர் தோறும் - ஊர்கடோறும்,—உழன்று - வருந்திச்சென்று,—இரவாமல் - யாசியாமல்,—தவிர்த்தான் - நீக்கியவனுடைய,—கண்டியூர் - திருக்கண்டியூரென்னுந்திவ்வியதேசத்தை,—என் கை - என்கரங்களானவை,—கூப்புக - குவித்துவணங்கக்கடவன—எ-று.

(க-து.) எனது வாய் முதலிய தென்னரங்கன்புகழ் கூறுதல் முதலியவற்றிற் குபயோகமாகுக—எ-ம். (கரு)

திருவிண்ணகரம்

கையு முரையுங் கருத்துமுனக் கேயடிமை
செய்யும்படிநீ திருத்தினாய் - ஐயா
திருவிண்ணகராளா சிந்தையிலு மெண்ணேனோ
பெருவிண்ணகராளும் பேறு.

(இ-ள்) கையும் - கரங்களும்,—உரையும் - சொல்லும்,—கருத்தும் - நினைப்பும்,—உனக்கே - நினக்கே,—அடிமைசெய்யும்படி - தொண்டுபுரியும்வண்ணம்,—நீ - நீயே,—திருத்தினாய் - திருந்தச்செய்தாய்,(ஆதலால் உன்னைத் தியானிப்பதை விட்டு),—ஐயா - ஐயனே,—திருவிண்ணகராளா - திருவிண்ணகரமென்னுந் திவ்வியதேசத்தை ஆளப்பட்டவனே,—பெரு - பெரிய,—விண்ணகர் - தேவலோகத்தை,—ஆளும் - அரசுசெய்யும்,—பே

று - செல்வத்தை,—சிந்தையிலும் - மனதிலும் —எண்ணேன்- (கிஞ்சித்தேனு) நினையேன்—எ-று.

(க-து.) திருவிண்ணகரானா! நினக்குத் தொண்டு செய்வதை விட்டு தேவலோகத்தை ஆளும் பேறு எண்ணேன்—எ-ம்.(கசு)

திருக்கண்ணபுரம்

பேறு தரினும் பிறப்பிறப்பு நோய்மூப்பு
வேறு தரினும் விடேன்கண்டாய் - ஏறுநீர்
வண்ணபுரத் தடியன் மனம்புகுந்தாய் வைகுந்தா
கண்ணபுரத் தாயுன் கழல்.

(இ-ள்) ஏறுநீர் - சமுத்திரம்போலும்,— வண்ணம் - நிறத்தையுடைய,—புரத்தாய் - திருமேனியையுடையவனே,—என - எனது,—மனம் - கருத்தில்,—புகுந்தாய்-பிரவேசித்தவனே,— வைகுந்தா - பரமபதத்தையுடையவனே,—கண்ணபுரத்தாய் - திருக்கண்ண புரமென்னுந்திவ்விய தேசத்தையுடையவனே,— உன்கழல் - நின் திருவடிகளை,—பேறுதரினும் - செல்வத்தைக் கொடுத்தாலும், — பிறப்புஇறப்பு - ஜனனமரணத்தையும்,— நோய் - வியாதியையும். — மூப்பு - விருத்தாப்பியத்தையும்,— வேறுதரினும் - இன்னும்வேறுமெவற்றைக் கொடுப்பினும்,— விடேன் - விடுநீங்கேன—எ-று. கண்டாய் - முன்னிலை யசை.

(க-து.) திருக்கண்ணபுரத்தாய்! நன்மைவரினும் தீமைவரினு ம் நின் கழலை மறவேன்—எ-ம். (கஎ)

திருவாலி.

கழன்றுபோம் வாயுவினைக் கட்டாம தீர்த்தம்
உழன்றுபோ யாடாம லும்தேன் - அழன்று

பொருவாலி காலன் பரகாலன் போற்றும்
திருவாலி மாயனையே சேர்ந்து.

(இ-ள்) அழன்று - கோபித்து,—பொரு - யுத்தஞ்செய்த,—வாலி - வாலிக்கு,—காலன் - இயமனும்,— பரகாலன் - திருமங்கையாழ்வார்,—போற்றும் - துதிக்கின்ற,—திருவாலி - திருவாலியெனனும் திவ்விய தேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கும்,—மாயனை - மாயனென்னுந்திருநாமத்தையுடையவனுமாகிய விஷ்ணுவை,—சேர்ந்து - அடைந்து,—கழன்றுபோம் - உடலைவிட்டு நீங்கிப்போகின்ற,—வாயுவினை - பிராணவாயுவினை,—கட்டாமல் - பந்திக்காமலும்,— தீர்த்தம்,—புண்ணிய நதிகளில்,—உழன்று போய் - வருந்திச்சென்று,—ஆடாமல் - ஸ்நானஞ்செய்யாமலும்,—உய்ந்தேன் - உச்சீவித்தேன்—எ-று.

(க-து) திருவாலிமாயனைச் சேர்ந்து பிராணாயாம முதலிய செய்யாமலே உய்ந்தேன்—எ-ம். (சஅ)

திருநாகை.

சேர்ந்துனக்குக் குற்றேவல் செய்திலனென் சிந்தையினீ
ஆர்ந்ததற்கோர்கைம்மாறறிகிலேன்-பூந்துவரை
மன்னாகை யாழி வலவா வலம்புரியாய்
தென்னாகை யாயருளிச் செய்.

(இ-ள்) சேர்ந்து - நின்னை அடைந்து,—உனக்கு - உந்தனுக்கு,—குற்றேவல் - சிறியபணிவிடையை,—செய்திலன் - செய்யாதவனாகிய,—என்சிந்தையில் - என் மனதில்,— நீ ஆர்ந்ததற்கு - நீர் எழுந்தருளியதற்கு,—ஓர் கைம்மாறு - ஓர் பிரதியுபகாரமும்.—அறிகிலேன் - தெரிந்திலேன்,— (ஆயினும்) பூம் - அழகிய,—துவரை - துவாரகாபுரிக்கு,— மன்னா - அரசனே,—கை - கரத்தில்,—ஆழி - சக்கரத்தையுடைய,—வலவா - வெற்

றியுடையவனே,—வலம்புரியாய் - பாஞ்சசந்நியத்தையுடையவனே,—தென் - தெற்கின்கணுள்ள,—நாகையாய் - திருநாகையென்னுந் திவ்விய தேசத்தையுடையவனே,—அருளிச்செய் - கிருபைசெய்வாயாக—எ-று.

(க-று.) தென்நாகையாய்! நீ என் மனம்புகுந்ததற் கோர்கைம்மாறின்றேனு மருள்புரிக—எ-ம். (கசு)

திருநறையூர்.

செய்ய சடையோன் றிசைமுகத்தோன் வானவர்கோன்
ஐயமறுத் தின்ன மறியாரே - துய்ய
மருநறையூர் வண்டுழாய் மாயோன்செவ் வாயோன்
திருநறையூர் நின்றான் செயல்.

(இ-ள்) துய்ய - பரிசுத்தமாகிய,—மரு-வாசனை தங்கிய,—நறை-தேன்,—ஊர்-பரவுகின்ற,—வண்-வளப்பம்பொருந்திய,—துழாய் - திருத்துழாய் மாலையையுடைய,—மாயோன் - மாயோனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவனும்,—செவ் வாயோன் - செந்தாமரைபோன்ற வாயையுடையவனும்,—திருநறையூர் - திருநறையூரென்னுந் திவ்விய தேசத்தில்,—நின்றான் - நின்ற திருக்கோலங் கொண்டவனுமாகிய திருமாலின்,—செயல் - செயலை,—செய்ய - சிவந்த,—சடையோன் - சடையினையுடைய ருத்திரனும்,—திசைமுகத்தோன் - பிரமனும்,—வானவர்கோன் - தேவேந்திரனும்,—ஐயம் அறுத்து - சந்தேகத்தை நீக்கி,—இன்னம் - இன்னும்,—அறியார் - தெளியார்கள் - எ-று. ஏ-தேற்றம்.

(க-று.) திருநறையூர் நின்றான் செயலை ஒருவராலுமுணர்தல் கூடாது—எ-ம். (உ0)

திருநந்திபுர விண்ணகரம்.

செயற்கரிய செய்வோமைச் செய்யாம னெஞ்சே
மயக்குவா ரைவர் வலியால்- நயக்கல்வி
சிந்திபுர விண்ணகர வென்பர்திருச் செங்கண்மால்
நந்திபுர விண்ணகர நாடு.

(இ-ள்) செயற்கு - செய்தற்கு,—அரிய - அருமையானவை களை,—செய்வோமை - செய்யுந்தன்மையையுடைய எம்மை,—செய்யாமல் - செய்யவொட்டாமல்,—ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்களாவார்,—வலியால் - வன்மையால்,—மயக்குவர் - மயக்குவார்கள்(அன்றியும்),—நயகல்வி-நயம்பொருந்தியகல்வியை,—சிந்தி - செறித்து(பாடி)—விண்ணகர- தேவேந்திரனுககுச்சமானமானவனே,—புர - காப்பாயாக,—என்பர் என்றிரக்கும்படி செய்வர்(ஆதலால் - அங்ஙனம் பஞ்சேந்திரியங்களின் வயத்தாய்ச்செல்வதைவிட்டு),—நெஞ்சே - மனமே,—நந்திபுரவிண்ணகரம் - திருநந்திபுரவிண்ணகர மென்னுந் திவ்வியதேசத்தை,—நாடு - தியானிப்பாயாக. எ-று.

(க-து.) பஞ்சேந்திரியங்களின் வயத்தாய்ச் செல்வதைவிட்டு திருநந்திபுரவிண்ணகரம் நாடு—எ-ம். (உக)

திருவிந்தளூர்.

நாடுதும்வா நெஞ்சமே நாராய ணன்பதிகள்
கூடுதும்வா மெய்யடியார கூட்டங்கள் - சூடுதும்வா
வீதியிந்த ளத்தகிலின் வீசுபுகை வாசமெழும்
ஆதியிந்த ளூரா னடி.

(இ-ள்) நெஞ்சமே - மனமே,—நாராயணன் - நாராயணனுடைய,—பதிகள் -திருப்பதிகளை,—நாடுதும் வா - தரிசிப்போம்

வா,—மெய் - உண்மையாகிய,—அடியார் கூட்டங்கள் - தாச கோஷ்டியில்,—கூடுதும் வா - சேர்வோம் வா,—வீதி - வீதி களில்,—இநதளத்து - தூபக்கால்களில்,—அகிலின் - அகிற் கட்டைகளின்,—வீசு - வீசுகின்ற,—புகை - தூமத்தின்,—வா சம் - கந்தமானது,—எழும் - எழுகின்ற,—ஆதி - முதன்மை யாகிய,—இந்தளூரான் - திருவிந்தளூரென்னுந் திவ்யதேசத் தையுடையவனது,—அடி - பாதங்களை,—சூடுதும் வா - தரி த்துக் கொள்ளுவோம் வா. எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே! நாராயணன் பதிகள் நாடி, மெய்யடியா ர்கூட்டத்துக்கூடி, அடிசூடிக்கொள்ளுவம் வா—எ-ம். (உஉ)

திருச்சித்திர கூடம்.

அடியா லுலகெல்லா மன்றளந்து கொண்ட
நெடியானைக் கூடுதியே னெஞ்சே - கொடிதாய
குத்திரகூ டங்கி கொளுந்தாமுன் கோவிந்தன்
சித்திரகூ டங்கருதிச் செல்.

(இ-ள்) நெஞ்சே - மனமே,—அடியால் - திருவடியினால்,— உலகு எல்லாம் - உலகங்களை எல்லாம்,—அன்று - வாமனாவ தாரங் கொண்டகாலத்து,—அளந்து கொண்ட - அளவிட்டு வாங்கிக்கொண்ட,—நெடியானை - (பின்)திருவிக்கிரமாவதாரங் கொண்டவனை,—கூடுதியேல் - கூடக்கருதினால்,—கொடிதாய- கொடுமையாகிய,— குத்திரம் - வஞ்சனையையுடைய,—கூடு - தேகமானது,—அங்கி - அக்கினியில்,—கொளுந்தாமுன் - வே காமுன்னம்,—கோவிந்தன் - கோவிந்தனுடைய,—சித்திரகூட ம் - திருச்சித்திரகூடமென்னும் திவ்யதேசத்தை,—கருதி - நி

னைத்து,—செல் - ஏகுவாயாக—எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே! தேகம் தகனப்படுவதற்குமுன் திருச்சித்திரகூடங்கருதிச் செல்—எ-ம். (உக)

திருச்சீராமவிண்ணகரம்.

செல்லுந் தொறுமுயிர்பின் செல்லு மிருவினையை
வெல்லு முபாயம் விரும்புவீர் - தொல்லரங்கர்
சீராம விண்ணகரஞ் சேர்மினபின் மீளாத
ஊராம விண்ணகர முண்டு.

(இ-ள்) செல்லும் தொறும் - (உடலைவிட் டுயிர்)நீங்கிப்போகுந்தோறும்,—உயிர்பின் - உயிரின்பின்,—செல்லும் - போகாநின்ற,—இருவினையை-(நல்வினை தீவினையென்னும்)இரண்டு வினைகளையும்,—வெல்லும் - செயிக்கின்ற,—உபாயம் - உபாயத்தை,—விரும்புவீர் - இச்சிக்கின்றவர்களே,—தொல் - புராதனமாகிய,—அரங்கர் - திருவரங்கநாதருடைய,— சீராமவிண்ணகரம் - திருச்சீராம விண்ணகரமென்னுந் திவ்வியதேசத்தை,—சேர்மின் - அடையுங்கள்,—பின் - மறுபடியும்,—மீளாத - திரும்பக்கூடாத,—ஊராம் - திருநாடாகிய,—அ விண்ணகரம் - அந்தப் பரமபதமானது,—உண்டு - கிடைக்கும்—எ-று.

(க-து.) சீராமவிண்ணகரம்சேர்ந்தால் பரமபதம் கிடைக்கும்—எ-ம். (உஉ)

திருக்கூடலூர்.

உண்டோகேட் டிற்றுமோந் துப்பார்க்கு மைவர்க்கே
தொண்டுபட லாமோவுன் றொண்டனேன் - விண்டிலங்கும்
ஆடலூர் கேயிமுத லெம்படையா யன்புடையாய்
கூடலூ ராயிதனைக் கூறு.

(இ-ள்) உன் தொண்டனேன் - உனது அடிமையாகிய யான்,—உண்டு - புசித்து,—கேட்டு - கேட்டு,—உற்று - பரிசித்து,—மோந்து - வாசனைபார்த்து,—பார்க்கும் - காண்கின்ற,—ஐவர்க்கே - பஞ்சேந்திரியாதியர்க்கே—தொண்டுபடல் ஆமோ—அடிமைப்படலாகுமோ.—விண்டு - ஒளிவிட்டு,—இலங்கும் - பிரகாசிக்கின்ற,—ஆடல் ஊர் - போர்புரியும்,—நேமிமுதல் - சக்கரமுதலாகிய,— ஐம்படையாய் - பஞ்சாயுதங்களையுடையவனே,—அன்பு உடையாய் - தயையுடையவனே,—கூடலூராய் - திருக்கூடலூரென்னுந் திவ்விய தேசத்தையுடையவனே,—இதனைக்கூறு - இதனைச் சொல்லுவாயாக—எ - று.

(க-து.) திருக்கூடலூராய்! உன் தொண்டன் பஞ்சேந்திரியாதியர் வசத்தாதல் தகுதியன்று—எ-ம். (உ௫)

திருக்கண்ணங் குடி.

கூறுபுகழ்த் தன்னடிக்கே கூட்டுவரோ வின்னமென்னை
வேறுபடப் பல்பிறவில் வீழ்த்துவரோ - தேறுகிலேன்
எண்ணங் குடியா யிருந்தானின் றான்கிடந்தான்
கண்ணங் குடியான் கருத்து.

(இ-ள்) எண்ணம்-என்மனதில்,—குடியாயிருந்தான்-வாசமாகவிருந்தவனும்,—நின்றான் - நின்றகோலங் கொண்டிருந்தவனும்,—கிடந்தான் - சயனித்த கோலங்கொண்டவனுமாகிய,—கண்ணங்குடியான் - திருக்கண்ணங்குடியென்னுந் திவ்வியதேசத்தையுடையவராது,—கருத்து - எண்ணமானது,— கூறு - சொல்லுகின்ற,—புகழ் - கீர்த்தியினையுடைய,—தன் அடிக்கே - தனது சரணங்களுக்கே,—கூட்டுவரோ - சேர்ப்பாரோ,—இன்னம் - இனிமேலும்,—என்னை - அடியேனை,—வேறுபட - காறு

விதப்பட,—பல் பிறப்பில் - பலஜனனங்களில், — வீழ்த்துவ ரோ - விழும்படிசெய்வாரோ,—தேறுகிலேன் - ஒன்று மறியே ன்—எ-று.

(க-து.) திருக்கண்ணங்குடியான் எண்ணம் யாதோ யானறி கிலேன்—எ-ம். (உசு)

திருக்கண்ணமங்கை.

கருத்தினால் வாக்கினா னான்மறையுங் காணா
வொருத்தனைநீ நெஞ்சே யுணரிற் - பெருத்தமுகில்
வண்ணமங்கை கண்கால் வனசந் திருவரங்கம்
கண்ணமங்கை யூரென்று காண்.

(இ-ள்) கருததினால் - மனதினாலும்,—வாக்கினால் - வாக்கி னாலும்,—நான்மறையும் - நான்குவேதங்களும்,—காணா - தெரி யொணாத,—ஒருத்தனை - ஒருத்தனாகிய விஷ்ணுவை,—நெஞ் சே - மனமே,—நீ உணரில் - நீ அறியில்,—வண்ணம் - நிறமான து,—பெருத்த - பெரிதாகிய,—முகில் - மேகமென்றும்,—அம் - அழகிய,—கை - கரங்களும்,—கண் - நேத்திரங்களும்,—கால் - திருவடிகளும்,—வனசம் - தாமரைகளென்றும்,—திருவரங்க ம் - திருவரங்கமும்,—கண்ணமங்கை - திருக்கண்ணமங்கையு ம்,—ஊர் - அவனது திவ்வியதேசங்களென்றும்,—காண் - அறி வாயாக—எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே! நமதுபெருமானை யுணரவேண்டில் முகில் வண்ணனென்றும், வனசம்போன்ற அங்கை கண் காலுடையவ னென்று மறிக—எ-ம். (உஎ)

திருக்கவித் தலம்

காணியு மில்லமுங் கைப்பொருளு மீன்றோரும்
பேணிய வாழ்க்கையும் பேருறவும் - சேணில்

புவித்தலத்தி லின்பமும் பொங்கரவ மேறிக்
கவித்தலத்திற் கண்டுயில்வோன் கால்.

(இ-ள்) காணியும் - பூமியும்,—இல்லமும் - வீடும்,—கைப் பொருளும் - கரத்திலுள்ள திரவியமும்,—பேணிய - விரும்பி ய,—வாழ்க்கையும் - வாழ்வும்,—போ உறவும் - மிக்க சுற்றமு ம்,—சேணில் - தெய்வலோகத்திலும்.—புவித்தலத்தில் - பூ லோகத்திலு(முண்டாகிய),—இன்பமும் - சுகமும்,—பொங்கு- கோபமுள்ள,—அரவம் ஏறி - ஆதிசேடன்மீ தேறி,—கவித்தல த்தில்,—திருக்கவித்தலமென்னுந் திவ்வியதேசத்தில்,—கண்து யில்வோன் - திருக்கண்வளர்ந் தருளுகின்றவனுடைய,—கால - திருவடியேயாம்—எ-று.

(க-து) திருக்கவித்தலத்தில் கண்துயில்வோன் கால்களே எனது சமஸ்த சம்பத்தும்—எ-ம் (உஅ)

திருவெள்ளியங்குடி.

காலளவு போதாக் கடன்ஞாலத் தோர்கற்ற
நூலளவே யன்றி நுவல்வாரார் - கோலப்
பருவெள்ளி யங்குடியான பாதகலூன் மாய்த்த
திருவெள்ளி யங்குடியான் சீர்.

(இ-) கோலம் - அழகிய,—வெள்ளியங் குடியான் - திரு வெள்ளியங்குடி யென்னுந் திவ்விய தேசத்தை யுடையவனா து,—சீர் - சிறப்பை,—கால் - திருவடியினால்,—அளவுபோதா- அளவிடுதற்குப்போதாத,—கடல் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த,—ஞால த்தோர் - உலகத்தவர்கள்,—கற்ற - வாசித்துகொண்ட,— நூல் - சாஸ்திரங்களின்,—அளவு அன்றி - வரையறையி ன்ல் லாமல்,—நுவல்வாரார் - (அந்நூலளவுக்குமேம்பட்டு) சொல்ல

வல்லவர்கள்யாவருளர்—எ-று.

(க-து.) திருவெள்ளறையான் சீர் யாவர் நுவலவல்லவர்—எ-ம். (உக)

திருமணிமாடக்கோயில்.

சீரே தருங்கதியிற் சேருகைக்கு நானுன்னை
நேரே வணங்கினே னெஞ்சேநீ - பாரில்
அணிமாடக் கோயி லரங்கனார் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு.

(இ-ள்) நெஞ்சே - மனமே,— நீ - நீ,—சீரே - சிறப்பையே,—தரும் - கொடுக்கின்ற,—கதியில் - மோக்ஷபதவியில்,—சேருகைக்கு - அடையும் வண்ணம்,—நான் - யான்,—உன்னை - நின்னை,—நேரேவணங்கினேன் - சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினேன்.—பாரில் - பூமியில்,—அணி - அழகிய,—மாடம் - உப்பரிகைகளையுடைய,—கோயில் - திருவரங்கம்பெரியகோயிலிலெழுந்தருளிய,—அரங்கர் - திருவரங்கநாதனுடைய,—நாங்கூர் - திருநாங்கூரின் கண்ணதாகிய,—மணிமாடக்கோயில் - திருமணிமாடக்கோயிலென்னுந திவ்வியதேசத்தை,—வணங்கு - நமஸ்கரிப்பாயாக—எ-று. நாங்கூர் எ-கு நாம்கூர=அச்சத்தை விளைக்கும் எனினு மமையும்.

(க-து.) நெஞ்சே திருமணிமாடக்கோயில் வணங்கு—எ-ம்.

திருவைகுந்த விண்ணகரம்.

வணங்கேன் பிறதெய்வ மாலடியா ரல்லார்க்
குணங்கேடர் தங்களுடன் கூடேன்-இணங்கிநின்ற
வைகுந்த விண்ணகரம் வாழ்த்துவே னீதன்றோ
வைகுந்த விண்ணகர வாழ்வு.

(இ-ள்) பிறதெய்வம் - இதர தெய்வங்களை,—வணங்கேன் - பணியேன்,— மால் - விஷ்ணுவினுடைய,—அடியார் அல்லா - தாசபூத ராசாத,—குணம்கேடர்தங்களுடன் - நற்குணமில்லாத கயவருடன்,— கூடேன் - சேரேன்,—இணங்கி நின்று - இயைந்திருந்து,—வைகுந்த விண்ணகரம் - திருவைகுந்தவிண்ணகரமென்னுந் திவ்வியதேசத்தை, —வாழ்த்துவேன் - துதிப்பேன்,—ஈது அன்றோ - இஃதல்லவோ,—வைகுந்தவிண்ணகரம் - திருவைகுந்த விண்ணகரத்தினுடைய,—வாழ்வு - வாழ்வாவது.

(க-து.) நான்பகவத்விஷயங்களுக்கே யுரியவனுவன்—எ-ம்.

திருவரிமேயவிண்ணகரம்.

வாழு மடியார் மடநெஞ்சே நம்மளவோ
தாழுஞ் சடையோன் சதுமுகத்தோன் - பாழிக்
கரிமேய விண்ணகரக் காவலோன் கண்டாய்
அரிமேய விண்ணகரத் தார்க்கு.

(இ-ள்) அரிமேய விண்ணகரத்தார்க்கு - திருவரிமேயவிண்ணகரமென்னும் திவ்வியதேசத்தையுடையவருக்கு,—மடம் - அறியாமையையுடைய,—நெஞ்சே - மனமே,—வாழும் - வாழ்கின்ற,—அடியார் - பாகவதர்கள்,—நம் அளவோ - நமமட்டோதானே? அன்று,—தாழும் - தாழ்ந்த,—சடையோன் - சடையினையுடைய ருத்திரனும்,—சதுமுகத்தோன் - பிரமனும்,—பாழி - பலம் பொருந்திய,—கரி - அயிராவதமென்னும் யானையின்மேல்,—மேய - பொருந்திய,—விண்ககரம் காவலோன் - தேவலோகத்துக்கு அரசனுகிய இந்திரனுமாகும்—எ-று. கண்டாய்—முன்னிலை யசை.

(க-து) திருவரிமேயவிண்ணகரத்தார்க்கு அடியவராவா ரிவரிவரெனக் கூறியது—எ-ம். (கஉ)

திருத்தேவனார் தொகை.

ஆர்க்கும் வலம்புரியா லண்டமு மெண்டிசையுங்
கார்க்கடலும் வெற்புங் கலங்கினவால் - சீர்க்கும்
திருத்தேவ னார்தொகைமால் செவ்வாய்வைத் தூதத்
தருத்தேவனார் தொகையுஞ் சாய்ந்து.

(இ-ள்) சீர்க்கும் -சிறப்புவாய்ந்த,—திருத்தேவனார்தொகை-திருத்தேவனார்தொகை யென்னுந்திவ்வியதேசத்திலெழுந்தருளிய,—மால் - விஷ்ணுவானவர்,—ஆர்க்கும் - சத்திக்கின்ற,—வலம்புரியால்-பாஞ்சசந்நியத்தினால்,—செவ்வாய்வைத்து,—செந்தாமரைபோன்ற வாயில்வைத்து,—ஊத - தொனிக்க,—அண்டமும் - அண்டங்களும்,—எண் திசையும் - அஷ்ட திக்குகளும்,—கார் - கரிய,—கடலும் - சமுத்திரமும்,—வெற்பும - மலையும்,—தரு தேவனார் - கற்பகத்தருவையுடைய தேவர்களுடைய,—தொகையும் - கூட்டமும்,—சாய்ந்து - மூர்ச்சித்து வீழ்ந்து,—கலங்கின - கலக்கமுற்றன—எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) திருத்தேவனார்தொகை மால் வலம்புரி வைத்தூத யாவுங் கலங்கின—எ-ம். (௩௪)

திருவண்புருடோத்தமம்.

சாய்ந்த திருவரங்கந் தண்வேங் கடங்குடந்தை
ஏய்ந்த திருமா லிருஞ்சோலை - பூந்துவரை
வண்புரு டோத்தமமாம் வானவர்க்கும் வானவனும்
ஒண்புரு டோத்தமன்ற னூர்.

(இ-ள்.) சாய்ந்த - சயனித்த கோலங்கொண்ட,—திருவரங்கம் - திருவரங்கமும்,—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய,—வேங்கடம்-திருவேங்கடமும்,—குடந்தை - திருக்குடந்தையும்,—ஏய்ந்த - பொருந்திய,—திருமாலிருஞ்சோலை - திருமாலிருஞ்சோலை மலை

யும்:—பூ - அழகிய,—துவரை - துவாரகாபுரியும்,—வண்புரு டோத்தமம் - திருவண்புருடோத்தமமும்,—வானவர்க்கும்-தே வாகளுக்கும்,—வானவன்னும் - தேவனுகிய,—ஒள் - ஒள்ளி ய,—புருடோத்தமன்றன் - புருஷோத்தமனுடைய,—ஊர் - தி வ்விய தேசங்களாகும்—எ-று

(க-து.) ஒள்ளிய புருடோத்தமன் ஊர் இவை யெனக் கூறிய து—எ-ம். (௩௪)

திருச்செம்பொன்செய்கோயில்.

ஊர் வேன் மடலை யொழிவேன் மடநாணம்
சேர்வேன் கரிய திருமாலைப் - பாரறிய
வம்பொன்செய் கோயி லரங்கனணி நாங்கூர்ச்
செம்பொன்செய் கோயிலினிற் சென்று.

(இ-ள்.) அம் - அழகிய,—பொன் - பொன்னாற்செய்த,—கோயில் - கோயிலையுடைய,—அரங்கன் - திருவரங்க நாதனு,—அணி - அழகிய,—நாங்கூர் - நாங்கூரின்கணுள்ள,—செம் பொன் செய்கோயில் - திருச்செம்பொன்செய்கோயி லெனனும் திவ்வியதேசத்தில்,—சென்று - போய்,—பார் - பூமியிலுள்ளவ ாகள்,—அறிய - தெரிந்துகொள்ளும்படி,—ஊர்வேன்மடலை - ம டலின் மேலேறுவேன்,— மடம் - அறியாமையையும்,— நாணம் - வெட்கத்தையும்,—ஒழிவேன் - விட்டுவிடுவேன்,—கரி ய - கார்நிறைத்தையுடைய,—திருமாலை - விஷ்ணுவை,—சேர் வேன் - அடைவேன—எ-று.

(க-து.) திருச்செம்பொன்செய்கோயிலில் சென்று மடலூர்த ல் செய்வேன்—எ-ம். (௩௫)

திருத்தெற்றியம்பலம்.

சென்றது காலந் திரைநரைமூப் பானவினி
என்றுகொல் சாவதியோ மென்னெஞ்சே - கன்றாற்

உருத்தெற்றி யம்பலத்தை யோர்விளவின் வீழ்த்தான்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தைச் சேர்.

(இ-ள்) என் நெஞ்சே - என்மனமே — சென்றது காலம் - காலம் கழிந்தது,— திரை - தேகந் தளர்ந்து சுருங்குதலும்,— நரை - மயிர்வெளுத்தலும்,— மூப்பு - வயோதிகமும்,— ஆன - ஆயின,— இனி - இனிமேல்,— சாவு - மரணம்,— என்றுகொல் - என்றைக்கோ,— அறியோம் - தெரியோம்,— (ஆதலால்) கன்றால் - கன்றுக்குட்டியினால்,— உருத்து - கோபித்து,— எற்றி - மோதி,— அம் - அழகிய,— பலத்தை - பழத்தை,— ஓர் விளவின் - ஓர் விளாமரத்தினின்றும்,— வீழ்த்தான் - விழச்செய்தவனது,— திருத்தெற்றியம்பலத்தை - திருத்தெற்றியம்பல மென்னுந் திவ்யதேசத்தை,— சேர் - சென்று அடைவாயாக-எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே! நரை - திரை - மூப்புவந்தன, இனி சாக்காடு என்று வருமோ, ஆதலால் திருத்தெற்றியம்பலத்தைச் சேர்—எ-ம். (௩௬)

திருமணிக்கூடம்.

சேராது முன்செய்த தீவினைபின் செய்வதுவும்
வாரா தினிநீ மடநெஞ்சே - நேராக்
குருமணிக்கூடத்தானைக் கொம்புபறித் தானைத்
திருமணிக் கூடத்தானைச் செப்பு.

(இ-ள்) மடம் - அறியாமையையுடைய,— நெஞ்சே - மனமே,— நீ முன் - நீ பூர்வத்தில்,— செய்த - புரிந்த,— தீவினை - தீயவினையானது,— சேராது - அணுகாது,— பின் - இனிமேல்,— செய்வதுவும் - செய்யுந்தீவினையும்,— இனிவாராது - இனிவந்துசேராது,— (ஆதலால்) நேரா - எதிர்த்த,— குரு - நிறத்தையுடைய,— மணி - ரத்தினகசிதமாகிய,— கூடத்து - கூடத்

திற்கட்டிய,—ஆனை - குவலயாபீடமென்னும்யானையின்,—கொம்பு - மருப்பை,—பறித்தானை ஒடித்தவனை,—திருமணிக்கூடத்தானை - திருமணிக்கூடமென்னும் திவ்வியதேசத்தையுடையவனை,—செப்பு - துதிசெய்வாயாக—எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே! திருமணிக்கூடத்தானைச் செப்பின் சஞ்சித பிராரத்த ஆகாமிய கன்மங்கள்நீங்கும்—எ-ம். (௧௭)

திருக்காவளம்பாடி.

செப்பேன் மனிதருக்கென் செஞ்சொற் றமிழ்மாலை
கைப்பேன் பிறதெய்வங் காண்பாரை - எப்போதும்
காவளம்பா டித்திருமால் காற்றா மரைதொழுது
நாவளம்பா டித்திரிவே னான்.

(இ-ள்) என் - என்னுடைய,—செஞ்சொல் - செவ்வியமொழிகளாலாகிய,—தமிழ்மாலை - தமிழ்மாலையை,—மனிதருக்கு - மானிடர்மேல் (நான்),—செப்பேன - சொல்லேன்,—பிறதெய்வம் - அந்நியதேவதாந்தரங்களை,—காண்பாரை - தரிசிக்கின்றவர்களை,—கைப்பேன் - வெறுப்பேன்,—எப்போதும் - எக்காலத்தும்,—காவளம்பாடி - திருக்காவளம்பாடி யென்னும் திவ்வியதேசத்திலெழுந்தருளிய,—திருமால் - விஷ்ணுவினுடைய,—கால்தாமரை - திருவடித்தாமரைகளை,—தொழுது - வணங்கி,—நா - நாவினால்,—வளம் - வளப்பமுற,—பாடித்திரிவேன - பாடிச்சஞ்சரிப்பேன்—எ-று.

(க-து.) திருக்காவளம்பாடிமாலைத் தொழுது நாவளமுறப் பாடித் திரிவேன்—எ-ம். (௧௮)

திருவெள்ளக்குளம்.

காணடிமை செய்யவிடாய் நானேனை யெம்பெருமான்
தானடிமை கொள்ளவிடாய் தானானான் - ஆனதற்பின்

வெள்ளக் குளத்தே விடாயிருவ ருந்தணிந்தோம்
உள்ளக் குளத்தேனை யொத்து.

(இ-ள்) நான் - யான்,—அடிமைசெய்ய - தொண்டுசெய்வதற்கு,—விடாய் நான் ஆனேன் - நான் தாகங்கொண்டவனாயினேன்,—எம்பெருமான் - எமது பெருமானானவர்,—தான் அடிமைகொள்ள,—தான் தொண்டுகொள்ள,—விடாய் தான் ஆனான் - தானுந்தாகங்கொண்டார்,—ஆனதன்பின் - இங்ஙனமிருவரும் விடாய்கொண்டதற்குப்பின்,—வெள்ளக்குளத்தே - திருவெள்ளக்குளமென்னுந் திவ்வியதேசத்தின்கண்,—இருவரும் - யாங்களிருவரும்,—உள்ளம் - மனதில்,—குளம் - வெல்லத்தையும்,—தேன் - தேனையும்,—ஒத்து - ஒப்பாய்,—விடாய் தணிந்தோம் - தாக நீங்கினோம்—எ-று.

(க-து) திருவெள்ளக்குள நாதனு நானு மாசையுற்று தாசனு மாண்டானு மாகினோம்—எ-ம். (௬௧)

திருப்பார்த்தன்பள்ளி.

ஒத்தமரரேத்து மொளிவிசும்பும் பாற்கடலும்
இத்தலத்திற் காண்பரிய வென்னெஞ்சே - சித்துணர்ந்த
தீர்த்தன்பள் ளிக்கிருந்து செப்பவெளி நின்றானைப்
பார்த்தன் பள்ளிக்குட் பணி.

(இ-ள்) ஒத்து - ஒன்று சேர்ந்து,—அமரர் - தேவர்கள்,—ஏத்தும் - துதிக்கின்ற,—ஒளி - பிரகாசம்பொருந்திய,—விசும்பும் - பரமபதமும்,—பாற்கடலும் - திருப்பாற்கடலும்,—இத்தலத்தில் - இப்பூமியின் கண்,—காண்பு அரிய - காணுதற்கரியன (ஆயினும்),—என் - எனது,—நெஞ்சே - மனமே,—சித்து - உண்மையை,—உணர்ந்த - அறிந்த,—தீர்த்தன் - பரிசுத்தனாகிய பிரகலாத ஆழ்வான்,—பள்ளிக்கு இருந்து - பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து,—செப்ப - சொல்ல,—வெளிநின்றானை - பிரசன்னமானவ

னை,—பார்த்தன் பள்ளிக்குள் - திருப்பார்த்தன்பள்ளி யென்னும் திவ்வியதேசத்தில்,—பணி - வணங்குவாயாக—எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே! திருப்பார்த்தன்பள்ளியில் பிரகலாத ஆழ்வானுக்குப் பிரசந்நமானவனை வணங்கு—எ-ம். (௪௦)

சோழநாடு - முற்றிற்று.

பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகள். கஅ.

திருமாலிருஞ்சோலைமலை.

பணிந்தேன் றிருமாலைப் பாமாலை தாளில்
அணிந்தே னருடஞ்ச மாகத் - துணிந்தேன்
திருமா லிருஞ்சோலை சேர்ந்தே னெனக்கு
வருமா லிருஞ்சோதி வான்.

(இ-ள்) திருமாலை - பெரியபிராட்டியை மார்பிலுடைய விஷ்ணுவை,—பணிந்தேன் - வணங்கினேன்,—பாமாலை - பாக்களாலாகியமாலையை,—தாளில்-திருவடிகளில்,—அணிந்தேன் - தரித்தேன்,—அருள் - அவனது கிருபையே,—தஞ்சம் என - பற்றுகோடென்று,—துணிந்தேன் - நிச்சயங்கொண்டேன்,—திருமாலிருஞ்சோலை - திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்னும் திவ்வியதேசத்தை,—சேர்ந்தேன் - அடைந்தேன்,—(ஆகலால்) எனக்கு - என்றனுக்கு,—இரு - பெரிய,—சோதி - பிரகாசமுள்ள,—வான் - பரமபதமானது,—வரும் - சித்திக்கும்—எ-று.

(க-து.) திருமாலிருஞ்சோலைமலை சேர்ந்து பணிந்ததால் எனக்குச் சோதிவான்வரும்—எ-ம். (௪௧)

திருக்கோட்டியூர்

வான்பார்க்கும் பைங்கூழ்போல் வாளா வுன் தருளே
யான்பார்க்க நீபார்த் திரங்கிறாய் - தேன்பாரபின
ஓசைத் திருக்கோட்டி யூரானே யின்னமுமென்
ஆசைத் திருக்கோட்டி யாள்.

(இ-ள்.) வான் - மழையை,—பார்க்கும் - எதிர்நோக்குகின்ற,—பைங்கூழ்போல் - பசியபயிரைப்போல்,—வாளா - செடாத,—உனது அருளே - உன்னுடைய கிருபையையே,—டானபாரக - நான் எதிர்பார்க்க,—நீ - நீர்,—பார்த்து - கடாக்ஷித்து,—இரங்கிறாய் - தயைகூர்ந்தீர்,—தேன்பார்ப்பின் - இளம் வண்டுகளினுடைய,—ஓசை - ஒலி மருவிய,—திருக்கோட்டியூரானே - திருக்கோட்டியூரென்னுந் திவ்வியதேசத்தெழுந்தருளியிருப்பவனே,—இன்னமும் - இனியாகிலும்,—என் - என்னுடைய,—ஆசை - இச்சையாகிய,—திருக்கு - குற்றத்தை.—ஓட்டி - நீக்கி,—ஆள் - அடிமைகொள்ளுவாயாக—எ-று.

(க-து.) திருக்கோட்டியூரானே! இனி என் குற்றத்தை நீக்கி ஆள்வாயாக—எ-ம். (௩௨)

திருமெய்யம்.

ஆளாயுனக்கன்பா யாசையாய் நாணிலியாய்
வாளா மனைவியென்று வாழ்வேனைக் - கேளாய்
திருமெய்ய மாயா சிலைகால் வளைத்து
வருமெய்ய மாயா மதன்.

(இ-ள்) உனக்கு - உந்தனுக்கு,—ஆளாய் - தாசபூதனாகி,—அன்பு ஆய் - பிரீதியுடையவனாகியும்,—ஆசையாய் - ஆர்வமுடையனாகியும்,—நாணிலியாய் - வெட்கமில்லாதவனாகியும்,—வா

ா - வினைக,— மனைவியென்று - களத்திரமென்று,—வாழ் வேனை - வாழ்கின்ற என்னை,—திருமெய்யம் - திருமெய்ய மெ னனும் திவ்வியதேசத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும்,—மாயா - மாய னே,—கோளாய் - கேட்பாயாக,—சிலை - வில்லை,—கால் வளைத் து - காலால் வளைத்து,—மாயா - கெடுதலில்லாத,—மதன் - ம ன்மதனானவன்,—எய்ய - பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய,—வரும் - வருகின்றான், (அதிலால் என்னைக் காத்தருள்க)—எ-று.

(க-து.) என்னை மையலிற் சிக்கவொட்டாது காத்தருள்.எ-ம்.

திருப்புல்லாணி.

மதயானைக் கோள்விடுத்து மாமுதலை கொன்ற
கதையா லிதயங் கரையு - முதலாய
புல்லாணி மாலே புறத்தோர் புகழிருப்பு
வல்லாணி யென்செவிக்கு மாறு.

(இ-ள்) மதம் - மும்மதங்களைப் பொழிகின்ற,—யானை - கஜேந்திரனென்னும் யானையினது,—கோள் - இடையூற்றை,— விடுத்து - நீக்கி,—மா - பெரிய,—முதலை - முதலையை,—கொ ன்ற - சம்மரித்த,—கதையால் - சரித்திரத்தினால்,—இதயம் - மனமானது.—கரையும் - உருகும்,—முதல்ஆய - தலைமையாகி ய,—புல்லாணி - திருப்புல்லாணியென்னுந் திவ்வியதேசத்தி லெ ழுந்தருளிய,—மாலே - மஹாவிஷ்ணுவே,— புறத்தோர் - இத ர தேவதைகளை,—புகழ் - சிறப்பித்துச்சொல்லுஞ்சொல்,—என் செவிக்கு - என் காதுகளுக்கு,—இருப்பு வல்லாணி - வலிய இ ரும்பாணியும்,—மாறு - விரோதமுமாகும்—எ-று.

(க-து.) திருப்புல்லாணிமாலே! நின் புகழையன்றி வேறொன் றையுங் கேளேன்—எ-ம். (௩௪)

திருத்தண் காலூர்.

மாறுபட வாடையெனும் வன்கால்வந் தென்முலைமேல்
ஊறுபட வூர்ந்த வுளவெல்லாம் - மாறத்
திருத்தண்கா லூரான் திருத்தண் டுழாயின்
மருத்தண்கா லூராதோ வாய்ந்து.

(இ-ள்) மாறுபட - வேற்றுமையுண்டாக,—வாடை எனும் - வாடை யென்கின்ற,— வன் கால் - வலிய காற்றானது,— வந்து - வந்து,—என் முலைமேல் - என் தனங்களின் மீது,—ஊறுபட - தீமை விளைய,—ஊர்ந்த - பொருந்திய,— உளவு எல்லாம் - கெடுதி எல்லாம்,—மாற - நீங்க,— திருத் தண்காலூரான் - திருத்தண்காலூ ரென்னுந் திவ்விய தேசத்தையுடையவனது,—திரு - அழகிய,— தண் - குளிர்ந்த,— துழாயின் - திருத்துழாய்மாலையின்,—மரு - வாசனை பொருந்திய,—தண் - குளிர்ந்த,—கால் - காற்றானது,—வாய்ந்து - பொருந்தி,—ஊராதோ - தவழ்ந்துவராதோ—எ-று.

(க-து.) திருத்தண்காலூரான் திருத்துழாயின் தண்ணிய காற்று என் தனங்களின்மீது வீசின் முன் வாடைக்காற்றா லுண்டாகிய துன்பம் நீங்கும்—எ-ம். (௬௫)

திருமோகூர்.

வாயான் மலர்கோதி வாவிதொறு மேயுமோ
மேயாம லப்பால் விரையுமோ - மாயன்
திருமோகூர் வாயின்று சேருமோ நாளை
வருமோகூர் வாயனனம் வாழ்ந்து.

(இ-ள்) கூர் - கூர்மையான,—வாய் - வாயையுடைய,—அனம் - அன்னப்பக்ஷியானது,—வாழ்ந்து - வாழ்ந்திருந்து,—

வாயால் - வாயினால்,—மலர் - புஷ்பங்களை,—கோதி - கொந்தியறுத்து,—வாவிதொறும் - தடாகங்கள்தோறும்,—ஏடிமோ - பொருந்துமோ,—மேயாமல் - இரைதேடாமல்,—அப்பால் - அப்புறம்,—விரையுமோ - வேகமாகச்செல்லுமோ,—மாயன் - திருமாலினுடைய,—திருமோகூர்வாய் - திருமோகூரென்னும் திவ்யதேசத்தில்,—இன்று - இன்றைத்தினம்,— சேருமோ - அடையுமோ,—நாளை - நாளையதினம்,—வருமோ - வருமோ அறிகிலேன்) —எ-று.

(க-து.) தூதனுப்பிய அன்னத்தின் தன்மை கூறியது—எ-ம்.

திருக்கூடல்.

வாழ்விப்பா னெண்ணமோ வல்வினையி லின்னமென்னை
ஆழ்விப்பா னெண்ணமோ வஃதறியேன் - தாழ்விலாப்
பாடலழ கார்புதுவைப் பட்டர்பிரான் கொண்டாடும்
கூடலழ காநின் குறிப்பு.

(இ-ள்) தாழ்வு இலா - மேன்மையாகிய,—பாடல் - பாசுரங்களின்,—அழகு - அழகானது,—ஆர் - பொருந்திய,—புதுவை - புதுவையி லெழுந்தருளிய.—பட்டர்பிரான் - பெரியாழ்வார்.—கொண்டாடும் - புகழ்ந்த,—கூடல் - திருக்கூடலென்னுந் திவ்யதேசத்தி லெழுந்தருளிய,—அழகா - அழகனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவனே,—நின் - உனது,—குறிப்பு - திருவுளப்பாங்கு,— வாழ்விப்பான் - வாழும்படி,— எண்ணமோ - கருத்தோ,—வல் - கொடிய,—வினையில் - வினையில்,—இன்னம் - இன்னும்,—என்னை - அடியேனை,—ஆழ்விப்பான் - அழுந்தும்படிசெய்ய,—எண்ணமோ - கருத்தோ,—அஃது அறியேன் - அதனைத் தெரியகில்லேன்—எ-று.

(க-து.) திருக்கூடலழகா! நின் திருவுளப்பாங் கின்னதென அறியேன்—எ-ம். (உஎ)

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

குறித்தொருவர் கொண்டாடுங் கொள்கைத்தோ கோதை
நிறத்தவூர் விண்டுசித்தர் நீடூர் - பிறப்பிலியூர
தாழ்வில்லி புத்தூரென் றைவர்க்குத் தானிரந்தான்
வாழ்வில்லி புத்தூர் வளம்.

(இ-ள்) கோதை - சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார்,—நிறத்த ஊர் - விளங்கிய ஊராகும்,—விண்டுசித்தர் - பெரியாழ்வார்,—நீடு ஊரா - விளங்கிய ஊராகும்,—பிறப்பு இலி - ஜனனமில்லாத எம்பெருமானது,—ஊர் - ஊராகும்,—தாழ்வு - இழிவையுடைய,—புத்தூர் - புதிய (ஐந்து) ஊராகிலும்,—இல் - (ஐந்து) வீடாகிலும்,— ஈ என்று - கொடுவென்று,—ஐவர்க்கு - பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக,—தான் - தானே,—இரந்தான் - யாசித்தவராகிய விஷ்ணுவானவர்,—வாழ் - நிவாசஞ் செய்கின்ற—வில்லிபுத்தூர் - ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரென்னும் திவ்யதேசத்தின்,—வளம் - வளத்தை,—குறித்து - இத்தன்மைத்தென்றுமதித்து,—ஒருவர் - ஒருவர்,—கொண்டாடும் - புகழ்கிற,—கொள்கைத்தோ - தன்மையையுடையதோ—எ-று. ஈ-இ எனக் கூறுகின்றது.

(க-து.) ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரின் சிறப்பித்தன்மைத்தென ஒருவராலுஞ் சொல்லி முடியாது—எ-ம். (௬௮)

திருக்குருகூர்.

வளத்தழைக்க வுண்டாலென் வாசமணத் தாலென்
தெளித்தகலை கற்றாலென் சீசீ - குளிர்ந்தபொழில்
தண்குருகூர் வாவிச் சடகோப னூரெங்கள்
வண்குருகூ ரென்னுத வாய்.

(இ-ள்) குளிர்ந்த - குளிர்ச்சிபொருந்திய,—பொழில் - சோலைசூழ்ந்த,—குருகு ஊர் - நாரைகள் சஞ்சரிக்கின்ற,—தண் -

குளிர்ந்த,—வாவி - தடாகங்களுள்ள,—சடகோபன் - சடகோபாழ்வாரது,—ஊர் - நாடாகிய,—வளம் - வளப்பம் பொருந்திய,—குருகூர் - திருக்குருகூர்,—என்னாத - என்று சொல்லாத,—வாய் - வாயானது,—சீசீ - சிச்சீ,—வளம் தழைக்க - வண்மை பெருக.—உண்டால் - புசித்தகால்,—என் - என்னபிரயோசனம்,—வாசம் - பரிமளம்,—மணத்தால் என் - கமழ்வதனால் தான் என்ன,—தெளிந்த - தெளிவாகிய,—கலை - சாஸ்திரத்தை,—கற்றால் என் - பயின்றதனால்தான் என்ன பிரயோசனம்—எ-று.

(க-து.) திருக்குருகூர் என்று சொல்லாத வாய் பிரயோசனமற்றது—எ-ம். (சக)

திருத்தொலைவில்லிமங்கலம்.

வாயு மனைவியர்பூ மங்கையர்க ளெம்பிராற்
காயுதங்க ளாழிமுதலைம்படைகள் - தூய
தொலைவில்லி மங்கலமூர் தோள்புருவமேனி
மலைவில் லிமங்கலந்த வான.

(இ-ள்) எம்பிராற்கு - எமது சுவாமிக்கு,—வாயும் - பொருந்திய,—மனைவியர் - தேவியராவார்,—பூமங்கையர்கள் - பூமிதேவியும் இலக்ஷ்மிதேவியுமாம்,—ஆயுதங்கள் - படைக்கலங்களாவன,—ஆழிமுதல் - சக்கரமுதலாகிய,—ஐம்படைகள் - பஞ்சாயுதங்களாம்,—தூய - பரிசுத்தமாகிய,—தொலைவில்லிமங்கலம்,—திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்னும்திவ்விய தேசமானது,—ஊர் - நாடாம்,—தோள் - புயமும்,—புருவம் - புருவமும்,—மேனி - நிறமும்,—(முறையே) மலை - பர்வதமும்,—வில் - தனுசும்,—இமம் கலந்த வான் - நீருண்ட மேகமும் (ஒக்கும்)—

எ-று. ஐம்படைகளாவன:—சங்கு, சக்கரம், கோதண்டம், வாள், தண்டு.

(க-து.) நம்பெருமானுடைய தேவியர் ஆயுதம் நாடு நிற முதலியவை யிவை—எ-ம். (௫௦)

ஸ்ரீவரமங்கை.

வானோர் முதலா மரமளவா வெப்பிறப்பும்
ஆனேற் கவதியிட லாகாதோ - தேனேயும்
பூவர மங்கை புவிமங்கை நாயகனே
சீவர மங்கையரசே.

(இ-ள்) தேன் - மது,—ஏயும் - பொருந்திய,—பூ - தாமரைக்கமலத்தில் வசிக்கும்,—வர மங்கை - பெரிய பிராட்டியாருக்கும்,—புவிமங்கை - பூமிதேவிக்கும்,—நாயகனே - தலைவனே,—சீவரமங்கை - ஸ்ரீ வரமங்கையென்னுந் திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளிய,—அரசே - இறைவனே,—வானோர் முதல் ஆ - தேவர்கள் முதலாக,—மரம்அளவு ஆ - தாவரம்வரையுமுள்ள,—எப்பிறப்பும் - எவ்வகைப் பிறவியினும்,—ஆனேற்கு - ஜனித்துவந்த எனக்கு,—அவதி இடல் ஆகாதோ - (இனியேனும்) முடிவு ஏற்படுத்தக்கூடாதோ—எ-று. முதலா அளவா என்பவற்றினீற்றக்கரம் தொகுத்தல்.

(க-து.) ஸ்ரீவரமங்கையரசனே! இனி ஜனனம் ஒழித்தல் வேண்டும்—எ-ம். (௫௧)

திருப்பேரை.

அரசாகி வையமுழு தாண்டாலு மின்பக்
கரைசார மாட்டார்கள் கண்டீர் - முரைசாருந்
தென்றிருப்பே ரைப்பதியான் சீர்கேட்டு நாவிலவன்
றன்றிருப்பே ரைப்பதியா தார்.

(இ-ள்) முரசு அதிரும் - வாத்தியங்கள் கோஷிக்கின்ற,— தென் - தெற்கின்கணுள்ள,—திருப்பேரைப்பதியான் - திருப்பேரையென்னும் திவ்வியதேசத்தையுடைய விஷ்ணுவினது,—சீர் - சிறப்பை,—கேட்டு - சிரவணஞ்செய்து,—அவன்தன் - அவனுடைய,—திருப்பேர் - திவ்விய திருநாமங்களை,—பதியாதார் - தரிக்கச்செய்யாதவர்கள்,—அரசு ஆகி - இராஜாவாகி,— வையம் முழுதும் - பூமி முழுவதும்,—ஆண்டாலும் - அரசாட்சிசெய்தாலும்,—இன்பம் - சுகத்தின்,—கரை - கரையை,—சாரமாட்டார்கள் - சேரமாட்டார்கள்—எ-று. கண்டீர்-அசை.

(க-து.) திருப்பேரைப்பதியான் திருநாமங்களை மனதிற் றரிக்கச் செய்யாதவர்கள் இன்பக்கரை சேரார்—எ-ம். (௫௨)

ஸ்ரீவைகுந்தம்.

தாருடுத்துத் தூசுதலைக்கணியும் பேதையிவ
ணேருடுத்த சிந்தை நிலையறியேன் - போருடுத்த
பாவைகுந்தம் பண்டொசித்தான் பச்சைத் துழாய்நாடுஞ்
சீவைகுந்தம் பாடுந் தெளிந்து.

(இ-ள்) தார் - மாலையை,—உடுத்து - அரையிலணிந்து,—தூசு - வஸ்திரத்தை,— தலைக்கு - சிரசில்,—அணியும் - தரித்துக்கொள்ளும்,—பேதை - அறிவில்லாதவளாகிய,—இவள் - இப்பெண்,—நேர் உடுத்த - நேராகக்கொண்ட,—சிந்தை நிலை - மனதின் தன்மையை,—அறியேன் - தெளியமாட்டேன்,—(ஆயினும்) போர் உடுத்த - யுத்தத்திற்கு நெருங்கிய,— பாவை - பெண்ணாகிய தாடகையின்,—குந்தம் - சூலத்தை,—பண்டு - பூர்வத்தில்,—ஒசித்தான் - ஒடித்தவனுடைய,— பச்சை - பசுமையாகிய,—துழாய் - திருத்துழாய் மாலையை,— நாடும் - விரும்பு

வள்,—(ஆகலால்) தெளிந்து - இவ்வுளவைத்தெரிந்து,—ஸ்ரீவை குந்தம் - ஸ்ரீவைகுந்தமென்னும் திவ்விய தேசத்தை,—பாடும் - பாடுங்கள்—எ-று.

(க-து) நமது பெண்ணுக்கு தாடகை சம்மாராது திருத்துழாய் மாலையின்மீது ஆசை ஆகலால் அவரது ஸ்ரீவைகுந்தம் பாடுங்கள்—எ-ம். (ருஙு)

திருப்புளிங்குடி.

தெளியும் பசும்பொற் சிறைக்காற்று வீச
விளியுந் துயர்போய் விடுமே - யெளியேற்
கருளப் புளிங்குடிவா ழச்சுதனை கொண்டு
கருளப்பு ளிங்குவந்தக் கால்.

(இ-ள்) எளியேற்கு - ஏழையாகிய எனக்கு,—அருள - கிருபை செய்ய,—புளிங்குடிவாழ் - திருப்புளிங்குடியென்னும் திவ்வியதேசத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும்,—அச்சுதனை - விஷ்ணுவை,—கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டு,—கருளப்புள் - கருடப்பக்ஷியானது,—இங்கு வந்தக்கால் - இங்கு வந்தால்,—தெளியும் - தெளிந்த,—பசும் - பசிய,—பொன் - அழகிய,—சிறை - அகன் இறகினது,—காற்று - காற்றானது,—வீச - வீச,—விளியும் - இறக்கும்,—துயர் - துன்பமானது,—போய்விடும் - நீங்கும்—எ-று.

(க-து) நம் பெருமானை எடுத்துக்கொண்டு வரும் கருடனது சிறகுக் காற்றுபட்டால் எனது காமநோய் தீரும்—எ-ம்.

திருவரகுணமங்கை.

காலமுற நோயுங் கருதாத வண்ணமீர்
வேதன் வெறியை விக்குமின்கண் - மாலாம்

வரகுண மங்கையன்றாள் வண்டுழாய் மேலா
தரகுண மங்கை தனக்கு.

(இ-ள்) மங்கை தனக்கு - நமது பெண்ணுக்கு,—மாலாம் - விஷ்ணுவாகிய,— வரகுணமங்கையன் - திருவரகுணமங்கை யென்னுந் திவ்வியதேசத்தி லெழுந்தருளியவனது,—தாள் - திருவடிகளிற் (சாத்திய),—வண்டு ழாய் மேல் - வளவிய திருத்துழாய்களின் மீது,—ஆதரகுணம் - ஆசையாகிய குணமுண்டு (ஆகலால்),—காலமும் - பருவத்தையும்,—நோயும் - வியாதியையும்,—கருதாத - நினையாத,—அன்னைமீர் - தாய்மார்களே,—வேலன் - வெறியாட்டாளனது,— வெறியை - ஆவேசத்தை,—விலக்குமின்கள் - நீக்குங்கள்—எ-று. ஆதரகுணமங்கை எ-சு. - ஆசையாகிய குணத்தையுடைய பெண்ணுக்கு என வுரைப்பினு மமையும்.

(க-து.) அன்னைமீர்! நமது பெண்ணுக்குப் பெருமான் திருத்துழாய்மேல் ஆசை யாதலின் வேலன் வெறியாடலை விலக்குங்கள்—எ-ம். (நிறு)

௭ திருக்குளந்தை.

தனக்குடலம் வேறான தன்மை யுணரான்
மனக்கவலை தீர்ந்துய்ய மாட்டா - னினைக்கிற
றிருக்குளந்தை யாருரைத்த சீர்க்கீதை பாடுந்
தருக்குளந்தை யாமலிருந் தால்.

(இ-ள்) நினைக்கில் - ஆலோசிக்குமிடத்தில்,—திருக்குளந்தையார் - திருக்குளந்தையென்னுந் திவ்வியதேசத்தையுடையவர்,—உரைத்த - சொல்லிய,—சீர்கீதை - சிறந்தபகவற்கீதையை,—பாடும் - பாடுகின்ற,—தருக்கு - சந்தோஷமானது,—உளம் - ஒருவன் மனதில்,—தையாமலிருந்தால் - பதியாமலிருந்தால்,—

தனக்கு - தனக்கு,—உடலம் - தேகமானது,—வேறு ஆன தன்மை,—பிரத்தியேகமான குணங்களை,—உணரான் - அறியான்,—மனம் - நெஞ்சத்திலுள்ள,—கவலை - கிலேசமானது—தீர்ந்து - நீங்கி,—உய்யமாட்டான் = உச்சீவிக்கவுமாட்டான்-எ-று.

(க-து.) பகவற்கீதையை வாசித்துணர்ந்தவனே ஆன்மக்கியானமுற்று முத்தியையடைவன—எ-ம். (௫௬)

திருக்குறுங்குடி.

தாலத் திழிகுலத்துச் சண்டாள மானாலு
மேலத் தவரதனின் மேன்மைத்தே - கோலக்
குறுங்குடிவாழ் மாயன் குரைகழற்கா ளாகப்
பெறுங்குடியாய் வாழ்வார் பிறப்பு.

(இ-ள்) கோலம் - அழகிய,—குறுங்குடி வாழ் - திருக்குறுங்குடியென்னுந் திவ்வியதேசத்தில் எழுந்தருளிய,—மாயன் - விஷ்ணுவினது,—குரை - சத்திக்கின்ற,—கழற்கு - சிலம்பணிந்த திருவடிகளுக்கு,—ஆள் ஆகப்பெறும் - அடிமையாகப்பெறுகின்ற,—குடியாய் - வாழ்க்கையினராக,—வாழ்வார் - வாழ்கின்றவர்களுடைய,—பிறப்பு - ஜனனமானது,—தாலத்து - பூமியின்கண்,—இழிகுலத்து - கீழ்ச்சாதியிற் பிறந்த,— சண்டாளம் ஆனாலும் - புலைத்தன்மையினதாயினும்,— மேல - மேன்மையாகிய,—தவரதனின் - தவசிகளைப்பார்க்கிலும்,—மேன்மைத்து - மேன்மையுடையதாகும்—எ-று.

(க-து.) மாயன் கழற்காளானவர் புலையரேனும் தவசிகளினு மேலோராக மதிக்கப்படுவர்—எ-ம். (௫௭)

திருக்கோளூர்.

பிறப்பற்று மூப்புப் பிணியற்று நாளு
மிறப்பற்று வாழ விருப்பீர் - புறப்பற்று

தள்ளுங்கோ ளூரரவிற் றாமோ தரன்பள்ளி
கொள்ளுங்கோ ளூர்மருவுங் கோள்.

(இ-ள்) பிறப்பு அற்று - ஜனனம்நீங்கி,—மூப்பு - விருத்தாப்பியமும்,—பிணி - வியாதியும்,—அற்று - நீங்கி,—நாளும் - எப்போதும்,—இறப்பு அற்று - மரணமும் நீங்கி,—வாழ இருப்பீர் - வாழும்படியிருக்கின்றவர்களே,— புறப்பற்று - வெளிப்பற்றுகளை,—தள்ளுங்கோள - நீக்குங்கள்,—ஊர்-நகருகின்ற,—அரவில் - ஆதிசேடன்மீது,—தாமோதரன் - விஷ்ணுவானவர்,—பள்ளிகொள்ளும் - சயனித்திராநின்ற,— கோளூர் - திருக்கோளூரென்னுந் திவ்வியதேசத்தை,— மருவுங்கோள் - சேருங்கள்—எ-று.

(க-து.) பிறப்பு, மூப்பு, பிணி, மரண மற்றுவாழ விருப்பீர் திருக்கோளூரைச் சேருங்கள்—எ-ம். (௫௮)

பாண்டிநாடு முற்றிற்று.

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள். ௧௩.

திருவனந்தபுரம்.

கோளரா பொறியைந்துங் குன்றியுடலம் பழுத்து
மாளாமுன் னெஞ்சே வணங்குதியால் - கேளார்
சினந்தபுரஞ் சுட்டான்றிசை முகத்தான் போற்று
மனந்தபுரஞ் சேர்ந்தா னடி.

(இ-ள) நெஞ்சே - மனமே,—கேளார் - பகைவராது,—சினந்த - கோபித்த,—புரம்சுட்டான் - திரிபுரத்தைத் தகித்த ருத்திரனும்,—திசை முகத்தான் - பிரமனும்,—போற்றும் - துதிக்

கும்,—அனந்தபுரம் - திருவனந்தபுரமென்னும் திவ்வியதேசத்தை,—சேர்ந்தான - சேர்ந்த சுவாமியின்,—அடி - சரணங்களை,—கோள் ஆர் - தீமைபொருந்திய,—பொறி ஐந்தும் - ஐம்பொறிகளும்,—குன்றி - அழிந்து,—உடலம் - தேகமானது,—பழுத்து - தளர்ச்சியடைந்து,—மாளாமுன் - இறக்குமுன்னம்,—வணங்குதி - நமஸ்கரிப்பாயாக—எ-று. ஆல்-அசை.

(க-து.) நெஞ்சே! திருவனந்தபுரஞ் சேர்ந்தானடிகளை உடலமாளாமுன் வணங்கு—எ-ம். (நிக)

திருவண்பரிசாரம்.

அடியுங் குளிர்ந்தா ளறிவுங் குலைந்தாண்
முடிகின்றா ளூச்சடங்கு முன்னே - கடிதோடிப்
பெண்பரிசா ரங்குப் பிறப்பித்து மீளுவார்
வண்பரிசா ரங்கிடந்த மாற்கு.

(இ-ள்) அடியும் குளிர்ந்தாள் - பாதமுங்குளிர்ந்தாள்,—அறிவும் குலைந்தாள் - உணர்வும் அழிந்தாள்,—முடிகின்றாள் - இறக்கின்றவளுடைய,—மூச்சு அடங்கு முன்னே - சுவாசம் ஒடுங்குவதற்கு முன்னம்,—கடிது ஓடி - தீவிரமாகச்சென்று,—வண்பரிசாரம் - திருவண்பரிசார மென்னுந் திவ்வியதேசத்தில்,—கிடந்த - சயனித்த கோலங்கொண்ட,—மாற்கு - மஹாவிஷ்ணுவுக்கு,—பெண்பரிசு - பெண்ணினது தன்மையை,—அங்கு - அவ்விடத்து,—பிறப்பித்து - விளங்கும்படிசொல்லி,—மீளுவார் - திரும்பவல்லவர்,—ஆர - யாவர்—எ-று.

(க-து) நமது பெண்ணிறக்குமுன் திருவண்பரிசாரத் திருமாலுக்கு விளங்க வுரைத்துத் திரும்ப வல்லவ ரியாவர்—எ-ம்.

திருக்காட்கரை.

மார்க்கமுந் தூரந்தாம் வழிபடுந் தெய்வமு
மேற்க வுரைப்பார்சொ லென்னுடே - தோற்குரம்பை

நாட்களையா முன்னமே நன்னெஞ்சே நாரணனுங்
காட்கரையாற் காளாகாய் காண்.

(இ-ள்) நல் நெஞ்சே - நல்ல மனமே,—மார்க்கமும் - அவரவர் சமயத்தையும்,—தாம்தாம் - அவ்வரவர்,—வழிபடும் - வணங்கும்,—தெய்வமும் - கடவுளையும்,—ஏற்க - பொருந்த,—உரைப்பார் - யசனிக்கின்றவர்களுடைய,—சொல் - வார்த்தையை,—என்னாதே - மதியாதே,—தோல் குரம்பை - சருமமூடிய வுடலின்,—நாள் - ஆயுர் நாட்கள்,—களையாமுன்னமே - கழிவதற்குமுன்னமே,—நாரணன் ஆம் - ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிய,—காட்கரையாற்கு - திருக்காட்கரை யென்னுந் திவ்விய தேசத்திலெழுந்தருளியவருக்கு,—ஆள் ஆகாய் - அடிமையாகக் கடவாய்—எ-று.

(க-து) நெஞ்சே! ஆயுர் நாட்கள் கழியுமுன்னம் திருக்காட்கரையானுக்கு ஆளாகுவாய்—எ-ம். (சுக)

திருமூழிக்களம்.

காண்கின்ற வைம்பூதங் கட்குமிரு சுடர்க்குஞ்
சேண்கலந்த விந்திரர்க்குந் தேவர்க்கு - மாண்கரிய
பாழிக் களத்தார்க்கும் பங்கயத்து நான்முகற்கு
மூழிக் களத்தான் முதல்.

(இ-ள்) காண்கின்ற - பார்க்கின்ற,—ஐம்பூதங்கட்கும் - பஞ்சபூதங்களுக்கும்,—இருசுடர்க்கும் - சூரிய சந்திரர்களாகிய இருவருக்கும்,—சேண் கலந்த - தேவலோகத்திலிருக்கும்,—இந்திரர்க்கும் - தேவேந்திரனுக்கும்,—தேவர்க்கும் - கடவுளர்க்கும்,—மாண் - மாட்சிமைபொருந்திய,—கரிய - கறுத்த,—பாழி - சிறந்த,—களத்தார்க்கும் - கண்டத்தையுடைய ருத்திரனுக்கும்,—பங்கயத்து - தாமரையில் வசிக்கும்,—நான்முகற்கும் - பிரமனு

க்கும்,— மூழிக்களத்தான் - திருமூழிக்களத்திலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ அப்பதியே,—முதல் - முதன்மையானவன்—எ-று.

(க-து.) திருமூழிக்களத்தானே யாவர்க்கும் முதற் றெய்வம்—எ-ம். (சுஉ)

திருப்புலியூர்.

முதல் வண்ணமாமே முலைவண்ண முன்னே
விதிவண்ண நீங்கி விடுமே - சதுரத்
திருப்புலியூர் நின்றான் திருத்தண் டுழாயின்
மருப்புலியூர் தென்றல் வரின்.

(இ-ள்) சதுரம் - பெருமை பொருந்திய,—திருப்புலியூர் - திருப்புலியூரென்னுந் திவ்விய தேசத்தில்,—நின்றான் - நின்ற திருக்கோலங் கொண்டவனுடைய,—திரு - சிறந்த,—தண்டுழாயின - குளிர்ந்த துழாய் மாலையினது,— மரு - வாசனையை,—புலி=புல்லி - பொருந்தி,—ஊர் - தவழ்கின்ற,—தென்றல் - தென்றற் காற்றானது,—வரின் - வந்தால்,—முலைவண்ணம் - (நமது பெண்ணுக்கு) தனத்தின் நிறமும்,—முதல் வண்ணம் - முன்னிருந்த நிறம்,— ஆம் - வரும்,—முன்னே விதி வண்ணம - பூர்வ விதிவசமும்,—நீங்கிவிடும் - நீங்கும்—எ-று.

(க-து.) திருப்புலியூரானுடைய துழாய்மணம் படிந்த தென்றல் வீசின் நம்பெண்ணுக்கு முலையின் நிறம் முன்னிறமாம் அவள் விதிவசமும் ஒழியும்—எ-ம். (சுரு)

திருச்செங்குன்றூர்.

வரவேண்டுங் கண்டாய் மதிகலங்கி விக்குள்
பொரவே யுயிர்மாயும் போழ்து - பரமேட்டி
செங்குன்றூர் மாலேகிரைப் பரவைமேற் கனகப்
பைங்குன்றூர் கார்போற் பறந்து.

(இ-ள்) பரமேட்டி - மிக்கதயாளுவே!,—செங்குன்றூர்மாலே - திருச்செங்குன்றூரி லெழுந்தருளிய விஷ்ணுவே,—மதி

- புத்தியானது,—கலங்கி - மயங்கி,—விக்குள் - விக்கலானது,—பொர - போர்செய்ய (வருத்த),— உயிர் - பிராணனானது,—மாயும்போழ்து - நசிக்கும்போது,—சிறை - இறகுகளையுடைய,—பறவைமேல் - கருடன்மீது,—கனகமலைபைம் குன்று - பசிய பொன் மலையின்மேல்,—ஊா - தவழ்கின்ற,— காரபோல் - மேகம்போல,—பறந்து- விரைந்து,—வரவேண்டும் - தரிசனந்தரவரவேண்டும்—எ-று. கண்டாய் - அசை.

(க-து.) திருச்செங்குன்றூர் மாலே ! உயிர்மாயும்போது கருடன் மீது விரைந்து வரவேண்டும்—எ-ம். (௪௪)

திருநாவாய்.

பறந்து திரிதரினும் பாவியே னுள்ள
மறந்தும் பிறிதறிய மாட்டா - சிறந்த
திருநாவாய் வாழ்கின்ற தேவனையல் லாலென
தொருநாவாய் வாழ்த்தா துகந்து.

(இ-ள் பறந்து - விரைவாகச் சென்று,—திரிதரினும - திரிந்தாலும்,—பாவியேன் - தீவினையினேனாகிய எனது,—உள்ளம் - மனமானது,—மறந்தும் - பொசசாந்தும்,—பிறிது - வேறொன்றையும்,—அறியமாட்டா - தெரிந்து கொள்ளாது,—சிறந்த - மேன்மைதங்கிய,—திருநாவாய் வாழ்கின்ற - திருநாவாயென்னுந் திவ்விய தேசத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற,—தேவனை அல்லால் - திருமாலையல்லாமல்,—என - எனது,—ஒரு நாவாய் - ஒன்றாகிய நாவோடுகூடிய வாயானது,—உகந்து - விரும்பி,—வாழ்த்தாது - துதியாது—எ-று.

(க-து.) எனது வாய் திருநாவாய்த் தேவனையல்லாது பிறிதொன்றையும் துதியாது—எ-ம். (௪௫)

திருவல்லவாழ்.

உகந்தார்க்கெஞ் ஞான்று முளனா யுகவா
திகந்தார்க் கெஞ்ஞான்று மிலனாய்த் - திகழ்ந்திட்
டருவல்ல வாழுருவமல்ல வெனநின்றான
திருவல்ல வாழுறையுந் தே.

(இ-ள்) திருவல்லவாழ உறையும் - திருவல்லவாழ் என்னுந் திவ்யதேசத்தெழுந்தருளிய,—தே - சுவாமியானவர்,—உகந்தார்க்கு - (தன்னை) விரும்பினவர்களுக்கு,—எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும்,—உளன் ஆய் - உள்ளவனாயும்,—உகவாது - விசுவாசியாது,—இகந்தார்க்கு - பழித்தவர்களுக்கு,—எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும்,—இலன் ஆய் - இல்லாதவனாகியும்,—திகழ்ந்திட்டு - விளங்கி,—அரு அல்ல - அருவமுமல்ல,—வாழ் - வாழ்கின்ற,—உருவம் அல்ல - உருவமும் அல்ல,— என - என்றுசொல்லும்படி,— நின்றான் - நின்றனன்—எ-று.

(க-து.) திருவல்லவாழிலெழுந்தருளியகடவுள் அவரவர்க்குதக்கபடிநிற்பன.—எ-ம். (௫௧)

திருவண்வண்டூர்.

தேவு முலகு முயிருந் திரிந்துநிற்கும்
யாவும் படைத்த விறைகண்டீர் - பூவிற்
றிருவண்வண் டூருறையுந் தேவாதி தேவன்
மருவண்வண் டூர்துளவ மால்.

(இ-ள்) பூவில் - பூமியின் கண்,—திருவண்வண்டூர் - திருவண்வண்டூ ரென்னுந் திவ்யதேசத்தில்,— உறையும் - எழுந்தருளியிருக்கும்,—தேவாதி தேவன் - தேவர்களுக் கெல்லா முதன்மையாகிய கடவுளும்,—மரு - வாசனை தங்கிய,—வண் - வளப்பம் பொருந்திய,—வண்டு ஊர் - வண்டுகளூரவும்,—துளவம்-

துளப மாலையை யணிந்த,—மால் - விஷ்ணுவே,—தேவும் - தேவர்களையும்,—உலகும் - உலகங்கைதயும்,—திரிந்து நிற்கும் - சஞ்சரித்து நிற்கும்,—யாவும் - எல்லாவற்றையும்,—படைத்த - சிருஷடித்த,—இறை - கடவுளாகும்—எ-று. கண்டீர் - அசை. க்ஷேத்திரத்தின் பெயர் வண்டூர் எனக்கொண்டு - பூவில் - திரு அண் வண்டூர்—எ-ரு. பூமியின்கண் இலக்குமி விலாசம் பொருந்திய திருவண்டூர் என வுரைப்பாரு முளர்.

(க-து.) திருவண்வண்டூர் மாலே யாவும் படைத்தவர்-எ-ம்.

திருவாட்டாறு.

மாலைமுடி நீத்து மலர்ப்பொன் னடிநோவப்
பாலவன நீபுகுந்தாய் பண்டென்று - சாலவுநான்
கேட்டாற் றுயிலேன்காண் கேசவனே பாம்பணைமேல்
வாட்டாற்றுக் கண்டுயில்கொள் வாய்.

(இ-ள்) கேசவனே - கேசவனென்னுந் திருநாமத்தை வாய்ந்தவனே,—பாம்பு அணைமேல் - சேஷ சயனத்தின் மீது,—வாட்டாற்று - திருவாட்டாறு என்னுந் திவ்விய தேசத்தில்,—கண் துயில் கொள்வாய் -திருக்கண்வளர்பவனே,—மாலை - பூமாலையையும்,—முடி - கிரீடத்தையும்,—நீத்து - நீக்கிவிட்டு,—மலர் பொன் அடி - அழகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்கள்,—நோவ - வருந்த,—பாலை வனம் - பாலைவனத்தில்,—பண்டு நீ புகுந்தாய் - முன்னம் நீ சென்றனே,—என்று - என்றுசொல்ல,—சாலவும் - மிகவும்,—நான் - யான்,—கேட்டால் - கேள்விப்பட்டால்,—துயிலேன் - நித்திரை செய்யேன்—எ-று.
காண் - அசை.

(க-து,) திருவாட்டாற்றுத் திருக்கண்வளர்பவனே! நீ முன் வனம்புகுந்தமையைக்கேள்விப்பட்டால்துயிலேன்—எ-ம்.(கூஅ)

திருவிற்றுவக்கோடு.

வாய்த்த கருமமினி மற்றில்லை நெஞ்சமே
தோய்த்த தயிர்வெண்ணெய் தொட்டுண்ட - கூத்தன்
திருவிற் றுவக்கோடு சேர்ந்தாற் பிறவி
கருவிற் றுவக்கோடுங் காண்.

(இ-ள்) நெஞ்சமே - மனமே!,—வாய்த்த - செய்யக்கிடைத்த,—கருமம் - தொழில்,—இனி மற்று இல்லை - இனி வேறொன்றுமில்லை,—தோய்த்த தயிர - உறைந்த தயிரையும்,—வெண்ணெய் - நவநீதத்தையும்,—தொட்டு - கையால் எடுத்து,—உண்ட - புசித்த,—கூத்தன் - திருவிளையாட்டை யுடையவனது,—திருவிற்றுவக்கோடு - திருவிற்றுவக்கோடு என்னுந் திவ்வியதேசத்தை,—சேர்ந்தால் - அடைந்தால்,—பிறவி - ஜனனத்தை விளைக்கும்,—கருவின் - கருவினது,—துவக்கு - தொந்தனை யானது,—ஓடும் - நீங்கும்—எ-று. காண் - அசை.

(க-து.) நெஞ்சமே! திருவிற்றுவக்கோடு சேர்ந்தால் கருவின தொந்தனைநீங்கும்—எ-ம் (௧௧)

திருக்கடித்தானம்.

காண விரும்புமென் கண் கையுந்தொழ விரும்பும்
பூண விரும்புமென்றன் புன்றலைதான் - வாணன்
திருக்கடித்தா னத்தான் றிகிரியான் றண்டான்
திருக்கடித்தா னத்தானைச் சென்று.

(இ-ள் வாணன் - வாணசூரனது,—திருக்கு - மாறுபாட்டை,—அடித்தான் - ஒழித்தவனும்,—சத்தான் - பாஞ்சசந்நியத்தை யுடையவனும்,—திகிரியான் - சக்கரத்தை யுடையவனும்,—தண்டான் - தண்டையுடையவனும்,—திருக்கடித்தானத்தானை - திருக்கடித்தானமென்னுந் திவ்வியதேசத்தை யுடையவனு

மாகிய விஷ்ணுவை,—சென்று - போய்,—என்கண் - எனதுநே த்திரங்களானவை,—காண - தரிசிக்க,—விரும்பும் - ஆசை கொ ளளும்.—கையும் - எனதுகரங்களும்,—தொழ - அஞ்சலி செய் ய,—விரும்பும் - இச்சிக்கும்,—என்னுடைய,—புல் த லைதான - அற்பமாகியசிரசும்,—பூண - (அவரது திருவடியைச்) சூடிக்கொள்ள,—விரும்பும் - ஆவல்கொள்ளும்—எ-று.

(க-ரு.) திருககடித்தானத்தானைச் சென்று காண என்கண் ணும், தொழ என்கையும், சூடிக்கொள்ள என்சிரசும், விருப்பங் கொள்ளும்—எ-ம். (எ)

திருவாறன்விளை.

சென்று புனலமூழ்கிச் செய்தவங்கள் செய்தாலும்
வென்று புலனைந்தடக்கி விட்டாலு - மின்றமிழான்
மாறன் விளைத்த மறையோதார்க் கில்லையே
யாறன் விளைத்திருமா லன்பு.

(இ-ள்) சென்று - (நதிதீரங்களிற்) போய்,—புனல் - ஜலத தில்,—மூழ்கி - குளித்து,—செய் தவங்கள் - உருற்றுந்தபசுக ளை,—செய்தாலும் - புரிந்தாலும்,—வென்று - (ஆசோத்திராய ங்களிற் செல்வதினின்றும்)ஜயித்து,—புலனைந்து - ஐம்புலன் களையும் - அடக்கிவிட்டாலும் - செல்லாமற் றவிர்த்தாலும்,—இ ன் தமிழால் - இனிய தமிழ்ப்பாசுரங்களினால்,— மாறன் - நம் மாழ்வார்,—விளைத்த - (உறபத்திசெய்த) சொல்லிய,—மறை - வேதத்தை,— ஓதார்க்கு - பாராயணஞ் செய்யாதவ க ளுக்கு,—ஆறன் விளை - திருஆறன்விளை யென்னுந் திவ்யதே சத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும்,—திருமால் - மஹாவிஷ்ணுவுக் கு,—அன்பு - பத்தி செலுத்துதல்,— இல்லை - இல்லையா கும்—எ-று.

(க-று.) திருவாரன்விளைத் திருமாலன்பு நம்மாழ்வாரது தமிழைப் பாராயணஞ் செய்யாதார்க்கில்லை—எ-ம். (எக)

மலைநாடு முற்றிற்று.

நடுநாட்டுத்திருப்பதிகள். உ.

திருவையிந்திரபுரம்.

அன்பணிந்த சிந்தையரா யாய்ந்தமலர் தூவி
முன்பணிந்து நீரெமக்கு மூர்த்தியரோ - வென்ப
ரெமையிந்திர புரத்தார்க் கின்றொண்ட ராளூர்
தமையிந்திரபுரத்தார் தாம்.

(இ-ள்) எம் - எமது,—ஐயிந்திரபுரத்தார்க்கு - திருவையிந்திரபுர மென்னுந் திவ்விய தேசத்தி லெழுந்தருளியவருக்கு,—இன் - (இனிய) உகந்த,—தொண்டர் ஆளூர்தமை - தாசபூதரானவர்களை,—இந்திர புரத்தார் தாம் - தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள்,—அன்பு அணிந்த-பத்தியோடுகூடிய,—சிந்தையராய் - உள்ளத்தை யுடையவர்களாய்,—ஆய்ந்த - ஆராய்ந்தெடுத்த,—மலர் - புஷ்பங்களை,—தூவி - சொரிந்து,—முன்பணிந்து - முன்னேநமஸ்கரித்து,—நீர்வு-தேவரீரோ,—எமக்கு-எங்களுக்கு,—மூர்த்தியர் - கடவுளராவரர்,—என்பர்-என்று துதிப்பார்கள்.

(க-து.) திருவையிந்திரபுரத்தார்க் கடியராவாரை இந்திரபுரத்தார்வணங்குவா—எ-ம். (எஉ)

திருக்கோவலூர்.

தாமரையாள் ளூதியாய்த் தாவரங்க ளீருள
சேம வுயிருஞ் செகமனைத்தும் - பூமடந்தைக்

காங்கோவ லாயுதன்பின் னாக வவதரித்த
பூங்கோவ லாயன் பொருள்.

(இ-ள்) தாமரையான்ஆதியாய் - பிரமனமுதலாக,—தாவரங்கள்ஈறாஆன - தாவரங்களிறுதியாகிய,—சேமம் - காவலோடுகூடிய,—உயிரும் - பிராணிகளும்,—செகமனைத்தும் - எல்லாவுலகங்களும்,—பூமடந்தைக்கு - தாமரைக் கமலத்தில் வசிக்கும் மஹாலக்ஷுமிக்கு,—ஆம்கோ - உகந்த தலைவரும்,—அலாயுதன்பின்னாக - கலப்பையாயுதத்தையுடையபலராமருக்குப் பின்னாக,—அவதரித்த - திருவவதாரஞ்செய்த,—பூம் - அழகிய,—கோவல் - திருக்கோவலூரென்னுந் திவ்வியதேசத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும்,—ஆயன - (கோபாலராகிய) விஷ்ணுவினது,—பொருள் - திருவடிப்பொருளாகும் - எ-று.

(க-து.) பிரமனமுதல்தாவரமீறாய்ப்பூங்கோவல் ஆயன் திருவடிப்பொருள்கள்—எ-ம். (எக)

நடுநாடு முற்றிற்று.

தொண்டைநாட்டுத்திருப்பதிகள். ௨௨

திருக்கச்சி - அத்திகிரி.

பொருளாசை மண்ணாசை பூங்குழலார் போகத்
திருளாசை சிந்தித்திராதே - யருளாளன்
கச்சித் திருப்பதியா மத்தியூர் கண்ணன்று
யிச்சித் திருப்பதியா மென்று.

(இ-ள்) அருள் ஆளன் - கிருபாளுவும்,—கச்சித் திருப்பதியாம்அத்தியூர் - காஞ்சிக்ஷேத்திரமாகிய அத்திகிரியி லெழுந்தருளி

ப,—கண்ணன் - கமல லோசனனது,—தாள் - திருவடியை,—யாம் - நாம்,—இச்சித் திருப்பது - விரும்பியிருக்க வேண்டுவது,—என்று - என்று கருதி,—பொருள் ஆசை - திரவிய இச்சையையும்,—மண் ஆசை - பூமி இச்சையையும்,—பூம் - அழகிய,—குழலார் - கூந்தலையுடைய மடவாரது,—போகத்து - சம்போகத்தினது,—இருள் ஆசை - அந்தகாரமாகிய இச்சையையும்,-சிந்தித்து - நினைத்து,—இராதே - இருக்கவேண்டாம்-எ-று.

சிந்திததிராதே எ-கு. நினையாமல் — எ-ம். இச்சித்திருப்பது யாம் என்று எ-கு. யாம் விரும்பியிருப்பது எக்காலம்—எ-ம். பொருளுரைப்பினு மமையும்.

(க-து) பொன், நிலம், மாதர் ஆகிய மூன்றி னாசையையும் ஒழித்துவிடு நாம் விரும்பியிருக்கக் கடவது கண்ணனடியென்று கருது—எ-ம். (எச)

திருவட்டபுயங்கம்.

என்றுந் துயருழக்கு மேழைகா ணீங்களிளங்
கன்றுபோற் றுள்ளிக் களித்திரீ - ரன்றுநட
மிட்டபுயங்கத் திருசரண மேசரணென்
றட்டபுயங் கத்தர்க் காளாய்.

(இ-ள்) என்றும் - எக்காலத்தும்,—துயர் - துன்பமானது.—உழக்கும் - வருத்துகின்ற,— ஏழைகாள் - ஏழைகளே,—நீங்கள் - நீங்கள்,—அன்று - முற்காலத்தில்,— புயங்கத்து - காளிங்க னென்னுஞ் சர்ப்பத்தின்மீது,—நடம் இட்ட - நிருத்தஞ்செய்த,—இரு சரணமே - உபய பாதங்களே,—சரண் என்று - புகலிடமென்று,—அட்டபுயங்கத்தர்க்கு - திருவட்டபுயமென்னுந் திவ்விய தேசத்தையுடையவருக்கு,—ஆள் ஆய் -

அடிமையாகி,—இளம்கன்றுபோல் - இளமைபொருந்தியகன்றைப்போல்,—துள்ளி - குதித்து,—களித்து இரீர் - சந்தோஷி, த்திருக்கமாட்டீர்கள் (எனவே)—எ-று.

(க-து.) ஏழைகாள்! திரு அட்டபுயங்கத்தார்க் காளாய்க் களித்திராதகாரணம் யாது? எ-ம். (எரு)

திருத்தண்கா.

ஆட்பட்டே னைம்பொறியா லாசைப்பட்டே னறிவுங்
கோட்பட்டு நாணங் குறைபட்டேன் - சேட்பட்ட
வண்காவை வண்டுவரை வைத்த விளக்கொளிக்குத்
தண்காவைச் சேர்ந்தான் றனக்கு.

(இ-ள்) சேண்பட்ட - தேவலோகத்தி லுள்ள,— வண்காவை - வளவிய கற்பகவிருக்ஷத்தை,—வண் - அழகிய,—துவரை - துவாரகாபுரியில்,—வைத்த - கொண்டுவந்துநட்ட,—விளக்கு ஒளிக்கு - தீபச்சுடர்போன்றவனும்,—தண்காவை - திருத்தண்காவென்னுந திவ்யதேசத்தை,—சேர்ந்தான்றனக்கு - சேர்ந்தவனுமாகிய சுவாமிக்கு,—ஆட்பட்டேன் - அடிமைப்பட்டேன்,—ஐம்பொறியால் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி யெனனும் பஞ்சேந்திரியங்களாலும்,—ஆசைப்பட்டேன் - விருப்பங்கொண்டேன்,—அறிவும் - புத்தியும்,—கோட்பட்டு - குழப்பமடைந்து,—நாணம் - வெட்கமும்,—குறைபட்டேன் - குறைந்தவனாயினேன்—எ-று.

(க-து.) திருத்தண்காவைச் சேர்ந்தசுவாமின் மீது காதல் கொண்டு அடிமைப்பட்ட யான் அறிவு கோட்பட்டு நாணமுங்குறைந்தவனாயினேன்—எ-ம். (எசு)

திருவேளுக்கை.

தனக்குரிய னாயமைந்த தானவர்கோன் கெட்டா
னுனக்குரிய னாயமைந்த னுய்ந்தா - னினைக்குங்கால்

வேளுக்கை யாளரியே வேறுதவி யுண்டோவுன்
றாளுக்கா ளாகா தவர்க்கு.

(இ-ள்) தனக்கு உரியனாய் (சர்வ சுதந்தரமும்) தனக்கே யுடையவனாய்,—அமைந்த - பொருந்திய,—தானவர்கோன் - அசுரேந்திரனாகிய இரணியன்,—கெட்டான் - அழிந்தான்,— உனக்கு - தேவரீருக்கே - உரியன்ஆய - உரித்தானவனாகி ய,—மைந்தன் - பிரகலாதாழ்வான்,—உய்ந்தான் - பிழைத்தா ன்,— (ஆகலால்) - நினைக்குங்கால் - யோசிக்குமளவில்,— வேளுக்கை - திருவேளுக்கையென்னுந் திவ்யதேசத்தி லெழு ந்தருளிய,—ஆள்அரியே - நாசிம்மமூர்த்தியே,—உன் - உன து,—தாளுக்கு - திருவடிக்கு,—ஆள் ஆகாதவர்க்கு - தொண் டராகாதவர்களுக்கு,—வேறு உதவி - வேறு துணை,—உண் டோ - உள்ளதோ—எ-று.

(க-து) திருவேளுக்கை நாசிம்மமூர்த்தியே! உன் திருவடிக் காளாகா தவர்க்கு வேறு துணை இல்லை—எ-ம். (எஎ)

திருப்பாடகம்.

தவம்புரிந்த சேதனரைச் சந்திர னாதித்தன்
சிவன்பிரம னிந்திரனாச் செய்கை - யுவந்து
திருப்பா டகமருவுஞ் செங்கண்மா றன்மார்
பிருப்பா டகவுரையா லே.

(இ-ள்) தவம்புரிந்த - தவத்தைச்செய்த,—சேதனரை - அறிவு டையோரை,—சந்திரன்ஆ - மதியமாகவும்,—ஆதித்தன்ஆ - சூ ரியனாகவும்,—சிவன்ஆ - உருத்திரனாகவும்,—பிரமன்ஆ - பிர மனாகவும்,—இந்திரன்ஆ - தேவேந்திரனாகவும்,—செய்கை - செய்குதல்,—உவந்து - சந்தோஷித்து,—திருப்பாடகம் - தி ருப்பாடக மென்னுந் திவ்யதேசத்தை,—மருவும் - பொருந்

திய,—செங்கண்மால்தன் - செங்கமலநேத்திரனாகிய விஷ்ணுவினது,—மாரபு இருப்பாள் - வக்ஷஸ்தானத்து நிவாசஞ்செய்யும் பிராட்டியினுடைய,—தகை - தகுதியாகிய,—உரையாலே - சொல்லினாலேயாம்—எ-று. சேதன[illegible] எ-கு. ஆன்மாக்களை எனினு மமையும். அவை நான் கிடத்துங்கூட்டுக.

(க-து.) திருப்பாடகமருவுமால் பிராட்டியாருரையினாலேயே தவம்புரிவோரைச் சூரியன் சந்திரன் முதலியோராகச் செய்குவர்—எ-ம் (௭௰)

திருநீரகம்.

ஆலத் திலைசேர்ந் தழியுலகை யுட்புகுந்த
காலத்தி லெவ்வகைநீ காட்டினாய் - ஞாலத்துண்
ணீரகத்தாய் நின்னடியே னெஞ்சகத்தாய் நீண்மறையின்
வேரகத்தாய் வேதியற்கு மீண்டு.

(இ-ள்) ஞாலத்துள் - பூமியில்,—நீரகத்தாய் - திருநீரகமென்னுந் திவ்வியதேசத்தையுடையவனே,—நின அடியேன் - நினது தாசனாகிய எனது,—நெஞ்சகத்தாய் - மனதினிடமானவனே,—நீள் மறையின் - நெடிய வேதங்களினது,—வேர் அகத்தாய் - மூலப்பொருளானவனே,—வேதியற்கு - மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு,—மீண்டு - மறுபடியும்,—ஆலத்து இலை - வடபத்திரத்தில்,—சேர்ந்து - பொருந்தி,—அழி - அழிந்த,—உலகை - உலகத்தை,—உள்புகுந்த காலத்தில் - உள்ளேபிரவேசித்தகாலத்தில்,—எவ்வகை - எந்தப்பிரகாரம்,—நீ காட்டினாய் - நீ தரிசனப்படுத்தினாய்—எ-று.

(க-து.) திருநீரகத்தாய்! நீ வடபத்திர சாயியா யிருந்தகாலத்து உனக்குட்புகுந்த மார்க்கண்டேயருக்கு அழிந்த வுலகத்தை எவ்வணம் காட்டினாய்—எ-ம். (௭௧)

திருநிலாத்திங்கட்டுண்டம்.

மீண்டுந் தெளியார்கண் மேதினியோ ரின்னடிப்பூ
பாண்டரங்க மாடி படர்சடைமேற் - றீண்டிக்
கலாத்திங்கட் டுண்டத்தின் மீதிருப்பக் கண்டு
நிலாத்திங்கட் டுண்டத்தானே.

(இ-ள்) நிலாத்திங்கட்டுண்டத்தானே - திருநிலாத்திங்கட்டுண்டமென்னுந் திவ்விய தேசத்தை யுடையவனே,—நின் அடி - உன்னுடைய திருவடிகளில் (அருச்சுனனால் அருச்சிக்கப்பட்ட),—பூ - பூக்களானவை,— பாண்டரங்கம் ஆடி - பாண்டரங்கமென்னுங் கூத்தினை யாடிய ருத்திரனது,— படர் - பரந்த,— சடைமேல் - சடாபாரத்தின்மீது,— தீண்டி - பொருந்தி,—கலா - கலைகளையுடைய,— திங்கள் துண்டத்தின் மீது - மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனுக்குமேல்,— இருப்ப - இருக்க,—கண்டும் - பார்த்திருந்தும்,—மேதினியோர் - பூமியிலுள்ளவர்கள்,—மீண்டும் - மறுபடியும்,— தெளியார்கள் - தெரிந்து கொள்ளார்கள்—எ-று.

(க-து.) திருநிலாத்திங்கட்டுண்டத்தானே! நின்னடியிற் சாத்திய பூவானது ருத்திரனுடைய சடையின்மீ திருக்கக்கண்டும் மேதினியோர் தெளியாத காரணம் யாதோ?—எ-ம். (௮)

திருவூரகம்.

நேசத்தா லன்றுலகை நீர்வார்க்க வைத்தனந்த
வாசத்தா னொன்றலைமேல் வைத்திலையே - மோசத்தாற்
பாரகத்துளன்றி நான்பாழ்நரகில் வீழ்ந்த தேன்கொ
லூரகத்து ணின்றா யுரை.

(இ-ள்) நேசத்தால் - அன்பினால்,—அன்று - வாமனாவதாரங்கொண்டகாலத்து,—உலகை - உலகத்தை,—நீர்வார்க்க - தாரைநீர் வார்க்க,—வைத்து அளந்த - வைத்து அளவிட்ட,—வாசம் - பரிமளம் பொருந்திய,—தாள் - பாதங்களை,—என் தலைமேல் - எனது சிரசின்மீது,—வைத்திலையேல் - வைக்காமல் விடுவையாமாகில்,—நாசத்தால் - நாசத்தினால்,—பார் அகத்து அன்றி - பூமியில் மாத்திரமல்லாமல்,—நான் - யான்,—பாழ - பாழாகிய,—நரகில் - நரகத்திலும்,—வீழ்வேனே - விழுந்திடுவேன்,—ஊரகத்தாய் - திருவூரகமென்னும் திவ்விய தேசத்தில்,—நின்றாய் - நின்ற திருக்கோலங்கொண்டவனே,—உரை - சொல்லுவாயாக—எ-று. வாசத்தாள் என்றதனால் போது வருவிக்கப்பட்டது. கொல் அசை.

(க-து) திருவூரகத்தாய்! உன் திருவடிப்போதென் முடியிற் சூட்டின் உய்வேன்—எ-ர். (௮௪)

திருவெஃகா.

உரைகலந்த நூலெல்லா மோதி யுணர்ந்தாலும்
பிரைகலந்த பால்போற் பிறிதாம் - தரையிற்
றிருவெஃகா மாயனுக்கே சீருறவாந் தங்க
ளுருவெஃகா வுள்ளத்தி னோர்க்கு.

(இ-ள்) தரையில் - பூமியில்,—திருவெஃகா - திருவெஃகாவென்னும் திவ்வியதேசத்தி லெழுந்தருளிய,—மாயனுக்கே - மாயனென்னும் திருநாமத்தினை யுடையவனுக்கே,—சீர் உறவாம் - சிறந்தவுறவாகிய,—தங்கள் - தங்களது,—உரு - உடலை,—வெஃகா - விரும்பாத,—உள்ளத்தினோர்க்கு - மனதை யுடையவருக்கு,—உரைகலந்த - உரையோடுகூடிய,—நூல் எல்லாம் - சாத்திரங்களை யெல்லாம்,—ஓதி - கற்று,—உணர்ந்தா

ஆம் - அறிந்தாலும்,—பிணைகலந்த - பிணைசேர்ந்த,—பால்போல் - க்ஷீரத்தைப்போல,—பிறிது ஆம் - வேறாகும்—எ-று.

(க-து.) தேகாபிமானம் விட்டு திருவெஃகா மாயனுக்கு ஆளாகுமவர் உணைகலந்த நூலெல்லாம் ஓதியுணர்ந்தாலும் பிணைகலந்த பால்போற் பிறிதாவர்—எ-ம். (அஉ)

திருக்காரகம்.

ஓராதார் கல்வியுடையேங் குலமுடையே
மாரா தனமுடையேம் யாமென்று - சீராயன்
பூங்கார கங்காணப் போதுவார் தாடலைமேற்
றாங்கா ரகங்காரத் தால்.

(இ-ள்) ஓராதார் - தெளிவில்லாதவாகள்,—கல்வியுடையேம் - யாம்வாசித்திருக்கின்றோம்,—குலமுடையேம்-யாம் உயர்க்குலஸ்தர்,—யாம் ஆரா தனம் உடையேம் - யாம் மிக்க செல்வமுடையோம்,—என்று - என்று கருதி,—சீர் - சிறந்த,—ஆயன் - கோபால கிருஷ்ணரது,—பூம் - அழகிய,—காரகம் - திருக்காரக மென்னும் திவ்விய தேசத்தை,— காண - தரிசிக்க,—போதுவார் - போகின்ற தாசர்களது,—தாள் - பாதங்களை,—தலைமேல் - சிரசின்மேல்,—அகங்காரத்தால் - மமதையினால்,— தாங்கார் - தாங்கமாட்டார்கள் — எ-று. ஆராதனம் உடையேம் எ-கு. திருவாராதனத்தை யுடையேம் எனினு மமையும்.

(க-து.) ஓராதார் யாம் கல்வியும் உயர்குலமும் செல்வமுமுடையோமென்று கர்வத்தினால் திருக்காரகம்போவார் திருவடிகளைச் சிரசின்மேல் சூடிக்கொள்ளார்—எ-ம். (அ௩)

திருக்கார்வானம்.

தாலேலோ வென்றாய்ச்சி தாலாட்டித் தன்முலைப்பா
லாலேயெவ் வாறுபசி யாற்றினண்முன் - மாலேபூங்
காவானத் துள்ளாய் கடலோடும் வெற்போடும்
பார்வான முண்டாய் நீபண்டு.

(இ-ள்) மாலே - மஹாவிஷ்ணுவே,—பூம் - அழகிய,—கார்வானத்து உள்ளாய் - திருக்காரவானமென்னுந் திவ்யதேசத்தி லிருக்கின்றவனே,—கடலோடும் - சமுத்திரத்துடன்,—வெற்போடும் - மலைகளோடும்,—பார் - பூமியையும்,—வானம் - ஆகாயத்தையும்,—பண்டு - பூர்வத்தில்,—உண்டாய்நீ - புசித்தவனாகியநீ,—ஆய்ச்சி - யசோதையானவள்,—தாலேலோ வென்று - தாலேலோவென்று,—தாலாட்டி - தாலாட்டி,—தன் முலைப்பாலாலே - தனது தனப்பாலினால்,—பசி - பசியை,—முன் - பண்டு,—எவ்வாறு ஆற்றினள் - எவ்விதந் தணித்தாள்—எ-று.

(க-து.) திருக்கார்வானத் துள்ளவனே! கடலோடு மலையையும் பூமியையும் வானத்தையும் கவளீகரித்த உன் பசியை யசோதை தன்முலைப்பாலால் எவ்விதந்தணித்தனள்-எ-ம். (அச)

திருக்கள்வனூர்.

பண்டேயுன் றொண்டாம் பழவுயிரை யென்ன தென்று
கொண்டேனைக் கள்வனென்று கூறாதே - மண்டலத்தோர்
புள்வாய்பிளந்த புயலேயுனைக் கச்சிக்
கள்வாவென் றோதுவதென் கண்டு.

(இ-ள்) மண்டலத்தோர் - பூமியிலுள்ளவர்கள்,—பண்டே - பூர்வமே,—உன் - உனது,—தொண்டு ஆம் - அடிமையாகிய,—பழ உயிரை - பழைய ஜீவனை,—என்னதென்று - என்னுடைய

தென்று,—கொண்டனை - கருத்தையுடைய என்னை,—கள்வனென்று - திருடனென்று,—கூறாது - சொல்லாமல்,—புள் - (பகாசுரன்) கொக்குப்பக்ஷியினது,—வாய் - வாயினை,—பிளந்த - பிளவுசெய்த,—புயலே - மேகவண்ணனே,—உனை - உன்னை,—கச்சி கள்வா என்று (-காஞ்சியில்வசிக்குந் திருடா என்று), காஞ்சியின்கண்ணதாகிய திருக்காவளூரென்னுந் திவ்விய தேசத்தையுடையவனென்று,—ஓதுவது - சொல்லுவது,—என்கண்டு - எதனைப்பார்த்து—எ-று.

(க-து.) மேகவண்ணா! தொன்றுதொட்டெனக் கடிமையான உயிரை எனதென நினைக்குமெனைக் கள்வனென்னாது உனைக் கள்வனென்பதென்னகாரணம்—எ-ம். (அரு)

திருப்பவளவண்ணம்.

கண்டறிந்துங் கேட்டறிந்துந் தொட்டறிந்துங் காதலா
லுண்டறிந்து மோந்தறிந்து முய்யேனே - பண்டைத்
தவளவண்ணா கார்வண்ணா சாமவண்ணா கச்சிப்
பவளவண்ணா நின்பொற் பதம்.

(இ-ள்) பண்டை - பழமையாகிய,—தவளவண்ணா - சுவேத வண்ணனே,—கார்வண்ணா - மேகவண்ணனே,—சாமவண்ணா - பச்சைவண்ணனே,—கச்சி - காஞ்சியின்கண்ணதாகிய,—பவளவண்ணா - திருப்பவளவண்ணமென்னுந் திவ்வியதேசத்தை யுடையவனே,—நின் - உனது,—பொன் - அழகிய,—பதம் - திருவடிகளை,— கண்டு அறிந்தும் - தரிசித்துணர்ந்தும்,— கேட்டு அறிந்தும் - கேட்டுணர்ந்தும்,—தொட்டு அறிந்தும் - பரிசித்துணர்ந்தும்,—காதலால் - ஆசையினால்,— உண்டு அறிந்தும் - புசித்துருசித்துணர்ந்தும்,—மோந்து அறிந்தும் - வாசனைபார்த்துணர்ந்தும்,—உய்யேன் - பிழைக்கமாட்டேன்,—எ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) திருப்பவளவண்ணா! நின் பொற்பாதத்தைக் கண்டு கேட்டு உண்டு மோந்து பரிசித்து அறிந்து நான் பிழையேன்.

திருப்பரமேச்சுரவிண்ணகரம்.

பதத்தமிழாற் றன்னையே பாடுவித்தென் னைத்தன்
பதத்தடியார்க் கேயாட் படுத்தா - னிதத்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரான் பலவான்
வரமேச் சுரலணைந்த மால்.

(இ-ள்) இதத்த - நன்மையினையுடைய,— பரமேச்சுரவிண்ணகரான் - திருப்பரமேச்சுரவிண்ணகரமென்னுந் திவ்விய தேசத்தை யுடையவனும்,— பல ஆன் - பலபசுக்கள்,— வர - வரும்படியாக,— மேச்சு - மேய்த்து,— உரல் - உரலில்,— அணைந்த - கட்டுண்டவனுமாகிய,— மால் - விஷ்ணுவானவர்,— பதம் தமிழால் - இன்பமாகிய தமிழினால்,— தன்னையே பாடுவித்து - தன்னையே பாடச்செய்து,— என்னை - என்னை,— தன் பதத்து - தன் பாதங்களுக்கு,— அடியார்க்கே - தாசராகியவருக்கே,— ஆட்படுத்தான் - தொண்டாக்கினான்—எ-று. பதத் தமிழால் ஏ-கு. தமிழ்மொழியினால் - எனினு மமையும்.

(க-து) திருப்பரமேச்சுர விண்ணகரமால் தன்னைத் தமிழால் பாடச்செய்து தன் னடியார்க் கடியனாக்கினான் —எ-ம். (௮)

திருப்புட்குழி.

மால்வே ழமுமரவு மாயையும்வெற் புங்கடலு
மேல்வீழ் படையும் விடமும்போய்ப் - பால
னெருப்புட் குழிகுளிர நின்றதுங் கேட்டோதார்
திருப்புட் குழியமலன் சீர்.

(இ-ள்) மால் - பெரிய,— வேழமும் - யானையும்,— அரவும் - பாம்பும்,— மாயையும் - மாயமும்,— வெற்பும் - மலையும்,— கடலு

ம்- சமுத்திரமும்,—மேல் - மேலே,—கீழ் - கீழுந்த,—படையு ம், ஆயுதமும்,—விடமும் - விஷமும்,—போய் - நீங்கி,—பால ன் - பிரகலாதாழ்வான்,—நெருப்பு குழியுள் - அக்கினிக்கு ண்டத்தில்,—குளிர நின்றதும் - குளிர இருந்ததையும்,—கே ட்டு - கேள்வியுற்று,—திருப்புட்குழி - திருப்புட்குழி யென்னுந திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளிய,—அமலனை - மல மில்லாதவனு டைய,—சீர் - கீர்த்தியை,—ஓதார் - சொல்லார்கள் (என்னே?) —எ-று. நெருப்புட்குழி எ-கை. நெருப்பு - உள - குழி என ப் பிரித்து நெருப்புக் குழியுள் என அநுவயப் படுத்துக.

(க-து.) பிரகலாதன் சரித்திரத்தைக் கேட்டிருந்தும் தி ருப்புட்குழி யமலனது சீரை யோதார்கள் என்னே,—எ-ம்.

திருநின்றவூர்.

சீறிநற நேராழியீர் சென்றுகொ ணர்ந்தெனக்குப்
போரமுலை முகட்டிற் பூட்டுமினோ - நேரவுணர்
பொன்றவூர் புட்கழுத்திற் பொன்னைமா ணிக்கத்தை
நின்றவூர் நித்திலத்தை நீர்.

(இ-ள்.) நேராழியீர் - நேராழிமார்களே,—நீர் - நீங்கள்,— நேர் - (யுத்தத்தில்) எதிர்த்த,—அவுணர் - இராக்ஷதர்கள்,— பொன்ற - அழிய,—புள்கழுத்தில் - கருடாழ்வான் கழுத்தில்,— ஊர - ஆரோகணித்து நடத்துபவ,—பொன்னை - பொன்னையும்,— மாணிக்கத்தை - மாணிக்கத்தையும்,—நின்றவூர்-திருநின்றவூ ரென்னுந்திவ்யதேசத்தெழுந்தருளிய,—நித்திலத்தை - முத் தையும்,—சீர் - சிறப்பினை,—அறிந்து - தெரிந்து,—சென்று - போய்,—கொணர்ந்து- கொண்டுவந்து,—எனக்கு - எனக்கு,— போர - மிகவும்,—முலை முகட்டில் - தனங்களின் உச்சியில்,— பூட்டுமின் - அணியுங்கள்—எ-று. ஓ - அசை.

(க-ரை.) தோழிமார்களே! நீங்கள் திருநின்றவூர் முத்தையும் மாணிக்கத்தையும் பொன்னையுஞ் சேர்அறிந்து கொணர்ந்து என் முலைமுகட்டில் பூட்டுமின்—எ-ம். (சுக)

திருவெவ்வுளூர்.

நீர்மைகெட வைதாரு நின்னோ டெதிர்த்தாருஞ்
சீர்மைபெற நின்னடிக்கீழ்ச் சேர்கையா - னேர்மையிலா
வெவ்வுளத்த னேன்செய் பிழைகளைப் பொறுத்தருளி
யெவ்வுளத்தனே நீயிரங்கு.

(இ-ள்) நீர்மை கெட - தன்மையழிய,—வைதாரும் - ஏசினவர்களும்,—நின்னோடு - உன்னுடன்,—எதிர்த்தாரும் - மாறுகொண்டவர்களும்,—சீர்மை பெற - சிறப்பையடைய,—நின அடிக்கீழ் - உனது சரணங்களின் கீழ்,—சேர்கையால் - சேர்தலினால்,—நேர்மையிலா - ஒழுங்கில்லாத,—வெவ்உளத்தனேன் - கொடிய சிந்தையையுடைய யான்,—செய் - புரிகின்ற,—பிழைகளை - குற்றத்தை,—பொறுத்து அருளி - க்ஷமித்தருளி,—எவ்வுள் அத்தனே - திருவெவ்வுளென்னுந் திவ்விய தேசத்தையுடையவனே,—நீ இரங்கு - நீ கிருபைசெய்வாயாக—எ-று.

(க-ரை.) திருவெவ்வுளூரத்தனே! என் பிழைகளைப் பொறுத்துக் கிருபை செய்வாயாக—எ-ம். (சுஉ)

திருநீர்மலை.

இரங்குமுயிரனைத்து மின்னருளாற் காப்பா
னொருங்க வொருவனுமே யாதல் - கரங்களாற்
போ[illegible] மலைவான் வந்த புகழ்வாணன் காட்டினா
னீர்மலைவா ழெந்தையெதி ர் நின்று.

(இ-ள்) இரங்கும் - வருந்துகின்ற,—உயிர் அனைத்தும் - எல்லா ஆன்மாக்களையும்,—இன் அருளால் - இனிய கிருபையினு

ல்,—காப்பான் - காக்கின்றவன்,—அரங்கன் ஒருவனுமே - திருவரங்கநாதன் ஒருவனே,—ஆதல் - ஆகியிருத்தலை,—கரங்களால் - கைகளினால்,—போர்மலை - யுத்தஞ்செய்த,—வானவந்த - ஆகாயம் வரையினும் பரவிய,—புகழ - கீர்த்தி வாய்ந்த,—வாணன் - வாணாசுரன்,—நீர் மலைவாழ் - திருநீர்மலை யென்னுந் திவ்விய தேசத்தெழுந்தருளிய,—எந்தை - என்தந்தையினை,—எதிர்நின்று - எதிரே நின்று,—காட்டினான் - தெரிவித்தான்—எ-று. போர்மலைவான் வந்த - எ-கு. யுத்தஞ்செய்யும்படி வந்த என்றுரைப்பினுமமையும்.

(க-து.) எல்லா ஆன்மாக்களையுங் காப்பான் அரங்கனொருவனாதலை எதிர்நின்று வாணாசுரன் விளக்கினான். எ-ம். (கச)

திருவிடவெந்தை.

நின்று திரியும் பிறவியெல்லா நேர்வித்துக்
கொன்று திரியுங் கொடுவினையா - ரின்று
வெருவிடவெந் தைக்கே விழுமியதொண்டானேன்
திருவிடவெந் தைக்கே செறிந்து.

(இ-ள்) திருவிடவெந்தைக்கே - திருவிடவெந்தையென்னுந் திவ்வியதேசத்தே,—செறிந்து - சேர்ந்து,—நின்று திரியும் - அசரமும் சரமுமாகிய,—பிறவி எல்லாம் - ஜனனங்களையெல்லாம்,—நேர்வித்து - சம்பவிப்பித்து,—கொன்று திரியும் - சம்மரித்துத்திரிகின்ற,—கொடு வினையார் - கொடிய தொழிலையுடையவராகிய பிரமனும்இயமனும்,—இன்று - இப்போது,—வெருவிட - பயப்படும்படியாக,—எந்தைக்கே - என் தந்தைக்கே,—விழுமிய - சிறந்த,—தொண்டானேன் - அடியவனாயினேன்—எ-று.

(க-து.) திருவிடவெந்தையைச் சேர்ந்து பிரமனும் இயமனும் பயப்பட எந்தைக்குச் சிறந்த தொண்டனானேன்—எ-ம். (கரு)

திருக்கடன்மல்லை.

செறிந்த பணைபறித்துத் திண்களிற்றைச் சாடி
முறிந்துவிழப் பாகனையு மோதி - யெறிந்த
திருக்கடன்மல்லைக் குமைத்தான் றஞ்சமென்று நெஞ்சே
திருக்கடன் மல்லைக்குட் டிரி.

(இ-ள்) செறிந்த - நெருங்கிய,—பணைபறித்து - பணைகளைக்கவர்ந்து,—திண் - வலிய,—களிற்றை - குவலயாபீடமென்னும்யானையை,—சாடி - மோதி,—பாகனையும் - மாவுத்தனையும்,—முறிந்துவிழ - முதுகுமுறிந்துவிழும்படி,—மோதி - அடித்து,—எறிந்த - தாக்கின,—திருக்கு - இருமாப்பையும்,—அடல் - பலத்தையுமுடைய,—மல்லை - மல்லர்களை,—குமைத்தான் - அழித்தவனாகிய விஷ்ணுவே,—தஞ்சம் என்று - சரணாகதியென்று,—நெஞ்சே - மனமே,—திருக்கடன்மல்லைக்குள் - திருக்கடன்மல்லை யென்னுந் திவ்யதேசத்தில்,—திரி - சஞ்சரிப்பாயாக—எ-று.

(க-து) நெஞ்சே! வலிய மல்லர்களைக்கொன்ற விஷ்ணுவே தஞ்சமென்று திருக்கடன் மல்லையில் சஞ்சரிப்பாயாக—எ-ம்.

திருவல்லிக்கேணி.

திரிந்துழலுஞ் சிந்தைதனைச் செவ்வே நிறுத்திப்
புரிந்து புகன்மின் புகன்றால் - மருந்தாங்
கருவல்லிக் கேணியா மாக்கைக்குக் கண்ணன்
திருவல்லிக் கேணியான் சீர்.

(இ-ள்) கண்ணன் - கிருஷ்ணனாகிய,— திருவல்லிக்கேணியான் - திருவல்லிக்கேணி யென்னுந்திவ்விய தேசத்தையுடையவனுடைய,—சீர் - கீர்த்தியை,—திரிந்து-சஞ்சரித்து,—உழலும் - சுழலுகின்ற,— சிந்தைதனை - மனதை,—செவ்வே நிறுத்தி - நேராகத் தரிப்பித்து,—புரிந்து - விரும்பி,—புகல்மின் - சொல்

னுங்கள்,—புகன்றால் - (அவ்வாறு)சொல்லினால்,—கருவல்லிக்கு-கருவாகிய கொடிக்கு,—மருந்தாம் -(நசிப்பிக்கும்)ஔஷதமாகும்,—மா - மகத்தாகிய,—கதிக்கு - மோக்ஷத்திற்கு,—ஏணியாம்- ஏணியுமாகும்—எ-று. கருவல்லி எ-கு. ஜனனமாகிய விலங்கு எனினு மமையும்.

(க-து.) மானிடரே! திருவல்லிக்கேணியான் சீரைச்சொல்லின உம்மை ஜனிக்க வொட்டாது மோக்ஷத்தில் சேர்க்கும்—எ-ம்.

திருக்கடிகை.

சீரருளா னம்மைத்திருத்திநா முன்னறியாக்
கூரறிவுந் தந்தடிமை கொண்டதற்கே - நேரே
யொருகடிகையும் மனமே யுள்ளுகிலாய் முத்தி
தருகடிகை மாயவனைத் தான்.

(இ-ள்) மனமே - நெஞ்சமே,—சீர் - சிறந்த,—அருளால் - கிருபையினால்,—நம்மை - நம்மை,—திருத்தி - செவ்வன் செய்து,—நாம் - யாம்,—முன் அறியா - முன்னே தெரியாத,—கூர் அறிவும் - நுண்ணிய விவேகமும்,—தந்து - கொடுத்து,—அடிமை கொண்டதற்கு - தொண்டு கொண்டதற்கு,—நேரே - சரியாக,—ஒரு கடிகையும் - ஒரு நாழிகையும்,—முத்திதரு - மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும்,—கடிகை-திருக்கடிகையென்னுந் திவ்விய தேசத்தெழுந்தருளிய,—மாயவனைத்தான் - மாயவனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவனைத்தான்,—உள்ளுகிலாய் - நினைக்கமாட்டாய்—(என்னே?)—எ-று.

(க-து.) மனமே! நம்மைத் திருத்தியாண்டதற்காக ஒரு கடிகையேனும் திருக்கடிகைமாயனை நினைக்காததெற்றுக்கோ—எ-ம்.

தொண்டைநாடு முற்றிற்று.

வடநாட்டுத் திருப்பதிகள்—கஉ.

திருவேங்கடம்.

தானே சரணமுமாய்த் தானே பலமுமாய்த்
தானே குறைமுடிக்குந் தன்மையான் றேனேய்
திருவேங்கடந் தொழுதேந் தீயவிபூதிக்குண்
மருவேங்கடந்தனமிவ் வாழ்வு.

(இ-ள்) தானே சரணமுமாய் - தானே புகலிடமாகியும், — தானே பலமுமாய் - தானே ஆதாயமுமாகியும், — தானே குறை - தானே மன வேண்டுகோளை, — முடிக்கும் - பூர்த்தியாக்குகின்ற, — தன்மையான் - குணபூதனானது, — தேன் நேய் - தேன் பொருந்திய, — திருவேங்கடம் - திருவேங்கடமென்னுந் திவ்விய தேசத்தை, — தொழுதேம் - வணங்கினோம், — தீய - கொடிதாகிய, — விபூதிக்குள் - லீலாவிபூதிக்குள், — மருவேம் - பொருந்தோம், — இ வாழ்வு - இந்த வாழ்வை, — கடந்தனம் - கடந்தோம் — எ-று.

(க-து.) தானே சரணமும் பலமுமாய்க் குறைகளை முடிக்குங் குணபூதனானவனது திருவேங்கடம் தொழுததால் இவ்வாழ்வைக் கடந்தோம் — எ-ம். (கஎ)

திருச்சிங்கவேள் குன்றம்.

வாழ்குமரன் மேற்கனக வஞ்சகன்மே லோர்முகத்தே
சூழ்கருணையும் முனிவுந் தோன்றியவால் — கேழ்கிளரு
மங்கவேள் குன்ற வழல்சரபத் தைப்பிளந்த
சிங்கவேள் குன்றத்தி னார்க்கு. க

(இ-ள்) கேழ் - நிறம், — கிளரும் - விளங்குகின்ற, — அங்கம் - தேகத்தையுடைய, — வேள் - மன்மதனானவன், — குன்ற - நசிக்க, — அழல் - கோபித்த, — சரபத்தை - சரபப்பட்சியை, — பிளந்த - போழ்ந்த, — சிங்கவேள் குன்றத்தினார்க்கு - திருச்சிங்கவேள் குன்றமென்னுந் திவ்விய தேசத்தை யுடையவருக்கு, — வா

ழ் - உச்சீவித் திராநின்ற,—குமாரன்மேல் - பிரகலாதன்மீது,—கருணையும் - கிருபையும்,—கனக வஞ்சகன் மேல் - கபடனாகிய இரணியன் மீது,—முனிவும் - கோபம்,—ஓர் முகத்தே - ஒரு முகத்திலிடத்திலே,—தோன்றிய - உதித்தன—எ-று-ஆல்-அசை

(க-து.) திருச்சிங்கவேள்குன்றத்திலுள்ளார்க்கு ஓர் முகத்திலேதானே கருணையுங் கோபமும் முறையே பிரகலாதன் மீதும் இரணியன் மீதுந் தோன்றின—எ-ம். (கூஎ)

திருவயோத்தி.

ஆர்க்குமிது நன்றுதீ தானாலு நெஞ்சேநீ
பார்க்கும் பலகலையும் பன்னாதே - சீர்க்குந
திருவயோத்திப் புயலைச் சீரிய மெய்ஞ்ஞானத்
துருவையோத்திற் பொருளை யோர்.

(இ-ள்.) ஆர்க்கும் - எவருக்கும்,—இது - யான் சொல்லுவது,—நன்று தீது ஆனாலும் - நன்றேயாயினுந் தீதேயாயினும்,—நெஞ்சே - மனமே,—நீ - நீ,—பார்க்கும் - பார்க்கின்ற,—பலகலையும் - பல சாஸ்திரங்களையும்,—பன்னாதே - தேராமல்,—சீர்க்கும் - சிறப்பினையுடைய,—திருஅயோத்தி - திருவயோத்தியென்னுந் திவ்யதேசத் தெழுந்தருளிய,—புயலை - மேகவண்ணனை,—சீரிய - சிறந்த,—மெய் ஞானத்து உருவை - சத்திய ஞானசொரூபியை,—ஓத்தின் - வேதத்தின்,—பொருளை - அருத்தமானவனை,—ஓர் - அறிவாயாக—எ-று.

(க-து.) நெஞ்சே! நீ பல கலையும் பன்னாமல் திருவயோத்தியி லெழுந்தருளிய ஞான சொரூபனை அறிவாயாக—எ-ம்.

திருநைமிசாரணியம்.

ஓரறிவு மில்லாத வென்போல்வார்க் குய்யலாம்
பேரறிவுண் டேனும் பிறர்க்கரிது - பாரறிய

நைமிசா ரண்ணியத்து நாதரடி யாரோடு
யிம்மிசார் வுண்டாயி னுல்.

(இ-ள.) பார் அறிய - உலகத்தா ரறியும்படி,—நைமிசாரண்ணியத்து-திருநைமிசாரண்ணிய மென்னுந்திவ்விய தேசத்தெழுந்தருளிய, —நாதர் - சுவாமியின்,—அடியாரோடும் - பக்தர்களோடும், — இம்மிசார்வு - ஓர் இம்மியள வுண்டாயினும் - உள்ளதாயினும்.—ஓர் அறிவும் அறிவுமில்லாத,— என்போல்வார்க்கு - என்னைப் போன்றவர்க்கும்,—உய்யல் ஆம் - பிழைக்கலாகும்,—பிறர்க்கு - (நுக்கங்கைக லாத) பிறருக்கு,—பேர் அறிவு - மிக்க அறிவு,—உண்டானை,— உளதேயாயினும்,—அரிது - (உச்சீவித்தல்) அருமையாகுமி

(க-து) திருநைமிசாரண்ணியத்தெழுந்தருளிய சுவாமியின் பக்தி யாரோடுறவாகுமவரோ யுச்சீவிப்பர்—எ-ம். ரேனர்
ஒக டும்

திருச்சாளக்கிராமம். —உன் -

உண்டா முறைமை யுணர்ந்தடிமைப் பேர்பூண்டேன் —புர்து
ராயாக.
மண்டுங் குடிகுலத்தாற் பன்மதத்தாற் - கொண்ட அடிப்போ
சாளக் கிராமத்தா லல்லாற்பேர் பூண்டிரு -ம். (௧0௨)
சாளக் கிராமத்தார் தாட்கு.

(இ-ள்) பண்டும் - பூர்வீகமாகிய,—குடி - குடியினாலும்,—குலத்தால் - குலத்தினாலும்,—பல் - மதத்தால் - மதக்கோட்பாடுகளாலும்,—கொள்கைத்தான் சகோதரத்தினாலும்.—ஆள் - ஆளாகின்ற,—அந்தக் கிராமத்திலுள்ளவர்களால்,—அல்லல் - துக்கம் - எ கொடுக்கும்,—பேர் - பெயரை,—பூணுமல் -சரி - வாய்க்

எக்கிராமத்தார் - திருச்சாளக்கிராமமென்னுந் திவ்வியதேசத் தெழுந்தருளியவருடைய,— தாட்கு—திருவடிகளுக்கு, —உண் டாம் - உள்ளதாகிய,—முறைமை - நாம் அடிமையென்னுங் கிரமத்தை,—உணர்ந்து - தெரிந்து,— அடிமைப்பேர் - தாசிய னென்னும் பெயரை,—பூண்டேன் - வகித்துக்கொண்டேன்—

னே கருவை—

ளியன மீதுந் திருச்சாளக்கிராமத்தார் தாட்கு நான் தாசியனென்ன

றைமை யறிந்து அடிமைப்பேரைப் பூண்டேன்-எ-ம்.

திருவதரியாச்சிரமம்.

ஆர்க்குமிது

பார்க்குமைமையென்று தொழுமவரார்க் கெட்டெழுத்துங்

திருவைவெளி யிட்டருளுங் கேசவனை - வேட்கையொடு

தாருவை ரிதாலும் போய்த்தொழுவோ நெஞ்சமே

(இ-ள்) யாச்சிரமத்து.

து,— நெ

ம்,—நெஞ்சே - மனமே,—தாட்கு - திருவடிகளுக்கு,—

,—பலசமைமை,—அடிமை யென்று - தொழும் பென்று,—உ

ல்,—ரிக்கும் அறிபாதவர்களுக்கு,—எட்டு எழுத்தும் - அஷ்டா

கரியென்னுங் கேட்க - செவிப்புலனாம்படி,—வெளியிட்டருளு

வண்ணனை,—டருளிய,—கேசவனை - கேசவனென்னுந் திரு

கிய ஞானசொரூபவனை,— வேட்கையொடு - ஆசையுடன்,—

அருந்தமானவில்லுவது,—அரிது ஆலும் - அருமையா யிருந

(க-து.) நெடுமாவதரியாச்சிரமத்து - பெருமைபொருந்திய

திவி லெழுந்தருளிரமமென்னுந் திவ்விய தேசத்தில்,— போய் -

தொழுவோம் - வணங்குவோம்—எ-று.

ஓ அறிவு மில்லா நெஞ்சே! தம்மைத் திருவடிகட்குத் தொழும்பெ

பேரறிவுண் பாமராளுங் கேட்டுச் சுவிக்கும்படி அஷ்டாட்ச

ரத்தையும் வெளியிட்ட கேசவனைத் திருவதரியாச்சிரமத்துச் சென்று வணங்குவோம்—எ-ம். (௧0௪)

திருக்கங்கைக்கரைக்கண்டம்.

மந்தரத்தாற் கடல்கடைந்து வானோர்க் கமுதளிக்க
வந்தா வெனக்குன் னடிப்போதிற் - புத்தமுதைக்
கங்கைக் கரைசேருங் கண்டத்தாய் புண்டரிக
மங்கைக் கரைசே வழங்கு.

(இ-ள்) கங்கைக்கரை சேரும் கண்டத்தாய் - திருக்கங்கைக் கரைக்கண்டமென்னுந் திவ்வியக்ஷேத்திரத்தையுடையவனே,— புண்டரிகம் - தாமரையில் வசிக்கும்,— மங்கைக்கு - இலக்ஷ்மிக்கு,— அரசே—நாயகனே,— மந்தரத்தால் - மந்தரமென்னு மத்தினால்,— கடல் கடைந்து - திருப்பாற்கடலை மதித்து,— வானோர்க்கு - தேவர்களுக்கு,— அமுது அளிக்க - அமுதைக் கொடுத்த,— அத்தா - இறைவனே,— எனக்கு - அடியேனுக்கு,— உன் - உன்னுடைய,— அடிப்போதின் - பாதமலரிலிருக்கும்,— புத்தமுதை - புதிய அமுதத்தை,— வழங்கு - கொடுப்பாயாக.

(க-து) திருக்கங்கைக்கரைக்கண்டத்தாய்! உன் அடிப்போதிலுள்ள புத்தமுதை எனக்கு வழங்குவாயாக—எ-ம். (௧0௫)

திருப்பிருதி.

வழங்கு முயிரனைத்தும் வாரிவாய்ப் பெய்து
விழுங்குங் கவந்தன் விறற்றோட் - செழுங்கைப்
பொருப்பிருதிக் குங்கிடந்தாற் போற்றுணித்து வீழ்த்தான்
திருப்பிருதிக் கென்னெஞ்சே செல்.

(இ-ள்) வழங்கும் - இயங்குகின்ற,— உயிர் அனைத்தும் - எல்லாவுயிரையும்,— வாரி - சேர்த்து,— வாய் பெய்து - வாய்க்

குள் இடு,—விழுங்கும் - விழுங்கிய,—கவந்தன் - கவந்தனது,—விறல் - வெற்றிபொருந்திய,—தோள் கிழங்கை - தோளாகிய கிழங்கை,—பொருப்பு - பர்வதமானது,—இருதிக்கும் - இரண்டு திக்கிலும்,—கிடந்தாற்போல் - கிடந்ததுபோலும்,—துணித்து - துண்டமாக்கி,—விழ்த்தான் - விழச்செய்தவனது,—திருப்பிருதிக்கு - திருப்பிருதி யென்னுந் திவ்வியதேசத்துக்கு,—என் நெஞ்சே - என் மனமே,—செல் - போவாயாக.

(க-து.) என் நெஞ்சே! கவந்தனது தோளைப்பிளந்தவனது திருப்பிருதிக்குச் செல்லுவாயாக—எ-ம். (௯௫)

திருவடமதுரை.

செல்வ முயிருடம்பு சேர வுரித்தாக்கி
வல்வினையி னீங்கினோ மாந்தர்கா - டொல்லை
வடமதுரை யான்கழலே வாய்த்ததஞ்ச மென்று
திடமா துரை செய்தான் றிறத்து.

(இ-ள்) மாந்தர்காள் - மனிதர்களே,—தொல்லை - பழமையாகிய,—வடமதுரையான் - திருவடமதுரை யென்னுந் திவ்விய தேசத்தையுடையவனது,—கழலே - திருவடிகளே,—வாய்த்த - பொருந்திய,—தஞ்சம் என்று - சரண மென்று,—திடமது - உறுதியை,—உரை செய்தானை - சொல்லினவனது,—திறத்து - வசத்து,—செல்வம் - பொருளும்,—உயிர் - ஆவியும்,—உடம்பு - உடலும்,—சேர - ஒருமிக்க,—உரித்து ஆக்கி - உரிமையாக்கி,—வல்வினையின் - கொடியவினையினின்றும்,—நீங்கினோம் - நிவர்த்தியாயினோம்—எ-று.

(க-து.) மாந்தர்காள்! யாம் திருவடமதுரையான் கழலே சரணென்று உரைசெய்தவன்வசத்தில் உடல் பொருளாவி மூன்றையும் தத்தஞ்செய்து வல்வினையினின்று நீங்கினோம்—எ-று.

திருத்துவாரகை.

திறந்திறமாத் தாந்துய்க்குந் தீஞ்சுவையை நாடி
யறந்திறம்பிப் பாதகரா னைவர் - நறுந்துளவ
மாதுவரை யோனே மனந்துணையாக் கொண்டென்னைக்
காதுவரையோ மெய் கலந்து.

(இ-ள்) நறுந்துளவம் - வாசனையுள்ள துளசிமாலையையணிந்த,—மா - பெருமை பொருந்திய,—துவரையோனே - துவாரகாபுரியென்னுந் திவ்வியதேசத்தையுடையவனே,—திறம் திறம் ஆ - விதம் விதமாக,—தாம் துய்க்கும் - தாம் அனுபவிக்கும்,—தீம் - மதுரமான,—சுவையை - உருசியை,—நாடி - தேடி,—அறம் - தருமத்தினின்றும்,—திறம்பி - தப்பி,—பாதகர் - தீவினையுடையவராகிய,—ஓர் ஐவர் - பஞ்சேந்திரியாதிகள்,—மனம் - எனது நெஞ்சத்தை,—துணையாக்கொண்டு - சகாயமாகக்கொண்டு,—என்னை - என்னை,—மெய் கலந்து - சரீரத்துட்சேர்ந்து,—ஐயோ - ஐயோ,—காதுவர் - வருத்துவார்கள்—எ-று.

(க-து.) மாதுவரையோனே! பஞ்சேந்திரியாதியர் என சரீரத்துட் கலந்து என்னை வருத்துவதற்கு ஐயோ யானென்ன செய்வேன்—எ-ம். (க0ரு)

திருவாய்ப்பாடி.

கலந் தமரரோடுங் கலைகண்டா ரோடும்
பொலிந்த திருநாட்டிருக்கப் போவீர் - மலிந்தபுக
ழண்டராய்ப்பாடி யமல ரடியாரடியார்
தொண்டராய்ப் பாடித் தொழும்.

(இ-ள்) மலிந்த புகழ் - புகழ் மிக்க,—அண்டர் - இடையர்களது,—ஆய்ப்பாடி - திருஆய்ப்பாடியென்னுந் திவ்வியதேசத்தெழுந்தருளியிருக்கும்,—அமலர் - மலமில்லாதவருடைய,—

அடியார் அடியார் - தாசர்களுக்குத் தாசராய்,—தொண்டராய் - தாசராய்,—பாடி - பாடி,—தொழும் - வணங்குங்கள்,—(அங்ஙனம் வணங்கினால்) அட்டரோடும் - தேவர்களோடும்,—கலை கண்டாரோடும் - நூல்களைக் கண்டறிந்தவர்களோடும்,—கலந்து - சேர்ந்து,—பொலிந்து - சிறந்து,—திருநாட்டு - திருவைகுந்தத்து,—இருக்கப்போகிர் - தங்கியிருக்க வருவீர்கள்—எ-று.

(க-து.) திருவாய்ப்பாடி யமலரது தாசர்களுக்குத் தாசரது தாசராய்ப் பாடித் தொழுதால் திருவைகுந்தத்துத் தெள்ளியோரோடு தேவரோடும் கலந்திருக்கலாகும்—எ-ம். (௭௬)

திருப்பாற்கடல்.

தொழும்பாய நானல்ல கூறறிந்து கொண்டேன்
செழும்பா யலைமுத்தஞ் சிந்தி - முழங்குந்
திருப்பாற் கடலான்றன் சேர்ந்தா ரடிசேர்ந்
திருப்பாற்கு அடலா மிடர்.

(இ-ள்) செழு-செழுமையாகிய,—பாய்அலை - பரம்புகின்ற அலையானது,—முத்தம் - முத்துகளை,—சிந்தி - சிதறி,—முழங்கும் - சத்திக்கும்,—[illegible]ப்பாற் கடலான் - திருப்பாற் கடலென்னுந் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தெழுந்தருளியிருப்பவனது,—தாள் - திருவடிகளை,—சேர்ந்தார் - அடைந்தவரது,—அடிசேர்ந்து - திருப்பாதங்களைப் பொருந்தி,—இருப்பாற்கு - இருப்பவனுக்[illegible],—இடர் - துன்பங்களை,—அடல் ஆம் - நசிப்பித்தல் முடியும் (என்கின்ற),—நல்லகூறு - நல்லஉளவை,—தொழும் பாய நான் - அடிமையாகிய யான்,—அறிந்து கொண்டேன் - தெளிந்து கொண்டேன்—எ-று.

(க-து.) திருப்பாற் கடலான் றுள்சேர்ந்தா ரடிசேர்ந்திருப்பார்க்கு இடரில்லையென்னு நல்ல ஞுதினை யானறிந்து கொண்டனன்—எ-ம். (கஎ)

வடநாடு முற்[illegible]ற்று

திருநாட்டுத் திருப்பதி-க.

பரமபதம்.

இடருடையேன் சொல்ல வெளிதோ பிரம
னடரும்விடை யோர்[illegible]ந்த - தொடருங்
கருவைகுந் தம்பிறவிக் கட்டறுத்து மீளாத்
திருவைகுந்தஞ் பெறுவார் சீர்

(இ-ள்) தொடரும் - தொடர்ந்து வருகின்ற,—கருவைகும் - கருவினிடத்துப் பொருந்தும்,—தம் பிறவி - தமது ஜனனத்தினது,—கட்டு அறுத்து - தளையைச் சேதித்து,—மீளா - திரும்பாத,—திருவைகுந்தம் - திருவைகுந்தமென்னு [illegible]விடதேசத்தை,—பெறுவார்-அடையப்பெறுவாரது,—சீர் - சிறப்பை,—பிரமன - பிரமனுக்கும்,—அடரும் வி[illegible]யோர்க்கும்,—[illegible]ருதும் இடபத்தையுடைய வுருத்திரனுக்கும்,—[illegible]த - சொல்லமுடியாதாயின்,—இடருடையேன் - துன்ப[illegible]யுடையவனாகிய யான்,—சொல்ல - புகல,—எளிதோ - இலே[illegible]—எ-று.

(க-து.) திருவைகுந்தம் பெறுவார்சீர் இ[illegible]டையனால் சொல்ல வெளிதோ—எ-ம். (க[illegible])

திருநாடு முற்றிற்று.

ஆ நூற்றெட்டுத்திருப்பதி யந்தாதி மூலமும் - உரையும்.

மன்னி லரங்கமுதல் வைகுந்த நாடளவு
மென்னு திருப்பதிநூற் றெட்டினையு - நன்னுவார்
கேட்பார் நினைப்பார் கருதுவார் கேட்டிருப்பா
பொருபாத மென்றலைமேற் பூ.

பதின்ம ருரைத்தபதியொரு நூற் றெட்டுக்
கதிசெய்ய அந்தாதி சொன்னான் - அதிக
குணவாள பட்டர் திருக்கோனருக்கு நாள்சேர்
மணவாள தாசன் உகந்து.

☞ அழகிய மணவாளதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று

சோதனைபத்திரம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௧௫	கரு	தஞ்சம் என	தஞ்சமாக.
,,	௨		ஆய் - அசை
௧௮	அ	[illegible]	னர்.
௨௧	௪	,,	நாவிலிட்டது.
௨௫	௨௪	[illegible]தைய	பகலர்ஜிசைசைய.
௩௬		முளிகின்ற.ன	முடிகின்றன.
௩௭	௧௨		காண் - அசை.

கணபதி துணை

ஸ்ரீ கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மைபுர ஆதீனம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்து

நல்லாற்றூர் அல்லது துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பழமலையந்தாதி.

இஃது,

ஷை ஆதீனத்துச் சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்

திருத்தமாகப் புதுக்கப்பட்ட உரையோடு,

தண்டையார்பேடு

க. வ. திருவேங்கடநாயுடுவால்

சென்னை:

ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விய௵ ஆனி௴.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கணபதிதுணை.

பழமலயந்தாதியுரை.

———டல் ௺ ———

காப்பு.

சீரதங்கோட்டுமுனிகேட்டநூற்படிசெங்கரும்பா
லேரதங்கோட்டுவயல்சூழ்முதுகுன்றிறையவனைப்
பூரதங்கோட்டுமலையானைப்பாடப்புரந்தருளும்
பாரதங்கோட்டுநுதியாலெழுதியபண்ணவனே.

(இதன்பொருள்.) பாரதம் கோட்டு நுதியால் எழுதிய பண்ணவன் - (ஐந்தாம்வேதமென்னும்) பாரதகதையைத் (தனது) கொம்பு நுனியாகிய எழுத்தாணிக்கூரினால் (மேருமலையென்னும் ஏட்டில் சில சாதனமாக) எழுதிவைத்த விநாயகக்கடவுள்,— செங்கரும்பால் ஏர் ஓட்டு வயல் சூழ் முதுகுன்று இறையவனை- (பள்ளர்கள்) சிவந்த கரும்பாகிய தாற்றுக்கோலினால் உழும்பகட்டை (அடித்து) நடத்துகின்ற கழனிகள் புடைவளைந்த பழமலையென்னும் தலத்தில்வாழும் தலைவரும்—பூ ரதம் கோட்டும் மலையானை-பூமியாகிய இரதத்தையும்வில்லாகவளைத்த மேருமலையையும் உடையவருமாகிய சிவபெருமானை— சீர் அதங்கோட்டுமுனி கேட்ட நூற்படி பாட-(உலகத்திலே) சீர்த்திபெற்ற அதங்கோட்டு மகாமுனிவரால் கேட்கப்பட்டு விளங்கும் தொல்காப்பிய இலக்கணப்படியே (யான் தமிழினாலே) துதித்தற்கு,— புரந்தருளும்-இடையூறு வாராமற் காத்தருளுவர். என்றவாறு. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. அங்கு அசை.

திருவருந்தங்கவருங்கல்விமாதுசிறப்புவருங்
கருவருந்தங்கநிலையாதெனவுள்ளங்கரைந்திறைஞ்சிற்
பொருவருந்தங்கமலைபோலுங்குன்றைப்புராதனனை
யிருவருந்தங்கடலையாலிறைஞ்சுமிறைவனையே.

(இ-ள்.) பொருவரும் தங்கமலை போலும் குன்றை புராதனனை - ஒப்பில்லாத மேருமலையைப்போலும் (உயர்ச்சிபெற்ற) பழமலைநாதரும்—இருவரும் தங்கள் தலையால் இறைஞ்சும் இறைவனை - பிரமவிட்டுணுக்களாகிய இருவரும் தங்களுடைய சிரங்களால் வணங்கும முதல்வருமாகிய சிவபெருமானை,—கரு வருந்து அங்கம் நிலையாது என்று உள்ளம் கரைந்து இறைஞ்சில் - கருப்பாசயத்திலே துன்பத்தையடைந்துபிறக்கும் இச்சரீரம் நிலையல்லவென்றறிந்து, மனமுருகி வணங்கினால்,—திரு தங்க வரும் - சீதேவி தங்கும்படி வந்து சேர்வள்;—கல்வி மாது தங்க வரும் - கலைமகளும தங்கும்படி வந்து சேர்வள்;—சிறப்பு தங்க வரும் - முத்தியும் நிலைபெற வந்து சித்திக்கும். எ-று. தங்க என்பது இடைநிலைத்தீபகமாக ஏனையிடங்களினும் கூட்டப்பட்டது. பழமலைநாதரை வணங்கில், இம்மையிலே கல்வி செல்வங்களையன்றி தேகாந்தியத்திலே முத்தியுஞ் சித்திக்குமென்பது கருத்து. (க)

இறைக்குவளையுமிளங்கிள்ளையுமழகென்பவர்சேர்
துறைக்குவளையுமெகினமும்வாவிக்குத்தூயவிதழ்
நறைக்குவளையுமழகாமுதுகிரிநாதர்க்கின்றிப்
பிறைக்குவளையுமுடல்வந்தவாறென்கொல்பேசுகவே.

(இ-ள்.) இறைக்கு வளையும் இளம் கிள்ளையும் அழகு என்பவர்.- கைகளுக்கு வளையலும் இளமையாகிய கிளிப்பிள்ளையும் அழ

காகும் என்று சொல்லப்பட்ட மகளிர்கள் சேர்ந்து விளையாடா நின்ற—துறைக்கு வளையும் எகினமும் - மணிமுத்தநதித் துறைகளுக்குச் சங்குகளும் அன்னங்களும்—வாவிக்கு ஆய இதழ் நறை குவளையும் அழகு ஆம் - தடாகங்களுக்குத் தூய்மையாகிய மடலையுடைய தேன்பொருந்திய செங்கழுநீரும் அழகாக அமைந்திருக்கின்ற—முதுகிரிநாதர்க்கு வளையும் உடல் இன்றி - பழமலைநாதராகிய இவ்விருத்தருக்குக கூனியவுடலம் இல்லாமல்,—பிறைக்கு வந்த ஆறு என பேசுக-(இந்த) இளம்பிறைக்கு (கூனியவுடலம்)வந்தகாரணம் யாது? சொல்வீராக. எ-று. [இது பழமலைநாதர் பவனிவரக்கண்டு மால்கொண்டுநின்ற மகளிர் ஒருவரையொருவர் வினவியது.] இறை கைவிரலின் சிற்று. அது கையை யுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். என்பவர் என்பதில் செயப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும் படுவிகுதி தொக்கது. கொல் அசைநிலை. (உ)

பேசகவீரவருநாளென்றெல்லைப்பெருங்கடல்சே
ராசகவீரபழமலைவாணவெனறன்பளைந்து
பூசகவீரமதிவேணிநீற்றைப்புலவிர்பிறர்
[illegible]வலையுகவீர்மெய்க்கதிதருமே.

(இ-ள்.) புலவிர் - புலவர்களே,—ஈர வருநாள் என்று - (இயமன் வாளினால்) அரிய வருங்காலம் (இதுவே) என்று கருதி,—பெருங்கடல் சேர் ஆசுக - பெரிய பாற்கடலினிடத்தே தங்கிய பாணத்தையுடையவரே,—வீர - வீரரே,—பழமலை வாண - முதுகுன்றத்தில் வாழ்பவரே,—என்று எல்லை பேசுக - என்று விரையத் துதிப்பீராக.—ஈர மதி வேணி நீற்றை அன்பு அளைந்து பூசுக - குளிர்ச்சியையுடைய சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியையுடையவரது விபூதியை அன்போடு கலந்து தரிப்பீராக.—பிறர் காசு உகவீர் அவலை உக

வீர் மெய் கதி தரும் - பிறர்பொருளை விரும்பாது அக்கடவுளை விரு ம்புவீராகில் (அக்கடவுள் உங்களுக்கு) உண்மையாகிய மோட்சத தைத் தந்தருளுவர். எ-று. இயமன் வருங்காலம் இதுவெனத துணி யப்படாமையின் ஈரவருநாளெனறு ஒல்லைப்பேசுக என்றார். உகவீர் என்னும் வினைமுற்றுக்களுள் முன்னையது எச்சப்பொருள்பயந்து எதிர்மறையினும் பின்னையது உடன்பாட்டினும்வந்தன. (ங)

கதியிலைவேலைமடவார்க்கியற்றக்கருதுளமே
பொதியிலைவேலையுண்டுற்றேன்றொழும்பழம்பூதரத்தை
நதியிலைவேலமகிழ்வீரனறந்தையைநோக்கிலைநீ
யொதியிலைவேலைவளர்ப்பாயதருவையொடித்தெறிந்தே.

(இ-ள்.) நதியில் ஐ வேலை மகிழ் வீரன் தந்தையை - நனியி லே நண்மைவாய்நத வேலாயுதததை விரும்பிக கரத்திலேதரிதத வீரத்தையுடைய முருகககடவுளது பிதாவும்—வேலை உண்டு பொ தியிலை உற்றேன் தொழும் பழம்பூதரததை நோக்கிலை - சமுத்திர நீரை உழுந்தளவாக்கியுறிஞ்சி பொதியமலையை யடைநத வீற்றி ருக்கின்ற அகத்தியமகாமுனிவர் வணங்கும் பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானைத் தரிசிததலையுஞ்செய்யாது—மடவார்க்கு வேலை இயற்ற கருது உளமே - மாதர்களுக்கு ஏவற்பணிகளை (இடை விடாது) புரியச் சிந்தித்தொழுகும் என்மனமே,— நீ தருவை ஒடி த்து எறிந்து ஒதி இலை வேலை வளர்ப்பாய் - நீ (பயன்படும்) கற்ப கத்தருவை முறித்தெறிந்துவிட்டு (பயன்படாத) ஒதியமரத்தையும் இலைகளையுடைய வேலமரத்தையும் வைத்து வளர்ப்பாய் போலு ம்:—கதியிலை - (நீ இங்ஙனம் உழலுதலால நினக்கு யாதொரு) கதியும் இல்லை, எ-று. நோக்கிலை முற்றெச்சம். உதி ஒதியென

மருவிற்று. வேனிற்காலத்திலே ஒருவரும் வெய்யிற்கொதுங்காவண்ணம் ஒதி இலைகளையுதிர்த்து வெறுமையாய் நிற்றலானும், வேல் இலைகளையுடைத்தாயிருப்பினும் கீழே இடமின்றி முட்களையுதிர்த்து நிற்றலானும், பயனின்மை நோக்கி, ஒதியிலைவேலை வளர்ப்பாயென்றார்.()

ஒடியமருங்குலைக்கொங்கைகள்வாட்டுறுமோடரிக்கட்
டொடியமருங்குலைக்காந்தளங்கைம்மகள்சோரமதன்
கடியமருங்குலைத்தீப்போன்மதியங்கனன்றெழுத
லடியமருங்குலைச்செய்ம்முதுகுன்றர்க்கறைகுவமே.

(இ-ள்.) ஒடிய மருங்குலை வாட்டுறும் கொங்கைகள் ஓடு அரிச்கண் - ஒடியும்படி இடையை வருத்துகின்ற (பருத்த) தனங்களையும் பரவிய செவ்வரிகளையுடைய கண்களையும் — தொடி அமரும் குலை காந்தள் அம் கை மகள் சோர - வளையல்பொருந்திய கொத்தாகிய காந்தள்மலர்போலும் அழகிய கைகளையுமுடைய என்மகள் சோர்வடையும்படி,—மதன் கடிய மருங்கு உலை தீப்போல் மதியம் கனன்று எழுதல் - மன்மதன் (பாணங்களையேவி ஓர்பக்கத்திலேநின்று) வருத்த மற்றொருபக்கத்தில் கொல்லுலைத்தீப்போல் சந்திரன் சுவாலையைவீசிக்கொண்டு எழுதலை,—அடியம் அரும் குலை செய் முதுகுன்றர்க்கு அறைகுவம் - அடியேங்கள் அரிய கலைகளையுடைய வயல்சூழ்ந்த பழமலைநாதருக்குச் சொல்லுவேம். எ-று. [நற்றாய்பாங்கியரோடிரங்கல்.] (௫)

மேருக்குவடுநிகர்தோட்பழமலைமேவுதிருத்
தேருக்குவடுவசமாடுமாடத்தெருவினிற்போய்
நீருக்குவடுவிழியெழின்மாய்த்தெதிர்நின்றுநம
தூருக்குவடுவிளைத்தனளேயின்றெழிலவறவே.

(இ-ள்.) மேருக்குவடு நிகர் தோள் பழமலை மேவு திரு தேருக்கு - மேருமலையை ஒத்த புயங்களையுடைய பழமலைநாதர் எழுந்தருளிவாராநின்ற அழகிய இரதத்தைத் தரிசித்தற்கு,—உவள் துவசம் ஆடும் மாடம் தெருவினில் போய்-இந்தப்பெண் சிறுகொடிகள் அசையாநின்ற மாளிகைசெறிந்த வீதியின்வழியே சென்று,—வடு விழி நீர் உக்கு எழில் மாய்ந்து எதிர் நின்று - மாவடுவின் பிளப்பையொத்த கண்களினின்றும் நீரைச்சொரிந்து அழகழிந்து (விரகத்தோடு அத்தேரின்)முன்னேநின்று,— நமது ஊருக்கு ஒழிவற இன்று வடு விளைத்தனள் - (வசையற்ற) நம்முடைய நகரத்திலுள்ள மடந்தையர்க்கு (எக்காலத்திலும்) நீங்காவண்ணம் இற்றைப்பொழுது வசையை உண்டாக்கினாள். எ-று. [தேர்வரவுகண்ட மகளிர் நிலைப்புணர்த்தியது] ஊர் அதிலுள்ளாரையுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். (௯)

ஒழியாக்கவலையொழிவதென்றோசொல்லுழல்புலத்தின்
வழியாக்கவலையிடைப்படுமானின்மயங்கிநின்று
பழியாக்கவலைமனமேபணிந்துபரவிலைவேல்
விழியாக்கவலைமகளிறைதாழ்பழவெற்பினையே.

(இ-ள்.) மனமே - நெஞ்சே,—வேல் விழி ஆக்கம் அலைமகள் இறை தாழ் பழவெற்பினை பணிந்து பரவிலை-வேல்போலும் கண்களையும் செல்வத்தையுமுடைய இலக்குமிக்கு நாயகராகிய விஷ்ணுமூர்த்திவணங்கும் பழமலைநாதனை வணங்கித் துதித்தாயில்லை;— வலையிடை படும் மானின் மயங்கி நின்று - வலையினிடத்தே அகப்பட்ட மான்போல மயக்கமுற்றுநின்று,—உழல் புலத்தின் வழி யாக்க பழி ஆக்க வல்லை - சுழன்றுதிரியும் ஐம்புலவழியிலே என்னைக் கட்டவும் எனக்குப் பழியை உண்டாக்கவுமே வல்லாய்:—ஒழியாக் கவலை ஒழி

வது என்றே சொல் - (நீ இங்ஙனமிருக்கில் யாம் எக்காலத்தும்) நீங்காத விதனத்தை நீங்குவது எங்ஙனமோ சொல்லாயாக. எ-று. (௭)

வெற்றிக்குமாரனையீன்றபழமலைவேந்தனின்னு
முற்றிக்குமாரனைநோக்குங்கொலோவென்பார்மூலைவம்புச்
சொற்றிக்குமாரணைவார்மடவாரவன்றோண்முலையோ
டொற்றிக்குமாரனையோன்முனஞ்சேரவுழலுவரோ.

(இ-ள்.) மடவார் - பெண்கள்,—வெற்றி குமாரனை ஈன்ற பழமலை வேந்தன் இன்னும் முற்று இக்கு மாரனை நோக்குமோ என்பார் - சயம்பொருந்திய முருகக்கடவுளைப் புதல்வனாகப் பெற்ற பழமலைநாதர் இன்னும் ஒருமுறை முதிர்ந்த கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனை எரியும்படி பார்த்தருளுவரோ! என்று சொல்லுவர்,—மூலை வம்புச் சொல் திக்கும் ஆர அணைவார் - அந்தரங்கத்திலே இரகசியமாகப்பேசிய புதிய களவொழுக்கவார்த்தைகள் எட்டுத்திக்கிலும் பரவலால் (அவைகேட்டு) வாடுவர்;—அவன் தோள் முலையோடு ஒற்றிக்குமார அணையோன் முனம் சேர உழலுவர் - அப்பழமலைநாதருடைய புயங்களைத் தமது முலைகளுடன் அணைத்துக்கொள்ளும்படி அவர்முன்னே செல்லுதற்கு உழன்று திரிவர். எ-று. [இது வீதிமடவார் விரகங்கூறியது.] கொல் அசை. ஆர என்பது வினையெச்சத்திரிபு. மார் ஈறு "மார்வினையொடு முடிமே" என்னும் விதிப்படி உழல்வார் என்பதனோடு முடிந்தது. இது வினைமுற்றுக்கள்போல ஒரோவிடங்களில் எச்சப்பொருள் பயப்பினும் முற்றெனக்கொள்ளுதலே ஆன்றோர்வழக்கு. (௮)

உழவனைச்சக்கரவிளவாளைபாய்வயலோங்குகுன்றைக்
கிழவனைச்சந்ததமுகிலைவாய்நற்கிளைவளரும

பழவரைச்சந்தநறுந்தழைவாங்கிப்பரவினடு
வெழவரைச்சந்தமயிலியல்பூசவுமெண்ணினளே.

(இ-ள்.) அந்த மயில் இயல்-அந்த மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவள்,—நல் கிளை வளரும் பழவரை நறும் சந்தம் தழை வாங்கி பரவினள்-நல்ல மூங்கில்கள் வளராநின்ற பழமலையினின்றும் நீ கொய்து வந்த வாசனைபொருந்திய சந்தனத்தழையை (என்கையினின்றும் தன்கையிலே) ஏற்று, வணங்கித் துதித்தாள்;—அவள் எழ அரைச்சு பூசவும் எண்ணினள்-அதனைத் துகளெழும்படி அரைத்து மேனியிலே பூசிக்கொள்ளவும் நினைத்தாள்; (ஆகையால்),—உழவரை சந்தம் இள வாளை பாய் வயல் ஓங்கு குன்றை கிழவரை சந்ததமும் நினைவாய்-பள்ளர்களை அழகிய இளமையாகிய வாளைகள் பாய்ந்து திரியப்பட்ட கழனிகள் சூழ்ந்த பழமலைநாதரை எப்போதும் நினைப்பாயாக. எ-று. நினைக்கில் நின்கருத்து எளிதில் முடியும் என்பது எஞ்சிநின்றது. [தலைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி தலைவற்குரைத்தல்.]

எண்ணிவருந்தினநொந்தோம்பழமலையெய்திலர்கா
னண்ணிவருந்தினையின்றேயிளிக்கதிர்நற்புரவி
மண்ணிவருந்தினமாவாலெழுந்துகள்வந்துடலின்
கண்ணிவருந்தினவான்மதிறேய்க்குங்கடிநகரே.

(இ-ள்.) பழமலை எய்து இலர் எண்ணி வருந்தினம்-(பெண்ணே,) பழமலையினிடத்தே பொருந்திய வீட்டையுடையவராகிய நம்மிறைவர் (என்று வருவரோ! என மனதிலே,) நினைத்து வருத்தப்பட்டோம்;—நொந்தோம்-விரகநோய்கொண்டு மெலிந்தோம்;—மண் இவர் உந்தின மாவால் எழும் துகள் வந்து உடலின்கண் இவரும் தினவால்-(இப்பொழுது) பூமியின்கண்ணே அத்தலைவரால் செ

னுத்தப்பட்ட குதிரைக்குளம்பால் எழுகின்ற தூளிகள் (ஆகாயத்தில்) வந்து சரீரத்தினிடத்திலே படிதலாலுண்டாகிய திணவினால்,— கதிர் நல் புரவி கடி நகர் மதில் தேய்க்கும்-சூரியனுடைய நல்ல குதிரையானது காவலையுடைய நமது நகரத்தினது (வானளாவிய) மதிற்புறத்திலே உரோஞ்சிக்கொள்கின்றது ; (ஆகையால்),—காண் நண்ணி வரும் தினம் இன்றே இனி - காட்டுவழியே பொருந்திவருகின்ற தினம் இத்தினமே: இனிக் கவலற்க. எ - று. [பாங்கி தலைமகன வரவு தலைவிக்குணர்த்தல்.] கவலற்க என்பது சொல்லெச்சம். (கூ0)

கடிக்கஞ்சமன்னையுவந்துலகாக்குறுங்காரணனோர்
முடிக்கஞ்சமனைதொறும்பலியேற்றமுதுகிரியான்
மிடிக்கஞ்சமனைவருந்தொழவாழ்வம்விரவுறுமெங்
குடிக்கஞ்சமனைவெருவுதலேயின்றுகொல்வனென்றே.

(இ-ள்.) கடி கஞ்சம் மன் ஐ உலகு உவந்து ஆக்குறும் காரணன் - வாசனைபொருந்திய தாமரைப்பூவில் நிலைபெற்ற கடவுளாகியும் உலகங்களை மகிழ்ந்துபடைக்கும் தலைவனாகியுமிருக்கின்ற பிரமதேவனுடைய—ஓர் முடி கஞ்சம் மனைதொறும் பலி ஏற்ற முதுகிரியான் - ஓர்தலையாகிய வெண்கலப்பாத்திரத்திலே (தாருகாவனத்து முனிபத்தினிகளுடைய) வீடுகடோறுஞ்சென்று பிச்சையேற்ற பழமலைநாதரானவர் — விரவுறும் எம் குடிக்கு கொல்வன் என்று அம் சமனை வெருவுதலே இன்று - கலந்து அடிமைகொண்ட எமது குலத்துள்ளார்க்கும், கொல்லவருவானென்று அழகிய இயமனுக்கு (எப்போதும்) அஞ்சுதலே இல்லை;—மிடிக்கு அஞ்சம்- தரித்திரத்துக்கும் பயப்படோம்;—அனைவரும் தொழ வாழ்வம் - எவ்வுலகத்தவரும் வணங்கவும் வாழ்வோம். எ-று. கஞ்சம் பாத்திரத்தை யுணர்

த்தலின் ஆகுபெயர். மிடிக்கும் தொழவும குடிக்கும் என்னும் உம் மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன. குடி அதிலுள்ளாரையுணர்த்தலின் ஆகுபெயர் சமினை வேற்றுமைமயக்கம். (கக)

கொல்லைக்குறவனைவாயனையார்கரிக்கோட்டைவிளை
நெல்லைக்குறவளையாதுகொள்காளத்திநேயனாவான
தில்லைக்குறவனைநமமுதுகுன்றனைச்சேர்வலென்றா
லெல்லைக்குரவனைமாத்திரைக்கேநலமீகுவனே.

(இ ள்.) குறவனை வாய் அனையார் - வேடர்களைத் (தமது கண வராக) வாய்ந்த அவவேடமங்கையர், — கரி கோட்டை கொல்லை விளை நெல்லை குற-யானைக்கொம்புகளைப் புனங்களிலேவிளையாநின்ற மலைநெலமுதலிய தானியங்களைக் குற்றுதற்கு — வளையாது கொள் காளத்தி நேயனை - நீக்கமின்றிக் கைக்கொண்டு செல்லும் காளத்தி மலையினிடத்தே விருப்பமுடையவரும்—வான் தில்லைக்கு உறவனை - மேலாகிய சிதம்பரதலத்தில் உறவாயிருப்பவருமாகிய— நம் முது குன்றனை சேர்வல் என்று ஊர் எல்லைக்கு உற - நமது பழமலைநாத னைச் சென்று தரிசிப்பேனென்று அத்தலத்தினெல்லையிலே(ஒருவன்) உற்றால்,—அனை மாத்திரைக்கே நலம் ஈகுவர்-அவனுக்கு அனைநொடி யளவிற்குள்ளே நன்மையைக் கொடுத்தருளுவர். எ-று. குற இடைக்குறை. தில்லைக்கு எல்லைக்கு மாத்திரைக்கு என்பன வேற்றுமை மயக்கம். உற வினையெச்சத்திரிபு. (கஉ)

ஈகையிலங்கைதவமுளமெங்ஙனமெய்துமென்
றோகையிலங்கவடிவேலொடுங்தோன்றறந்தை
வாகையிலங்கயர்சிறலுன்றியவள்ளன்மழு
மாகையிலங்கைம்முகமுதுகுன்றன்மலர்ப்பதமே.

(இ-ள்.) ஈகை இலம் கைதவம் உளம் - (ஒருவருக்கும் ஒரு பொருளைக்) கொடுத்தறியேம் வஞ்சனையையுடையேம்(இப்படிப்பட்ட யாம்),—மென் தோகையில் அங்கை வடிவேலொடு வரும் தோன்றல் தனைத - மிருதுவான தூவியையுடைய மயிலிலேறிக் குடங்கையேந்திய வடித்த வேலாயுதத்தோடு எழுந்தருளிவரும் முருகக்கடவுளுடைய பிதாவும்—வாகை இலங்கை அரசு இற ஊன்றிய வள்ளல் - (திக்குவிசயம்பண்ணி) வெற்றிமாலையை யணிந்த இராவணன் (கைலைமலையை யெடுத்தகாலத்து முதுகு நண்டு) இற்றுவிழ (காலினது பெருவிரலால்) இருத்திய தியாகியும்—மழு மா இலங்கு கை ஐம்முகம் முதுகுன்றன் - பரசும் மானும் பிரகாசிக்கும் கரங்களையும் ஐந்து வதனத்தையுமுடைய பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மலர்ப்பதம் எங்ஙனம் எய்துவம் - தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளை எப்படியடையக்கடவேம். எ-று. பின்னர் சாமகீதத்திற் கிரங்கி அவ்விராவணனுக்கு வேண்டியவரங்களைத் தருதலின் வள்ளலென்றார். மா. என்பது னகரச்சாரியை பெற்றுநின்றது. (௯௧)

பதம்பரவைக்குவருந்துபிராற்குப்பசுமயின்மேற்
கதம்பரவைக்குவரச்சுற்றுகட்செவிக்கங்கணற்குச்
சிதம்பரவைக்குமுதுகுன்றவாணற்குச்செல்வமெல்லா
மதம்பரவைக்குநிகர்கரித்தோறலைமாலைகளே.

(இ-ள்.) பரவைக்கு பதம் வருந்து பிராற்கு - பரவைநாச்சியார் பொருட்டுத் (தூதுநடந்து) திருவடிகள் வருந்திய கர்த்தரும்—கதம்பர் பசுமயின்மேல் அவைக்கு வர சுற்று கட்செவி கங்கணற்கு - கடப்பமாலையையணிந்த முருகக்கடவுள் பசிய மயிலின்மேலேறிக் கொண்டு தமது சபைக்குவர (அம்மயிலைக்கண்டு நடுங்கிக் கைகளிலே) சுற்றிக்கொள்ளும் சர்ப்பகங்கணத்தை யுடையவரும்—சிதம்பர

ஐக்கு-சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கும் தலைவருமாகிய—முதுகுன்ற வாணற்கு செல்வம் எல்லாம்-பழமலைநாதருக்குரிய ஐசுவரியங்களையெல்லாம் (உற்றுப் பார்க்கில்),—மதம் பரவைக்கு நிகர் கரித்தோல் தலை மாலைகளே-மதசலமானது கடனீர்ப்பெருக்கத்துக்கு நிகராகிய யானையினது தோலும் சிரமாலிகைகளுமேயன்றி வேறில்லை. எ-று. மகளே இச்செல்வமுடையானைக்கண்டோ இச்சித்தாய் என்பது எஞ்சிநின்றது. [கற்றுயிரங்கல்.] (கச)

மாலைக்கலுழனெய்யோனெனத்தாங்கவயங்குமரு
ளூலைக்கலுழவொழியெனுமேற்றிவர்நோன்மையனும்
பாலைக்கலுழவொருமகற்கீந்தபழமலையான்
மூலைக்கலுழாடம்புரிவானெம்முதற்றெய்வமே.

(இ-ள்.) மாலை நொய்யோனென கலுழன் தாங்க-மாயவனைக் கனமில்லாதவனென்று உலகத்தார்சொல்லும்படி கருடன் சுமக்க—அருள் வயங்கும் நூலை கல் உழவு ஒழி எனும் ஏற்று இவர் நோன்மையன்-சிவபெருமான்திருவருள் விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய சிவாகமத்தைக் கற்றுக்கொள் பிறவித்துன்பங்களை நீக்கிக்கொள் என்று (தனைசிடருக்குபதேசிக்கும்) இடபவாகனத்திலேறும் கனம் பொருந்தினவரும்—கலுழ ஒருமகற்கு ஆழ் பாலை ஈந்த பழமலையான்-(குழவியாய்) அழுதல்கண்டு உபமன்னியமகாமுனிவருக்கு ஆழம்பொருந்திய பாற்கடலை அழைத்துக்கொடுத்த பழமலைநாதருமாகிய—எம் முதற்றெய்வம்-எமது முதற்கடவுளானவர்,—மூலைக்கு அல் உழ நடம் புரிவான்-(ஆன்மாக்களுடைய) அகத்திலே (குடிகொண்டிருக்கும்)மலவிருளை (அருளொளியால்) பிளக்கவே நடனம்புரிகின்றார். எ-று. பால் ஆகுபெயர். மூலை உள்ளிடத்தை யுணர்த்திற்று. மூலைக்கு வேற்றுமை மயக்கம். உலகிருளை உருவத் தொளியாலும் அகவிருளை அருளொளியாலும் நீக்குகின்றன ரென்பது நூற்றுணிபாகலின், மூலைக்கலுழ

நடம்புரிவான் - என்பதற்கு (திருமேனிப்பிரகாசத்தால்) திகாந்தங்களிலே புறத்திருள்போய்விழ நடம்புரிவான் எனப் பொருள்கொளினு மமையும். (சுரு)

தெய்வசிகாமணியேமணிகூடலிற்சென்றுவிற்ற
மெய்வசிகாமணிகண்டாபழமலைவித்தகமீ
னெய்வசிகாமணிமாவெனுங்கண்ணியைநெஞ்சகத்து
வைவசிகாமணிளுவாதெனையின்பவாழ்வளித்தே.

(இ-ள்.) தெய்வசிகாமணியே - தெய்வங்களுக்கெல்லாம் சிரோரத்தினமானவரே,—கூடலில் சென்று மணி விற்ற மெய் வசிகா-மதுரைவீதியிலேபோய் அரதனங்களைவிற்ற உண்மையான வைசியரே,—மணிகண்டா-நீலகண்டரே,—பழமலை வித்தக - முதுகிரியில் வாழும் ஞான சொரூபரே,—மீன் நெய் வசி கா மணம் மா எனும் கண்ணியை நெஞ்சகத்து வை - சேல் நெய்தடவியவாள் சோலையிடத்துள்ள அழகிய மாவடு என்று விதந்து சொல்லப்படும் கண்களையுடைய தலைவியை (உமது) திருவுளத்தில் வைத்துக் கொள்ளும்;—வசி-(உமதுரிலே நீக்கமின்றி இவளுடனே) வாசமாயிரும்;—மண்ணில் நோவாது இன்பவாழ்வு அளித்து எனை கா - இம்மண்ணுலகில் விதனப்படாமல் சுகவாழ்வைத்தந்து என்னையும் இரட்சியும். எ-று. [உடன்போக்கில் பாங்கி தலைமகளைக் கையடை கொடுத்துத் தலைவனுக் கோம்படை சாற்றல்.] வைசிகன் என்பது வசிகன் என மருவியது. (சுசு)

வாழமரிக்குமடநெஞ்சமேமென்மலர்ப்பகழி
தாழமரிக்குமதற்காய்ந்ததந்தையுந்தாயுமொரு
வேழமரிக்குமிகவுறவாம்பழவெற்பிணையல்
சூழமரிக்குமியல்பையெஞ்ஞான்றுந்துணிக்கிலையே.

(இ-ள்.) வாழ மரிக்குமமடம் நெஞ்சமே-(இப்பூமியிலே)வாழ்ந்திருக்கும்படி சிந்திக்கும் பேதைமனமே,—மென் மலர் பகழி அமா தாழ் இக்கு மதன காயந்த தந்தையும் தாயும - மெல்லிய புட்பபாணங்களையும் போர்த்தொழில் தங்கிய கருப்புவில்லையுமுடைய மன்மதனையெரித்த பிதாவாகிய பழமலைநாதரும மாதாவாகிய பெரியநாயகியாரும்,—ஒரு வேழம் அரிக்கு மிக உறவாம் பழவெற்பினை அயல் சூழ - ஒப்பற்ற யானைகள் சிங்கங்களுக்கு மிகவும் உறவாகக் கலந்துவாழும் முதுகிரியின் அயலிடத்திலே (பஞ்சாக்கரோபதேசம் செய்யும் பொருட்டு) எழுந்தருளிவர;—மரிக்கும் இயல்பை என்றும் துணிந்திலை-இறக்கும் இயற்கையை எக்காலத்திலும் நீ துணிந்தாயில்லை. எ - று. இனியேனுந் துணிவாயென்பது எஞ்சி நின்றது. ஸ்மரிக்கும் என்னும்வடமொழி மரிக்குமென நின்றது. வாழமரிக்கு என்பதனை இக்கு வாழ அமா எனமாற்றி, இப்பூமியினிடத்தே வாழ விரும்பும் பேதைமனமே எனப் பொருள்கொள்வதுமுண்டு. இப்பொருட்கண்ணே வாழ என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. இத்தலத்திலே, தேகாந்தியத்திலே, அம்பிகை மடிமிசைக் கிடத்திக்கொள்ள; வலதுசெவியிலே பழமலைநாதர் பஞ்சாக்கரோபதேசஞ்செய்து, ஆன்மாக்களை முத்தியிற் சேர்க்கின்றனரென்பது வேதாந்தமாகலின் தந்தையும் தாயும் அயல்சூழ மரிக்குமியல்பைத் துணிந்தாயில்லை என்றார். (க௭)

துந்துமியும்பரியம்பும்பழமலைசூழ்ந்துறையீர்
நுந்துமியும்பரியாவியைவேண்டியுணரேம்புலவீர்
சிந்துமியும்பரிவாலுதவார்த்துதிசெய்வீர்மல
முந்துமியும்பரிபாகமுண்டோசொல்லுமுங்களுக்கே.

(இ-ள்) துமியும் பரிநாம் ஆவியை வேண்டி உள் நோம் புலவீர்-தும்மினும் நீங்குகின்ற உங்களுடைய ஆன்மாவை (உடலோடு) வாழவேண்டி உள்ளம்வருந்தித் திரிகின்ற புலவீர்காள்,—சிந்து உமியும் பரியாய் உவா துதிசெய்வீர்-சிந்திப்போகிற உமிகளையும் அன்போடுகொடுக்காத உலுத்தர்களைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றீர்;— உம்பர் துந்துமி இயம்பும் பழமலை சூழ்ந்து உரையீர் - தேவர்கள் தேவதுந்துபியை முழக்கும் முதுகுன்றத்தை வலம்வந்து புகழ்ந்துரைக்கமாட்டீர்: (இங்ஙனமிருக்கில்),— உங்களுக்கு மலமும துமியும் பரிபாகம் உண்டோ சொல்லும் - நுமக்கு மலமும் மாயாகன்மங்களும் கெடாநின்ற பரிபாககாலம் உண்டாகுமோ? சொல்லுவீராக. எ-று. தும்மினும் என்பது தும்மியெனநின்றது. செய்வீர் காலமயக்கம். மலமுமென்ற உம்மையால், மாயாகன்மங்களும் வருவிக்கப்பட்டன.

கேட்டுப்புவனங்கொளாதுமெண்ணேம்மெய்க்கிராதனின்முன்
மூட்டுப்பவெம்பசிமான்றசையுண்டநாதனராப்
பூட்டுப்புவனங்கொளுமெய்ப்பழமலைப்புண்ணியன்றன்
வேட்டுப்புவனமயநினைன்குறல்கினும்வேண்டலமே.

(இ-ள்) முன்னாள் மெய் கிராதனின் வனம் பயில் மான் துய்ப்புதசை உண்ட நாதன் - முற்காலத்திலே உண்மையன்புவாய்ந்த திண்ணனால், காட்டிற்றிரியும் மானினது சுவையாராயப்பட்ட இறைச்சியையுண்டருளிய நாயகரும்—அரா பூண் துப்பு வனம் கொளும் மெய் பழமலை புண்ணியன் தாள வேட்டு-நாகாபரணங்களையும் பவளம்போலும் நிறத்தையும் கொண்டுவிளங்கும் திருமேனியையுடைய பழமலையில் வீற்றிருக்கும் தருமசொரூபருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை (யாம்) விரும்பியிருத்தலால்,—உப்புவனம் கே

ட்டு கொளவும் என்னேம்-உப்பிட்டநீரை பிறர்பாற்கேட்டு உட்கொ ள்ளவும் சிந்தியேம்;—புவனம் பதினான்கும் நல்கினும் வேண்டிலம் - (அதுவன்றியும் ஒருவர் வலியவந்து) பதினான்கு உலகங்களையும் ஆளு ம்படி கொடுப்பினும் விரும்பேம். எ-று. எனவே வீடுபேற்றை விரு ம்பியிருத்தலால் இம்மைமறுமையின்பங்களை விழைவேம் என்பதாம். உப்பிட்ட நீர் - புறகையுணவு. வேட்டு வினையெச்சத்திரிபு. (கக)

வேண்டவடிக்கநினைவதுன்றண்மலர்வேட்கைமணி
பூண்டவடிக்கணறுநுதலார்மயல்போக்குவது
நீண்டவடிக்கலயமாதிளமுலைநேர்ந்துதவ
மாண்டவடுக்கணிகர்தோட்பழமலைமன்னவனே.

(இ-ள்.) நீண்ட அடிக்கல் நயம் மாது இளமுலை நேர்ந்து உதவ-நெடிய இமயமீன்ற இன்பம்பொருந்திய உமாதேவியினுடைய முற்றுமுலைகள் (காஞ்சியிலே) அணைந்துகொடுக்க—மாண்ட வடுக்கள் நிகர் தோள் பழமலை மன்னவனே - மாட்சிமைப்பட்ட அம்முலைத் தழும்புகளோடு (வளைத்தழும்புகளும்)ஒளிர்கின்ற தோள்களையுடைய பழமலைநாதரே,—வேண்ட அடிக்க நினைவது உன் மலர் தாள் வே ட்கை - விரும்பி அடையநினைவது உம்முடைய தாமரைமலர்போ லும் திருவடியினிடத்து அன்பேயாம்;—போக்குவது மணி பூண்ட வடு கண் நறு நுதலார் மயல்-நீக்குவது கருமணிகொண்ட மாம்பிஞ் சின் பிளப்பைநிகர்த்த கண்களையும் நல்ல நெற்றியையுமுடைய மங் கையரது மயக்கமேயாம். எ-று. வேண்ட என்பது வினையெச்சத திரிபு. வடுக்கள் நிகர் தோள் என்பதற்கு தழும்புகள் ஒன்றுக்கொ ன்று உவமையாகத்தோன்றும் புயங்களெனக் கொள்வதும்வழக்கம்.

மன்னவமாதவனும்பழமலைவாணமணி
யன்னவமாதவனன்மலைக்காற்கைசந்தம்மதிகண்

டென்னவமாதவனல்லின்வந்தானென்றிரங்கிமதன்
றின்னவமாதவரோமேயென்செல்வத்திருந்திழையே.

(இ-ள்.) மன்னவ - (எவ்வுலகிற்கும்) இறைவரே,—மாதவன் காடும் பழமலை வாண-மாயவன் தேடித்திரியும் முதுகிரியில் வாழ்ப வரே,—மணி அன்னவ-மாணிக்கம்போல்பவரே,—என் செல்வம் திரு ந்திழை - என்னுடைய செல்வம்போலும் திருந்திய ஆபரணத்தையு டையபெண்,—மாதவன் நல் மலை காற்கு அசைந்து-பெருமைதங்கிய தவத்தையுடைய அகத்தியமகாமுனிவர்தங்கும் நல்ல பொதியமலையி னின்றும் வருகின்ற தென்றலுக்கு வருந்தி,—அம் மதி கண்டு என் னவம் ஆதவன் அல்லின் வந்தான் என்று இரங்கி-அழகிய சந்திரனை ப்பார்த்து இஃதென்னபுதுமை! (பகற்காலத்துதிக்கும்) சூரியன் இரவிலேவந்துவிட்டான என்று (மயங்கியுணர்ந்து) அழுது,—மதன் தின்ன தவ நோமே அம்மா-மன்மதன் உயிரைக்கவர்ந்துண்ண மிக வும் நோகலாமா? ஆச்சரியம். எ-று. [நற்றாயிரங்கல்.] அமா இடைக் குறை. (உக)

திருந்தியவேதம்புகல்பரிசேயறஞ்செய்துடலம்
வருந்தியவேதம்பொருளெனவாழ்பழமாமலையா
பொருந்தியவேதந்தருநஞ்சுணுனெனிற்பூமலர்கா
மருந்தியவேதம்புயமனையாட்கணிமங்கலமே.

(இ-ள்.) பூ மலர் காமர் உந்திய - செந்தாமரைமலர்போலும் விரிந்த அழகிய நாபியையுடைய மாயவனே?—திருந்திய வேதம் புகல் பரிசே அறம் செய்து உடலம் வருந்தியவே - திருத்தமாகிய வேதங்களுரைக்கும் விதிப்படியே சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து தே கம்வருந்திய ஆன்மாக்களே—தம் பொருள் என வாழ் மா பழமலை

யான் - தம்முடைய செல்வமென்று கைக்கொண்டு வாழும் பெருமைதங்கிய பழமலைநாதரானவர்,—பொருந்திய ஏதம் தரும் நஞ்சு உணன் எனில் - நிலைபெறாத துக்கத்தைவிளைத்த ஆலகாலவிடத்தை உண்ணாது விடுவாராகில்,—அம்புயம் மனையாட்கு அணி மங்கலம் ஏது-தாமரையாசனத்தையுடைய நின்மனையாட்டிக்கு நீதரித்த மங்கலநாண் எப்படிநிலைபெறும். எ-று. வருந்திய வினையாலணையும்பெயர். ஏகாரம் வினை ஆண்மாக்களைப்பிரித்துநிற்றலின் பிரிநிலை. தரும் காலமயக்கம். (௨௨)

மங்கலமாவிமலைசேர்பழமலைவாண மணிச்
செங்கலமாவிமலர்க்கைகுருகொடுசெலகவெமர்க்
கிங்கலமாவிவளைநீயணைந்ததினியுனெதி
தங்கலமாவிதரிற்கொடுசேறுமெந்தண்மனைக்கே.

(இ-ள்.) மங்கலமா விமலை சேர பழமலை வாண - நித்தியகல்யாணமாக விருத்தாம்பிகைகூடி மகிழ்ந்திருக்கும் முதுகிரியில்வாழ்பவரே,—எமர்க்கு இங்கு அலமா இவளை நீ யணைந்தது (நன்று) - எம்முடைய சுற்றத்தாருக்கு இவ்விடத்திலே துன்பமுவிளைய இத்தலைவியை நீ களவிற்புணர்ந்து கைவிட்டது நன்றாயிருந்தது;—ஆவி மலர் கை குருகொடு மணி செம கலம செல்க - தடாகத்திற்பூத்த தாமரைமலர்போன்ற கையிலணிந்த வளையலோடும், இரத்தினங்கள் பதித்த சிவந்த பொன்னாபரணங்கள் நீங்கினும் நீங்குக;—இனி உன எதிர் தங்கலம் - இனி உன்முன்னே நிற்கமாட்டோம்;—ஆவி தரில் எம் தண் மனைக்கு கொடு சேறும் - இவளுயிரைமாத்திரம் நீ கொடுத்துவிட்டால் எமது தன்மைபொருந்திய வீட்டிற்குக் கொண்டுசெல்லுதும். எ-று. [பிரிந்துநீட்டித்த தலைவன்வரத்தூழிப் பாங்கி இற்பழி

கூறி வரைவுகடாதல்.] நன்று என்பது சொல்லெச்சம். மங்கலமாக அலமாக என்பவற்றுள் ஈறு குறைந்தன. (உரு)

தண்டங்கமண்டலங்கொண்டுபழமலைச்சங்கராதாட்
புண்டங்கமண்டலங்கண்டுசென்றுமெய்ப்போதமுறார்
பண்டங்கமண்டலங்காரமின்னாக்கினன்பாட்டியலக்
கொண்டங்கமண்டலம்பாழாக்கியவுனைக்கூறலரே.

(இ-ள்.) பழமலை சங்கரா - முதுகிரியில்வாழும் சங்கரனே,— பண்டு அங்கம மண்டு அலங்காரம் மின் ஆக்கினன் பாட்டு இயலை கொண்டு - முற்காலத்திலே எலும்பை நெருங்கிய அழகையுடைய பெண்ணாக்கிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருரைத்த அருட்பாவினிலக்கணத்தைக் கொண்டு,—அங்கு அமண் தலம் பாழாக்கிய உனை கூறலர் - மதுரையில் சமணரிருந்த இடங்களையெல்லாம் பாழ்படச் செய்தருளிய தேவரீரைத தோத்திரஞ் செய்யாதவர்கள்,—தண்டம் கமண்டலம் கொண்டு - (சந்நியாசிகளாய்) தண்டத்தையும் கமண்டலத்தையுங் கைக்கொண்டு,—தாள் புண் தங்க மண்டலம் கண்டு சென்றாலும் மெய் போதம உறார் - கால்களிலே புண்படும்படி இப்பூமியிலே(பலதலங்களைத்)தெரிசித்துத் திரிந்துவந்தாலும் உண்மையாகிய ஞானத்தையடையமாட்டார்கள். எ-று. தலயாத்திரையினும் அருட்பாக்களையோதுதலே ஞானத்திற்கு முக்கிய ஏதுவென்பது கருத்து

கூற்றைக்கொடியங்கடப்பானருளெனக்கூய்ப்பரவி
யேற்றைக்கொடியங்கரஞ்சேர்பழமலையீசனணி
நீற்றைக்கொடியங்குளமேவெறுத்திங்றைபெருகு
மூற்றைக்கொடியக்கினமோடருந்துமுடம்பினையே.

(இ-ள்.) தியங்கு உளமே - உண்மையுணராது உழலுமனமே,— கொடியம் கூற்றை கடப்பான் அருள என கூய் பரவி - கொடியேமாகிய யாம் இயமனை வெல்லும்பொருட்டுக் கிருபைசெய்யென்று முறையிட்டுக்கூவித் தோத்திரஞ்செய்து,— ஏற்றை கொடி அம கரம் சேர் பழமலை ஈசன் அணி நீற்றை கொள - இடபக்கொடியானது. அழகிய கரத்திற்றாங்கிய முதுகிரிநாதரணிந்த விபூதியைப பொருளாகக் கைக்கொள்;—நிறை பெருகும் ஊற்றை -(மலங்கள்) நிறைந்து (நவத்துவாரங்களினும்) ஒழுகும் ஊற்றையுடைய—அங்கு கொடி இனமோடு அருந்தும் உடம்பினை வெறுத்தி - சுடலையிலே காக்கை தனது சுற்றத்தோடும் தின்னப்பட்ட இத்தேகாபிமானத்தை வெறுத்துவிடுவாயாக. எ-று. ஏற்றுக்கொடி ஐகாரச்சாரியை பெறறு நின்றது. நிறைந்து என்னும் எச்சம் நிறை என நின்றது. ஊற்றை உடம்பு என இயையும். (உ௫)

உடற்குவலையந்தகன் கைக்கயிறென்றுணர்ந்துளமே
கடற்குவலயம்புகழ்சீர்முதுகிரிக்கண்ணுதற்கு
மடற்குவலயம்புரைகளத்தாற்குநம்மன்றமர்ந்த
நடற்குவலயம்பணியாமவற்கன்புநண்ணுகவே.

(இ-ள்) உளமே-மனமே? உடற்கு வலை அந்தகன் கை கயிறு என்று உணர்ந்து-உயிராகிய பறவையைப் பிடித்தற்கு வலையாவது இயமனது கையிலுள்ள பாசக்கயிறென்பதை அறிந்து,—கடல் குவலையம் புகழ் சீர முதுகிரி கண்ணுதற்கு-கடலாற்சூழப்பட்ட பூமியிலுள்ளவர் புகழாநின்ற சீர்த்திபெற்ற பழமலையில்வீற்றிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடையவரும்—மடல் குவலயம் புரை களத்தாற்கு-(விடத்தால்)இதழையுடைய கருங்குவளைபோலும் கண்டத்தையுடை

யவரும்—நம் மன்று அமர்ந்த நடற்கு - நம்முடைய கனகசபையி லே நிலைபெற்ற நடனத்தையுடையவரும்—புணி ஆம் வலயம் அவ யற்கு - பாம்புகளாகிய கைக்கடகங்களையுடையவருமாகிய சிவபெரு மானுக்கு—அன்பு நண்ணுக- அன்பைச் செய்வாயாக. எ-று. உடல் ஆகுபெயர். இது ஏகதேசவுருவகம். (உக)

கட்டுவனாரையறிகிலன்றண்ணுமைநந்திநின்று
கொட்டுவனாரையிரைதேர்கயமுதுகுன்றுடையாய்
தட்டுவனாயகலாதநான்முகன்றாளமுயர்
குட்டுவனாவளைவான்பரவுநின்கூத்தனுக்கே.

(இ-ள்.) நாரை இரை தேர் கயம் முதுகுன்று உடையாய் - நா ரைகள் இரைகளைத் தேடித்திரிகின்ற தடாகஞ்சூழ்ந்த பழமலையை யுடையவரே,—உயர் குட்டுவன் ஆரை வளைவான் பரவும் நின் கூத்தினு க்கு-உயர்ந்த சேரனும் ஆத்திமாலையைத்தரித்த சோழனும் வணங்கா நின்ற தேவரீருடைய நடனத்திற்கு,—நந்தி நின்று தண்ணுமை கொ ட்டுவன்-நந்திதேவர் (பின்னே) நின்று மத்தளமுழக்குவர்;—நாரை அகலாத நான்முகன் தாளம் தட்டுவன் - அன்பைநீங்காத பிரமதே வர் தாளத்தையடிப்பர்;—கட்டுவனாரை அறிகிலன்-ஆட்டிவைப்பார் ஒருவரையும் (யான்) அறிகிலேன். எ-று. கட்டுவனார் என்பதில் ஆர் விகுதி உயர்த்தற்கண் வந்தது. சிந்திக்குமிடத்து, சிவபெருமான் திருவருட்டிருமேனிகொண்டு ஆன்மாக்களையியக்க ஐந்தொழில்நடனம் நடிப்பவரேயன்றித், தம்மையியக்கும் வேறொரு தலைவரையுடையவ ரல்லர் என்பது கருத்து. (உஉ)

கூத்துகந்தம்பலமேவுறுமோர்முதுகுன்றனைநம்
பாத்துகந்தம்பலமாரினுமென்னினும்பண்பனைததாள்

சாத்துகந்தம்பலமாமறையாற்புகழ்தாணுவைநா
மேத்துகந்தம்பலமாரபொருமாதனையெள்ளினமே.

(இ-ள்.) நாம்-யாம்,—தம்பலம் ஆர பொது மாதரா எள்ளின ம்-(பலரும் மென்றுமிழாநின்ற) தம்பலச்சாறறைப் புசிக்குமபெண்கள் வின்மகளிரது சிற்றினபததை இகழநதுவிட்டோம;—கூத்து உகந்து அம்பலம் மேவுறும் ஓர் முதருனை - நடனத்தைவிரும்பிக கனக சபையிலே வீறறிருககும ஒபபற்ற பழமலைநாதரும்—நம் பர் அம்ப லம் ஆரினும் அகநது எள்ளினும தாள சாத்து பணபனை - நமது பா மாலையிலுள்ள அழகிய பிரயோசனத்தை (விதறுவசபையோர்) அங் கீகரிபபினும் (பொருமையால்) கசந்து இகழ்ந்துரைப்பினும்,—(உண மைநோக்கித்) தமது திருவடியிற றரித்துககொள்ளும் குணமுடைய வரும்—பல கந்தம் மாமறையால் புகழ தாணுவை ஏததுகம-பல ச கைகளையுடைய பெரிய வேதங்களினுல் துதிககப்பட்ட தாணுவுமாகிய சிவபெருமானை இனி ஏத்தக்கடவோம். எ-று தாளசாததலாவது தா ள்களிலேவிழுமாறு தோள்களிறறரித்தல. ஸ்கந்தம் என்னும் வடமொ ழி கந்தமெனநினறது (உ௮)

எள்ளாதவனையெலும்பாபழமலையென்றிருந்த
கள்ளாதவனைமகவரிநதாகெனககட்டுனொதது
விளளாதவனைமகிழ்பரமாவழலவெண்மதியைத்
தள்ளாதவனைமுடிசூடெம்மாதுதருக்குதறகே.

(இ-ள்.) எள்ளாத வனை எலும்பா - இகழப்படாத அலங்கரிக் கப்பட்ட எலும்புமாலையையணிந்தவரே,—பழமலை என்று இருந்த கள்ளா - (அவயவங்களைமறைத்து) முதுகிரிவடிவாயிருக்கும் திருட ரே,—தவனை மகவு அரிந்து ஆக்கு என கட்டுரைத்து அவனை வின்

ளாதலீட்டு பரமா - தவமிருந்த சிறுத்தொண்டராயனாரிடத்தே புத்
ல்வனையரிந்து கறிசமைத்திடுகவென்று கட்டளைபுரிந்து (அதில் மாறு
படாமைநோக்கி) அவரை நீக்காது மகிழ்ந்து அடிமைகொண்ட மே
லானவரே,— எம்மாது தருக்கித்தாருக்கு - எங்களுடைய பெண் களித்து
வாழும்பொருட்டு,— முடி அழல வெண்மதியை தள்ளு ஆரவனை
சூடு— திருமுடியில (அணியப்பட்டு) தழலைப்பரப்பிநிற்கும் வெள்
ளிய சந்திரனை நீக்குவீராக; சூரியனைத் தரிப்பீராக எ-று [இது சந்தி
ரோபாலம்பனம்] எள்ளாத எலும்மாலை இயையும். தவனை வேற்
றுமைமயக்கம் (௨௧)

தருவினிலையினிமனைவற்கிலைபிசதண்புனத்தின்
மருவினிலையினிமைக்கூற்றெனக்கந்திவானநிக
ருருவினிலையினியல்வேற்குகனையுதவியசோன்
கருவினிலையினிகந்தோனபழமலைக்காரிகையே.

(இ-ள்.) அந்தி வானம் நிகர் உருவினில. ஐயின் இயல் வேல
குகனை உதவிய கோன் - மாலைக்காலத்திலே தோன்றும் செவ்வானம்
போன்ற சிவந்ததிருவுருவத்தோடு, அழகன இடமகையைப்படைத்த
வேலாயுதத்தையுமுடைய முருகக்கடவுளைப்பெற்ற இறைவரும்—
கருவின் நிலையின் இகந்தோன்-(ஏனை தெய்வங்கள்போலக்) கருப்
பாசயத்திற்றங்கிப் பிறத்தலாகிய நிலையினின்றும் நீங்கினவருமாகிய
சிவபெருமானுடைய—பழமலை காரிகையே - முதுகிரியிலவசிக்கும்
பெண்ணே,— மன்னவரக்கு இனி தருவின் இலை இலலை - இறைவருக்கு
இனி (புசிக்கும்படி நமது புனத்தைச்சூழ்ந்த) மரங்களினிடத்தே
தழைகளும் இல்லை;—இந்த தமை புனத்தின் மருவின் இனிமைக்கூற்று
எனக்கு இலை-அவர் இக்குளிர்ந்த தினைப்புனத்தின்கண்ணே வந்தால

(அவர்க்குச்சொல்லவேண்டிய) இனிய வசனங்களுள் என்னிடத்தே ஒன்றுமில்லை. எ-று. [இறைவிசகவன்குறை இருளைசாற்றல்.] நெடுநாளாய் நமக்குக் கையுறையாகப் பழிதந்தவாதமையால தருகின்ற தழையுற்றன. அதனை ஏலாது சதுர்வித உபாயங்களாலும் மறுதரலால் என்னிடத்து இனியமொழிகளற்றன. இனிவரின இம்பரபாலதை நீ இசைபபாயாக என்ப பாஙகி தலைவிகுறிப்பறிந்தது. எனக்கு வேற்றுமைமயக்கம் (௩0)

காரிகையார்க்குவரும்பொதுவோவல்லகாண்விசும்பிற
பூரிகையார்க்குமுதுகுன்றநாயகனபொங்குமருள
வாரிகையார்க்குமருந்தனையான்மலைமன்னனரு
ளாரிகையார்க்குமெழுவுறழ்தோட்கணறுநுதலே.

(இ-ள்.) நறுநுதலே-நல்ல நெற்றியையுடையபெண்ணே,—விசும்பில் பூரிகை ஆர்க்கும் முதுகுன்ற நாயகன் - ஆகாயத்திலே (தேவர்களாற்) பூரிகைமுதலிய வாத்தியங்கள் முழக்கப்படுகின்ற பழமலைநாதரும்—பொங்கும் அருள் வாரி - பெருகாநின்ற கிருபாசமுத்திரரும்—கையார்க்கு மருந்து அனையான் - வெறுக்காத அன்பர்களுக்கு அமுதம்போன்றினிப்பவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மலைமன்னன் அருள் காரிகை ஆர்க்கும் எழு உறழ் தோட்கள்-பருவதராஜன்பெற்ற உமாதேவியார் (தமக்கே உரியனவாகக்) கைகளாற் கட்டியணைக்கும் எழுத்தம்பமிகர்த்த தோள்களானவை,—காரிகையார்க்கு வரும் பொதுவோ அல்ல காண் - ஏனை மடந்தையர்க்கு (நினைத்தபடியணைய) வரும் பொதுவாந தன்மையனவோ? அல்ல: காண்பாயாக. எ-று. [நற்றாய் தலைவியை முனிந்துரைத்தல்.] மருந்தனையான் தோட்களெனை இயையும். (௩௧)

நுதலரிக்கும்பருவங்குறையென்றவ னோக்கடையா
முதலரிக்கும்பருமேத்துந்தமிழாமுருகுபெரு
குதலரிக்கும்பருகறகருங்காமுகுகுன றரிலார்
சிதலரிக்கும்பருமாமரமபோறறுயாதின்பவரோ.

(இ-ள்.) நுதல் அரிக்கும் பருவம் குறை என்று அவன் நோக்கு அடையா முதலர் - (மூவரிலொருவராகச்) சொல்லப்படும் திருமாலுக்கும் பருவங்குறைவென்று அவருடைய ஊனக்கண்களுக்குத் தெரிசனமாகாமலிருந்த முதற்கடவுளானவரும்—இக் கும்பரும் ஏத்தும் தமிழர்-இந்த அகத்திய மகா முனிவரும் துதிக்கும் தமிழ்ப்புலவிருப்பமுடையவரும்—பெருகுகல முருகு அரிக்கும் பருகற்கு அருமை கா முகு குன்றா இலார்-(பூக்களினிடத்தே) பெருகுதலாகிய தேனை வண்டினங்களுக்கும் புசித்தற்கருமையாகும்படி உயர்ந்த சோலைகள் சூழ்ந்த பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானுடைய அருளைப்பெறாதவர்கள்,—சிதல் அரிக்கும் பரு மாமரம் போல துயர் தின்பவர்-கறையானால் அரிக்கப்படும் பருத்த மாமரம்போல, துக்கங்களாலே தின்னப்பட்டவர்களாவார்கள். எ-று. அருள் என்பது சொல்லெச்சம் ()

தின்னக்கனியைவிழைகூனிளமந்திதீங்கனியீ
தென்னக்கனியையிரவியிறபாய்பொழிலீண்டுகுன்றை
நன்னக்கனியைமதிவேணியனிந்தகாம்பயங்க
சின்னககனியையலத்தில்லவத்தால்வருந்தியகென்னையே.

(இ-ள்.) தின்ன கனியை விழை கூன் இள மந்தி தீம் கனி ஈது என்ன - புசித்தற்குப் பழத்தைவிரும்பிய கூனிய இளம்பருவத்தையுடைய பெண்குரங்கானது மதுரம்பொருந்திய கனி இதுவென்று கருதி,—கன்னி ஐ இரவியில் பாய் பொழில் ஈண்டு குன்றை நக்கன் - குன்றுதலில்லாத அழகையுடைய சூரியனிடத்தே பாய்கின்ற

சோலைகள்நெருங்கிய முதுகுன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் நல்ல திருவாளரானவரும்,—மதி இலை வேணியன்-சந்திரன் தங்கிய சடையையுடையவருமாகியசிவபெருமான்,—நாம் பயந்த இந்த சின்ன கன்னியை வலத்தில் வைத்தால் வரும தீங்கு என்னை- நாம்பெற்ற இச்சிறு கன்னியை வலப்புறத்தில் வைத்துக்கொண்டால், (அதனால் அவருக்கு) வரும் குற்றம் யாது? நீ கூறுவாயாக எ-று [இது நற்றாய் செவிலியைவினாதல]கன்னி என்பன இடைக்குறைந்துநின்றன. (௫௫)

தீங்குதிரைக்கடனேர்நராகாள்துயர்செய்மலத்திற
லாங்குதிரைக்கடனாய்க்கிரையென்றிந்தவாக்கமய
னீங்குதிரைக்கடனன்முதுகுன்றர்க்கம்பனுக்கு
வாங்குதிரைக்கடனீடவல்லார்க்குவணங்குமினே.

(இ-ள்) திரை கடல் சேர் தீங்கு நராகாள் - அலைகடல்போலச் சம்பாதித்த தீமைகளையுடைய மனிதர்களே,—துயர் செய் மலத்திற்கு ஆம் குதிர்-துக்கத்தை விளைவிக்கும் மும்மலத்திற்கிடமான கூடு,—ஐ கடம் - சிலேத்துமங்களை நிரப்பிவைத்த குடம்,—நாய்க்கு இரை என்று-(உயிர்நீங்கியவழி) நாய்க்கு உணவாகும் பிணம் என்றறிந்து,—இந்த ஆக்கம் மயல நீங்குதிர் - இத்தேகாபிமானத்தை விடுவீராக;—ஐ கடம நல் முதுகுன்றர்க்கு - அழகிய காடுகள்சூழ்ந்த நல்ல பழமலை நாதரும்,—அம்பனுக்கு வாம் குதிரைக்கடன் ஈய வல்லார்க்கு வணங்குமின் - அந்த வேப்பமாலையைத்தரித்த பாண்டியனுக்கு, தாவப்பட்ட குதிரைக்கடனை (மாணிக்கவாசகசுவாமிகளினிமித்தம்) கொடுக்கவல்லவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு. (இனி) வணக்கஞ்செய்வீராக.

வணங்கக்கரமுமொழியப்பழமலைமன்னருவா
யிணங்கக்கருமிருப்பவைத்தேபுணரேந்திழையார்

பிணங்கக்கரமுஞமலியும்போலவர்பின்றொடராவீ
ரணங்கக்கராமுதலைபோலுமைப்பற்றுமந்தகனே

(இ-ள்) (உலகீர்) பழமலை வணங்கக் கூம்பும் - பழமலைநாதரைத் தொழுதற்குக் கைகளும்,—மொழிய மன உருவாய இணங்கு அக்கரமும்-செபிக்க அக்கடவுளுடைய நிலைபெற்ற திருவுருவாகிக் கலந்து நிற்கும் பஞ்சாக்கரமும்,—இருப்ப வைத்து-இருக்க, (அவற்றாற்பெறப்படும் பிரயோசனங்களைப் படையாது,) வைத்து.—புணர்ந்திழையார் பிணங்க கரமும் ஞமலியும்போல அவர்பின் தொடராவீர்-புணர்கின்ற மாதர்கள் பிணங்கக்கொண்டுசெல்ல (அதனை நீக்குதற்குக்) கழுதையையும் நாயையும்போல நாணமற்று அவர்பின் தொடர்ந்து உழலவீர்,—அணங்கக் கராமுதலைபோல உமைப் பற்றும் அந்தகன் -(இச்செய்கையால் நீவிர்) வருந்தும்படி ஆண்முதலையைப்போல உங்களை விடாது பிடித்துக்கொண்டு செல்வன் இயமன் எ-று. கராமுதலை என்பது குறுகிறது அணங்கக்கராமுதலைபோல என்பதனை முதலை அக்கு அர அணங்குபோல என மாற்றி, விடாது பிடித்தற்கு முதலையையும் வருத்துதற்கு அரவையும், தப்பாது கொல்லுதற்கு வனத்திற்றனித்து வழிமாய்க்கும் பேய்வகன்னியையும் உவமை கூறினார் எனக்கொள்ளினும் அமையும். அக்குஅர மணியையுடைய பாம்பு.

அந்தரங்கங்கைத்தவரறியா மலமுந்தருள்சர
பந்தரங்கங்கைவலிபோன்மின்னுருக்கின்பாடியுஞ்ச
செந்தரங்கங்கைரவமொண்கமலந்திரைத்துவருஞ்
சுந்தரங்கங்கைவிரும்பழுத்தாறுடைத்தொன்மலையே

(இ-ள்) செந் தரங்கம் கைரவம் ஒண் கமலம் திரைத்து வரும் சுந்தரம்-செவ்விய அலைகள் அல்லிகளையும் அழகிய தாமரைகளையும் (திரைத்து) அலைத்துக்கொண்டுவருகிற அழகைப்பார்த்து—

கங்கை விரும்பும் முத்தாறுடை தொன்மலையே-கங்காநதியும் (இப்படிப்பட்ட அழகு நமக்குண்டாகவேண்டுமென்று) இச்சிக்கப்படுகின்ற மணிமுத்தாநதியையுடைய பழமலைநாதரே,—சம்பந்தர் உனை பாடி கைவலிபோல் அங்கம் மின்னுக்கினர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவரீரைத்துதித்துத் (தமது) கைவலிகாட்டுவார் போல எலும்பைப்பெண்ணுக்கினா;—அமுது கைதவர் அறியாமல் அந்தரங்கம் அருள் - (இப்படிப்பட்ட சிறப்பையளிக்கும்) ஞானப்பாலை வஞ்சகரறியாதபடி இரகசியமாக (அடியேனுக்கும்) தந்தருளும். எ-று. (௬௬)

மலங்கலையங்கலைகற்றேன்றனக்கருள்வாழ்வளிப்போன்
கலங்கலையங்கலைநல்லோர்பரவுங்கழலடியான்
விலங்கலையங்கலைவேலோன்பிதாமுதுவெற்பிடத்திற்
பொலங்கலையங்கலையான்மூடிமீனைப்புதைத்தவளே.

(இ-ள்.) அம் கலை கற்றேன் தனக்கு அருள் வாழ்வு அளிப்போன்-(தமது) அழகிய நூல்களைக் கற்ற எனக்கு அருளாகிய பெரியவாழ்வைத் தருபவரும்—ஐயம் கலங்கல் கலை நல்லோர் பரவும கழல் அடியான் - சந்தேக விபரீதங்களை ஒழித்த ஞானிகள் துதிக்கும் வீரக்கழலையணிந்த திருவடியையுடையவரும்,—விலங்கலை அலை வேலோன் பிதா முதுவெற்பு இடத்தில்-கிரவுஞ்சமலையைப்பிளந்த வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளது பிதாவுமாகிய சிவபெருமானது பழமலையினிடத்தே,—மீனை புதைத்தவளே மலங்கலை பொலம் கலையம் கலையால் மூடி - (மறைக்கத்தகாத) மீன்போலுங் கண்களை மறைத்தவளே, மயங்காதே ; தனங்களாகிய பொற்குடங்களை முன்றானையால் மறைப்பாயாக. எ - று. [நாணிக்கண்புதைத்தல்] அங்கு அசை. (௬௭)

புதைத்துக்கரக்கும்பொருளாளர்வெஞ்சொற்பொருமறலி
கதைததுக்கரக்குங்குமமுலைபாகன்மெய்க்கண்டடியார்
பதைத்துக்கரக்குஞ்சிறிதாவுருகும்பழமலையான்
வதைத்துக்கரக்குஞ்சரமீர்ந்தவன்றரும்வாழ்விலரே.

(இ-ள்.) பொருள் புதைத்து கரக்கும் ஆளர்-தமது பொருளை (மண்ணிற) புதைத்துவைத்து (இரப்போர்க்கு) ஒளித்துவைக்கும் உலோபிகள்,—வெஞ்சொல் பொரும் மறலி கதை துக்கா-கடுஞ்சொற்களோடு மோதுகின்ற இயமனது கதையினாலாகிய துக்கத்தையுடையராவர்; (அன்றியும்),—அக் குங்கும முலை பாகன் - அக்குங்குமக்குழம்பணிந்த தனங்களையுடைய உமாதேவியாரதுபாகரும்,—அடியார் மெய் கண்டு பதைத்து அரக்கும் சிறிதா உக்கு உருகும பழமலையான் - அடியவர்கள், தமது திருமேனியைத் தரிசித்து உடல்நடுங்கி (நெருப்பிலிட்ட) அரக்கும் சிறிதாகும்படி நெகிழ்ந்துருகுதற்கேதுவாகிய பழமலையையுடையவரும—கர குஞ்சரம் வதைத்து ஈர்ந்தவன் - துதிக்கையையுடைய யானையைக்கொன்று உரித்தவருமாகிய சிவபெருமானால்,—தரும் வாழ்வு இலர்-கொடுக்கப்படும் பேரின்பவாழ்வும் இலராவர் எ-று. சிறிதாக என்பது கடைகுறையாயிற்று. ()

இலங்குமரியுமருள்கோன்முதுவெற்பிடத்தரறகால்
விலங்குமரியுமுழலவெல்லாமுன்னிவெய்துயிராக்
கலங்குமரியுமிருக்துயாகூருங்கவழ்ந்திடுந்தாய்க்
குலங்குமரியுமொருவனும்போகுங்கொடுஞ்சுரத்தே.

(இ-ள்.) தாய்க்குலம - ஐவகைத் தாய்மார்கூட்டங்களும்,—இலங்கும் அரியும் மருள் கோன் முதுவெற்பு இடத்து-விளங்குகின்ற விட்டுணுவும தேடி மயங்குகின்ற இறைவனது பழமலையினிடத்தி

லே—குமரியும் ஒருவனும் போகும் கொம்ப சுரத்து - புதல்வியும் நாயகனும் (களவிலே உடன்) செல்லும் கொடிய காட்டுவழியிலே— உரல் கால் விலங்கும் அரியும் உழல்வ எல்லாம் உணணி-உரல்போலும் கால்களையுடைய யானைகளும் சிங்கங்களும் உரி, ணமுதலிய வற்றைச் சிந்தித்து,—வெட்டு உயிரா கலங்கு வெப்பமாகப் பெருமூச்செறி ந்து கலக்கமடையும்,—மரியும் இருட்டுயா கூறும்-இரக்கமுறத் வாங்கிய பெரிய துக்கத்தை அதிகரிக்கும்,—கலுழ்ந்திடும் கண்ணீர்விட் டழும் எ-று [உடன்போக்கில் நற்றாய் புலம்பியதாயமாதிரங்கல்]()

கொடுவரியானையடர்ந்துறுமாறெனக்கொண்டுபோயா
நெடுவரியாகையுறவடிப்போமெனவொருங்குவந்தே
யடுவரியானைநிகர்மன்றூர்தாடிமுடிமன
னடுவரியானைமுதுகுன்றெடைசுரந்தமையே

(இ-ள்) அடி நடு முடி அரியானை முதுகுன்றெறும் செம்மரா தமை - ஆதிமத்தியாந்தங்கிசராயிருந்த சிவபெருமானை அவர்வீற்றிரு க்கும் பழமலையென்னும் தலத்தோடு இகழ்ந்து பேசும் பாவிகளை,— யானை நிகர் மன்றூர்கள் - (கருநிறத்தாலுங் கடுங்கோபத்தாலும்) யானையையொத்த யமதூதர்கள்,—கொடுவரி ஆனை அடர்ந்து உறு மாறு என கொண்டு - புலியானது பசுவை நெருங்கிவந்து பிடித் துக்கொண்டு செல்லுந் தன்மைபோல (யாவும்) கொண்டுபோய்— உயர் தாளொடு வரியாகையுற அடிப்போம் என்று ஒருங்கு வந்து அடுவர்-உயர்ந்த கம்பங்களிலே பிணித்து கைக்குப்போகும்படி (தண் டத்தால்) புடைப்போமென்று கருதிச் சேர்ந்துவந்து கொல்வார் கள். எ-று மன் அசை. (௯0)

நரகாவலர்மடவார்க்குள் ளுருகிக்கைகந்நாவிருப்ப
வரகாவலர்புனைந் துன்றனையேத்திலராய்ந்தறிவா
லுரகாவலரென வுயர்ந்தாரினமுள முற்றகுன்றைப்
புரகாவலரிலருட்கோயிலாகும் புராந்தகனே.

(இ-ள்) ஆய்ந்த அறிவால் உரகா அலர் என உயர்ந்தார் இனம் உளம் உற்ற குன்றைபுர - (ஞானநூல்களை) ஆராய்ந்த நல்லறிவினால், நாகாபரணு, (சிவபோதத்தையடக்கிப) பிரகாசிப்பாயாக, என்றுவேண்டிய பிரமயியினின்றும் நீங்கிய மெய்ஞ்ஞானிகளின் மனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பழமலைநாதரே,— காவலர் இல் அருள் கோயில் ஆகும் புராந்தகனே - சிவகருணையுடையவரது வீட்டை அருண்மயமான ஆலயமாகக்கொண்டு விளங்குகின்ற புராரியே,—மடவார்க்கு உள் உருகி - பெண்மையர்களுடைய சம்பந்தத்தின்பொருட்டு மனமுருகி,— கை நா இருப்ப கா அலர் புனைந்து உன்றனை ஏத்திலர் - கைகளும் நாக்கும் இருக்கவும் சோலையிலுள்ள மலர்களைச் சூடி தேவரீரை அடியேன் என்று துதியாதவர்கள்,— நரகு ஆவலார் - நிரயத்தின்கண்ணே ஆசையையுடையராவார்கள். எ-று. ஆய்ந்த என்னும்பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. காவலர் இல் என்பதற்கு - காத்தலையுடைய வல்லிகோலர் இல்லம் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் வழக்கு. வல்லிகோலர் என்பது அண்ணாமலைரெட்டியாரை உள்ளிட்டாருக்குத் தொன்றுதொட்டபெயர். இவர் தமதூராகிய துறைமங்கலத்திற்கும் பழமலைக்கும் நெடுந்தூரமிருக்கவும் நியதி பூண்டு வருந்திச்சென்று தரிசித்து வருங்காலத்தில், பழமலைநாதர் திருவுளமிரங்கி யாம் திருவெங்கையிற் றிருவருட்கொண்டு விளங்குகின்றோம் என்றருளிச்செய்ய; அண்ணாமலைரெட்டியார் அவ்வாறே பரிசோதித்துச் சிவலிங்கமிருத்தலைக்கண்டு அரிய சிற்பங்களையுடைய ஆலயமமைத்து வழிபட்டுய்ந்தனர் என்பது சரித்திரம். (சுக)

புரந்தரனஞ்சுபழமலைவாணன்புலவர்தொழுந்
துரந்தரனஞ்சுதலைநாககங்கணன்றொண்டுறுமா
னிரந்தரநஞ்சுதொழுதேத்துதாதர்க்குநேயமொடு
வரந்தரநஞ்சுகளத்துவைத்தானென்பர்மாதவரே.

(இ-ள்.) மாதவர் - பெரியதவத்தையுடையோர்,— புரந்தரன் அஞ்சு பழமலைவாணன் - இந்திரன் பயந்துவழிபடும் முதுகுன்றத்தில் வாழ்பவரும்,—புலவர் தொழும் துரந்தரன் - தேவர்களெல்லாம் வணங்கும் சுத்தவீரரும்,—அஞ்சு தலை நாக கங்கணன் - அஞ்சுதலைகளையுடைய சர்ப்பகங்கணத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,— தொண்டு உறும் மால்-தமக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகும் விஷ்ணுமூர்த்தியும்,—நிரந்தரம் நஞ்சு தொழுது ஏத்து தாதர்க்கு நேயமொடு வரம் தர- (தம்மை) எப்பொழுதும் மனமுருகி வணங்கித்துதிக்கும் தாசர்களுக்கு அன்போடு வரங்களைத்தந்து (ஓர்கடவுளாக) விளங்க,—நஞ்சு களத்து வைத்தான் என்பர்-விஷத்தைக் கண்டத்திலே அடக்கிவைத்தருளினார் என்றுசொல்லுவர். எ-று. (௪௨)

மாதரைக்கொன்றுவரம்மேனிவைத்தவமாசுணத்தை
யீதரைக்கொன்றுசிறுநாணென்றார்க்குமெழிலுடையாய்
நீதரைக்கொன்றுநலஞ்செயல்வேண்டுநினையிகழும்
வாதரைக்கொன்றுமுதுகுன்றமாநகர்மாசொழித்தே.

(இ-ள்.) மாதரை கொன் துவர் அம் மேனி வைத்தவ-(கங்கை உமை என்னும்) தேவிமார்களைப் பெருமைதங்கிய பவளம்போலும் அழகிய திருமேனியில் வைத்தவரே,—ஈது அரைக்கு ஒன்று சிறு நாண் என்று மாசுணத்தை ஆர்க்கும் எழில் உடையாய் - இது நம

[illegible]

திடைக்குப்பொருந்திய சிறிய அணாணுணுக்குமென்று ஆதிசேஷ னைக் கட்டுகின்ற அழகுடையவரோ,—நினை இகழும் வாதனை கொ ன்று முதுகுன்றம் மாநகர் மாசு ஒழித்தது - தேவரீரை இகழ்ந்தவைக் கும வாதிகளைகொன்று பழமலையாகிய பெரியதலத்திற்கு (அவாக ளாலுண்டாகிய) பழிகளையும் நிவர்த்தித்து,—தனக்கு ஒன்று நலம் ம் செயல வேண்டும-இவ்வுலகத்திற்குச் (சிவபுண்ணியம் வளர்தற் கேதுவாகிய) ஓர் நன்னெறியை நீர் செய்தவைப்பீராக. எ-று.(௪௯)

மாசிய திகந்துறந்தார்மகிழுகுன்றைமாநகரோ
காசிய திகங்கொலோவென்பிராயினக்காசியெனப்
பேசியதிகந்தகன்றிருந்தான்பரன்போடலை
பூசியதிகமபரனீங்கிலானிப்புரியினையே.

(இ-ள்.) அதிகம துறந்தார மாசி மகிழ மா குன்றைநகர் அதிக மோ-(உலகீர்,) மிகுதியும் பற்றறததுறந்தோர்களும (திருவிழாக்கா ட்சியின்பொருட்டு) மாசிமாதவரவை விருப்பிகிறகும் திருமுதுகுன் றமென்னுந்தலம உயர்ந்ததோ?—காசி அதிகமோ என்பிர் ஆயின் - கா சியென்னுநதலம உயர்ந்ததோ? என்று கேட்பீராயின்,—பரன் அக் காசி என பேசியது இகந்து அகன்று இருந்தான் - சிவபெருமான் அக்காசியென்று நீசொல்லிய தலத்தைத் (திவோதானனென்னும் அரசனபொருட்டு) விட்டுப்பிரிந்து (நெடுங்கால மந்தரகிரியில்) வீற் றிருந்தனர்;—பேர் அடலை பூசிய திகம்பரன் இப்புரியினை நீங்கி லான் - பெரிய சுடலைப்பொடிபூசிய திகம்பரராகிய சிவபெருமான் இவ்விருத்தகாசியைக் கணப்பொழுதும் பிரிந்ததில்லை: ஆகலின், இது வே உயர்ந்தது. எ-று. கொல் அசை. திவோதானன், அருந்தவமிய ற்றிப் பிரமதேவரால் காசியையாளும் அரசுரிமை பெறுங்காலத்து

அத்தலத்திலே தேவாவாசமில்லாதிருக்க வரமேற்று, அதனை ஆண்டு கொண்டிருக்க; அப்பொழுது சிவபெருமான், அவ்வரம் பொய்க்காவண்ணம், மந்தரமலையையடைந்து அதனை வேண்டுகோளின்படி நெடுங்காலம்வீற்றிருந்து, பின்னர் திவோதாஸனை முத்திபெறச்செய்து காசியை யடைந்தருளினார். இச்சரித்திரவிரிவைக் காசிகாண்டத்திற் காண்க. (சச)

புரிசடையாளபழமலைவாணபொருப்பெடுத்த
கரிசடையாளதிகந்தீர்த்தருளாகக்கடுவயின்ற
பரிசடையாளமுடையாயொழித்தனள்பட்டினையத்
துரிசடையாளதழுக்காமெனநின்றுகிலினுக்கே.

(இ-ள்.) புரி சடை ஆள - கட்டிய சடைமுடியையுடையவரே,—பழமலை வாண - பழமலையில்வாழ்பவரே,—பொருப்பு எடுத்த கரி சடை ஆள் அதிகம் தீர்த்து அருள-கோவர்த்தனகிரியைக்(குடையாக) ஏந்திய கரியினுடைய (கருநிறம்போலும்) (காந்திபெற்ற) விஷ்ணுவினது பரதத்துவவுயர்ச்சியை நீக்கும்பொருட்டு—கடு அயின்ற பரிசு அடையாளம் உடையாய - விஷத்தையுண்ட தன்மையைக் (கண்டத்தில்) அடையாளமாக உடையவரே,—அத்துரிசு அடையாள் நின் துகிலினுக்கு அது அழுக்கு ஆம் என பட்டினை ஒழித்தனள் - அக்குற்றத்தையடையாத என்மகள் உம்முடைய புலித்தோலாகிய சித்திரவஸ்திரத்தைநோக்குங்காற் றனதுடையவஸ்திரம் அழுக்காக இருக்கின்றதென்று மயங்கி உயர்ந்தபட்டினையொழித்தனள். எ-று. [நற்றாயிரங்கல்.] உம்முடைய திகம்பரத்தை விரும்பித் தானும் திகம்பரியாயினாள் எனினும் அமையும். துகிலினுக்கு வேற்றுமைமயக்கம் (சரு)

துகிலங்குருகுந் துறந்தாளுயிருந் துறக்கநின்று
ளகிலங்குருகுமணிமுடியாயெனு மத்தவளை
முகிலங்குருகுமடியாய் பரந்த முதுகிரியாஞ்
சகிலங்குருகுலமேய்த்திறைவா மைத்தடங்கண்ணியே.

(இ-ள்.) அகிலம் குருகும் அணி முடியாய எனும் அத்த-உலகிலுள்ளோர், 'இளம்பிறை முதலியவற்றோடு குருகண்டாகாரமென்னும்) கொக்கிறகையுந்தரித்த சென்னியையுடையவரோவென்று துதிக்கும் பிதாவே,—வளை முகில உருகும் அடியாய - சங்கையேந்திய விஷ்ணுவானவர் சிந்தித்துருகும் திருவடியையுடையவரோ,—பரந்த முதுகிரி ஆம் சகிலம் குருகுலம் ஏய்ந்த இறைவா-(தேவரீர்) விரிந்த பழமலை வடிவமாக இருந்தும் சரிதத்தை (அறிந்து) குருவம்சத்தாரெல்லாம் (வந்து) துதிக்கும் தலைவரே,—மை தடம் கண்ணி-மைதீட்டிய விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய என்மகள்,—துகில ஆம் குருகும் துறந்தாள - (உடுத்த) புடைவையையும் அழகிய (கையிலணிந்த) வளையல்களையும் இழந்துவிட்டனள்,—உயிரும் துறக்க நின்றாள்-(இனி தனது) உயிரையும் இழக்கவிருக்கின்றாள். ஆகலின் விரைந்து அருள் புரிவீராக. எ-று. [நற்றாயிரங்கல்] துகிலும் என்னும் உம்மைதொக்கது. குருகு இறகை யுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். கொக்குருவாகிய ஓரசுரன் அண்டங்களனைத்தையும் பொரிபோலக் கொறித்துக்கொறித்து உமிழ்ந்தவர்; சிவபெருமான் அவ்வுருவத்தையழித்து இறகை அடையாளமாகத் திருமுடியிற தரித்தருளினார் என்பது புராணசித்தாந்தம். அங்கு அசை ([illegible])

துடிக்கமலத்திறைநெங்குதல்போலநின்றுள்ளிலுற
மொடுக்கமலத்தினிசழ்வால்வளையினமூர்க்கிடச்சேன்

மடுக்கமலத் திலுகள்வயல்சூழ்குன்றைமாநகரோ
யடுக்கமலத்திபுனையலங்காரவருளுகவே.

(இ-ள்) அலத்தின் நிகழ்வால வளையினம் ஊர்ந்திட - கலப்பைப்படையின் செல்லுகையாலுண்டாகிய வழியிலே சங்குக்கூட்டங்கள் நவழ்ந்துசெல்ல—சேல் மடு கமலத்தில உகள வயல சூழ் மா குன்றை நகரோய்-கெண்டைமீன்கள் ஓடைகளிலுள்ள தாமரைகளிலே பாய்கின்ற வயல்களசூழ்ந்த முதுகிரியென்னும் தலத்தையுடையவரே,—அடுக்கு அமல் அத்தி புனை அலங்கார - ஒன்றன்மேலொன்றாகக் கட்டப்பட்டு நெருங்கிய எலும்புமாலையையணிந்த அழகையுடையவரே,—தடுக்க மலத்தின ஒடுங்குதல் போல - (கேவலத்திலே) தடைசெய்ய ஆணவமலத்தில் நான் செயலறறுக்கிடந்ததுபோல,—நின் தாளில் உறும் ஒடுக்கம் அருளுக - (சுத்தத்திலேயும்) தேவரீருடைய திருவடிகளில் (என்போதமறறு) இருக்கும் ஐக்கியத்தையும் தநதருள்வீராக. எ-று. (௬௭)

அருவரைவில்லையுமிழ்மணிநாகமுமத்திகளு
முருவரைவில்லையெனப்பூண்பவரையவ்வும்பர்தொழும்
பொருவரைவில்லையுறுமுதுகுன்றரைப்போந்துமரு
ளொருவரைவில்லைவரிலொறறிவையெனவுறறனமே.

(இ-ள்.) அருவரை - அருபமானவரும்—வில்லை உமிழ் மணி நாகமும் அத்திகளும் உரு வரைவு இல்லை என பூண்பவரை - காந்தியைக் கக்குகின்ற இரத்தினங்களையுடைய பாம்புகளையும் எலும்புமாலைகளையும் திருமேனியிலே நீக்கமில்லையென்று சொல்லும்படி தரிப்பவரும்—அவ்வும்பர் தொழும் வரை பொரு வில்லை உறும் முதுகுன்றரை போந்து - அத்தேவர்களும் வணங்குகின்ற மேருமலையாகிய

போர்செயயும் வில்லையுடைய பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானைச் சோந்து,—ஐவர் இல் உமருள் ஒருவனா யில் ஒறறிலை எனை உற்றனய - ஐம்புலமென்னும் அரட்டருலாவும வீடாகிய எம்முடையவுடம்பை உமதன்பர்கூட்டத்துள ஒருவநக்து விற்றுவிடும். (அல்லது) அவரிடததிலே ஒற்றிவையும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து அடைக்கலமாயினேம எ-று ஒருவனா வேற்றுமைமயக்கம். (௪௩)

உற்கைக்குமாறுபடுமணிநாகமொளித்துலவி
விற்கைக்குமாறுசுமந்தவசிர்முதுவெறபினின்பா
னிறகைக்குமாறுவ பூவாநடககைக்குநேரிழையார்
சொற்கைக்குமாறுந்தமியேனுக்கென்றுதுணைசெய்வையே.

(இ-ள்.) நாகம ஒளிதது உற்கைக்கு மாறு படும் மணி உலவி விற்கைக்கு மாறுசுமந்தவ-அரவாபரணங்களை ஒளிததுவைத்துவிட்டு, கொருபபையுடையகொள்ளிக்கு வேறுபட்டுப்பிரகாசிக்கும இரத்தினங்களை (மதுரைவீதியிலே) திரிந்து விற்கும்பொருட்டு மாறுவேடங்கொண்டு சுமநதுவநதவரோ,— சீர் முதுவெற்பில் நின்பால் நிற்கைக்கும் ஆறு வழுவா நடக்கைக்கும - சீர்ததிபெற்ற விருத்தாசலத்தினிடத்தே (எப்பொழுதும்) உம்முடையசந்நிதியில் நிற்றலுக்கும் ஒழுக்கம் வழுவாது நடத்தலுக்குமேயன்றி,—நேர் இழையார் சொல் கைக்கும் ஆறும் தமியேனுக்கு என்று துணை செய்வை ஏ-நோநத ஆபரணததைத்தரித்த மடநதையர்சொல்லும் (இனியவசனங்களெல்லாம்) கசக்குந்தன்மையையும் அடியேனுக்கு எப்போது அனுக்கிரகிப்பையோ? அறியேன. எ - று. வழுவாது என்பது கடைக்குறையாயிற்று. (௪௪)

செய்க்குத்தனங்கமலமலர்சீர்தருஞ்செய்யதிரு
மெய்க்குத்தனங்கடரவடுவாங்கிதொலைவறயிடத்திற்
கைக்குத்தனங்கவொழியினுந்தாடனைக்காய்வதிலேன்
வைக்குத்தனங்களழித்திறைடாதிந்தவையகமே

(இ-ள்.) இந்த வையகம் வைக்கு தனங்கள் அழித்து இறைடாது - இவ்வுலகிலுள்ளோர் (ஈட்டுங்கால வினையும்) இகழ்ச்சிக்கு அஞ்சித் திரவியங்களை வீணேயழித்துச் செலவிடார். அதுபோல,—செய்ய திரு மெய்க்கு தனங்கள் தர வடு வாங்கி - சிவந்ததிருமேனிக்கு (உமாதேவியினுடைய) தனங்களைக் கொடுக்கத் தழும்பையேற்றுத் தரித்தவராகிய சிவபெருமானது,— செய்க்கு தன் அம் கமலமலர் சீர் தரும் தொலைவு அறு இடத்தில் - கழனிக்கு அதனிடத்திற் றோன்றிய அழகிய தாமரைப்பூக்கள் அலங்காரத்தைச் செய்கின்ற பழமலையினிடத்தே,—கை குத்தல் நகை ஒழியினும் தாளதனை காய்வது இலேன் - (பிறர்) கையாற்குத்துதலோடு நகுதலையுஞ்செய்ய (எனது தேகம்) நழுவவரினும், அக்கடவுளுடைய திருவடிகளை வெறுத்தல்செய்யேன். எ-று. வடுவாங்கி வினைத்தொகைப்பெயர். ஒழியினும் என்னும் உம்மை ஒழியாமையைவிளக்கிற்று. வை முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வைதலாவது பெருமுயற்சியைநோக்கிய பேராசையுடையவனெனப் பிறராற்கூறப்படுதல். பொருள் முன்னர் இவ்விகழ்ச்சியைப் பயப்பினும், பின்னர் புகழ்ச்சியைப் பயத்தல்நோக்கி உலகினர் அதனைவெறுக்கார்; அதுபோல, திருவடிகளும் முன்னர்ச் சோதனையால் இடையூற்றைவிளைப்பினும், பின்னர்ப் பேரின்பம் பயத்தல்நோக்கி யான் அவற்றை வெறுத்தல்செய்யேன். என்பது கருத்து. (௩௦)

வைத்துமதிக்குமருக்கிற்கைத்தாயெனமந்தரமத்
துய்த்துமதிக்குமனையின்மையான்மறையோதிமமுன்

னெய்த்துமதிக்குமுடிமிசைக்கங்கையையேற்றினையோ
மெய்த்துமசிந்தனுசமொண்ணாமுதுவெற்பினனே.

(இ-ள்.) மெய்த்து மசிந்து அனுச ஒண்ணா முது வெற்பின னே - உண்மையறிவிரமம் கிட்டாத பழமலைநாதரே,— முனை மறை நூதிமம் எய்த்து மதிக்குமுடிமிசை - முற்காலத்திலே பிரம தேவராகிய அன்னம் (தேட) இளைத்து (அளவிடப்படாது எனத்) து ணிந்த உமது திருமுடியினிடத்தே,— மாதரம மத்து உய்த்து மதிக்கு ம அனை மதிக்கு மாங்கில் இனையாயால் - மந்தரமலையாகிய மத்தை நாட்டிக்கடையப்பட்ட பாற்கடலைநிகரான இளம்பிறைக்குப் பக்கத்திலே இல்லாமையால்,— கங்கையை கைத்தாயென வைத்து ஏற் றினையோ - கங்காதேவியை வளர்த்ததாயென்று சொல்லும்படி (அவ்விளம்பிறைக்கருகே) ஏற்றிவைத்தீரோ? உரைப்பீராக. எ-று. வைத்து ஏற்றினையோ என்பது விகுதிபிரித்து மாற்றிப்பொருளுரை க்கப்பட்டது. மெய்த்து மெய்ம்மையது. (௫௧)

வெற்புக்குழையவடிவேலெறிந்தசெவ்வேண்மதவேள்
பொற்புக்குமையவனோடரன்வாழ்முதுபூதாத்தி
னிற்புக்குமையவளொத்திருந்தாள்குறைவின்றிவளர்
கற்புக்குமையவள்போலுநுங்காதற்கருங்கண்ணியே.

(இ-ள்.) வெற்பு குழைய வடிவேல் எறிந்த செவ்வேள் - கிரவு ஞ்சமலை தூளாக அழியும்படி வடித்த வேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்த செவ்வேளென்னும் திருநாமத்தையுடையவரும்—மதவேள் பொற்பு உக்கும் ஐயவனோடு - மன்மதனுடைய அழகைக்கெடுக்கும் அழகை யுடையவருமாகிய முருகக்கடவுளோடு— அரன் வாழ் முதுபூதாத்தி ன்-சிவபெருமான் வாழ்கின்ற பழமலையினிடத்திலே,— குறைவு இ

னறி வளா கற்புக்கு உமையவள் போலும் நும் காதல் கரும் கண்ணி- குறைவில்லாது ஒருங்கிவளரும் கறபினுக்குப் பாாவதியை நிகாக்கும் உம்முடைய ஆனசயைவிளைக்கும் கரியகணகளையுடையவள்,—இல் புகரு உமை அவள ஒத்து இருநதாள - இலலொழுக்கத்திற பிரவேசித்து உமசகு அவள இசைநதிருந்தாள் எ-று. [பாங்கி தலைவியினது நனமனைவாழக்கைத் தன்மையுரைத்தல] உமை வேறறுமைமயக்கம்.

கருந்தடங்கட் குமுதவாய மயிலெஙசள்கணகளுக்கு
விருந்தடங்கட்குலமெனபபோந்தவிண்மீன்பொரியு
மருந்தடங்கட்குவளையோடையாகுக்கம்புயங்கள்
பெருந்தடங்கட்குமுகமாகுங்குன்றைப்பெருந்தகையே.

(இ-ள்.) அம்புயங்கள் பெரும் தடங்கட்கு முகமாகும் குனறை பெருந்தகையே - செந்தாமரைமலர்கள் பெரியவாவிகளுக்கு வதனம் போலத்தோன்றும் பழமலைநாதரே,—கரும் தடம் கண் குமுதம் வாய் மயில் எங்கள் கண்களுக்கு விருந்தள் - கரிய விசாலமானவிழிகளையும் செவ்வாம்பலையொத்த வாயையும்வாய்நத மயில்போலும் சாயலையுடையவளும் எங்களுடைய நேத்திரங்களுகரு விருந்தாய் அதிசயம் விளைப்பவளுமாகிய தலைவியானவள்— தங்கட்கு கலம் என போந்த விண் மீன் பொரியும் அரும் தடம் - தங்கள்குலத்திற்கு வழுவல்லவென்று தலைவரோடு சென்ற (வெப்பத்தால்) ஆகாயத்திலுள்ள உடுக்குலங்களும் பொரிந்து உதிருகின்ற அரிய (பாலைநிலத்து) வழியானது,— கள் குவளை ஓடை ஆகுக - தேனைப்பொழியும் நீலோற்பலமலாந்த மடுவைப்போலக் (குளிர்ச்சி) ஆகக்கடவது. எ-று. [உடன்போக்கில் நற்றாய் சுரந்தணிவித்தல்.] போந்ததடம் என இயையும். (ருகூ)

பெருமுதலைக்களையாண்போற்றுங்குன்றைப்பெருந்தகையை
யிருமுதலைவளைமுப்படைந்தாண்டவற்கின்மகவைக்

கருமுதலைவளைவாயிற்றந்தானைமுன்கண்டழுது
பொருமுதலைவளைநீத்தனண்மேவினள்பூங்கொடியே.

(இ-ள்.) பூங்கொடி - மலர்சகொடிபோலும் என்னுடைய பெண்ணனவள், — பெரு முதலை - (யாவர்க்கும்) பெரிய முதற்கடவுளும் - வளையான் போற்றும் குன்றை பெரும் தகையை-சங்கையுடைய திருமாலானவர் வணங்கும் முதுகுன்றத்திலேவாழும் பெரிய தயாநிதியும — இருமுதலை வளை மூப்பு அடைந்து ஆண்டவற்கு - இருமலை மேலிட்டுத் தலையும்வளைகின்ற விருத்தபருவத்தையடைந்து ஆளப்பட்டவராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார்பொருட்டு — இவ் மகவை கருமுதலை வளை வாயில தந்தானை முன் கண்டு அழுது-(அவிநாசியிலே ஓர்வேதியனது) இறந்துபோன புதல்வனைக கரிய முதலையினது குகைபோலும் வாயினின்றும் அழைத்துக்கொடுத்தவருமாகிய சிவபெருமானை எதிரேகண்டு விரகத்தாலழுது, — பொருமுதலை மேவினள் வளை நீத்தனள் - தேமபுதலையுமடைந்தாள்; வளையலையும் துறந்தாள்: (யான் யாது செயவேன்.) எ-று. [நற்றாயிரங்கல்] (௫௪)

பூங்குமிழும்படி முள்ளும்பொருந்திப்புளிஞர்பொருள்
வாங்குமிழும்படிமோதுமெனல்கொடுமாலவிழுங்கி
யாங்குமிழும்படிவந்தவெம்பாலையடைந்தவள்கால்
வேங்குமிழும்படிமென்னும்பழமலைவித்தகனே.

(இ-ள்,) பழமலை வித்தகனே - பழமலையில்வீற்றிருக்கும் ஞானசொரூபரே, — பூ குமிழும் படி முள்ளும் பொருந்தி - பூவையுடைய குமிழஞ்செடியும் படிந்தமுட்களுஞ் சேர்ந்து — புளிஞர் பொருள் வாங்கும் இழும்படி மோதும் எனல் கொடு - வேடர்களால் பொருள் ப

திக்கப்படும் (அன்றியும்) வழுக்கிவிழும்படி (அவரால்) மோதவும்படுமெ ன்பதை மனதிலே சிந்தித்து—மால் விழுங்கி ஆங்கு உமிழும் படி வந்த வெம்பாலை அடைந்தவள் - விஷ்ணுவானவர் விழுங்கி அப்பொ ழுதே உமிழ்ந்துவிட்ட பூமியைப்போலக் கொடிய பாலைநிலத்தில் செ ன்றவளாகிய சுரபுதல்வியினது,—கால் மெய் குமிழும் படியான என ஆம் - கால்கள் வெந்துபோம்; (அத்துடனே) கொப்புளமும் பொ ருந்தில் யாகாமுமையும். எ-று. [நற்றாய் தலைவிமென்மைத் தன் மைக்கிரங்கல்] வழங்கும் மோதும என்பவற்றில் செயப்பாட்டுவினைப் பொருளுணர்த்தும் படுவிகுதிகள் தொக்கன. இழுகதும் என்பது இழும் என நின்றது. உமிழும் காலமயக்கம திருமாலும் இப்பாலையி னது கொடுமைநோக்கியே உமிழ்ந்தனனென்பது கருத்து. (௫௫)

வித்துருமத்தைத்திகாவானுயிர்செய்வினையருத்துங்
கத்துருமத்தையிடுதயிர்போலக்கலக்குமதன்
சத்துருமத்தைவனைமுதுகுன்றிறைதாள்கொடுவா
னத்துருமத்தையிலவாகவௌவுவார்நற்றவரே.

(இ-ள்.) நற்றவர் - நல்ல தவத்தையுடைய மெய்ஞ்ஞானிகள்,— வித்துருமத்தை திகாவான் - பவளம்போலும் திருமேனியையுடைய வரும்—உயிர் செய் வினை அருத்தும் கத்துரு - ஆன்மாக்களீட்டிய வினைப்பயன்களை நுகர்விக்கும் கர்த்திருத்துவமுடையவரும்—மத் தை இடு தயிர் போல கலக்கும் மதன் சத்துரு - மத்தையிட்டுக்கடை ந்த தயிரைப்போல (உலகங்களையெல்லாம்) கலங்கச்செய்கின்ற மன் மதனுடைய பகைவரும்—மத்தை வனை முதுகுன்று இறை தாள் கொடு - ஊமத்தம்பூவைச்சூடிய பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமா னுடைய திருவடிகளைப் (பொருளாகக்) கொண்டு,—வானம் அரும

த்தை இல ஆக எள்ளுவர் -விண்ணுலகத்திலுள்ள கற்பகச்சோலைவா ழ்வையும் நிலைபல்லனவென்று இகழ்ந்துதள்ளுவார்கள். எ-று. (ருசு)

நற்றவராகமறையவராகவிந்நானிலத்தி
லற்றவராகமனமுடையார்க்கசன்றியச்சமற
வுற்றவராகமறியாவொளிர்தநினவொண்பதங்கள்
பற்றவராகமலாலயன்போற்றும்பழமலையே.

(இ-ள்.) கமலாலயன் போற்றும் பழமலையே - தாமரையாசன த்தையுடைய பிரமதேவனால் வணங்கும் பழமலைநாதரே,—அச்சம் அற உற்றவர் ஆகம் அறியாது ஒளிர்தந்நின ஒண் பதங்கள் - பயமில் லாமற் (பாவங்களை) இயற்றும் மூடர்களுடைய சரீரத்திலிருந்தும் (அவர்களுக்குத்) தோன்றாமல் ஒளித்திருந்த உம்முடைய ஒள்ளிய பாதங்களானவை,— இந் நால் நிலத்தில் அராகம் அற்ற மனம் உடையார்க்கு அன்றி - இந்த நால்வகைப்பட்ட நிலங்களையுடைய உலகத்திலே மூவித எடணைகளையும் ஒழிந்த மனத்தையுடைய ஞானிக ளுக்கேயல்லாமல்,—நல் தவர் ஆக மறையவர் ஆக பற்றவரா-(அவ ற்றை ஒழிக்காதவர்கள்) நல்லதவத்தையுடையவராயிருப்பினும் வேதி யாகுலத்தையுடையவராயிருப்பினும் கிட்டுதற்கரியனவாம். எ-று. நால்வகைநிலம்-குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல். மூவிதவேடணை புத்திரேடணை, தாரேடணை, அர்த்தேடணை (ருஎ)

பழங்கவிகடமகமர்ந்திக்கிபொழிற்பணைகடமறை
முழங்கவிகடவுளர்க்கியுங்குணைமுதல்வனையே
யழுங்கவிகடவிழிதிறந்தானையடிபரவார்
இழுங்கவிகடமறவிற்றென்றிக்கெவோர்களே.

(இ-ள்) கவிகள் பழம் தம் மக மந்திக்கு ஈ பொழில் - ஆண் குரங்குகள் கனிகளைப்பறித்துத் தம்முடைய குட்டிகளுக்கும் பெண் குரங்குகளுக்கும் கொடுக்கும் சோலைகளிலே—பண்டை மறை முழுங்க அவி கடவுளர்க்கு ஈயும் குன்றை முதல்வனை - பழமையாகிய வேதமந்திரங்களை முழங்கும்படி அவிர்பாகத்தைத் தேவர்களுக்குக் கொடுக்கும் திருமுதுகுன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் முதற்கடவுளும்—வேள் அழுங்க விகடம் விழி திறந்தானை அடி பரவார் - மன்மதனழியும்படி மாறுபட்ட நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்தவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வழிபடாதபாவிகள்,—கடம் கிழங்கு அவி மறவர் இல் தோன்றி கெடுவோர்கள் - காட்டிலே கிழங்குமுதலிய பொருள்களை அவித்துத்தின்றுழலும் வேடர்குடியிற்பிறந்து (மேலுமேலும் பாவங்களைப் புரிந்து) அழிவார்கள். எ-று. முழங்க என்னும் வினையெச்சத்துகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. மாறுபடுதலாவது ஏனைநேத்திரங்கள்போலாது மேனோக்கிநிற்றல். ஐ ஆறும்வேற்றுமைப் பொருள்பட நின்றது. (ருஅ)

கெடுத்துப்பணியுமுடையும்வெள்காமற்கிழத்திமுலை
வடுத்துப்பணியுமுரம்வேட்டுநின்றனள்வல்லியத
ளுடுத்துப்பணியுமரைக்கசைத்தோய்தொண்டருள்ளமெல்லாங்
கொடுத்துப்பணியுமலர்த்தாட்டிருமுதுகுன்றத்தனே.

(இ-ள்.) அரைக்கு அதள் உடுத்து பணியும் அசைத்தோய் - இடைக்குப் புலித்தோலை ஆடையாகத் தரித்து (அதன்மேற்கச்சாக) நாகத்தையுங் கட்டினவரே,—தொண்டர் உள்ளம் எல்லாம் கொடுத்து பணியும் மலர் தாள் திருமுதுகுன்றத்தனே - அடியார்கள் சிந்தையெல்லாம் ஒப்புவித்து வணங்குகின்ற தாமரைமலர்போலுந் திரு

வடிகளையுடைய பழமலைநாதரே,—வல்லி - கொடிபோலும் எனது பெண்ணானவள்,—பணியும் உடையும் கெடுத்து - ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் போக்கிவிட்டு,—கிழத்தி முலை வடு அணியும் துப்பு உரம் வேட்டு வெளகாமல நினறனள்-உமாதேவியினது முலைத்தழும் பையணிந்திருக்கும் (உம்முடைய) பவளம்போலும் மார்பையிச்சி த்து நாணமின்றி நின்றாள் எ-று. [நற்றாயிரங்கல.] (௫௯)

குன்றுகளுங்களையொவ்வாவெனுமுலைக்குன்றதிர்க்குஞ்
சென்றுகளுங்களையுண்வண்டுமோவில்செழுங்கொன்றைமான்
கன்றுகளுங்கைநன்மதிவேணிக்கடவுடனை
யென்றுகளுங்களையெம்மானைக்குன்றையிறைவனையே.

(இ-ள்.) குன்றுகள்-மலைகளே,—முலை குன்று (இத்தலைவியினுடைய) தனங்களாகியமலைகள்,—களும் கனை உண் வண்டும ஓவு இல் செழும் கொன்றை-தேனும் அத்தேனையருந்தும்வண்டும் நீக்கமில்லாத செழித்த கொன்றைமாலையையும்—மான் கன்று உகளும் கைநல் மதி வேணி கடவுள்தனை - மான்கன்றானது துள்ளிப்பாய்கின்ற கைகளையுடைய நல்ல இளம்பிறையையுந்தரித்த சடைமுடியையுடைய கடவுளும்—என் துகளும் களை எம்மானை குன்றை இறைவனை சென்று - என்னுடைய குற்றத்தையும நிவர்த்திக்கும் எமது தலைவருமாகிய பழமலைநாதரை அணைந்து,—உங்களை ஒவ்வா எனும் அதிர்க்கும - உம்மை (தமக்கு) நிகரறறனவென்று சொல்லுகின்றன; அன்றியும், ஆரவாரிக்கின்றன. எ-று. [பாங்கி தலைவியினது தனப்பூரிப்பைக்கண்டு குன்றொடு வியந்துகூறல்.] களும் களை இடைக்குறைந்தன. களை லள ஒற்றுமை. (௬௰)

இறவாதவாகத்தவெள்ளத்தழுத்தியெனையருளாற்
றுறவாதவாறத்தவாள்வடுதென்றேமெய்த்துறவர்தொழு

மறவாதவா நந்தனஞ்சூழ் முதுகுன்றடைந்தவர்க்
முறவாதவா நந்தகோபாலனென்றற் குடையவனே.

(இ-ள்.) மெய்த் துறவர் தொழும் அறவா - உண்மையாகிய துறவிகள் வணங்கும் தருமசொரூபியே,— தவா நந்தனம் சூழ் முதுகுன்று அடைந்தவர்க்கு உறவா - அழிவில்லாத நந்தனவனங்கள் சூழப்பெற்ற திருமுதுகுன்றத்தையடைந்தவர்களுக்கு உறவாயிருப்பவரே,— நந்தகோபாலன் தவர் என்றற்கு உடையவனே - நந்தகோபாலராகிய விஷ்ணுவானவர் கணவரோயென்று துதித்தற்கு (அவரை மனைவியாக) உடையவரே,— எனை துறவாது அருளால் இறவாத ஆநந்த வெள்ளத்து அழுத்தி - அடியேனை (அயலென்று) தள்ளாது கிருபையினால், அழிவில்லாத ஆனந்தவெள்ளத்தின்கண்ணே மூழ்குவித்து,— அவா நந்த ஆள்வது என்றோ - ஆசைகெடும்படி ஆளுநாள் எந்நாளோ? அறியேன் எ-று. (சுக)

உடையமடங்க லுதைத்தபொற் பாதவொளிசெய்மழுப்
படையமடங்கன் முகஞ்சாய்த்தவீர பழமலையாய
கடையமடங்க லல்லொடு பகலுந்தொழக் கற்றிலெம்
விடையமடங்க வருவதெஞ்ஞான முவிளம்புகவே

(இ-ள்.) மடங்கல் உடைய உதைந்த பொன் பாத - இயமனது (மார்பு) பிளக்க உதைத்தருளிய அழகிய திருவடிகளையுடையவரே,— ஒளி செய் மழு படைய - காந்தியைப்பரப்பும் மழுவாயுதத்தையுடையவரே,— மடங்கல் முகம் சாய்த்த வீர — விஷ்ணுவாகிய நரசிங்கத்தையழித்த வீரபத்திரரே,— பழமலையாய - திருமுதுகுன்றத்தையுடையவரே,— கடையம் மடங்கு அல்லொடு பகலும் தொழ கற்றிலம் - கடையேமாகிய யாம் மாறிமாறி வருகின்ற இரவும்பகலும்

(உம்மை) வணங்கக் கற்றேமில்லை;—எம் விடையம் அடங்கல் வரு வது என்ஞான்று விளம்புக - (இப்படிப்பட்ட) எம்முடைய விடய ங்களெல்லாம் அடங்குதலோடு மனேலயம் வருவது எந்தநாள் கட் டளையிடுவீராக. எ-று. (௬௨)

விளங்கவலம்புரிமால்போற்றுநன் முதுவெற்பகஞ்சேர்ந்
துளங்கவலம்புரியாய்மாய்பிறிதொருடம்படையாய்
துளங்கவலமபுரிமென் குழன்மாதாக்குச்சூழ்ந்துநின்று
களங்கவலம்புரியிவவெறபையேநிலைகைவருமே.

(இ-ள்.) துளங்க வலம்புரி மென் குழல் மாதர்க்கு - ஒளிவிடு ம்படி வலம்புரிவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலத்தையணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய மடந்தையாபொருட்டு—சூழ்ந்து நின்று களங்க அலம புரி உள் - கவிந்துநின்று குற்றம்பொருந்திய துன்பத் திற்கேதுவாகிய செயல்களைச் செய்கின்ற என் மனமே,—விளங்க வலம்புரி மால் போறறும் நல் முதுவெற்பு அகம் சேர்ந்து - விளங் கும்படி வலம்புரிச்சங்கையேந்தும திருமாலானவர் வழிபடுகின்ற நலல பழமலையினிடத்தே அடைந்து,— இவ வெற்பையே அங்கம் வலம புரியாய் - இமமலையையே அங்கப் பிரதக்ஷிணம் செய்வா யாக, (செய்யில்,)—மாய் பிறிது ஒரு உடம்பு அடையாய்-அழியுந் தன்மையதாகிய வேறொருசரீரததை அடையமாட்டாய்;—நிலை கை வரும் - (அன்றியும்,) முத்தியாகிய நிலைபேறும் கைகூடும். எ-று. இரண்டாமடியின் முதலிலிருக்கும் உள் என்பது நான்காமடியிலு ள்ள புரி என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. உள் அம்முச்சாரியை பெ ருதுநின்றது. (௬௩)

வருந்தாதவரைவளைத்திட்டவபவவன்பிணிக்கு
மருந்தாதவரைமருவும்பழமலைவாணவுனைப்

பொருந்ாதவரையுயிர்செகுத்துண்ணம்புலிமழுங்கத்
திருந்ாதவரைவரக்கூவுறுதென்சேவல்களே.

(இ-ள்.) வருந்தாத வரை வளைத்திட்டவ - யாதொரு வருத்தமுமடையாத மேருமலையை வில்லாகவளைத்தவரே,—பவம் வன் பிணிக்கு மருந்தா - பிறவியாகிய வலிய நோயைத் தணித்தற்கு ஔடதமானவரே,—தவரை மருவும் பழமலை வாண - தவஞ்செய்வாரைப்பொருந்திய முதுகிரியின்கண் வாழ்பவரே,—உனை பொருந்ாதவரை உயிர் செகுத்து உண் அம்புலி மழுங்க - தேவரீரைக் கூடியணையாதபெண்களை உயிரைக்கொன்றருந்தும் சந்திரனொளிகெடும்படி,—சேவல்கள் திருந்து ஆதவரை வர கூவுறுதது என் - (விடியற்காலமாகியும்) ஆண்கோழிகள் அழகுமிகுந்த சூரியனை வரும்படி அழையாதிருப்பதென்னையோ?. எ-று. [இரவுநீட்டிப்பத் தலைவி வருந்தியியம்பல்.] (௬௪)

சேவாலங்காட்டுபொழுதகஞ்சாயச்செலுத்திவரி
மாவாலங்காட்டுமுதுகிரிவாணவவ்வானமுய்ய
வேவாலங்காட்டுமிடற்றாய்நின்சீர்த்திவிரித்துரையா
நாவாலங்காட்டுவிலங்காயினேனிந்நானிலந்தே.

(இ-ள்.) சே ஆலம் காட்டு பொழுது அகம் சாய-(ஆயர்) எருதுகளைத் தண்ணீர்குடிப்பிக்கும் வேளையிலே அவற்றின்மனம் சோர்வடையும்படி—அங்கு வரிமா வால் செலுத்தி ஆட்டும் முதுகிரி வாண - அவ்விடத்திலே புலியானது வாலைநீட்டியசைக்கின்ற பழமலையில் வாழ்பவரே,—அவ் வானம் உய்யவே ஆலம் காட்டும் மிடற்றாய் - அத்தேவர்கள் பிழைக்கும்பொருட்டே விடத்தையுண்டு (அடையாளமாகக்)காட்டும் கண்டத்தையுடையவரே,—இந்த நானிலத்தே நின் சீர்த்தி விரித்து உரையா நாவால் - இந்த நால்வகைப்பட்

டு நிலங்களைவாய்ந்த உலகத்திலே தேவரீருடைய பெருங்கீர்த்தியை (யாவருமறிய) விரித்துரையாத நாவைப்படைத்திருத்தலால்,—அம் காட்டு விலங்கு ஆயினேன்-அழகிய காட்டிற்றிரியும் மிருகமென்று (பெரியோரிகழும்படி)ஆயினேன். எ-று. வானம் ஆகுபெயர்.(௬௫)

நிலங்கடந்தானைமகிழ்வானைத்தன்னடிநின்றொடுங்கும்
புலங்கடந்தானைமுதுகுன்றவாணனைப்போற்றிலர்தந
லங்கடந்தானைமுழுதுமிழந்தந்நகரினிற்போ
யிலங்கடந்தானைதுணிசீரையாகக்கொண்டிரப்பார்களே.

(இ-ள்) நிலம் கடந்தானை மகிழ்வானை - உலகையளந்த முகுந்தனை மகிழ்ந்துகாத்தவரும்—தன் அடி நின்று ஒடுங்கும் புலங்கள் கடந்தானை - (அடியேனுக்குத்) தம்முடைய திருவடிகளிலே நிலைபெற்றொடுங்கும் ஐம்புலவுணர்ச்சியை அளித்தவருமாகிய—முதுகுன்ற வாணனை போற்றிலர் - பழமலைநாதனை வணங்காதவர்கள்,—தம் நலங்கள் தம் தானை முழுதும் இழந்து அந்நகரினில் போய் - தமது செல்வங்களையும் தமதுசேனைகளையும் முற்றும்பறிகொடுத்து அத்தலத்தினிற்சென்று,—தந்தால் கை துணி சீரையா கொண்டு இலங்கள் இரப்பார்கள் - நூலினாற் றைக்கப்படும் கந்தைத்துணிகளை ஆடைகளாக உடுத்துக்கொண்டு வீடுகடோறும் (கூழ்முதலியவுணவை) இரந்துதிரிவர்கள், எ-று. (௬௬)

இரப்பாரிலாரையிலரெனின்வைவரிரந்திடிற்றுங்
கரப்பாரிலாரைமுகநோக்குறார்மழுக்கைக்குன்றையா
யுரப்பாரிலாரையுறவாகக்கொள்வர்தம்முள்ளணைபோய்
நிரப்பாரிலாரையவிப்பார்தம்மக்களைநீத்திருந்தே.

(இ-ள்.) மழு கை குன்றையாய்- மழுவையேந்திய கரத்தையுடைய பழமலைநாதரே,— இலாரை இரப்பார் இலர் எனின் வைவர்

இரந்திடில் தாம் கரப்பார் இலாரை முகம் நோக்குறார்-இல்லறமுடையாரைச்சேர்ந்து யாசிப்பார். யாவகளும் இல்லாதவர்களேயென்று அவர்சொன்னால் இகழ்வர். (தங்களிடத்திலொருவர்வந்து) யாசிக்கில் தாம் மறைவார். வறியர்முகததைப்பாரார். இங்ஙனமாகியபாவிகள்,—தம் உள்ளன போய் - தமக்குள்ளனவாகிய செல்வங்களையிழந்து,— நிரப்பு ஆரில் தம மக்களை நீத்து இருந்து ஆளா அவிப்பார் - வறுமை மேலுமேலுமுதிர்ந்தால் தங்களுடையமககளையுமிழந்து, (தனித்திருந்து) ஆளாககீளையை அவித்துவைபார்கள;—உரம் பாரில் ஆளா உறவு ஆக கொள்வர் - வலிய இவ்வுலகத்திலே (இவர்கள்) எவர்களை உறவாகக் கைக்கொள்வார்கள். எ-று. இல்லாரையென்பன இடைக்குறைந்தன. இலாரைமுகம என்பது விகுதிபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. (௬௭)

இருப்புவலியையகன்றபொல்வல்லியையெண்ணுதலாம்
விருப்புவலியைமுலையாரணங்கினர்விண்ணுறுதல
பொருப்புவலியையிடத்தில்வைத்தாய்மலர்ப்பூங்கணைசேர்
கருப்புவலியையொழித்தாய்பழமலைக்கண்ணுதலே.

(இ-ள்.) பொருப்பு வலியை இடத்தில் வைத்தாய்- மலைமகளை இடதுபாகத்தில் வைத்தருளினவரே,—மலர் பூ கணை சேர் கருப்புவலியை ஒழித்தாய் -(மன்மதனுடைய) மலர்க்கணைநெருங்கிய கரும்புவில்லினது வன்மையைக் கெடுத்தவரே,— பழமலை கண்ணுதலே - முதுகிரியில்வீற்றிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே,— விருப்பு வல் இயை முலையார் அணங்கினர் விண் உறுதல் - ஆசையைவிளைக்கும் சூதாடுகருவியையொத்த தனங்களையுடைய இவ்வுலகமடந்தையரது (இன்பத்தைவெறுத்து) தெய்வமகளிரது (இன்பத்தைவிரும்பி) விண்ணுலகத்தை யடைதல்,—இருப்பு வலியை அகன்

று பொன் வல்லியை எண்ணுதல் ஆம் - இருப்புவிலங்கை வெறுத்துப் பொனவிலங்கை விரும்புதல்போலும். எ-று. வல்லி என்பன இடைக்குறைநதன மலர்ப்பூ இருபெயரொட்டு. யாவருக்கும் வீடு பேற்றினனறி இம்மைமறுமைகளிலே இன்பமில்லையென்பது கருத்து. (கூஅ)

கண்டந்தரிக்கும்விடத்தார்பழமலைக்கண்ணுதலார்
பண்டந்தரிக்குமருங்களித்தார்தம்பழவடியா
ரெண்டந்தரிக்குமரிதாகும்பாதரிருங்கருமா
வெண்டந்தரிக்குமதற்காய்ந்தவரொனுமெல்லியலே.

(இ-ள்.) மெல் இயல் - மிருதுவான இ. ற்கையையுடையதலைவியானவள்,—கண்டம் தரிக்கும் விடத்தார் - கழுத்திலேதரித்த விஷத்தையுடையவர்,—பழமலை கண்ணுதலார் - பழமலையில்வாழும் நெற்றிக்கண்ணினர்,—பண்டு அந்தரிககு மருங்கு அளித்தார் - முற்காலத்திலே உமாதேவிக்கு இடப்பாகத்தைத்தந்தவர்,— தம் பழவடியார் எண் தந்து அரிக்கும் அரிது ஆகும் பாதர் - தமது பழமையான அடியவர்களுடைய கருத்தைமுடித்து விஷ்ணுமூர்த்திக்கும் அறிதற்கரிதாக விளங்கும் திருவடிகளையுடையவர்,—இரு கருமா வெண் தந்தர்-பெரிய பனறியினது வெளுத்த கொம்பையணிந்தவர்,—இக்கு மதன் காய்ந்தவர் எனும் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனை யெரித்தவர், என்று சிவநாமங்களையே சிந்தித்திருக்கின்றனள். எ-று. [தோழி, தலைவிவருந்திய தன்மையுரைத்தல்.](கூகூ)

மெல்லவணங்குநினைவாலெதிர்ந்திடவேனெங்க
ணல்லவணக்குவளையுடையோடுநடந்திலைநீ
கொல்லவணங்குமதிசுமந்தேகின் றதொன்கையென்றே
வெல்லவணங்குமலையாய்முதுகிரிவேதியனே.

(இ-ள்.) வெல்ல வணங்கும் மலையாய் - முப்புரத்தைவெல்லு தற்கு வில்லாகவளைந்துநிற்கும் மேருமலையையுடையவரே,—முதுகிரி வேதியனே - பழமலையில்வாழும் அந்தணரே,—வேல் நெடும் கண் நல்ல அணங்கு - வேலைநிகர்த்த நெடியகண்களையுடைய நல்ல தெய்வப்பெணபோலும் என்மகள்,—வணங்கும் நினைவால் மெல்ல எதிர்ந்திட - (உம்மை) வணங்கும் சிந்தனையோடு மெல்ல முன்னேவர;—நீ வளை உடையோடு நடந்திலை - தேவரீர் (அவளுடைய)வளையல்களும் வஸ்திரமுமாகிய இவற்றோடுசென்றீரில்லை:—கொல்ல அணங்கும் மதி சுமந்தே நின்ற கொள்கை என்றோ - கொல்லும்படிவருத்துகின்ற இளஞ்சந்திரனையும் தாங்கிக்கொண்டே நிற்கின்ற தன்மையாதோ? அறியேன். எ-று. [நற்றுயிரங்கல்.] (எ0)

வேதியவாவிதனக்காவியாகியவித்தகபெண்
பாதியவாவிமலர்த்தேன்பெருகும்பழமலைவாழ்
சோதியவாவிவருவிடைப்பாகநின்றொண்டருறு
நீதியவாவியவரையென்றுசென்றுநேர்குவனே.

(இ-ள்.) வேதிய - அந்தணரே,—ஆவிதனக்கு ஆவி ஆகிய வித்தக - உயிர்க்குயிராகி விளங்குகின்ற ஞானசொரூபரே,—பெண் பாதிய - அம்பிகையை அர்த்தபாகத்தில் உள்ளவரே,—வாவி மலர் தேன் பெருகும் பழமலை வாழ் சோதிய - தடாகங்களிலே பூக்களிலுள்ளதேன் பெருகிநிறைகும் திருமுதுகுன்றத்தில் வாழ்கின்ற சோதிசொரூபரே,—வாவி வரு விடை பாக - தாவிச்செல்லும் இடபத்தை நடாத்துபவரே,—நின் தொண்டர் உறும் நீதி அவாவி அவரை என்று சென்று நேர்குவனே-உம்முடைய அடியவர்கள் கைக்கொண்ட ஒழுக்கங்களையவாவி அவரை எக்காலமடைந்து உய்ந்து வாழ்வனோ? எ-று. (எக)

நேருமடியர்தமக்குறவாயவர்நேசமறச்
சோருமடியர்தமையணுகாதவர்தம்பியினாற்
சாருமடியர்மணிநிறவண்ணன்றனையிடந்து
தேருமடியர்முதுகுன்றவாணுதற்றீக்கண்ணரே.

(இ-ள்.) தம்பியினால் சாரும் மடியர் - யானையினாற்கிடைத் த வஸ்திரத்தையுடையவரும் - நிறம் மணி வண்ணன் தனை இடந்து தேரும் அடியர் - காந்திபெற்ற நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய திருமாலானவர் பூமியைப்பிளந்து தேடாநின்ற திருவடிகளையுடை யவரும்—முதுகுன்றம் வாள் நுதல் தீ கண்ணர் - திருமுதுகுன்றத் திலேவீற்றிருக்கும் காந்திபெற்ற நெற்றியிலே அக்கினிக்கண்ணையு டையவருமாகிய சிவபெருமான்,—நேரும் அடியர் தமக்கு உறவு ஆயவர்-அன்போடடைந்த அடியவர்களுக்கு உறவாகியிருப்பவர்;— நேசம் அற சோரும் மடியர்தமை அணுகாதவர் - அன்புநீங்கச் சோ ர்ந்துதிரியும் சோம்பலையுடையவர்களைச் சேராதவர். எ-று. (எஉ)

கண்டீரவந்தனைநேர்ந்தாங்கருகக்களிற்றினைமுன்
கொண்டீரவந்தனைவானோர்செயுமுதுகுன்றனொடு
வண்டீரவந்தனைநேர்வாளைக்கோலம்மதனனெய்யும்
புண்டீரவந்தனைசேர்தியென்றோதுமின்போமின்களே.

(இ-ள்.) வண்டீர் - வண்டுகளே,—முன் கண்டீரவந்தனை நே ர்ந்து ஆங்கு அருக களிற்றினை கொண்டு ஈர - முற்காலத்திலே சிங் கத்தை யெதிர்ந்தாற்போல அழிவையடையும்படி யானையைக் கை யிற்பிடித்து அதனது தோலையுரிக்க—வானோர் வந்தனை செயும் முதுகுன்றனொடு - தேவர்கள் (உய்ந்தோம் உய்ந்தோமென்று) வண ங்கும் பழமலைநாதரோடு,—அம்மதனன் எய்யும் கோல் புண் தீர வந்தனை - அந்த மன்மதனானவன் பிரயோகிக்கும் பாணங்களால்

நேரிட்ட புண்கள் நீங்கும்படி (தேவரீர்)வந்து—அவம்தனை நேர்வா னை சேர்தி என்று ஓதுமின் - சுகத்தையிழந்துகிடக்கும் எங்களுடை ய தலைவியைக் கூடுவீராகவென்று சொல்லுங்கள்;—போமின்கள்- விடைபெற்று விரையச்செல்லுங்கள். எ-று. [வண்டுவிடுதூது.] வந் தனை முற்றெச்சம். வண்டீர் முதகுன்றனெடு ஓதுமின் போமின் என இயையும். (எ௩)

போதுமின்மாலைவகைவகையாகவம்பொற்றொடியீ
ரோதுமின்மாலைதரின்வம்மினில்லையென்றோட்டினரேன்
மாதுமின்மாலைவருமுனஞ்சாமென்றுவண்கைமலர்
மோதுமின்மாலைமகிழ்குன்றைவாணர்தம்முன்னடைந்தே.

(இ-ள்.) அம் பொன் தொடியீர் - அழகிய பொன்னாலாகிய வளையலையணிந்த பாங்கிகளே,—வகை வகை ஆக மாலை போதுமி ன் - வகுப்புவகுப்பாக ஒழுங்குபடச் செல்லுவீராக;—மாலை மகிழ் குன்றைவாணர்தம் முன் அடைந்து ஓதுமின் - விஷ்ணுவை மகிழ்ந் தடிமைகொண்ட பழமலைநாதருக் கெதிரேசென்று (யான் விரகத் தாற்படும்பாட்டைச்) சொல்லுவீராக;—மாலை தரின் வம்மின் - அ வர் கொன்றைமாலையைத்தந்தால் வாங்கிவருவீராக;—இல்லை என் று ஓட்டினரேல் - கொடுப்பதில்லையென்று (உங்களைத்) துரத்துவா ராயின்,—மின் மாது மாலை வரும் முனம் சாம் என்று வண் மலர் கை மோதுமின் - மின்னற்கொடிபோலும் தலைவியானவள் மாலை க்காலம் வருதற்குமுன்னமே சாவாளென்றுசொல்லி வளப்பம் பொருந்திய மலர்போலுங்கைகளால் (முகத்திலே) அறைந்துகொ ள்ளுவீராக. எ-று. கைமோதல் கைகளை ஒன்றோடொன்று தாக்கல் எனினும் அமையும். [தலைவி மாலைவிருப்புணர்த்து விடுத்தல்.] (எ௪)

முன்னஞ்சிலம்புசிலையாக்கியநன்முதுகிரியாய்
பொன்னஞ்சிலம்புசிலம்புதலோடையிற்பூஞ்சிறக
ரன்னஞ்சிலம்புநடையிளமானையனங்கனெய்து
தன்னஞ்சிலம்புகுவளையல்லாதுதணந்தனனே.

(இ-ள்.) முன்னம் சிலம்பு சிலை ஆக்கிய நல் முதுகிரியாய்-முற்காலத்திலே மேருமலையை வில்லாகவளைத்த நல்ல பழமலைநாதரே,—பொன்னம் சிலம்பு ஓடையில் பூம் சிறகர் அன்னம் சிலம்புதல் சிலம்பும் நடை இள மானை - பொற்சிலம்புகள் மடுக்களிலுள்ள பொலிவுபெற்ற இறகுகள்வாய்ந்த அன்னங்களொலித்தலைப்போல ஒலிக்கும்படி நடக்கின்ற இளமைதங்கிய மான்போலும் எனதுபெண்மேல்,—அனங்கன் தன் அம்பு அஞ்சில் குவளை அல்லாது எய்து தணந்தனன் - மன்மதனானவன் தன்னுடைய பாணம் ஐந்தனுள் நீலோற்பலமொழிந்த ஏனை நான்குபாணங்களையும் எய்து இழந்து வறியனாயினன். எ-று. [நற்றாயிரங்கல்.] எனவே, நீலோற்பலமென்னும் பாணத்தையேவிக் கொல்லுதலொன்றுதவிர ஏனைத் தாக்கங்களெல்லாம் விளைத்தனனென்பது கருத்து. பஞ்சபாணங்களின் செயல்களை, "நினைக்கு மரவிந்த நீள்பசலை மாம்பூ - வனைத்துணவு நீக்கு மசோகு - வனத்திலுறு - முல்லை கிடைகாட்டு மாதே முழுநீலங் - கொல்லுமத னம்பின் குணம்." என்னும் வெண்பாவானறிக. மானை வேற்றுமைமயக்கம். (௭௫)

தணந்தவளக்கரிமேனியளாங்கொல்வெண்சங்கினங்கண்
மணந்தவளக்கரினின்றழுமோவலவாவுயிர்க
ளுணந்தவளக்கரிதாமுதுகுன்றரனேங்கமா
கணந்தவளக்கரியானைத்திறையன்றிக்காப்பிலவே.

(இ-ள்.) வலவா-தேர்ப்பாகனே,—தணந்தவள் அக்கரி மேனியள் ஆம் கொல் - என்னைப்பிரிந்த தலைவியானவள், (காமத்தாற்கருகி) அந்த கரிபோலும் மேனியையுடையளாவளோ!—வெண் சங்கு இனங்கள் மணந்த அளக்கரின் நின்று அழுமோ-வெண்மையாகிய சங்குக்கூட்டங்கள் கலந்த சமுத்திரம்போலக் (கண்ணீரைச்சொரிந்து) நின்று அழுவளோ!—உயிர்கள் உள் நந்த அளக்க அரிது ஆம் முதுகுன்று அரன் - ஆன்மாக்களுடைய மனங்களால் மிகவும் அளவிடுதற்கு அரியதாகிய பழமலைநாதரும்—ஓங்கு அமரகணம் தவளம் கரியான் ஏத்து இறை அன்றி காப்பு இலை - உயர்ந்த தேவகணங்களும் (அவர்க்குத்தலைவனாகிய) வெள்ளையானையையுடைய இந்திரனும் புகழும் தலைவருமாகிய சிவபெருமானையன்றி வேறே காப்பவரொருவருமில்லை. எ-று. [பாசறைமுற்றி மீண்டதலைமகன் பாகனோடு பரிந்தியம்பியது.] அளக்க என்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (௭௬)

காப்புக்கரியுந்திருமகணாயகன்காப்பலற்றின்
பூப்புக்கரியுந்தலையுடையானும்பொருந்தவைத்தான்
மாப்புக்கரியுங்குயிலும்பயில்பொழில்வண்டில்லையான்
மூப்புக்கரியும்புலியுங்கொன்றீர்ந்தமுதுகுன்றனே.

(இ-ள்.) மா புக்கு அரியும் குயிலும் பயில் பொழில் வண் இல்லையான் - மாமரங்களிலே குடிபுகுந்து கிளிகளும் குயில்களும் சத்திக்கின்ற சோலைகள்சூழ்ந்த வளப்பம்பொருந்திய சிதம்பரத்தையுடையவரும்—மூப்பு கரியும் புலியும் கொன்று ஈர்ந்த முதுகுன்றனே- முதிர்ந்த யானையையும் புலியையும்வதைத்துத் தோலையுரித்துத்தரித்த பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானே,—காப்புக்கு அரியும் திருமகள் நாயகன் காப்பலற்றின் பூப்புக்கு அரியும் தலை

உடையானும் பொருந்த வைத்தான் - காத்தற்றொழிலுக்கு விஷ்ணு மூர்த்தியையும், இலக்குமிகணவராகிய அவ்விஷ்ணுவால் காக்கப் படும் சராசரங்களினுடைய படைத்தற் றொழிலுக்கு (வைரவக்கட வுளால்) கிள்ளப்பட்ட நடுத்தலைக்குறையையுடைய பிரமதேவனை யும, (கர்த்தர்களாகப்) பொருந்தும்படிவைத்தருளினார். எ-று. (எஎ)

முதுமறையந்தமுறுபொருளேநன் முழுப்பணிக்கு
விதுமறையந்தமுடியாய்புராணம்விளங்கிரண்டோன்
பதுமறையந்தமுதுகுன்றவாணநின்பாதம்வணங்
குதுமறையந்தகனைமார்பிலெம்மைக்குறுகிடினே.

(இ-ள்.) முது மறை அந்தம் உறு பொருளே - பழமையாகிய வேதமுடிவிலே பொருந்திய உண்மைப்பொருளே,— நல் முழு பணிக்கு விது மறை அந்தம் முடியாய் - நல்ல முழுப்பாம்பாகிய வாசுகிக்குப்பயந்து இளமபிறைமறைகின்ற அழகிய திருமுடியை யுடையவரே,—விளங்கு இரண்டு ஒன்பது புராணமும் அறை அந்த முதுகுன்றவாண - பிரகாசிக்கின்ற பதினெண்புராணங்களும் *துதி க்கின்ற அந்த பழமலையில்வாழ்பவரே,—நின் பாதம் வணங்குதும்- தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தொழுவோம்;—எம்மை குறுகிடின் அந்தகனை மார்பில் அறை - எம்மைப்பிடிக்கவந்தால் இயமனை மார் பின்கண்ணே மோதுவீராக. எ-று. (எஅ)

குறுகுமுனிவனையன்றுண்டவிம்முதுகுன்றனுக்கு
மறுகுமுனிவனைசெய்தாலுய்வாரெவர்வந்தருளென்
றறுகுமுனிவனைபோதமிடார்நமனார்முனிவு
முறுகுமுனிவனையெய்தாரறிவறுமூடரினே.

(இ-ள்.) குறுகும் முனிவனை அன்று ஆண்ட இம்முதுகுன்றனுக்கு - குறுகிய அகத்தியமகாமுனிவனை முற்காலத்திலே அடிமைகொண்டருளிய இந்த பழமலைநாதருக்கு—வந்து அருள் என்று உனி அறுகும் வனை போதும் இடார் - தேவரீரெழுந்தருளிவந்து அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று தியானித்து அறுகையும் தொடுத்த பூக்களையும் சாத்தாதவர்களும்—நமனார் முனிவு முறுகுமுன் இவனை எய்தார் அறிவு அறும் மூடரின் - இயமனார் வருத்துதற்குக் கோபமுதிருதற்கு முன்னரோ இப்பழமலைநாதனை அடைக்கலமாக அடையாதவருமாகிய அறிவில்லாத மூடர்களைப்போல—மறுகும் முனிவு அனை செய்தால் உய்வார் எவர் - (பெண்கள்) மயங்குதற்கேதுவாகிய கோபத்தை மாதாவே செய்வாளாயில் உலகத்திலே உய்வார்யாவர். எ-று. [நற்றாய்முனிவுகண்டு தலைவிவருந்தல்.] உனி இடைக்குறை. முதுகுன்றனுக்கு இடார் என இயையும். (௭௧)

மூடாநமாதிமிரையடைந்தாயலென்முன்னனுகன்
மீடாகமாதிபெருமானுதைக்கினுமெய்ப்புகழைப்
பாடாநமாதியெழுத்தைந்துமோதிப்பழமலைவாழ்
வீடாகமாதியடியாரடியருண்மேவினமே.

(இ-ள்.) மூடா நமா - மூடனாகிய இயமனே,—பழமலை வாழ் வீடு ஆம நம் ஆதி - (யாம்,) முதுகுன்றதனைத் தாம்வீற்றிருக்கும் வீடாகக்கொண்டிருக்கும் நமது ஆதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய—மெய் புகழை பாடா - உண்மையாகிய கீர்த்திகளைப்பாடி,—நம ஆதி ஐந்து எழுத்தும் ஓதி - நகரமுதலாகிய பஞ்சாக்கரங்களையும் உச்சரித்து,—அடியார் அடியருள் மேவினம் - (அக்கடவுளுடைய) அடியவர்களுடைய அடியவர்கூட்டத்துள்ளே தங்கியிருக்கின்றேம்; ஆகையால்,—திமிரை அடைந்த ஆயல் - அகங்கார

க்கொண்டு (என்னுடையகுணங்களை) ஆராய்ந்துபாராதே;—என் முன் அணுகல் - எனக்குமுன்னும் வாராதே,—மீள்-மீண்டுவிடு; (மீளாதெதிர்ப்பையேல்,)—இனும் பெருமான் உதைக்கு தானம் ஆதி - இன்னுமொருமுறை சிவபெருமானுதைக்கு இடமாவாய். எ-று. இன்னும் என்பது குறைந்து நின்றது. (அ0)

மேவத்தகரையிவர்மகவீன்றதொல்வெறபரச
சேவத்தகரைவொடுபூசித்துன்னைவிண்செல்வமுறும்
பூவத்தகரைநகுவேமெமக்குநின்பொங்கருளா
லோவத்தகரைவகைப்பாசமுந்தமமுரங்குலைந்தே.

(இ-ள்.) தகரை மேவ இவர் மகவு ஈன்ற தொல்வெற்பு அரச- (நாரதர்புரிந்த யாகத்திறந்தோன்றி உலகத்தையழிக்கத்தொடங்கிய) ஆட்டுக்கடாவை (வாகனமாக) விரும்பியேறிய முருகக்கடவுளைப் பெற்ற பழமலைநாதரே,—சே அத்த - இடபவாகனத்தையுடைய பிதாவே,—எமக்கு நின் பொங்கு அருளால ஐவகை பாசமும் தம் உரம் குலைந்து ஓவ தகர் - எங்களுக்குத் தேவரீருடைய மிககதிருவருளால், ஐவகைப்பட்ட பாசங்களும் தமமுடைய வன்மைகுறைந்து நீங்குமபடி சேதிப்பீராக; சேதிக்கில்,—உன்னை கரைவொடு பூசித்து விண் செல்வம் உறும் பூவத்தகரை நகுவேம் - உம்மை உருக்கத்தோடு வழிபட்டு விண்ணுலகபதவியை விரும்பியடையும் உலகவியாபாரிகளைப் பழித்துச்சிரிப்பேம். எ-று. மேவ வினையெச்சத்திரிபு. ஐவகைப்பாசம்-ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி. (அக)

குலையாநிலமும்விசும்புந்தொழுமுதுகுன்றமதிக்
கலையாநிலமும்மடியீழல்காயவக்காய்கனலின்

மலையாநிலமுமுடன்கூடவேமெனைவாங்குகழைச்
சிலையானிலமுமெமதில்லமாயநின்றுசீறுவனே.

(இ-ள்.) குலையா நிலமும் விசும்பும் தொழும் முதுகுன்ற - குன்றுதலில்லாத மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் வணங்கும் பழமலைநாதரே,—மதி கலை ஆம் நில அழல் மும்மடி காய-சந்திரகலைகளிலுண்டாகின்ற சந்திரிகையானது அக்கினியினும் மூன்றுபங்கு அதிகமாகச்சுட—அக்காய் கனலின் மலயாநிலமும் உடன் கூட வேம் எனை - அந்த,சுடுகின்ற அக்கினியோடு தென்றற்காற்றும் துணையாகச் சேர (அதனால் உடலம்) வேகின்ற எனனை,—வாங்கு கழை சிலையான் இலமும் எமது இல்லமாய் நின்று சீறுவன்-வளைந்த கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனானவன் (தனக்கு) வீடும் எம்முடைய வீடாகக் குடியேறிநின்று (பாணங்களைப்பொழிந்து) கோபிக்கின்றான்: யான் யாதுசெய்வேன்.எ-று. [தலைவிவருந்தல்.] நிலா என்பது குறுகிநின்றது. (அஉ)

சிறிதாயாகமதியுணும்பாம்பணிசெல்வமறை
மாறிரையாகமலிமுதுகுன்றமருவுதற்குச்
சேறிரையாகயிலாசவிலாசசுதேவவென்மின்
றேறிரையாகநிலையென்றுவாழன்மின்றொண்டர்களே.

(இ-ள்.) தொண்டர்களே - அடியார்களே,—சிறு இரை ஆக மதி உணும் பாம்பு அணி - சிற்றுணவாகச் சந்திரனைக்கவர்ந்துதின்னும் நாகங்களையணிந்த சிவபெருமானுடைய—செல்வம் மறை மால் திரை ஆக மலி முதுகுன்றம் மருவுதற்கு சேறிர்-சிறப்பாகிய வேதங்கள் பெரிய அலைகடல்போல முழங்கும் பழமலையையடைதற்குச் செல்வீராக;—ஐயா கயிலாச விலாச சுதேவ என்மின்-தலைவரோ, கைலாசமலையையுடையவரோ, எக்கும் திருவோலக்கக்கொ

ண்டருள்பவரே, நல்லகடவுளே, என்று தோத்திரஞ்செய்வீராக;—தோல் திரை ஆகம் நிலை என்று வாழன்மின்-தோலானது திரைந்தழியும் இச்சரீரத்தை நிலையென்றுவாழ நினையாதொழிவீராக. எ-று. பாம்பணி வினைக்குறிப்புப்பெயர். பாம்பணி முதுகுன்றம் என இயையும். திரை ஆகுபெயர். (அரு)

தொண்டரைக்கூடல்விழையார்பொழின்மலர்த்தூளுதிர்த்தல்
விண்டரைக்கூடலறவுறல்போலுந்தொல்வெற்புறுமைக்
கண்டரைக்கூடலுடையாரைப்போற்றிலர்கற்றறியா
மிண்டரைக்கூடல்வழியேநடத்துவீழ்த்துவரே.

(இ-ள்.) தொண்டரை கூடல் விழையார - அடியவரைக்கூடி வாழ்தலை விரும்பாதவர்களும்—பொழில் மலர் தூள் உதிர்த்தல் விண் தரைக்கு ஊடல் அற உறல் போலும் தொல்வெற்பு உறும் மை கண்டரை - சோலைகள் மலர்களிலுள்ள மகரந்தங்களைச் சிந்துவது, தேவலோகமானது இப்பூவுலகத்திற்குண்டாகிய பிணக்கை நிவர்த்திக்க வருதலை நிகர்க்கின்ற பழமலையில்வீற்றிருக்கும் நீலகண்டத்தையுடையவரும்—கூடல் உடையாரை போற்றிலர் - நான்மாடக்கூடலை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானை வணங்காதவர்களும்—கற்று அறியா மிண்டர் - (அக்கடவுளுடைய கீர்த்திகளை) ஆய்ந்தறியாத அகங்காரிகளுமாகிய கீழ்மக்கள்,—ஐ கூடு அல் வழியே நடத்துவு வீழ்த்துவர் - சிலேத்துமக்கூடாகிய இவ்வுடம்பைத் தியவழியிலே செலுத்திப் பிறவிப்படுகுழியிலே தள்ளுவர். எ-று. விழையார் போற்றிலர் கற்றறியாமிண்டர் வீழ்த்துவர் என இயையும். பூந்துகள் பொன்மயமாயிருத்தலின் விண்ணுலகிற் குவமையாக்கினர். (அச)

வீழிவலஞ்சுழிதில்லைசிராப்பள்ளிவேதவனங்
காழிவலஞ்சுழியன்மேவுகுன்றைக்கடவுள்விடை

ஞாழிவலஞ்சுழிவெள்வளையானணையன்னகல்விப்
பாழிவலஞ்சுழியுந்தியுள்வாங்குவர்பாவையரே.

(இ-ள்.) வீழி வலஞ்சுழி தில்லை சிராப்பள்ளி வேதவனம் காழி வலம் சுழியல் மேவு குன்றை கடவுள் விடின்-திருவீழிமிழலை திருவலஞ்சுழி சிதம்பரம் திரிசிரபுரம் வேதாரணியம் சீர்காழி திருவல்லம் திருச்சுழியல் என்னும் இத்தலங்களில் வீற்றிருக்கும் பழமலைநாதர் விட்டுப்பிரிந்தால்,—பாவையர் சுழி உந்தி-பிரிந்தமங்கையர், கூடற்சுழிகளை எழுதியெழுதி,—ஆழி வலம் சுழி வெள் வளையான் அணை அன்ன கல்வி பாழி வலம் உள் வாங்குவர்-சக்கரத்தையும் வலம்புரியாகிய வெள்ளிய சங்கையுமுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியினது சயனமாகிய ஆதிசேஷனைநிகர்த்த கல்வியினது பெரியவன்மையையும் உள்ளே யிழந்து வருந்துவர். எ-று. [தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவிமுதலோர் கூடற்சுழியிழைத்து வருந்தல்.] கல்வியிற்சிறந்த மகளிர்க்கும் கணவனைப்பிரிந்திருத்தல் கூடாதாகலின், குன்றைக்கடவுள் விடின் கல்விப்பாழிவலம் உள்வாங்குவரென்றார். வல்லம் என்னுந்தலம் வலமெனநின்றது. வலமும் என்னும் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (அரு)

பாவலருக்குமலிபொருளீந்துகொள்பாட்டினர்க்கு
மேவலருக்குமழுவார்க்குநன்முதுவெற்பினுக்குக்
காவலருக்குமயலாகிநின்றுகலங்குகின்று
யாவலருக்குவிளைநிலமாயினையாயிழையே.

(இ-ள்.) ஆய் இழையே - ஆய்ந்த ஆபரணத்தைத் தரித்த என் மகளே,—பாவலருக்கு மலி பொருள் ஈந்து கொள் பாட்டினர்க்கு-சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்கு மிகுந்ததிரவியங்களைக் கொடுத்து ஏற்றுக்கொண்ட திருப்பாட்டையுடையவரும்—மேவலர் உக்கும் மழு

வார்க்கு - சத்துருக்கள் அழிந்தொடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய மழுப் படையையுடையவரும்—நல் முது வெற்பினுக்கு காவலருக்கு - ந ல்ல பழமலைக்குத் தலைவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு—மயலாகி நி ன்று கலங்குகின்றாய் - மயக்கங்கொண்டு நின்று கவலைப்படுகின்றா ய்,—ஆ அலருக்கு விளைநிலம் ஆயினை - ஆச்சரியம்! பழிச்சொல்லுக ளுக்கு நீ ஒரு விளைநிலமுமாயினாய். எ-று. [நற்றாயிரங்கல்.] பாவ லர் என்பதற்கு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்முதலிய வினைப் பாவலர்களைக்கொள்ளினும் அமையும். (அசு)

ஆயக்கலையகலுஞ்சீர்முதுகுன்றரசமுனந்
சாயககலையனிமிர்ந்தசெம்மேனியதப்பலில்லா
னேயக்கலையபுழுககூடெனுமுடனேய்மெல்லா
மாயக்கலையமலமாயைகன்மங்கள்வந்தருளே.

(இ-ள்.) ஆய கலை அகலும் சீர் முதுகுன்று அரச - ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் கலைஞானங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டுவிளங்கும் புகழி னையுடைய பழமலைநாதரே,— முனம் சாய கலையன் நிமிர்த்த செம் மேனிய - முன்னொருகாலத்தில் (திருப்பனந்தாளில் தாடகையின் பொருட்டுத்) தாழ்ந்த குங்குலியக்கலயநாயனாரால் நிமிர்க்கப்பட் ட செவ்விய திருமேனியையுடையவரே,—தப்பல் இல்லான் நேயம் கல் ஐய - தவறுதெறிந்த சாக்கியநாயனாரது அன்பாகிய கற்களையு டைய தலைவரே,—புழு கூடு எனும் உடல் நேயம் எல்லாம் மாய - புழுக்கண்மலிந்த கூடென்று சொல்லப்படும் இந்த தேகமீமான மெல்லாம் கெடவும்,—மலம் மாயை கன்மங்கள் கலைய வந்து அ ருள் - ஆணவம் மாயை கன்மமென்னும் மும்மலங்களும் கலைந்து

நீங்கவும், (தேவரீரெழுந்தருளி) வந்து (அடியேனுக்கு) அநுக்கிரகிக்கவேண்டும். எ-று. (௮௭)

வந்திக்கநாவினினையேவழுத்தமலர்விழியான
முந்திக்கனாவிதொலைத்தோய்நினதுமுதுவெற்பையே
சிந்திக்கநாவிமதநாறுமாதனைச்சேருமின்ப
நந்திக்கனாவினொழிவாமென்றுன்னுறநல்குதியே.

(இ-ள்.) மலர் விழியால் முந்த இக்கன் ஆவி தொலைத்தோய்-(மேனோக்கிய) செந்தாமரைமலர்போலும் அக்கினிக்கண்ணினாலே முற்காலத்திலே கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனுயிரை நீக்கினவரே,—நினையே வந்திக்க - தேவரீரையே வணங்கவும்,— நாவில் வழுத்த - (தேவரீரையே) நாவினாற்றுதிக்கவும்,—நினது முதுவெற்பையே சிந்திக்க-தேவரீருடைய பழமலையையே தியானிக்கவும்,—நாவி மதம் நாறும் மாதனை சேரும் இன்பம் நந்தி கனாவின் ஒழிவாம என்று உன்னுற நல்குதி - கஸ்தூரிமணங்கமழும் பெண்களைக் கூடியனைதலாலுண்டாகும் சிற்றின்பமானது கெட்டுக் கனவைப்போல பொய்யாக அழிந்துபோமென்று நினைக்கவும், எனக்கருளுவீராக. எ-று. நினையே வெற்பையே என்னும் ஏகாரங்கள் பிரிநிலை. (௮௮)

நல்குரவேநல்லுரைதான்மூதருக்கோர்நாட்டினைக்குச்
செல்குரவேநல்குரவுறுவேலதொடைகள்பல
மல்குரவேனவிதண்விட்டகம்புக்கமானையிந்த
வொல்குரவேனல்லிடைக்கொடுபோகவென்றேதிலையே.

(இ-ள்.) குரவே - குராமரமே,—நல் குரவு உறு வேல - நல்ல குராமாலையையணிந்த வேற்படையையுடைய தலைவனே,—ஒல்

பல தொடைகள் மல்கு உரம் இதண் விட்டு அகம் புக்க மானை-இனைப்புனத்தின்கணுள்ள பலகட்டுக்கள் பொருந்திய வலிய பரணைவிட்டு வீட்டையடைந்த மான்போலும் பெண்ணை,— அல்லிடை கொடுபோகல்-இராக்காலத்திலே (தனித்துக) கொண்டு செல்லாதே;—இந்த ஒல்குரவு ஏன-இந்த இழிதொழில் (உனக்கு) யாதுக்கு?—என்று ஓதிலை - என்று சொன்னாயில்லை;—முதுகுன்றர் நாட்டு நல்லுரைதான் உனக்கு நல்குரவே சொல் - பழமலைநாதரது நாட்டின்கண்ணே நல்லவசனமும உனக்குத்தரித்திரமா? சொல்லுவாயாக. எ-று. [நற்றாய் குரவொடுபுலம்பல்.] உரைதானும் என்னும உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (௮௧)

ஓதித்திருக்குமொழிவதல்லாமனுன்னுண்மைநிலை
சாதித்திருக்குமியல்புதந்தாயிலைதன்மையெல்லாம்
போதித்திருக்குமொழிகுன்றைவாணபொருப்புதவுஞ்
சோதித்திருக்குமரிபாகசுந்தரன்றூதவனே.

(இ-ள்.) தன்மை எல்லாம் போதித்து இருக்கும் ஒழி குன்றைவாண - அருட்டிறங்களையெல்லாம் (ஆன்மாக்களுக்கு) உணர்த்தி (முற்றும் ஓதும் ஆற்றலின்மையால்) வேதங்களும ஒடுங்கிநிற்கும் பழமலைநாதரே,—பொருப்பு உதவும சோதி திரு குமரி பாக - இமயமீன்ற பிரகாசம்பெற்ற அழகிய உமாதேவியினது ஓர்பாகத்தையுடையவரே,—சுந்தரன் தூதுவனே - சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்குத் தூதாகச்சென்றவரே,—ஓதி இருக்கு மொழிவது அல்லாமல்-சில நூல்களைக்கற்று விபரீதப்பொருள்களைச் சொல்லுவதையேயன்றி,—உன் உண்மை நிலை சாதித்து இருக்கும் இயல்பு தந்தாய் இலை - உமது

உண்மையாகிய முத்திநிலையில் வழுவாதுபழகிச் (சமாதியோடுகூடி) இருக்கும் சுபாவத்தை (அடியேனுக்குத்) தந்தருளினீரில்லை. எ-று.

தூதுகண்டாலுமதியணிவேணியர்துன்னிவந்தென்
காதுகண்டாலுமுடன்மூக்கினபெய்தநல்காரெனவெம்
மாதுகண்டாலுமுவக்கப்படுமொழிவந்தனள்காப்
போதுகண்டாலுமயில்வாழ்பொழிற்பழம்பூதரனே.

(இ-ள்.) கார் போது கண்டு ஆலும் மயில் வாழ் பொழில் பழம்பூதரனே - கார்காலத்தைக்கண்டு ஒலித்து ஆடாநின்ற மயில்கள் வாழ்கின்ற சோலைகள்சூழ்ந்த முதுகிரிநாதரே,—கண்டாலும் உவக்கப்படும் மொழி எம் மாது-கறகண்டினைலும் விரும்பப்படுகின்ற மதுரமொழியையுடைய எமது தலைவியானவள்,—மதி அணி வேணியர் தூது கண்டாலும் - சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் (நானனுப்பிய) தூதுவரைக்கண்டாராயினும்—துன்னி வந்து என் காது கண் தாலும் உடல் மூக்கு இன்பு எய்த நல்கார் என-(என்னிடத்தே) நெருங்கிவந்து காதும் கண்ணும் நாவும் உடலும் மூக்குமாகிய ஐம்பொறிகளும் (கேட்டு கண்டு உண்டு உற்று உயிர்த்து அறிதலாகிய) ஐவகையின்பங்களையும் அனுபவிக்கும்படி அருளாரென்று வெறுத்து,—வந்தனள் - (இரவுக்குறியிடையீடுபட்டு விடியற்காலையில்) வீடுவந்துசேர்ந்தனள். எ-று. [இரவுக்குறி பிழைத்தமை இறைவற் கிருளையுரைத்தல்.] தாலும் என்னும் உம்மை வினையிடத்தும் கூட்டப்பட்டன. (௧௪)

பூதரனன்றநிலைக்கென்றகொள்ளும்புராந்தகனுஞ்
சீதரனன்றுபொழிலெனுங்குன்றைத்திருநகரார்

காதரனன்றும்விழிபெறுமாறுடைக்கண்ணுதலார்
மாதரனன்றுவருமதிக்கோய்தலைமாற்றிலரே.

(இ-ள்) சிலைக்கு பூதரம் நன்று என்று கொள்ளும் புராந்தகனார் - வில்லாதற்கு மேருமலையே நல்லதென்று வளைத்துக் கையிற்கொண்ட திரிபுராந்தகரும்—சீதரன் அன்று எனும் பொழில் திருகுன்றை நகரார் - மாயவனென்று மயங்கிப் பின்னர் அன்றெனத் தெளியும சோலைகள் சூழ்ந்த திருமுதுகுன்றமென்னும் தலத்தையுடையவரும்—காதரன் அன்றும் விழி பெறுமாறு உடை கண்ணுதலார்- தீவினைதொடர்பையுடைய யான் (பகவலத்திற்கிடந்த) அக்காலத்தும் அருள்நோக்கம் பெறும்படி என்னையடிமையாகவுடைய நெறறிக்கண்ணருமாகிய சிவபெருமான்,— அனன்று வரும் மதிக்கு மாதா ஓய்தலை மாறறிலர் - தழலைப் பரப்பிவருகின்ற சந்திரனுக்கு (தன்னைவிருமபிய) மகளிா வருந்திநிற்றலை நீககினாரில்லை. எ-று.
[நற்றாயிரங்கல்.] (௯௨)

மாற்குசசிவந்தமலர்ததாண்முதுகிரிவாணன்மறை
நூற்குச்சிவநதவிராபபொருளென்பவர்நோக்குளன்வேள்
கோற்குச்சிவநதவிறலாளனின்னுங்குறுகிலனிம்
மேற்குச்சிவநததறியேனிலைட்குவிளைவதுவே.

(இ-ள்.) மாற்கு உச்சி வந்த மலர் தாள் முதுகிரி வாணன்-விஷ்ணுமூர்த்திக்கு உச்சியிற்றரிக்கக்கிடைத்த தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளையுடைய பழமலைநாதரும—மறை நூற்கு சிவம் தவிராப் பொருள் என்பவர் நோக்கு உளன்-வேதநூலுக்குச் சிவபெருமானே

ருவரே நீங்காப்பரம்பொருளென்று நிசசயித்துணாக்கும் அன்பர்களுடைய காட்சிக்கெளியவரும—வேள் கோறகு சிவந்த விறல ஆளன்-மன்மதனுடைய மலரம்புகள்பொருட்டுக் கோபிதத வெற்றியையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—இன்னும் குறுகிலன் - இதுகாறும் வந்தாரில்லை;—இம்மேற்கு சிவநதது - இமமேலைத்திசையோ செவ்வானமாயிற்று —இவட்கு விளைவது அறியேன் - இனி இப்பெண்ணுக்கு உண்டாகுந் துன்பங்களை யானறியேன். எ-று. [மாலையம்பொழுதுகண்டு நற்றுயிரங்கல்.] (௯௫)

விளையவளையுமணிநெல்வயன்முதுவெற்பிறைவ
னளையவளையுமுறவுடையானவ்வனங்கசிலை
வளையவளையுமுடையுந்துறநதுவருநதுமிவ்
விளையவளையுமொருபுடைசாரவிருத்திலனே.

(இ-ள்.) மணி விளைய வளையும் நெல் வயல் முதுவெற்பு இறைவன் - மணிகொண்டு விளைதலால் சாய்கினற நெற்பயிர்களையுடைய வயல்கள்சூழ்ந்த பழமலைநாதரும்—அளைய அளையும உறவு உடையான்-அன்போடும் அடிமைபுக (அவரிடததே) தாழுங்கலக்கும் நட்பையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—அவ்வனங்கன் சிலை வளைய-அந்த மன்மதனுடைய கருப்புவில்வளைந்தவுடனே—வளையும் உடையும் துறந்து வருந்துறும் இவ்விளையவளையும் ஒரு புடை சார விருததிலன் - வளையல்களையும் வஸ்திரத்தையுமிழந்து துக்கித்துக்கிடக்கின்ற இந்தச் சிறுபெண்ணையும் ஒருபக்கத்திலே தங்கும்படி வைத்தாரில்லை, எ-று. [நற்றுயிரங்கல்.] (௯௬)

இருத்தவிருப்பதிடத்திலல்லாமலிருப்பலென
நிருத்தவிருப்பமுதுகுன்றவாணனைநீவலியுஞ்
செருத்தவிருப்பவுததியையாருணச்சிந்தைசெய்வர்
திருத்தவிருப்பவலையாவர்மெல்லுவர்தேமொழியே.

(இ-ள்.) தேன் மொழியே - தேன்போலும மொழியையுடைய எனது மகளே,—இருதத இருப்பது இடததில் அல்லாமல் இருப்பல் என-(தேவரீர்) இருத்திவைக்க நானிருந்துவாழுவது இடப்பாக த்திலல்லாமல (மற்றொருதானங்களில்) இருந்து வாழமாட்டேனென்று—நிருததம விருப்பம முதுகுனறவாணனை நீ வலியும் செருத வ்ர் - நடனத்தின்கண்ணே ஆசையையுடைய பழமலைநாதரை நீ வலிந்துவாதாடும் சண்டையைவிட்டுவிடு;—உப்ப உததியை உண யார் சிந்தை செய்வர் - உப்பையுடைய சமுத்திரநீரைக் குடிப்போ மென்று யாவர்நினைப்பார்;—இருப்பு திருத்த அவலை யாவர் மெல் லுவர் - இரும்பினலே திருத்தமாகச்செய்யப்பட்ட அவலை யாவர் மென்று தின்பார். எ - று. [நற்றுயிரங்கல்] முடியாதென்பது கருத்து. (௯௫)

தேவியுமானும்விளையாடிடமுடைச்செங்கணுத
லாவியுமானும்வருஞ்சீர்முதுகுன்றணிவிழவைக்
காவியுமானும்விழியாய்கண்டெய்தெனக்கண்மறுகி
னேவியுமானும்மகட்கிடர்நீர்செய்கிரோழையரே.

(இ-ள்.) ஏழையரே - பேதைமையுடைய தாய்மார்களே,—கா வியும் மானும் விழியாய் - (பிறவற்றையேயன்றி) நீலோற்பலமல

ளையும் ஒப்பாகின்ற கண்களையுடைய புதல்வியே,— முதுகுன்று தேவியும் மானும் விளையாடு இடம் உடை நுதல் செங்கண் ஆவியும் ஆனும் வரும் - திருமுதுகுன்றத்திலே, உமாதேவியும் மானும விளையாடாநின்ற இடதுபக்கத்தையுடைய சிவந்த நெற்றிக்கண்வாய்ந்த எமதுயிர்போலும சிவபெருமானும் (அவரேறுமருளும்) இடபவாகனமும்வருகின்ற—சீர் அணி விழவை கண்டு எய்து என கண் மறுகின் ஏவி - சிறப்புபொருந்திய அழகிய திருவிழாவைத் தரிசித்து வரக்கடவாயென்று விசாலம்பெறற வீதியிலே அனுப்பி,—உமால் நும் மகட்கு இடா நீர் செய்திர் - உங்களாலேயே உங்களுடையபுதல்விக்குத் துக்கங்களை நீங்கள் செய்தீர்கள். எ-று. [தலைவிவருத்தங் கண்டோர் தாய்மாரை நிந்தித்தல்.] (கக)

ஏடலையாறுகிழித்தெதிரேறவிண்ணேறுபுகழ்க்
கூடலையாறுபுலியூர்மகிழ்முதுகுன்றர்பெற்ற
வேடலையாறுமுயிர்த்தெடுத்தேந்துபுமென்கைகொடுத்
தூடலையாறுவருகவென்பார்நல்லுமைதனையே.

(இ-ள்.) ஏடு அலை ஆறு கிழித்து எதிர் ஏற விண் ஏறு புகழ்- (திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருப்பாசுரமெழுதிய) பனையேடு அலையையுடைய வைகையாற்று நீரைக்கிழித் தெதிரேசெல்ல விண்ணுலகமளவுஞ் சென்ற கீர்த்தியையுடைய—கூடல் ஐயாறு புலியூர் மகிழ் முதுகுன்றர் - மதுரையும் திருவையாறும் சிதம்பரமுமாகிய தலங்களை விரும்பிவீற்றிருக்கின்ற பழமலைநாதரானவர்,— பெற்ற வேள் தலை ஆறும் உயிர்த்து எடுத்து ஏந்துபு மென்கை கொடுத்து - தாம்பெற்ற முருகக்கடவுளை ஆறுதலைகளினுச்சியிலும் மோ

ந்து இரண்டுகையினாலும் தழுவியெடுத்து ஏந்திக்கொண்டு மெல்லியபசைகளிலே கொடுத்து,—நல் உமைதனை ஊடலை ஆறு வருக என்பார்-நல்ல உமாதேவியாரைநோக்கி நீ பிணக்கையொழி சமீபத்திலேவரக்கடவாய் என்றுசொல்லுவர். எ-று. (கஎ)

உமையிடப்பாகனலங்கூர்முதுகுன்றுடையனராச்
சுமையிடப்பாகவரிதேடடியுறத்தூமலர்க
டமையிடப்பாகமருவுவரேலவர்தங்களைப்பார
மைமையிடப்பாகனணுகானுதைநினைந்தஞ்சுவனே.

(இ-ள்.) உமை இடம் பாகன் - உமாதேவியாரை இடதுபாகத்திலுடையவரும்—நலம் கூர் முதுகுன்று உடையன் - நன்மைமிகுந்த பழமலையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது,—அரா சுமை இடப்பு ஆக அரி தேடு அடி உற - ஆதிசேஷனுக்குச் சுமையாகிய இப்பூவுலகமானது பிளவுபட விஷ்ணுமூர்த்தியினால் தேடப்பட்ட திருவடிகளிலே பொருந்தும்படி,—தூ மலர்கள்தமை இட பாகம் மருவுவரேல் - சுத்தமாகிய புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சிக்கப் பரிபக்குவத்தை அடைவாராயின்,—அவர் தங்களை பாரம் மைமையிடம் பாகன் அணுகான் - அவர்களைப்பிடிக்கும்படி,கனத்த எருமைக்கடாவைச் செலுத்தும் இயமனானவன் கிட்டான்,—உதை நினைந்து அஞ்சுவன் - (முன்பு உதைத்த) உதையைநினைத்துக்கொண்டு பயந்தோடுவன். எ-று. முதுகுன்றுடையன் அடி என இயையும். (கஅ)

அஞ்சுவணத்தைவரான்முறையோதவரக்கெறிந்த
பஞ்சுவணத்தமருவுயென்றுனுமைபாகமொடு

செஞ்சுவணத்தையனையநின்கோலமென்சிந்தையுற
விஞ்சுவணத்தைமகிழ்குன்றைவாணவிரும்புவனே.

(இ-ள்.) விஞ்சு உவணத்து ஐ மகிழ் குன்றைவாண - மேம்பட்ட கருடவாகனத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் விரும்பி வணங்கும் பழமலைநாதரே,—அஞ்சு வணத்தை வரன்முறை ஓத-பஞ்சாக்ஷரத்தைக் கிரமப்படியே உச்சரிக்கவும்,—அரக்கு எறிந்த பஞ்சு வணத்தை மருவும் மென் தாள் உமை பாகமொடு - செந்நிறத்தை வீசுகின்ற பஞ்சினது அழகைப்பொருந்திய மெல்லிய திருவடிகளையுடைய உமாதேவியாரபொருந்திய இடப்பாகத்தோடு,—செம் சுவணத்தை அனைய நின் கோலம என் சிந்தை உற விரும்புவன்-சிவந்த பொன்னைநிகர்த்த தேவரீருடைய திருமேனி என்னுடைய மனதிலே எக்காலமும் நிலைபெறவும், ஆசைப்படுகின்றேன். எ-று. வர்ணம் என்பன வணம் என நின்றன. (கக)

விருத்தாசலாசங்கராமலைமாதுவிழிகளிக்கு
திருத்தாசலசந்திரன்போலுடம்பிடைநின்றவர்தங்
கருத்தாசலசம்பவமிலர்க்காண்டறங்காட்டியசொற்
றிருத்தாசலசந்தமியேன்றலைக்குன்றிருவடியே.

(இ-ள்.) விருத்தாசலா - பழமலையையுடையவரே,—சங்கரா-சுகஞ்செய்பவரே,—மலை மாது விழி களிக்கும் திருத்தா - உமாதேவியாருடைய கண்கள்களிக்கும் நடனத்தை யுடையவரே,—சலம் சந்திரன் போல் உடம்பிடை நின்றவர்தம் கருத்தா-சலத்திற்காணப்படும சந்திரன்போல தேகத்தில்கண்ணேநின்ற மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய கருத்தரே,—சலம் சம்பவம் இலர்க்கு ஆண்டு அறம் காட்

டிய சொல் திருத்தா - பொய்யாகிய பிறவியை ஒழித்தவாகளாகி ய சனகாதிகளுக்குக் (கைலைமலையிலே கல்லாலவிருக்ஷத்தி னடியி லே) சகலதருமங்களையுமுணர்த்திய சொற்றிருத்தமுடையவரே,— தமியேன் தலைக்கு சலசம உன திருவடியே - அடியேனுடைய சிர சிலணிதறகுரிய தாமரைமலராவன தேவரீருடைய திருவடிகளே யாம. எ-று சந்திரன சலததினிடத்தே பிரதிபலித்துக காணபப டினும, அதில சம்பந்தமிலலாதிருததல்போல, ஞானிகளும உடம பொடுகூடியிற்பினும், அதிறபறறற்று உடையானிடததே பறறுடை யரா யொழுகல்பறறி, சலசநதிரனபோ லுடமபிடைநின்றவாதஙக ருததா எனறுர். சொல்லாலுணாததிய அறஙகளையெலலாம குறிப பாற் திருததினமைபற்றி சினமுததிரையைச சொறறிருததமென றுா. அசசின்முத்திரைககுப பொருளாவது மும்மலம் வேறுபட் டொழிய மொய்ததுயிர் அம்மலர்த்தாணிழலடங்கும் எனபது. திரு வடியே என்னும் ஏகாரம் பிரிநிலை. (௧00)

முறறிற்று.

திருச்சிறறமபலம.

சிவபபிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௯	பழலை	பழமலை
௧௩	௨	விழ	விலக
௨௧	௧௨	யுடைவ	யுடையவ
௨௯	௧௯	வாவம	வாகும
௨௭	௪	கைளு	கைகளு
௩௫	௧௨	துதிக்	துதிக்கவிளங்
௩௯	௧௩	தையும்	தைத்

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு சென்னை-20.

அன்பளிப்பு

பேராசிரியர் அப்பாதுரையார்

ஸ்ரீ கு. சுப்பிரமணிய ஐயர்,
B.A

அவர்களின்

அன்பளிப்பு

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

திருப்போரூர் ஆண்டவர்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

பூரசை-அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள்மாணாக்கர்

திருமயிலை-சண்முகம்பிள்ளைபாடியது.

இஃது

செந்தோமகாலேஜ்தமிழ்ப்புலவராயிருந்த

வெள்ளியம்பலப்பிள்ளையவர்கள்குமாரர்

செ-சிவஞானம்பிள்ளையால்

சென்னை-

ஸ்ரீநிகேதனவச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[illegible]

னமைமவு

ரன்மைகூரு

குருவணக்கம்.

நீலம்பூத்த திருவுந்திப் பெருமானு மொருமானு
நிலவப் பூத்த
கோலம்பூத்த கொன்றையந்தார்க் குழகனுக்கோ மொழிப்பயனைக்
குறித்து நல்கும்
பொலம்பூத்த திருமேனிக் குமரநா யகன்சமர
புரிப் புராணை
நலம்பூத்த தென்புரசைச் சபாபதிசற் குருமணியை
நாடி வாழ்வாம்.

உ

முருகன் றுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

புரசையம்பதிப்புலவர்பெருமான்-அஷ்டாவதானம்
சபாபதிமுதலியாரவர்கள்மாணாக்கரும்,
சென்னைக்கிறிஸ்டியன்காலேஜ் தமிழ்த்தலைமைப்பண்டிதருமாகிய

திரு-சின்னசாமிப்பிள்ளையவர்கள்பாடிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டர்முனிவரர்பரவுமமலனுக்குக்குடிலையுரையளிக்குஞ்செவ்வேள்
கொண்டல்தவழ்தண்டலைசூழ் போரிவளம்பதியமருங் குமரவேளை
புண்டரிகக்கழலிணைக்குப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதிபுனைந்தணிந்தான் [ஒண்
[illegible]ண்டருசீர்நாவலர்களேத்துதிருமயிலைச்சண்முகனியைந்தே.

திருக்கைலாயபரம்பரைப் பொம்மபுரம்
ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்துச்
சிதம்பரம்-ஈசானியமடம்
ஸ்ரீமத் - இராமலிங்கசுவாமிகள்
மாணாக்கருளொருவராகிய

க-வ-திருவேங்கடநாயடவர்களாற்

செய்யப்பட்ட

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

[illegible]ன்முகத்தசுரிசங்கநிறைந்தார்க்கும்பண்ணைசெறிதொன்மைவாய்
1, நான்முகத்துமறிவரியபெருமாட்டிமயிலென்னதோன்மைகூரு

ம், வான்முகத்தைவருடிடமீவளர்ந்தோங்கும்பொழின்மலியுமயிலை
ந்த, தேன்முகத்தவினிதுசொலுஞ்சண்முகனென்னுங்கவிஞர்செ
மன்னான்.

சித்தாகும்பெருமாற்குஞ்சிலைக்குமிடையிருந்தின்புதிகழநாளும்
புத்தாகுமெனவருந்தமழலையமுதளித்திடத்தென்போரிவாழுங்
கொத்தாகுங்கடம்புபுனைகுருந்தினுக்குமகிழீந்துகுளிர்மைகாட்ட
சத்தாகும்பதிற்றுப்பத்தெனுந்தெரியலணிபெறவேசாத்தினானால்.

இந்நூல் செய்தார் மாணாக்கர்

கா-ரா - நமச்சிவாயமுதலியார் பாடிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மருப்போருடைந்ததெனுமென்முலையாள்சுவநெல்கமகிழ்வி
ய்தும், விருப்போரு விடைப்பெருமானுதவில்வருமணிவிளக்கா
மலங்கோட்டுப், பொருப்போருபுக்கன்றவனச்சிறுமிதனைக்கவ
புகழ்சால்சீர்த்தித், திருப்போரூராண்டவன்மேற்பதிற்றுப்பத்த
திசெப்பினானால்.

விண்முகநாடியபுலவர்நாடுபொதுநடத்தரசைவிழைவோனு
ன், கண்முகனுயிலகிமயல்தபுத்தருளக்குருவடிவாய்க்கடனீராடை
பெண்முகனை யொளிர்மயிலை வளநகர்செய் தவப்பேற்றின் பிழம்
தோன்றுஞ், சண்முகனுங்கவிஞர்பிரான்சொல்வளனும்பொருள்
ளும்தழைப்பமாதோ.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

திருப்போரூர் ஆண்டவர்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பூமேவுசெங்கமலத்தடமலிபோரூர்க்குமரன்பொலன்றாட்கின்று
நாமேவுபதிற்றுப்பத்தந்தாதிச்சொல்லலங்கனயந்துசாத்தக் [திக்
கோமேவுபெருந்துணையாமாணுருவும்பெண்ணுருவுங்கொம்பிலெய்
காமேவுநிம்பநிழல்கொணடுலவுமும்மதத்தகளபந்தானே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீரார்கமலச்சேவடியைத்தெய்வமறைகளொருநான்கு
மோராவென்னினொருசிறியேனுணருந்தன்மையுடையேனோ
வாரார்கலசமுலையிமயவல்லிபயந்தவிலஞ்சியமே
நீரார்வயல்சூழ்சமரபுரிநிலவுங்குமரகுருபரனே. (க)

பரனேசமரபுரியானேபரிவானின்னையடைவாருக்
குரனேயுதவுங்கோமானேயுனையேயல்லாற்றுணைகாணேன்
மரனேய்சோலைத்தணிகைவளா வளாவாய்வஞ்சநெறிக்கெல்லாம்
அரமேயனையாயுன்மாயமறியுந்தரமோவாயுங்கால். (உ)

காலாயுதங்கேதனங்கொண்டகந்தாகந்தாவணமருள்வாய்
வேலாயுதங்கொண்டொருசூராவியன்மாநிலத்திடைவல்லாய்
மாலாயிரங்கலல்லாருக்கரியாய்வளாயான்மகள்பயந்த
பாலசமராபுரியுறையும்பரமாதகரப்பரியானே. (௩)

தகரப்பரியாயயன்றனக்குத்தனிமாமறையின்பொருளுணர்த்தும்
பகரற்கரியபெருமானேபமரம்பாண்செய்பொழிற்போரி
நகரத்தரசேநகராசனயந்தேநல்குநங்கைதருஞ்
சிகரக்கந்தபுரியானேசின்னஞ்சிறியேற்கருள்வாயே. (௪)

சின்னஞ்சிறியேன்றனையாண்டசெல்வாசெல்வத்திருப்போரூர்
வன்னஞ்சிறந்ததோகையின்மேல்வயங்கும்வைவேற்கரததோயே
இன்னங்களைவாய்கேடில்சுகக்கிழமையடியார்க்கருடணிகை
மன்னுங்கருணைக்கடலானேவஞ்சனேற்கினறருள்வாயே. (௫)

அருளாரமுதேதென்போரியரசேயவுணர்குலங்களைந்த
பொருளேகூடன்முதனிலையாம்பொருப்பிலறுவாக்கருள்சுரக்குங்
குருவேதெய்வகுஞ்சரியுட்குழையுங்கோமானெனப்பரசேன்
ஒருநீர்மையினினனடிஞானமுவப்பிறுதவேண்டுவனே. (௬)

வேண்டுமெதுநின்னடிஞானமன்றிவேறொன்றிலைகண்டாய்
தூண்டுபரிமாமயிலுகைக்குந்தோன்றாத்துணையேசுருதிமுடி
நீண்டுநீண்டுமெதறகப்பானீண்டபொருளேபோரிவயிற
காண்டற்கரியபனைமூலங்கனிந்தேயமருமெய்த்தாயே. (௭)

எந்தாயெழிஞன்மறைப்பொருளாயிருந்தாயொருவேங்கையினுருவா
வந்தாய்வள்ளிக்கொடிதன்னைமணந்தாய்மணக்குங்கடப்பந்தார்
சந்தார்புயத்திலணிந்தாய்தென்சமரபுரியேவாழ்வெனவு
கந்தாய்கந்தாவெனைத்தந்தாய்கடையேற்கருள்வதென்றேயோ. (௮)

என்றேயுள்ளாயாருயிராம்யானுமன்றேயுள்ளேனால்
இன்றேயாள்வதுன்கடனாலிலகும்போரிநகருகந்தாய்
தொன்றாய்ப்புதிதாய்த்தோன்றுவாய்தோன்றாத்துணையாயிருத்தியா
னன்றேயோரங்கினைவல்லாராரோஞாங்கர்க்கரத்தோயே. (௯)

கரந்தைசூடிக்கோமொழியைக்கனிந்தேதந்தாயடியாருக்
கரந்தைதீர்ப்பாய்சமரபுரியமர்ந்தாயுன்சேவடியிணைக்கீழ்
இரந்ததொன்றுன்னடிஞானமன்றியிலையாலெறிதிரைவாய்த்
தரந்துகோல்சுட்டெரித்தவன்றூழ்தோன்றால்சமரபுரியானே. (௧௦)

நாலடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

புரிசங்குடையான்புதல்வன்றனைச்சிறையிட்
டரியமறையினந்தத்தாசாரந்தனையருள்
குரவணிதாட்போரிக்குருநதேயென்றேதகியென்றென்
இருவினைதீர்க்கிற்பேனெனையாளுடையானே. (௧௧)

ஆளுடையாய்போரியமருமோரீராறு
தோளுடையாயென்னைத்தொழும்புடையாய்செங்கமலத்
தாளுடையாய்நின்னைத்தரிசிக்கவல்லேனோ
கோளுடையார்காணக்குமரப்பெருமானே. (௧௨)

மானோவிழியாண்மகனேவழித்துணையே
தேனேய்கடப்பந்தெரியல்புனைபோரியிலெம்
மானேநினையன்றியாதரவுமற்றறியேன்
ஊனேயுருக்கியுயிருண்ணுமுததமனே. (௧௩)

உண்ணிவந்தோங்குமொளியேபரவெளியே
எண்ணில்பிறவியெடுத்துழன்றேனென்னிரண்டு
கண்ணனையாய்போரிக்களகனேயென்றுநிதம்
நண்ணிநின்றாளைநயப்பேனோநம்பானே. (௧௪)

பானேர்மொழிக்குறமான்பங்காநற்செங்கடப்பந்
தேனேயலங்கல்செறியுந்திண்டோளானே
யானேயெனதென்பதுநீதோருள்ளமலர்
வானேயெனக்கொண்மணியேயென்றேதுவனோ. (௧௫)

ஓதியுருகியுளங்கனைவாருள்குபரஞ்
சோதிவடிவேதுரியங்கடந்தசுத்த
நீதியெனநின்னிலைகண்டுபோற்றுவனோ
வேதமுனைசெய்வியன்போரிவித்தகனே. (௧௬)

போரிநகரிற்பொலிந்தோங்கும்புண்ணியமே
ஆரியனேயெற்குன்னருணிலையைக்காட்டுவையோ

சீரியமோனச்செழுங்கனியேசெம்பாகே
கூரியவேற்கைக்குமரகுருமாமணியே. (கஎ)

மணியேமணிவிளக்கேமலையமுனிவற்கருளு
மணியேயெமையுமின்றாட்கொண்டாலாகாதோ
எணியேயுருகுநருக்கின்பசுகமேவிடங்கொள்
பணியேபுனையும்பரனுதவும்போரியனே. (கஅ)

போனகஞ்சுண்டபுராரிக்கன்றேமொழியில்
ஆனபொருணவின்றவாறிரண்டுதோளானே
வானமுதேபோரிநகர்வாணனேயென்றுநினை
யானறிவிற்கண்டின்புறுவேனோவெம்மிறையே (கக)

இறைநிலையுமென்னிலையும்யான்கண்டிறுமாக்க
முறையினுணர்த்துவையோமூவிரண்டுமாமுகனே
குறையகன்றோருள்ளங்குலவுஞ்சமரபுரி
யுறையுங்கருணையொருபரமசாகரமே. (உ0)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கரிசுலாங்கொடும்பவக்கடற்கணோர்துரும்பென
விரவிநின்றுமாழ்கினேன்வியந்துனைப்பணிந்திடேன்
கருதியென்னையாள்வையோகனிந்துபோரியாண்டவா
புரிவதென்னைபுரிவதென்னைபுரிவதென்னைபுந்தியான். (உக)

புங்கமானபோகமேபுராந்தகன்பயந்திடுஞ்
செங்கைவேற்கரத்தினாய்செகத்தினின்றுமாழ்கினேன்
கங்கைமைந்தபோரியாய்கடவதொன்றுமோர்ந்திலேன்
எங்குசெல்வதெங்குசெல்வதெங்குசெல்வதெந்தையே. (உஉ)

செல்லணைந்திடும்பொழிற்செயந்திமேவுகந்தனே
நல்லவன்பர்காடுபோரிநகரமர்ந்தசெல்வமே
தில்லைமன்றிலாடுவோன்றிருப்புதல்வநின்சரண்
புல்லுவேன்கொல்புல்லுவேன்கொல்புல்லுவேன்கொல்போதனே. ()

போதன்மாலுணர்ந்திடாப்புராரிவார்செவிக்கணே
வேதவாய்மையோதுபோரிமேவுமாதிகாரணா
மாதரார்மயக்ககன்றுன்வார்கழல்வணங்கிடேன்
ஏதுசெய்வதேதுசெய்வதேதுசெய்வதேழையே. (உச)

செய்வதொன்றுமோர்கிலேன்றிருவருட்புறத்ததா
மைவிளங்குகண்ணினார்மயக்கமெய்திமாழ்கினேன்
ஐயநின்னருட்பெருக்களித்திபோரியண்ணலே
யுய்வனோகொலுய்வனோகொலுய்வனோகொலுண்மையான். (உரு)

உண்ணயந்தவன்பரோத்துகந்தபோரிமாநகர்
நண்ணுசேவலங்கொடிநலத்தநின்னருளினான்
மண்ணிலேபிறந்தைதீர்ந்துமம்மர்நீங்குவேன்கொனின்
எண்ணமென்னையெண்ணமென்னையெண்ணமென்னையிங்கரோ. ()

என்னினின்னைநின்னிலென்னையேழைகாண்கிலாதிவண்
பொன்னைமாதரைப்புவித்தலந்தனைப்பொருளென
உன்னிமாழ்கினேன்றென்போரியோங்குவேற்கரத்தனே
என்செய்கிற்பதென்செய்கிற்பதென்செய்கிற்பதீசனே. (உஎ)

ஈவதென்பதொன்றிலேனோரின்சொலேனுமோதிலேன்
பாவகாரியரலார்பராவநின்றபோரியாய்
காவினானினாதுநாமநானுரைக்கவல்லனோ
தேவதேவமதவதேவதேவதேவதேரினே. (உஅ)

தேன்செறிந்தசெங்கடம்பணிந்ததிண்புயத்தனே
வான்பராவுபோரியாய்வயங்குவேற்கரத்தினாய்
கான்செய்கூந்தலார்மயற்கடற்படிந்தழுந்தினேன்
யான்செய்பாவம்யான்செய்பாவம்யான்செய்பாவமெந்தையே. (உகூ)

பாவகங்கடந்துநின்றபண்பநின்கழற்பதம்
தூவிமாமலர்கொடுதுதித்திடேன்சொலற்கருந்
தூவிமாமயிலினாய்துலங்குபோரிவாழ்க்கையாய்

திருப்போரூர் ஆண்டவர்

கலிவிருத்தம்.

ஐயநின்றனடிமலர்க்குப்பணி
செய்யநாடிலன்செய்வதறிந்திலேன்
மையணவுபொழிற்போரிவாழயிற்
கையனேகந்தனேகங்கைமைந்தனே. (௯௧)

கங்குலும்பகலுங்கந்தவென்றியான்
செங்கையான்மலர்தூய்ச்சிந்தனைசெய
இங்களக்கருமின்பமருளுவாய்
அங்களுசமராபுரியண்ணலே. (௯௨)

அண்ணன்மாதரறுவர்முலையுண்செவ்
வண்ணவாயமலிதிருப்போரிய
கண்ணிளுனிணைக்கண்டுவணங்கிடுந்
தண்ணருள்செய்தயாவுருவத்தனே. (௯௩)

அத்தனேயருளாளவொராறிரண்
டத்தனேசமராபுரியையனே
நித்தநின்னடிநேயமளித்தியால்
சுத்தனேமயிலூர்ந்திடுஞ்சோதியே. (௯௪)

ஊரும்பேருமுருவுமிங்கொன்றிலாப்
போரிமேவியபுண்ணியனேநினைப்
பாரிலேத்திடும்பண்பினர்தாண்மலர்
நாரினேத்துவளேசுகநாடனே. (௯௫)

நாடருஞ்சுகவாழ்வினைநாடிலேன்
தாடலைமிசைவைப்பதென்றோதமிழ்க்
கூடலாய்பரங்குன்றுடையாயிசை
நீடுபோரிநிலாவியவையனே. (௯௬)

ஐயமின்றியறங்கடவாதவ
ருய்யவொண்கதிர்காமத்திலோங்கிய

மெய்யநின்றனைமேவுவனோசொலாய்
வையநாடெழிற்போரிவரதனே. (௧௭)

வரிவிழிமடவார்வஞ்சனைக்கிவ
ணுரியனாய்க்கழிந்தேனுனைநாடிலேன்
குரவுநீள்பொழிற்குன்றுதோறாடிய
யெரியபோரிபிறங்குங்குமரனே. (௧௮)

பிறந்தைபற்பலவெய்திப்பெரிதுனை
மறந்தடைந்தனன்மாமணித்தீபமே
துறந்தவர்க்கருள்தொல்சமராபுரி
யறந்தவாதவருட்பெருவாரியே. (௧௯)

வாரமாயுனைவாழ்த்தியடைந்திடேன்
போரிவாணபொருவருஞ்சூரநிட்
ரேயானுன்றுணையடியோதுமா
வீரவேலவிரைந்தருள்செய்தியே. (௨0)

கலிநிலைத்துறை.

செய்யாளுறையுஞ்செங்கமலத்தண்டடமல்கும்
ஐயாறுடையாயார்வமிலாதாரறியானே
ஐயானனனுக்கருளும்போரியம்மானின்
கையானின்னைக்காட்டுவதென்றோகரிசேர்த்தே. (௨௧)

கரியானனத்தான்பின் வருகருணாலயனேநிற்
பரசாநிற்போருள்ளத்தவிசிற்பரிவாயோங்
கரசேயென்றுநாடகிலாதிங்கலமந்தேன்
தணைநாடியதென்போரியில்வாழுந்தக்கோனே. (௨௨)

வாழ்வாவதுமாமாயமதென்னமனத்தோரோன்
தாழ்வேசெய்துகழியாநின்றேன்தமியேனுன்
பாழ்வேதனையாற்றுயர்கின்றேன்வெம்பவவேலை
யாழ்வாதியாச்சமராபுரிவாழம்மானே. (௨௩)

MAHAMAHOPADHYAYA

மானேநல்குமடமான்வள்ளிமணவாளா
ஞானாகரனேசமராபுரிவாழ்நலத்தானே
யானாமொமதார்பாசமதாமொன்றிவனோரா
தானேனந்தோவெனசெயவல்லேனரியானே. (௪௪)

அரியார்கமலவாவிகள்சூழ்மணியாரூர்க்
குரியாயென்னையுடையாய்போரூருடையானே
கரிசேசெய்துதிரிதருகின்றேன்கடையேனெங்
குருமாமணியேகுஞ்சரிநாடெண்குணத்தோயே. (௪௫)

குலமேபொல்லேன்குறியும்பொல்லேன்குணம்பொல்லேன்
நலமேபொல்லேனுன்னடிஞானநாடாதேன்
நிலமேயேத்தும்போரியினாயென்னினைகிற்பேன்
சலமேசூடுமாதிபுராணன்றருவானே. (௪௬)

தருவேயென்றுபுல்லரைநாடித்தமிழ்பாடித்
திரிவேனெந்தாயுன்னடியாரைச்சேராது
பெருமானுற்றேனென்செயவல்லேன்பெருமானே
திருவாழ்போரிமாநகர்மேவுஞ்செவ்வேளே. (௪௭)

வேளையெரித்தோன்காதினில்வேதம்விரித்தோய்கூ
தாளமுடிக்குறமாதுமணந்ததக்கோயிவ்
வேளையெழிற்சமராபுரிமேவும்வரமீந்துன்
றாளிணையுன்னுஞானமதன்பிற்றருவாயே. (௪௮)

தந்ததுமுன்னைக்கொ[illegible]மென்னைத்தணியானே
செந்திநகர்ச்சிந்தாமணியேசிற்சுகபோதா
அந்தமிலின்பத்தாரமுதன்பர்க்கருள்வானே
தந்திதிரிந்திடுசாரற்போரித்தனிவாழ்வே. (௪௯)

தண்டமிழாவினன்குடியாய்தென்றணிகேசா
கொண்டணிறக்குறண்மான்மருகோனேகுமரேசா
அண்டர்தொழுஞ்சமராபுரிவாழருளாளா
தொண்டெனநின்னாட்கென்றுகொள்வாய்துணியேனே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

துண்டமாமதிச்சடையவன்விடையவன்சுந்தரன்றொலைவில்லான்
அண்டர்நாயகன்றனக்கருமறைப்பொருளருளியவருளாளன்
எண்டிசாமுகந்தொழுதெழும்போரியானெம்மிறையெனநாடித்
தொண்டுசெய்பவர்க்கிருவினைப்பாசங்கடுயர்செயத்தொடராவே. ()

தொல்லையாம்வினைக்கட்டறுத்தாண்டருள்சோதிவேற்கரத்தெம்மா
னல்லைவில்லெனக்கொண்டொருமுப்புரங்கனற்றுவோன்றருகாளை[ன்
எல்லையில்லதோரின்புதவிறையவனெழில்குலாந்திருப்போரி
நல்லன்மாநகர்வாழ்குகனடிமலர்மறுதுநின்றுழனெஞ்சே. (ருஉ)

நெஞ்சமேயிதுவஞ்சமேயன்றுகாணினைப்பொடுமறப்பற்றுக்
கஞ்சனாதியாபணிபதன்காங்கெயன்கழலிணைமறவாமற்
றஞ்சமென்றவனடியவர்சார்பினைச்சார்ந்துநின்றிடுகண்டாய்
வெஞ்சழக்கொழிந்திடும்பராளந்தமாம்வேலையிற்படிவாயே. (ருங)

படியிலாணவத்தொடக்கினான்வருந்தினேன்பணிவொடுநினையெய்து
மடியரானவர்க்கன்புசெய்தொழுகிலேனையவென்புரிகிற்பேன்
கொடியனாயினேன்குன்றினைவேலினாற்குமைத்திடுந்தென்போரி
யடிகணின்றிருப்பதியெலாமணைகிலேனறிவிலாச்சிறியேனே. (ருச)

சிறுமைசெய்துழல்கின்றனனின்கழற்சீறடித்தொழும்பேசெய்
முறையிலேனினைக்கருத்தினாற்பணிசெயேன்முருகதென்றிருப்போரி
யுறைதருங்குகசேந்தவென்றுனையுன்னியுலப்பிலாவானந்தம்
பெறுகிலேன்மணிற்பிறந்துநின்றுழலும்பேதையென்கடவேனே. ()

கடவதொன்றிலேனெஞ்சமேபோரிவாழ்காங்கெயன்பூந்தாட்கே
யடிமைசெய்கிலேனான்மறையந்தங்களாற்றியபொருளோரேன்
விடியுமோபிறப்பென்றுநீகருதிடேல்விண்ணவர்பெருமானைக்
கடியசெங்கடம்பணிபுயாசலன்றனைக்கந்தனையடைவாயே. (ருசு)

அடையலார்புரமட்டவற்கோமொழியருளியபெருமானை
மடையில்வாளைகள்பாய்ந்திடும்வயல்செறிமயிலைமாநகரானைப்

படைநெடுங்கணாராட்டயர்போரியம்பரன்றனைப்பரிவோடு
மடைதிநெஞ்சமேபரசுகோததிபெறற்கஞ்சுவதென்னேயோ. (௫

என்னையாண்டவனரிப்பிரமாதியரோத்திடுமருளாளன்
தன்னையேயடியார்க்கருள்குகப்பிரான்றணிகைமாமலைவாழ்வோன்
தென்னவன்றிருநாட்டினுக்கணியெனச்செறிசெயந்தியிற்கந்தன்
பொன்னடிக்கமலந்தொழுநெஞ்சமேபுலைநரகடையாயே. (௫௮

நரலைவேலைசூழ்புவிவயிற்செல்வரைநாடியங்கவாக்கின்சொல்
விரையவோதிநின்றுழன்றனைநெஞ்சமேவிண்ணணைமணிமாட
நிரைகுலாந்திருவேரகப்பதியனைநெடியவேற்கரத்தானைக்
குரவணிந்ததாட்குழகனைப்போரிவாழ்குமரனையடையாதே. (௫௯

குமரனைக்குன்றுதொறும்விளையாட்டயர்குருந்தினைக்கொலைவேற்கை
யமரனைக்கச்சிமாவடிமேவியவண்ணலையடற்சூரைச்
சமரினிற்செற்றசண்முகன்றனையெழிற்சந்தனுசலத்தானைச்
சிமையமார்சிகரித்திருப்போரியிற்சென்றரில்களைவாயே. (௬௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருவாகநிற்றியுருவாகநிற்றியகிலாண்டமாகநிற்றி
தெருளாகநிற்றி யருளாகநிற்றிசெயலற்றவன்பருளமே
மருவாதியம்பகவனாகநிற்றிமயிலேறுமெங்களிறையே
குருவாகநிற்றியொருபோரிமேயகுழகாவெனேனுவுணர்வதே. (௬௧)

ஓத்திற்பொலிந்தபொருளே[illegible]க்குமுயரும்பருக்குமரியாய்
கூத்தைக்குயிற்றுமரனுக்கில்[illegible]துகுடிலைக்கருத்தமருள்வோய்
வேத்திற்சிறந்தபுனனாட்டிறைக்குவியனின்பநல்குமேந்தால்
தூத்தண்பொழிற்சமரமாபுரத்தனரிசெற்ககற்றல்கடனே. (௬௨)

கடமாலியானையைக்காத்திலங்குகரியோன்பராவுமுதலே
வடவாலினீழலொருதேவினுக்குமறையுண்மைநல்குமமுதே
குடமாமுனிக்குமலமோசனஞ்செய்குழகாவெனப்பரசிடேன்
அடிஞானமீதிதிருவாளபோரியமர்கின்றவேற்கையரசே. (௬௩)

வேலாலெறுதுபவவேலைவாரிவிடியப்பரிந்தனருள்செய்
தாலாதனேனுழய்வேனகண்டசுகநல்குமனபினுருவே
சேலார்வயற்சமரமாபுரத்தசிலைமாதுமைந்தமறையின்
மூலாகடம்புபுனையும்புயத்துமுதல்வாசரண்சரணமே. (௬௪)

சலமேவிளைத்தபுலவேடர்செய்சர்ப்பனையாள்மெலிந்துதிரிவேன்
நலமேகிளர்ந்தநினதன்பர்சார்புநணுகாதுழன்றலைகுவேன்
தலமேபராவுசமராபுரேசதமியேனையாண்டருளுவாய்
இலமோவுநல்லநெறியாளர்நாடுமிளையோயெனுதுகுருவே. (௬௫)

குருவானகோலமதுகொண்டெனுதுகுறைதீர்க்கவேண்டுமொருவெங்
குருவேந்தவள்ளிமணவாளவன்புகுடிகொணடமெய்யர்பரசும்
பரசேவலர்த்துவசபோரிமேவுபண்பாநினைக்கருதுவான்
வரமேயளிததிவடிவேற்கரத்தமலையான்மகட்குமகனே. (௬௬)

மகவான்மகட்குமணவாளகந்தவரையாயெவர்க்குமுரியாய்
சிகிவாகனத்தசமராபுரேசசெழுமாநிக்குமதலாய்
நகநாடியாடல்புரிகின்றவேலநளிமாதிரமபணிசெயுஞ்
சுகவாரியேகருணையாளவன்புதுதைநெஞ்சநல்கல்கடனே. (௬௭)

நெஞ்சாலயத்தினுறைகின்றநேயநிலையாகவனபுசெயுமா
எஞ்சாதநல்லவருணல்கவேண்டுமிமவான்மகட்குமதலாய்
கஞ்சாதனன்றனைக்குட்டியன்றுகழலிறகொடுந்தளையிடு
மைஞ்சாவிகங்கதுவசனபராவுமலிபோரிமாநகரனே. (௬௮)

நடலைப்பிறப்பிணிவணேங்கிநின்றுநலிகின்றதுன்பமறிவாய்
சுடலைப்பொடிப்பரமனுக்குமோனசுகநலகுதெய்வவமுதே
குடிலைப்பொருள்விளைவையன்றுமுன்னுகுறுமாமுனிக்குதவுவோய்
குடிலததரோதுசமராபுரேசகொடியேனையாண்டருள்வையே. (௬௯)

வைவேற்கரத்துமணியேசிவானுபவவஞ்சமோனவெளியே
மெய்வாழ்வுநாடுமடியார்மனத்துமிளிர்கின்றசோதிவடிவே
உய்வேன்கொனின்னதருளன்றியென்னையுடையாயெனக்கருளுவாய்
மைவாகனத்தமதிகுடிமைந்தவளர்போரிமேவுமரசே. (௭௰)

வஞ்சிவிருத்தம்.

அருணயந்தவன்பர்தாழ் - குரவநின்குரைகழல்
பரவவேபணித்தருள் - விரவுபோரிவேலனே. (எக)

வேலபோரிவேந்தநின் - சீலநாடுசிந்தனே
பாலியாதபான்மையே - வாலேநல்குமைந்தனே. (எஉ)

மைந்தபோரிவாழ்ந்தருள் - கந்தநின்கழலிணை
சிந்தைசெய்யவல்லனோ - வெந்தையின்றியம்பிடே. (எங)

ஏதிலேனினின்னருட் - போதமெய்திடப்புகல்
நீதபோரிநின்மலச் - சோதியாந்துணைவனே. (எச)

துணையெனக்குன்றூயதா - ளிணையலாதுவேறிலேன்
கணைவிழிகுறக்கனி - நணியபோரிநாதனே. (எரு)

நாதநின்னைநாடினேன் - ஏதமிங்கிரித்திடாய்
ஆதிமைந்தவன்பினல் - நீதபோரிநிமலனே. (எசு)

நின்னையன்றிநீடுணை - அன்னையேயடைந்திலேன்
மன்னுபோரிவாழ்க்கையா - யென்னையாளுமீசனே. (எஎ)

ஆளவேண்டுமன்பினிவ் - வேளைபோரிவேலினாய்
தாளையீந்துசங்கரன் - காளையானகந்தனே. (எஅ)

காவிளங்குகாழியாய் - பூவிளங்குபோரியாய்
பாவளம்பரிந்தருள் - தேவிளங்குசேந்தனே. (எகூ)

சேந்ததெய்வதப்பிடிக் - காந்தநின்கழலிணை
சார்ந்திடத்தனித்தருள் - வேந்தபோரிவேலனே. (அ0)

கலிவிருத்தம்.

வேலநின்னடித்துணையைவேண்டுவேன்
பாலலோசனன்பயந்தமைந்தனே
சீலநாடிலேன்செல்வப்போரியாய்
கோலமாமயிற்குரகத்தனே. (அக)

குரவுதாளிணைக்குமரநாதனே
திருவநீள்செழும்போரியாண்டவா
அரவவெற்பிஞயாடல்கண்டனே
கரவிலாதுனைக்காட்டவேண்டுமே. (அஉ)

வேண்டுவேனினிவிரகதின்றிநிற்
காண்டலென்றியான் கருதிநின்னையே
தேண்டுவார்க்கருடெய்வப்போரியெம்
ஆண்டவாபுரிந்தடைந்தபான்மையால். (அங)

ஆலினீழலிலறமுரைத்திடுங்
கோலமேனியான்குரவபோரியாய்
நீலமாமயினிலவும்வேலநின்
பாலதாமன்புபரிவினீதியே (அச)

ஈகையேயிலேனெந்தையெம்பிரான்
நாகபூடணனல்குமைந்தனே
மாகமோங்குகன்மாடப்போரியாய்
சோகமேதுடைத்தாளவேண்டுமே. (அரு)

ஆறுமாமுகத்தண்ணல்போரியாய்
நீறுபூசியவிமலநின்னடிப்
பேறுவேண்டுவேன்பேதையேன்றனக்
கூறுதீர்த்தியாலுலப்பில்சோதியே (அசு)

சோதியேயெனைத்தூயபோரியாய்
வாதியாவகைவஞ்சவல்வினை
நீதியாவிவணேடியாளுவாய்
கோதிலாதவெண்குணநிதியமே. (அஎ)

நின்னைநாடுவார்நெஞ்சமேவினய்
கனனிமாதுமைகனிவினலருள்
பொன்னின்மாடமேயொலியும்போரியாய்
என்னையாளுவதென்றுதானரோ. (அஅ)

என்றுகாண்கிலேனென்னையாள்வது
நன்றுபோரியாய்நாதநின்னடி
யொன்றுமெய்யருளோங்கவேயருள்
துன்றுசோதியேதுயர்ந்திடாமலே. (அக)

துன்பிறுற்றுயர்கின்றகீரனுக்
கினபநன்னிலைவீட்டும்போரியாய்
அன்புவேண்டுநின்னடிமலர்க்கணே
என்றுவேண்டுவேனென்றுமிங்கரோ. (சு0)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

எல்லை யில்லதோ ரின்ப மெய்துவா னீண்டுனைத் தொழும் பே புரிந் திடும், செல்லு லாம்பொழி லருணை வெற்புடைச் செல்வர் நி னைனு பூதி யோதிட, வல்லை வந்தருள் செய்த செய்யவேல் வலத் தி னேந்திய வள்ளல் போற்றியோர, வலவெலுந் தனத் தைய றனக ரம் வழங்கு போரியின வாண போற்றியே. (சுக)

போற்றி யெம்பிரான் போற்றி வெங்குருப் புனிதனுய்க் கொடு ஞ் சமணை மாசறுத், தேற்ற மேவுவை திகசை வாதனை யிங்க ஞட் டிய வெந்தை போற்றியென், தோற்றமே கெடுத தாண்ட போரியா ய் தொடிக்கை வள்ளிதன் றுணைவ போற்றிமுன், கூற்று தைத்தவற் கருளு மாறிரு குலவு தோளினுய் போற்றி போற்றியே. (சுஉ)

போத மேவடி வாந்த ருமையான் போற்று செந்தமிழ்க் குதவி செய்திடும், நாத போற்றியெங் கோன் சிற்றம்பல நாடிகட் கனு பூதி நல்கிய, கோதி லாதவா னந்த வாரியாங் குழக போற்றிநல லழக போற்றியெம், மாதி போற்றிதென் போரி மேவிய வண்ணல் பன்னி ரு கண்ண போற்றியே. (சுஙு)

கண்ண கன்புவிக் கருள்பு ரிந்திடுங் கையி ராறுடைக் கந்தவா னவர், விண்ண டைத்திடப் புரியும் வெற்றிவேல் வீரபோற்றியு தா ர போற்றிமுக், கண்ண னுக்கருத் தியனுக் கோமொழி கனிவி ஞேதி

ளை போற்றிசெவ், வண்ண போற்றிதென் போரிவாழிய வரத
தமிழ் விரக போற்றியே. (கச)

விபுதர் தம்படைக் கிறைமை மேவிய வேல போற்றிசெங் கோ
பாற்றிநல், விபமுகத் தவன் பின்னு திசகிடு மெம்பிரா னடிக் க
ப் போற்றியெற், கபய நல்கிய வையன் போற்றியெம் மாருயிர்க்
கு துணைவ போற்றிமெய்ச், சுபமெ னப்படுங் தூரிய போரியிற்
ற்று மாதியஞ் சோதி போற்றியே. (கரு)

சோலை சூழ்பரங் குன்ற போற்றிபைங் கோகை மாமயில் விட
பாற்றியெக், காலு நாயினேன் சென்னி மேற்சுழற் கமலஞ் சூட்
சருணை போற்றிநல், வாலை யார்வமோ டுதவு செங்கனி வாய
ற்றிய பாய போற்றியன், மேலை காட்டியாட் கொண்ட வீசனுக்
மை காட்டுபோ ரூர போற்றியே. (கசு)

ள்ள நல்லவர் நாடுசெந் தில்வா ழொருவ போற்றிதென் னாவி
குடி, வள்ளி யோய கழல் போற்றி யேரக மருவு கார்த்திகை
த போற்றியுட், கள்ள மேயிலா ருள்ள மேயெனக் கருதி மா
தோறு மாடல்செய், விள்ளொ ணாச்சுக வாரி போற்றி மெய்
க்குபோரிவி சாக போற்றியே. (கஎ)

வில்லெ னச்சிலை கொண்ட வேதியன் வேதன் மாலெனும் வி
நாடியே, யெல்லை யில்சுக மெய்துஞ் சோலைவெற் பிறைவ
தன் றணிகை மேவிய. மல் ... றுவல் ...
... கொளு ...

புந்தி நைந்துநைந் துருகு மாறெனுட் போத நின்றபுண் ணிய
சொ ரூபவம், புந்து கண்ணியர் மையன் மேவிடா துன்ன டிக்கவே
யன்பு செய்யுமா, சிந்தை செய்தசிற் சொரூப போற்றியெஞ் சிதம்
ரப்பெரு முனிவ னுக்கருள், கந்த போற்றிபோ ரூரின் மேவிய கட
வு ளேறுசீரக் கழல்கள் போற்றியே. (க00

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றிற்று.

நேரிசைவெண்பாக்கள்.

அஞ்சக்கரத்தானுமஞ்சக்கரத்தானும்
அஞ்சக்கரத்தானுமாயகிலார்—நெஞ்சி
லரணென்றெழிற்போரூராண்டவனெங்கோமான்
சரணமலர்வாரிசம்.

அஞ்சுவணத்தானுமஞ்சுவணத்தானும்
அஞ்சுவணத்தானுமாய்ந்தறியார்—கஞ்சமலர்
மாண்டசெழும்பொய்கைமலிதென்றிருப்போரூர்
ஆண்டவன்றன்செம்பொனடி.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேசிகன் திருவடிவாழ்க.
ஸ்ரீ சிவஞானயோகிகள்
சேவடிவாழ்க.

கரு

போத ருமையான
செயதிடும, நாதர றறியெங கோன சிறமபல ந .
நலகிய, கோதல லாதவா ளநா யாரியாங குழக போ றிந ை ழக
போறறியெம், மாதி போறறிதென் போரி மேயிய வணண ப பண ரி
ரு கணண போறறியே. (சுகூ)

கண்ண கனபுவிந கருள்பு ரிநதிடுங ைசயி ராறுடைச கநதவா
னவா, விணண டைந்திடப புரியும வெற்றிவேல் வீரபோறறியு தா
ர போறறிமுக், கணண ஞுககத தியனுக் கோமொழி கனியி ஞேறி

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மயிலைபாதி - வான்மியூர்பாதி

கலித்துறையந்தாதி.

இது

தமிழ்ப்பண்டிதர்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வல்லி - ப. தெய்வநாயக முதலியாரவர்கள்

மாணாக்கர்

திருவல்லிக்கேணி அரிசிமண்டி

கா. ஆறுமுக நாயகரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

ஸ்ரீ சர்வசித்திவிநாயக பக்தஜன சபையாரவர்களால்

திருவல்லிக்கேணி மண்டி

திருவல்லம - மு. கோவிந்தசாமி செட்டியாராலும்

ஷை யூர் அரிசிமண்டி

பட்டை - வீ. இராஜு செட்டியாராலும்

சென்னை : மேஸா அண்டு கம்பெனி யென்னும் "ப்ரீமியர்"

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

குரோதன ௵ மேஷ ரவி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மயிலைபாதி - வான்மியூர்பாதி

கலித்துறையந்தாதி.

இது

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ வல்லி - ப. தெய்வநாயக முதலியாரவர்கள்

மாணாக்கர்

திருவல்லிக்கேணி அரிசிமண்டி

கா. ஆறுமுக நாயகரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

ஸ்ரீ சர்வசித்திவிநாயக பக்தஜன சபையார்களில்

திருவல்லிக்கேணி மண்டி

திருவல்லம் - மு. கோவிந்தசாமி செட்டியாராலும்

ஷை யூர் அரிசிமண்டி

மட்டை - வீ. இராஜு செட்டியாராலும்

சென்னை : ஷோ அண்டு கம்பெனி யென்னும் "ப்ரீமியர்"

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சிவமயம்.

சாற்றுக்கவிகள்.

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை.
இஃது திரிசிரபுரம் - பிரம்மஸ்ரீ
திரு-சிவாநந்தசாகர யோகீஸ்வரர் அவர்கள் இயற்றிய
கட்டளைக்கலித்துறை.

சீரார் மயிலை திருவான்மி யூரமர் செல்வ னிசைத்
தாரரா கலித்துறை யந்தாதி செய்தொன்று தந்தனனால்
காரரா ணவப்பகை சாய்த் தருளீசன் கழலி னன்பு
தீராத வாறு முகநா யகன் பத்தி செய்பவர்க்கே.

இஃது சென்னை இந்துதியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
கோ - வடிவேலு செட்டியா ரவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மாறு பாட்டையறவொழித்து மனத்தாம மைக்கண் மங்கைபங்கன்
வீறு கொண்ட வடிநிறுவி மெய்யன் புருவாய் விளங்குவான்
பேறு சிவமேயெனத் தெளிவான் பிறழா மதியான் புலன்கள்செலு
மாறு செல்லா வறிவாள ஞறுமுக னென்பே ருடையான்.

எல்லா நலமுமடி யவருக் கீயும் பொருட்டு மயிலையுமே
பொல்லாப் பிறப்பை நீக்குதற்குப் பொலிவார் வான்மியூ ரையுமே
எல்லாக் கொண்ட வீசன்மே லினிமை யமையப் புலமைநிறை
நல்லார் போற்றக் கலித்துறை யந்தாதி நவின்று னலமுற்றுன்.

இஃது தஞ்சாவூர்
ஸெண்ட் பீடர்ஸ் காலீஜ் தமிழ்த்தலைமை உபாத்தியாயர்
பிரம்மஸ்ரீ அ. சேதுராம பாரதியாரவர்கள்
மாணாக்கராகிய
தி-முத்துராம பிள்ளை யவர்களியற்றிய
விருத்தம்.

சீர்பரவு மயிலையொடு வான்மியூர் மேவியமர் சிவபிரான்றன்,
ஏர்பரவு மிணைமலர்த்தாட் கிசைத்திட்டான் கலித்துறை யந்தாதி
யொன்று, பார்பரவும் பத்திவை ராக்கியமொடு நற்குணமும் பரந்து
ளோன், நார்பரவு மாறுமுக நாயகனுஞ் சைவமெனு நலமிக்
கோன்.

இஃது

தமிழ்ப்பண்டிதர்

வல்லி-ப-தெய்வநாயக முதலியாரவர்களியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

தண்டமிழ்த் தலைமை தைய லௌவையார்
தொண்டை நாடு தோமிலாச் சான்றோர்
வதியும் பதியென வகுத்த துண் மயிலைத்
துதிபுரி யூரிற் சுந்தர விடங்கன்
சங்கரன் சம்பு தயையுடை நிமலன்
மங்கை பங்கன் மான்மழு வுடையோன்
மண்முதல் போற்றும் வரதன் பகவன்
கண்ணுதல் மறைமுதல் கபாலி கறையறு
நந்து மலவ னயம்பட வுறையுஞ்
சிந்து நெருங்கு செய்சூழ் வான்மி
யூரிற் றளியி லுமையமை யோடுஞ்
சேரும் புனிதன் செய்ய கமலக்
கண்ணார் விண்டுங் கதிபெறச் சுரரும்
அண்ணா வெனவே யஞ்சலி கூப்பி
நாற்றிசை யோரும் நயந்து வந்துருகிப்
போற்றிப் பணியும் புகழ்மருந் தீச
ராகிய விவருக் ககமகிழ்ந் தன்பன்
பாகிய நெறிசெலாப் பகளறு சீலன்
பக்தியின் மிக்கோன் பணிமொழி யுடையோன்
நத்திறத் தவரை நாடும் நடையோன்
நன்னா லுணர்ந்தோர் நன்குவந் தெண்ணும்
பன்னா லுணர்ந்தோன் பதியிய லறிந்தோன்
அந்தாதி யில்லா னருள்பெற் றோங்கன்
அந்தமில் பேற்றை யடைந்திடு மாறு
கலித்துறை யொழியக் கவினுறக் கட்டளைக்
கலித்துறை யாலந்தாதிக் கழறினன்
மாறு முகங்கொளா மாட்சிமை வாய்ந்த
ஆறுமுகனெனு மான்ற நாவலனே.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மயிலைபாதி வான்மியூர்பாதி, கலித்துறையந்தாதி.

விநாயகர் காப்பு.

திங்கடவ ழுஞ் சோலைதனிற்றிகழு மாடந் தொறு மிளைத்து
மங்குறவழுந் திருமயிலை மன்ன னடியிற் படிந்துவயற்
சங்கந்தவ ழும்வான்மி யூர்த்தலைவன் றளினரு ணறவ
மெங்குந்த வழவந்தாதிக் கென்றுந்துணை யைங்கரன் பதமே.

சுப்பிரமணியர் துதி.

எழுத்தைந்து மொன்று மெழிலார் மயிலை யிறைவனையும்
வழுத்தென்று மொன்று மருந்தீசன் செய்ய வடியிணையு
மெழுத்தொன்று மாலை யிலசவைப் பாய்நன் றினிதமர
வெழுத்தைந்து மொன்று மெழிலா னனங்கொண்ட வெங்குருவே.

அவையடக்கம்.

அறுபத்து மூவ ரருணினைந் தீச னடிபரவற்
குறுபற்று வெண்ணியந் தாதிசொற் றேனொரு நூனசையால்
நெறிபற்று நின்ற வருட்புல வீர்நெல் லுறுதுகட்போற்
குறிபற்றுச் சொல்லின் குணம்பற்று வென்றுங் குறிக்கொண்மினே.

நூல்.

ஓரெழுத் தைந்துஞ் செறிந்தோ ருருவமர்ந் தேயருளாற்
பேரெழுத் தைந்தா மயிலா புரிநிதம் பேணிநின்று
ஞாரழுத் துந்தொண்டு நன்னெஞ்ச மேசெய ஞுடுவமே
பாரழுத் தும்வினை பற்று தவனருள் பற்றுதற்கே. (க)

பற்று மிருவினைப் பற்றறத் துய்யப் பரிந்துநெஞ்சே
நித்த மொருவினை நீபுரி வாய்நில வோடரவ
மெற்று மலைபுனை லாடிடுந் தாழ்சடை யீசனரு
ளூற்ற புகழ்த்திரு வான்மியூர்ச் சென்றவ ணேத்துதற்கே. (௩)

ஓதக் கடனெஞ்ச மேகட னஞ்சை யுகந்தவன்றாட்
போதக் கடற்படும் புத்தமு துண்ணப் பொருந்துமவன்
சீதக் கடல்சூழ் திருமயி லாபுரி சென்றணைந்து
வேதக் கடற்பிறப் பேழுந் தொலைப்பா மிறைஞ்சியின்றே. (௩)

இன்றே நமன்வரு மென்றெண் ணினுமென் னிதயமொரு
நன்றே தருசெய லோர்ந்த லின்று நலமிகுந்த
மன்றே மணிகண்ட னேதிரு வான்மியூர் மன்னவனே
யென்றே வருநின் னருட்டுணை யேழையெற் கின்புறவே. (௪)

இன்புற் றமர விருமையுந் தந்துல கேழ்பிறப்புந்
துன்புற் றகலத் துணையருள் வான்துணைத் தாள்வழுத்து
மன்புற் றமர்ந்த வடியவற்கென்று மருளுருவாய்
நண்புற் றமர்ந்த திருமயி லாபுரி நாயகனே. (௫)

நாயக னேயுயிர் தோறு நிறைந்து நலமுதவுந்
தாயவ னேதண் ணளியவ னேயெழிற் றுமறையின்
மேயவ னேடரி யேத்தெடுத் தேங்க வெரியுருவாஞ்
சேயவ னேசிவ னேதிரு வான்மியூர்த் தேசிகனே. (௬)

தேசிக னாகவந் தாண்டா னருமறை தேர்ந்துமுளங்
கூசிய நால்வ ருவந்துயக் கோதி லரும்பொருளைப்
பேசிய பிஞ்ஞகன் பேசாப் பெருமையன் பேசுமறை
வாசியி னேசன் றிருமயி லாபுரி வாழ்பவனே. (௭)

வாழ்முத லேயென் வழிமுத லாகிய வல்வினையி
னூழ்முத லேயொழிப் பாயுல கேத்து மொருமுதலே
ஞழ்முத லேயடி யாரகத் தென்றுந் துணைபுரியக்
ாழ்முத லேதிரு வான்மியூர் வாழுங் கறைக்கண்டனே. (௮)

ண்டங் கறுத்தே யடிசிவப் பேறக் கடல்விடத்தைப்
ண்டங் குவந்த பழமறை போற்றும் பசுபதியே
ண்டங்கு சோலைத் திருமயி லாபுரி மேவியுன்றன்
ரண்டே புரிசெய லென்றருள் வாய்சொற் ...

தொழும்புகொண் டானயன் மால்முதற் றேவரோ டோங்கசுரர்
செழும்புவ னந்தொறுஞ் சேருயிர் முற்றுஞ் சிலையடியின்
றழும்புகொண் டேத்தத் தனஞ்சய னேங்கவுந் தாங்கினின்றான்
கொழும்புனல் வேணியன் வான்மியூ ராளுமெங் கொற்றவனே. (க0)

கொற்ற வருட்கவி கைத்தனி யோங்கக் குவலயத்தை
முற்றும் புரந்தின் னுயிர்க்குயி ராகியுள் ளந்தனிலே
சற்று மகலாத் தனிக்கோ னடாத்துமென் சங்கரனார்
நித்த முலவுந் திருமயி லாபுரி நேசமினே. (கக)

நேசப்பட் டேமறை போற்றும் பொருட்டிரு நீறுவந்து
மாசைப்பட் டானம்பி யாரூர னேத்து மருந்தமிழ்க்கே
வாசப்பட் டான்றிரு வான்மியூர் வந்தவான் மீகனுக்கா
வீசப்பட் டேயரு ணாடக மாடிடும் வித்தகனே. (க௨)

வித்தகர் வாழுந் திருவால வாய்தனில் வீற்றிருந்த
சித்தனைச் சித்தத் தொளியா னவனைத் திருமயிலைக்
கத்தனைக் கற்பக வல்லியுந் தானுங் கலந்துநின்ற
வத்தனை யன்றி யறியார் புகலிட மாய்ந்தவரே. (க௩)

ஆய்ந்த முனிக்கண மன்பொடு மேத்த வருந்தவத்தை
வாய்ந்து வருமுனி வான்மீக னுய்ய வருணடனந்
தோய்ந்த வடியிணைத் தூயோர் தொழுந்திரு வான்மிபுரி
யேய்ந்த மருந்தினை யேத்துவோர்க் கென்று மிடரிலதே. (க௪)

இடருள தோநமக் கென்றெண்ணி மான்முதற் றேவருமே
கடல்கடைந் தாரமு துண்ணக் கடுவெழுந் தேயெறிய
வுடல்கரிந் தேயவ ரோலமிட் டேத்த வுடனுவந்து
நடமயி லாபுரி நாயகன் செய்தனன் நல்லருளே. (க௫)

அருளே புரியுந் திருவான்மி யூரம ரண்ணலிடத்
தெருளே புரியுந் திரிபுர சுந்தரித் தேவியுமே
பொருளே நமக்குப் புகலிட நெஞ்சே புவியினூறு
மருளே துடைக்கு மருந்தரு ளுய்யவா வார்கழலே. (க௬)

கழலார்ந் திறைக்கு மறைச்சரம் டென்றுங் கரத்தினிலு
முழையார்ந் திறைக்கு மொளிர்திரு மேனிமுற் றும்முவெவி
தழலார்ந் திறைக்குந் தழைத்தொளிர் வேணியிற் றண்ணிலவி
னிழலார்ந் திறைக்குந் திருமயி லாபுரி நித்தனுக்கே. (க௭)

பற்று மிருவினைப் பற்றறத் துய்யப் பரிந்துநெஞ்சே
நித்த மொருவினை நீபுரி வாய்நில வோடரவ
மெற்று மலைபுனை லாடிடுந் தாழ்சடை யீசனரு
ளுற்ற புகழ்த்திரு வான்மியூர்ச் சென்றவ ணேத்துதற்கே. (௨)

ஓதக் கடனெஞ்ச மேகட னஞ்சை யுகந்தவன்றுட்
போதக் கடற்படும் புத்தமு துண்ணப் பொருந்துமவன்
சீதக் கடல்சூழ் திருமயி லாபுரி சென்றணைந்து
வேதக் கடற்பிறப் பேழுந் தொலைப்பா மிறைஞ்சியின்றே. (௩)

இன்றே நமன்வரு மென்றெண் ணினுமென் னிதயமொரு
நன்றே தருசெய லுற்றதி லின்று நலமிருந்த
மன்றே மணிகண்ட னேதிரு வான்மியூர் மன்னவனே
யென்றே வருநின் னருட்டுணை யேழையெற் கின்புறவே. (௪)

இன்புற் றமர விருமையுந் தந்துல கேழ்பிறப்புந்
துன்புற் றகலத் துணையருள் வான்றுணைத் தாள்வழுத்து
மன்புற் றமர்ந்த வடியவற்கென் று மருளுருவாய்
நண்புற் றமர்ந்த திருமயி லாபுரி நாயகனே. (௫)

நாயக னேயுயி ரோறு நிறைந்து நலமுதவுந்
தாயவ னேதண் ணளியவ னேயெழிற் றூமணையின்
மேயவ னேடரி யேத்தெடுத் தேங்க வெரியுருவாஞ்
சேயவ னேசிவ னேதிரு வான்மியூர்த் தேசிகனே. (௬)

தேசிக னாகவந் தாண்டா னருமறை தேர்ந்துமுளங்
கூசிய நால்வ ருவந்துயக் கோதி லரும்பொருளைப்
பேசிய பிஞ்ஞகன் பேசாப் பெருமையன் பேசுமறை
வாசியி னேசன் திருமயி லாபுரி வாழ்பவனே. (௭)

வாழ்முத லேயென் வழிமுத லாகிய வல்வினையி
னூழ்முத லேயொழிப் பாயுல கேத்து மொருமுதலே
சூழ்முத லேயடி யாரகத் தென்றுந் துணைபுரியக்
காழ்முத லேதிரு வான்மியூர் வாழுங் கறைக்கண்டனே. (௮)

கண்டங் கறுத்தே யடிசிவப் பேறக் கடல்விடத்தைப்
பண்டங் குவந்த பழமறை போற்றும் பசுபதியே
விண்டங்கு சோலைத் திருமயி லாபுரி மேவியுன்றன்
றொண்டே புரிசெய லென்றருள் வாய்சொற் றொழும்பனுக்கே. (௯)

தொழும்புகொண் டானயன் மால்முதற் றேவரோ டோங்கசுரர்
செழும்புவ னந்தொறுஞ் சேருயிர் முற்றுஞ் சிலையடியின்
றழும்புகொண் டேத்தத் தனஞ்சய னேங்கவுந் தாங்கினின்றான்
கொழும்புனல் வேணியன் வான்மியூ ராளுமெங் கொற்றவனே. (க0)

கொற்ற வருட்கவி கைத்தனி யோங்கக் குவலயத்தை
முற்றும் புரந்தின் னுயிர்க்குயி ராகியுள் ளந்தனிலே
சற்று மகலாத் தனிக்கோ னடாத்துமென் சங்கரனார்
நித்த முலவுந் திருமயி லாபுரி நேசிமினே. (கக)

நேசப்பட் டேமறை போற்றும் பொருட்டிரு நீறுவந்து
மாசைப்பட் டானம்பி யாரூ ரனேத்து மருந்தமிழ்க்கே
வாசப்பட் டான்றிரு வான்மியூர் வந்தவான் மீகனுக்கா
வீசப்பட் டேயரு ளுடக மாடிடும் வித்தகனே. (கஉ)

வித்தகர் வாழுந் திருவால வாய்தனில் வீற்றிருந்த
சித்தனைச் சித்தத் தொளியா னவனைத் திருமயிலைக்
கத்தனைக் கற்பக வல்லியுந் தானுங் கலந்துநின்ற
வத்தனை யன்றி யறியார் புகலிட மாய்ந்தவரே. (கங)

ஆய்ந்த முனிக்கண மன்பொடு மேதத வருந்தவத்தை
வாய்ந்து வருமுனி வான்மீக னுய்ய வருணடனந்
தோய்ந்த வடியிணைத் தூயோர் தொழுந்திரு வான்மிபுரி
யேய்ந்த மருந்தினை யேத்துவோர்க் கென்று மிடரிலதே. (கச)

இடருள தோநமக் கென்றெண்ணி மான்முதற் றேவருமே
கடல்கடைந் தாரமு துண்ணக் கடுவெழுந் தேயெறிய
வுடல்கரிந் தேயவ ரோலமிட் டேத்த வுடனுவந்து
நடமயி லாபுரி நாயகன் செய்தனன் நல்லருளே. (கரு)

அருளே புரியுந் திருவான்மி யூரம ரண்ணலிடத்
தெருளே புரியுந் திரிபுர சுந்தரித் தேவியுமே
பொருளே நமக்குப் புகலிட நெஞ்சே டவியனுறு
மருளே துடைக்கு மருந்தரு ளும்பவா வார் கழலே. (கசு)

கழலார்ந் திறைக்கு மறைச்சரும் டென்றுங் கரத்தினிலு
முழையார்ந் திறைக்கு மொளிர்திரு மேனிமுற் றும் முலைவி
தழலார்ந் திறைக்குந் தழைத்தொளிர் வேணியிற் றண்ணிலவி
னிழலார்ந் திறைக்குந் திருமயி லாபுரி நித்தனுக்கே. (கஎ)

நித்தனே யென்று மறவுரு வேற்றி னிவர்ந்தருள
மெத்தவு மாவ லுறுவதற் கென்னோ விதுநினக்கு
சித்தனே சித்தத் தமர்ந்துயிர் முற்றுஞ் செறிந்துநின்ற
வத்தனே வான்மி புரியமர்ந் தோனே வறைந் தருளே. (௧௮)

அறையும் பலசம யத்தினுள் ளொன்று மருண்மலிந்தே
யுறையு மருவா யருவுரு வாயுரு வாகியெங்கும்
நிறையும் பொருளாய் நிலைத்துல குய்ய நெறியருளு
மறையின் பொருளாந் திருமயி லாபுரி மன்னவனே. (௧௯)

மன்னவ னேதிரு வான்மி புரிமகிழ்ந் தேயிருந்த
முன்னவ னேயரு முக்கண னேமுறை யோநினக்குத்
தென்னவ னாலடி யேற்றே னரியயன் றேவருக்கும்
பின்னுயிர் முற்றும் பெறவளித் தாயப் பிரம்படியே. (௨௦)

அடியுறைந் தம்மையே யாருவந் தூன்ற னருட்கடலிற்
குடியிருந் தாடவுங் கூத்துகந் தாடுமுன் கொள்கையென்னோ
படியுறைந் தேயயன் மான்முத லேத்தப் பழமறையின்
முடியுறைந் தாண்ட திருமயி லாபுரி முன்னவனே. (௨௧)

முன்னவன் மூவுல கத்தினுந் தன்புக ழோங்கவைத்த
தென்னவ னுய்யச் சிலையிபந் தீங்கரும் பைக்கடித்துத்
தின்னவு மாரருள் செய்தவன் வான்மியூர் சித்தனென்றன்
கன்னக வெவ்வினை யுங்கரைத் தாளுறுங் காப்பதற்கே. (௨௨)

கார்கொண்ட மேனியன் கண்மலர் சாத்தக் கழலடியி
னார்கொண் டவர்க்கு நயந்தளித் தாய்நல் லரக்கனுயிர்
வீர்கொண்ட நேமி விதித்தலை கைக்கொண் டளித்ததென்னோ
பார்கொண் டவர்க்குத் திருமயி லாபுரிப் பண்ணவனே. (௨௩)

பண்ணவ னேதிரு வான்மியூ ரேத்தும் பழவடியர்க்
கெண்ணவ னேயெண் ணெழுத்தவ னேயெண் டிசைவிளக்குங்
கண்ணவ னேகண் மணியவு னேகட லின்விடத்தை
விண்ணவ ரோங்கவன் றுண்டவ னேயென் விழுப்பொருளே. (௨௪)

பொருளோ டருளும் பொருந்துவோர்க் கின்பம் பொருந்துவபோல்
வெருளோ டிருளு மிகவடைந் தேதுன்ப மேவியந்தோ
தெருளாரும் வீதித் திருமயி லாபுரி தேடிநின்றேன்
மருளோட வெற்கு மகிழ்ந்தளிப் பாயுன் மலரடியே. (௨௫)

மலரு மருணமல ரேமருந் தீசன் மகிழடியி
னலறு முயலக ஞரணுத் தேனு மருவினையு
முலருந் திருவான்மி யூர்தனி லேயுவந் தேயிருந்து
பலருந் தொழுந்திருத் தாண்டவங் காணப் பரிந்தவர்க்கே. (உ௬)

பரிந்து நகையொடு பல்விரு கத்தி னிறைச்சிதனைத்
தெரிந்து சுவையமு தம்போலு மாசகித்தே னுஞ்சொரிந்து
வருந்திக்கண் ணப்பன்வைத் தேத்தவு மேனவ னன்பினையே
புரிந்துநீ யுண்டதென் னேமயி லாபுரிப் புண்ணியனே. (உ௭)

புண்ணிய மேயுரு வானசி ராளன் பொரிக்கறியை
கண்ணிய மாகக் கலம்படைத் தேத்தவுங் காதலித்து
வெண்ணியே வந்தா யேனழைத் தாய்மீண் டவன்வாவே
தண்ணியற் சோலைசூழ் வான்மியூர் மேயவெஞ் சங்கரனே. (உ௮)

சங்கக் குழையனைத் தானுவை யார்க்குந் தனிமுதலை
மங்கை யிடத்தனை மால்விடை யாளனை மான்மழுவோ
டங்கையி லேயயன் வெண்டலை யேந்து மழகனையே
புங்கவ ரேத்துந் திருமயி லாபுரிப் போற்றுநெஞ்சே. (உ௯)

நெஞ்சக் கரையொடு நின்னடி போற்று நினைவளித்து
பஞ்சக் காத்தினும் பால்வெள்ளை நீற்றினும் பற்றுவைத்தே
கொஞ்சக் கரவிலா வஞ்சக னுய்யக் குறித்தருள்வாய்
கஞ்சக் காதடஞ் சூழ்திரு வான்மியூர்க் கண்ணுதலே. (௩௦)

கண்ணுத லோனரு ளுடிக் கவுணியா கோனுவந்து
தண்ணியற் சோலைத் திருமயி லாபுரி சார்ந்துகுடம்
நண்ணிய லங்கமே நாடுபூம் பாவையா நங்கைவர
வெண்ணியற் பாடலன் றேத்தினன் யாரும்வா னேறுதற்கே. (௩௧)

ஏறுவந் தோன்றிரு வான்மியூ ரேத்தி யிருங்கயிலைப்
பேறுவந் தேதிரு நீறணிந் தாரன்பர் பேதமையால்
வேறுவந் தேயணிந் தார்க்கல்ல வோவேழ் நிரயமெனக்
கூறிகந் தேமறை முற்றுநெஞ் சேநீ குறித்துணரே. (௩௨)

உணங்கு நிலவி னொருகலை யோடொளிர் தாழ்சடையி
லிணங்க வரவும் பலவிழைந் தேவைத்த வீசனடி
வணங்கும் வரம்பல வேற்றுநெஞ் சேநம் மனப்பவத்தி
னணங்குந் தவிர்ப்பா னவன்மயி லாபுரி யாதரித்தே. (௩௩)

ஆதார மாயெப் பொருளு நிறைந்து மருமறையின்
மீதார வேபதம் வைத்துகந் தேதிரு வான்மியினிற்
றுதாவென் றேநட மாடுந் தியாகனின் றுட்புணையை
வாதாடு மேழையெற் கென்றருள் வாயிவ் வகலிடத்தே. (௩௪)

இடங்கொண்ட வன்வாயி லானகக் கோயிலி னின்பமொடு
நடங்கொண்ட வன்பண்டு நாடியே யேத்து மமரருக்கா
விடங்கொண்ட வன்னிட மின்னொளி சேர்திரு மாடமலி
திடங்கொண்ட வன்பினர் சேருந் திருமயி லாபுரியே. (௩௫)

புரிந்தடை யாமல ரோன்விதி யென்றும் புராரியடி
பரிந்தடை வோமவன் பத்த ருறவும் பலகலையுந்
தெரிந்துணா் ந்தோர்தொழு தேத்து மவன்றிரு வான்மிபுரி
விருந்தடை வோமருள் நெஞ்சே நமக்கு விதியிதுவே. (௩௬)

விதித்தலை கொண்டவன் விண்ணோர் பரவுந் திருமயிலைப்
பதித்தலை கொண்டவன் பாருய்ய வன்று பகீரதற்கா
நதித்தலை கொண்டவன் நாமேத்து மானய னம்மடியில்
வதித்தலை கொண்டவன் றண்ணரு ளேநிதம் வாழ்த்துமினே. (௩௭)

மின்போன்ற நுண்ணிடை யார்க்கேவற் செய்து மிகமெலிந்தே
துன்பொன்றி யேயலை யுங்கெடு நெஞ்சே துதிப்பவருக்
கின்பென்று மேதரு வான்மியூ ரீச னிணையடியி
லன்பொன்று மேவைப்பை யேலின்ப வெள்ளத் தழுந்துவையே. ().

வெள்ளத் துறங்கத் திருமா றனக்கு விதித்தவன்ற
னுள்ளத்தி லேமே வகலா துறைந்தா யுகந்தவர்தங்
கள்ளங் கரைக்குந் திருமயி லாபுரிக் கண்ணுதலோய்
விள்ளக் கருதா யடியேனுக் கின்று விளங்குறவே. (௩௯)

விளங்குந் திருவான்மி யூருறை வித்தகன் விண்ணவர்தங்
களங்களித் தோங்கக் கலங்கு மவரவர் கந்தரத்தில்
வளங்கெழு மங்கல நாண்வாழ வைத்து வருங்கடுவை
யுளங்களி தூங்கநன் றுண்டபி ரானரு ளோதுமினே. (௪0)

ஓதும் புகழ்மறைக் கோவண மார்த்துத் தரியமதாய்
மீது புழைக்கை யுரித்தோன் மிக வணிந் தின்பமொடு
மாதுகந் தேயுல கம்மளந் தானய னம்மடியிற்

(௪௧)

புங்கவர்க் குண்மைப் பொருளுவந் தோதும் புராதனனைத்
துங்க மனத்தவர் தாந்தொழும் வான்மியூர் தோய்ந்தவனை
யங்கச் சுமைதவிர்த் தாளுந் தயாளனை யான்றுதிக்கப்
பொங்கு மருடரு நெஞ்சே யவனடி பூதலத்தே (௪௨)

பூதல மீதலை முற்று மரியயன் போயலுத்து
வாதுலாந் தேயழ லண்ணு மலைபணிந் தேத்தவர்க்குப்
பாதலங் காட்டி யருள்புரிந் தோனிதம் பற்றுமொரு
மாதல மாமயி லாபுரி யேத்தி மகிழ்மினே. (௪௩)

மகிழும்பாக் கேட்கத் திருவொற்றி யூரின் மகிழடியிற்
புகழும்போற் சங்கிலி யாற்பிணித் தான்புண ணியத்துருவாய்த்
திகழுமென் சுந்தான் றேங்கவும் வான்மியூர தேவனிட
நெகிழுந் திரிபுர சுந்தரி யன்னையும் நேசிக்கவே. (௪௪)

நேசித்து நின்னிரு தாட்பணிந் தேத்தி யிராகவனு
மாசித் தருட்பல வேயடைந் தேயணி யாரிலங்கை
மாசித் திராவணன் றன்முடி பத்து மறுத்தருளப்
பூசித்த மாமயி லாபுரி யாளும் புராந்தகனே. (௪௫)

புரமூன் றெரித்தவன் பொன்னடி போற்றும் புரந்தரர்க்குச்
சிரமூன் றறுத்தவன் றேசிகற் கொன்றவெந் தீமையற
வாமொன்று மாலவாய் காட்டியே யாண்டவன் வான்மிபுரி
தாவொன்ற மேநம் மலமூன்று மேயறுத் தாள்வதற்கே. (௪௬)

தாளுடைத யேற்றுத் தருமனும் போற்ற வவனையுமே
யாளுநின் பேருட் டானினைந் தேயுன் னடிபணிந்தேன்
கேளிது வேகுறை யென்பிறப் பெல்லாங் கெடுத்துனடி
யாளுதி யென்றுந் திருமயி லாபுரி யாண்டவனே. (௪௭)

ஆண்டவ னண்டத் துறுமுயிர் முற்று மழிபிறவி
தாண்டத் திருவுளம் பற்றியன் றேதனித் தாண்டவத்தைக்
காண்டகு வான்மியூர் காட்டியே யாண்டா னவன்கழலைப்
பூண்டகு நெஞ்சே முடிக்கணி யாகப் பொருந்துதற்கே. (௪௮)

பொருந்தவைத் தானிரு வர்க்கடி காட்டிப் புகழ்பரசு
விருந்தவத் தானிரா மன்றனை யும்ரகு ராமனையும்
வருந்தவைத் தானிகல் செய்தவ ரேங்கவு மாழ்குமென்னை
திருந்தவைப் பானித மேமயி லாபுரித் தீவண்ணனே. (௪௯)

வண்ணம்பொன் மேனி வளர்திரு நீறுவெண் மேனிசடை
தண்ணஞ்செம் மேனி தளிரடி யும்மருண் மேனியவன்
நண்ணஞ்செய் சூழ்திரு வான்மியூ ரேத்தி நலம்பெருக்கு
மெண்ணஞ்செய் வோமிக நெஞ்சே யவனரு ளேற்பதற்கே. (௫௰)

ஏற்றா னடிபணிந் தெண்ணூர் சமணரெண் ணாயிரரைக்
காற்றா யலையக் கழுவேற்றுங் காழியர் கோனுவந்து
நோற்றா ளெலும்பை நொடிதனி லேமயி லாபுரியிற்
சேற்றார் கமலத் திருமகிழ் பாவையாய்ச் செய்தனனே. (௫௧)

தனமே புரிந்து தளர்வெய்தி நாளு மிருவினையின்
வனமே திரிந்த வறிவிலி யேன்றிரு வான்மிபுரி
புனமே யிருந்து பொருந்து மருந்தினைப் போற்றுதவந்
தினமே புரிந்தருட் செல்வம் பெறுந்திறஞ் செப்புவிரே. (௫௨)

புவிவாழ வம்பிகை பொற்புன்னை நீழலிற் பூத்திருந்த
வலியா விறைவனை யன்பொடு மேத்தி யருமலராற்
றுதியாரு மர்ச்சனை தோகை யுருவொடு மேபுரிந்த
கலியாண ரேத்துந் திருமயி லாபுரி காணுமினே. (௫௩)

காணும் பவப்பிணிக் கென்செய்கு வேன்கடை யேனிதமுங்
கோணும் பசிப்பிணிக் கேகடை வாயிற் குறித்துதரஞ்
சாணுந் தணிக்கத் தளர்வெய்தி னேன்றிரு வான்மிபுரிப்
பேணும் மருந்தீச னேதருவா யருட்பேதை யெற்கே. (௫௪)

பேதுற்ற மங்கையர்கண் வலைசிக்கி பேய்போ லலைந்து
கோதுற்ற நெஞ்சமே கூற்றுவனா ருயிர்க்கொண்ட வடிப்
போதுற் றருளமுப் போதுவந் தேத்துவம் போற்றுவமே
சீதற்ற வண்மயிலா புரிசென்று தினம் பணிந்தே. (௫௫)

பணி சுமக்கும் முலைகெல்லா முயப்பரிந்தே யருளி
அணி சுமக்கும் மருந்தீச னடியிணை யாதரித்தே
பணி சுமக்குந் திருவான்மி யூர்நம்மை யடர்க்குமலப்
பிணி சுமக்கா தருட்செய்யு மதன்புகழ் பேசுவமே. (௫௬)

பேசவைத்தான் திருச்சாழலை மூகை பிற மதத்தை
யசவைத்தா னந்த வாசகமுற்று மெழுதி வைத்தான்
நசம் வைத்தே மயிலாபுரி யென்று நிலவுமருள்
நேசவைத்தான் கபா லீச்சுரனே யிவ்விய னிலத்தே. (௫௭)

வியனிலத் தேரிவர்ந்தே புரமூன்று மெரித்தருளி
நயனிலைத் தாமொரு மூவரு மேத்துநற் பாவலங்கற்
றயைநிலைத் தாளணிந் தானுவந் தென்வினை தானறுத்தின்
றுயனிலைத் தந்தருள்வான் றிருவான்மியூ ருத்தமனே. (ருஅ)

உத்தியன்று திருமாலொடுஞ் சூழ்ந்தே யுனது பதம்
நத்தியன்றே ரதிதேவி தன்னாயகனா ருயிரைப்
பெற்றுகந்தாள் பெரும்பேறு பெற்றாள் பிறந்தே யிறவா
முத்திநன்றே தருமா மயிலாபுரி முன்னவனே. (ருகூ)

ஏத்தும் பதஞ்சலியார் புலிக் காலனிரு வருக்காப்
போற்று மறையவர் மூவாயிரரும் புரிந்து தொழக்
கூத்துகந்தா னம்பலத்தி னுள்ளென்றுங் குலவு மரு
ளார்த்துகந்தான் றிருவான்மியி லென்னையு மாளுதற்கே. (சுo)

ஆட்டுத் தலையுறத தக்கனுக் கந்நா ளமைத்தவனீ
வாட்டு மயன்றனக்கேன் மற்றொரு தலைவைக்க விலை
கேட்டிலையோ வவன் கேடிலோ யென்றுங் கிளர்த்தருளக்
கூட்டுந் திருமயிலா புரியாளுங் குணக் கடலே. (சுக)

குணக்கடல்சூழ் திருவான்மியூரெங்கோன் குறைவிலருள்
கணைக்கடலை யணைக்கட்ட நளன் றனக்கும் மருளி
யிணைப்புயமா ரிராமன் னாயவன்றவ் விலங்கையர்கோன்
பணைப்புயமோ ரிருபத்துந் தரைவிழப் பண்ணியதே. (சுஉ)

பண்ணியநற் றவம்பார்த்து ளம்பூத்து பார்த்தன் றனக்குக்
கண்ணியவத் திரமீந்து கண்ணன்றனை காக்க வொரு
நண்ணியதேர்ப் பரியோட்ட வைத்தா னல்ல பாரதத்தி
லெண்ணியனான் முகனேத்து மயிலைவா ழீச்சுரனே. (சுங)

சுரப்பற் றிருவினைத்தூக் கற்றில் வாழ்க்கைத் துறந்தவர்க்கே
நிரப்பற்ற வின்பநிதி யளிக்கும் மருந்தீச னரு
டரப்பற்று வான்மியூர்த் தன்புக ழேத்தினா தாட் பரவி
வரப்பற்று நெஞ்சமே வானுல கின்பமிவ் வையகத்தே. (சுச)

வையத்தி னாழியரி தனக்கீந்து மவன் றனையே
னையக் கணையாக நாகத்தனு நுழைத்தே யலைத்து
மெய்யக் கருதாய் திருமயிலா புரியெம் மிறையே
வெய்யப் புரமூன் றெரித்தாய் சிரித்து விநாடியிலே. (சுரு)

நாடு நம்பியாரூர னுவந்துமுன் நற்பதிகம்
பாடிடச் செங்கற் பசும்பொனுச் செய்தவன் பாதமலர்
வீடுமிம்மையிலே யவன் வான்மியூ ரேத்தி யன்பாய்க்
கூடிடுவா யடியா ரடியார்தங் குழாத்துடனே. (சுசு)

குழையணி காதனைக் கோலவெண் ணீறுமெய்க் கொண்டுநின்ற
மழுவணி கையனை மால்குடி கொண்டபொன் மன்றினடந்
தழையணி காலனையே திருவள்ளுவர் தாம் புரிந்து
விழையணி நோற்றவூரா மயிலாபுரி வேண்டுமினே. (சுஎ)

வேண்டு முலகமொரு மூன்றுமாள வெலிக்களித்து
நீண்டவரியி னெலும்பணிந் தோனுவந் தேநிலவு
மாண்ட தவத்தினர்சூழ் திருவான்மி யூரவந்திப் பையேற்
றீண்டற் கரிதேழ் செனனத் தொடக்குறுந் தீப்பிணியே. (சுஅ)

பிணிகொண்டெ நாளுமே பிழையுற்றாய் மிகப் பேதைநெஞ்சே
பணிகொண்ட பாவைய ரல்குலின் றீவிடம் பட்டலைந்தே
துணிகொண்டி னிச்சுகமுற் றடைவாய் துகளே துமிலா
வணிகொண்ட வன்மயிலா புரியேத்தி வணங்குவையே. (சுகூ)

வணங்கத் தலைவைத்து வாழ்த்தநா வைத்து வளமருவி
யிணங்கத்தன் சீரடியார்க் குழாம்வைத்தா னிரு நிலத்தின்
மணங்கொண்ட சோலைத் திருவான்மியூர் மருந்தீச னமக்
குணங்குங் கருத்தென்ன வோதுநெஞ்சே யுனக்குற்றதுவே. (எ0)

உற்று வமரகுரு தானவர்குரு வோதுவரம்
பெற்ற தலமாந் திருமயிலா புரிப்பிஞ் ஞகன்சீர்க்
கற்றுத் தொழுவோர் கழற்பணிந் தேத்தக் கருது நெஞ்சே
முற்று மமர்ந்தின்ப சாகரத் தென்றுநா மூழ்குதற்கே. (எக)

மூழ்கின்ப வாரி முழுதும் படிந்து முனிவர் குழாஞ்
சூழ்ந் தின்பமாரி யெனக் கண்ணருவித் துளிபரவத்
தாழ்ந்துன் பதாம்புயந் தன்முடி சூட்டி சதானந்தமா
யாழ்ந்திருக்குந் திருவான்மியி லேழையெற் கன்பருளே. (எஉ)

அன்புக் கெளிதாந் திருமயிலா புரி யண்ணலரு
ளென்புக் கெளிதா யுயிரளித்தே யிருங் கூற்றனுயிர்
வன்புக் கெளிதாய் மலரடி தூக்கி வதைத்தவனென்
றுன்புக்கெளிதாய்த் துரத்துமவன் புகழ்ச் சொல்லுதுமே. (எ௩)

சொல்லிட்ட நான்மறைக் கெட்டாத் திரிபுர சுந்தரியின்
நல்லிட்ட நாயகன்வாழ் திருவான்மியூர் நண்ணி யன்பாய்
புல்லிட்ட ரும்புனற்பூ விட்டவனடிப் புந்தியிலே
வல்லிட்டு வாணவக் காடெறிவா மிந்த வையகத்தே. (எச)

கற்றோர் பரவித் தொழுங் கபாலீசன் கழலருளை
நற்றோர்ந் தமரொடு மாதவ னயந்தே தவத்தை
யுற்றோர்ந் தமர்ந்த திரு மயிலாபுரி யுன்னுவையே
லற்றோம் பிறவி யடைவோ மவனரு ளாமுதே. (எரு)

ஆரா வமுதமே யோருரு வானவறு முகனைக்
காரார் மலயமுனிக ருளா றிருகை யவனைத்
தீராப்பயங் கெடுத்தண்டரை யாண்ட செவ்வேளைத் தந்த
சீராருட் டிருவான்மி யூரமேய செழுஞ்சுடரே. (எசு)

சுடரொரு மூன்றுமுக் கண்ணுயிலங் கத்தொல் லெண்டிசையை
யடறருமட் டபுயமாகக் கொண்டோ னமர்ந் திலங்குங்
கடலருகார் மயிலாபுரி யேத்திக சடிமலா சூழ்
தடம்படிந் தாடிட வாடிடு மேவினை தாண்டுதற்கே. (எஎ)

தாண்டக வேந்தன் றமிழ்மாலை சூட்டு நின்றருளுதவி
யாண்டகத் தென்று மமர்ந்தருள் வாயடி யேனைமிகத்
தூண்டிடு மூழ்வினை யானலங் தேங்குமென் றுன்ப மெலாங்
காண்டகுமோ திருவான்மி யூராளுங் கருணை யனே. (எஅ)

கருணாகரன் கரியின்பா ழாறிரண்டுங்க லங்குங்
தருணத்தா வொடுதாய் போலணைந் தருட் பாலருத்தி
யருளாகம மறையாய்ந் தமைச்சும் புரிந்தா ளவைத்த
குருநாதன் வாழ் மயிலாபுரி யேத்திக் குலவுமினே. (எகூ)

குலங்கடந்தான் குணந்தான் கடந்தான் குறி குற்றமொடு
மலங்கடந்தான் புலமுங் கடந்தான் மனை மற்றுமெலாச்
சலங்கடந்தான் சலத்தேங்கும் பகீர தற்கா சலத்தின்
வலங்கடந்தார் சடைவைத்தவன் வான்மி புரி யிதுவே. (அ0)

வேய்கொண்ட தோளுமை மின்கொண்ட வஞ்சிறை யேய்ந்துமயி
லாய்கொண்ட வளிடமாய்க் கொண்டவன் மயிலா புரியி
லாய்கொண்டவன் பெயராயிர மேத்தியரு மறையும்
வாய்கொண்ட ரற்றிடச் சேய்கொண்டவன் பதம் வாழ்த்துமினே. ()

வானவர் நாயகன் மாலய நாயகன் வாசவ ளே
டானவர் நாயகன் சங்கரி நாயகன் சந்தமறை
யேனையர் நாயகனென்னுயிர் நாயகனெண் டிசையுந்
தாணமர் நாயகனே திரு வான்மி யூர்த்தற்பரனே. (அஉ)

தற்பரை யாகந்தழுவக் குழைந்த வடானு வப்பப்
பொற்பரை யாகம்பொருந் தளித்தே தன்புரி சடையி
னற்பரமாகத் திழிபுனனங் கையை நன் குவந்தான்
சிற்பரன் மாமயிலாபுரி மேய சிவக் கொழுந்தே. (அங)

சிவமேவு வான்மி யூர்ச்சென் றன்பர் மேவி செகம்பரவுந்
தவமேவி யேயவன் றண்மேவி ளரித்த ரணியிலே
யவமேவி நெஞ்சமே யன்பேது மின்றி யலைவதென்னே
பவமே துடைத்தருளும் மருந்தீசனைப் பாடு வையே. (அச)

பாடுவதுன்றிரு நாமம்பணி வதுன் பாத மல்லாற்
றேடுவ தொன்றுள தோவடி யேற்கிந்தத் தேசத்திலே
கூடுவ தென்று நின்னன்பர் குழாத்தொடு கோலமலைற
நாடிடு மாமயி லாபுரி மேய வென்ஞ யகனே. (அரு)

என்னாளும் வான்மி யூர்மேய பிரானெண் டிசைபரவுந்
தென்னை வாய்மறு கிற்றிரிந் திந்தனமுஞ் சடைமேன்
முன்னாட் சுமந்து தன்னன்பரைக் காத்தவன் மொய்ம்மலர்த்தா
ளிந்நாட் சுமந்தகத் தேத்துவமே வினையேங்கு தற்கே. (அசு)

ஏகாந்தமாய் நின்னருள் வெள்ள மேவியென் னேழ்பிறவிச்
சோகாந்த காரமெல்லா மெளிதாகத் தொலைப்ப தென்றோ
நாகார்ந்தகங்கணனே மயிலாபுரி நாயகனே
பாகார்ந்த கற்பகவல்லிக் குகந்த பர சிவமே. (அஎ)

பராபரனே திரு வான்மி யூரென்றுமேபற்றி நின்ற
வராவிறைக் குஞ்சடை யாரியநாத வடி யெனையுந்
தராதர நோக்காத்தய வொடுமொளத்தகு முனக்கே
மராமரா வென்ற வான்மீ கனையாளு மருந்தீசனே. (அஅ)

மருந்தாய்ப் பிறப்பிறப்பெல்லா மகற்றி மறைக்குயிரா
யிருந்தார கிலமீரொழுயவே வெழுத்தைந் துதவும்
பெருந்தா ரணிமதி வேணிய னென் பிழையைப் பொறுத்துப்
பொருந்தா ரருட்டருவான் மயிலாபுரிப் புண்ணியனே. (அகூ)

புண்ணாகுதே மனம் புத்தியுங் கெட்டுப் புலன் வழிபோ
யென்னாகுமோ வென வேங்குமெற் கின்னருள் செய்வதென்றோ
கண்ணாகி மூன்றுல கெங்கு நிறைந்து கருதுபுரம்
மண்ணாகவே யெரித்தாண்ட வென் வான்மியூர் மன்னவனே. (௬0)

மண்ணானவன் பொன்மணி யானவன் மலைமற்ற மருட்
கண்ணானவன் கண்மணியானவன் கடலும் பிறவும்
பெண்ணானவன் னலியானவ னெங்கும் பிறங்கிநின்ற
விண்ணானவன் மயிலாபுரி யேத்தி விரும்புமினே. (௬௧)

இருப்பான வென்மனத்தே யிருந்தாளுதற் கெங்குநிறை
நெருப்பான மேனியனே நினக்கேதகு நேசமிலா
கருப்பான வின்மதனைக் காய்ந் தமரரைக் காத்தருளப்
பொருப்பான வில்லினனே திருவான்மியூர் பூத்தவனே. (௬௨)

பூத்தவிசா னுதலாந் தவிசின்மிசைப் பூத்துலகங்
காத்தவிசான் மகமாற்றிய தக்கனைக் காதலித்த
மாத்தவிசான் மகவான் கரியோன் முதல்வா னவரை
சேத்தவிசான் மயிலாபுரி யேத்துமின் றீங்கறவே. (௬௩)

தீங்கறுத் தாடிரு ஞானசம்பந்தன் றிருப்பதிகத்
தோங்குறு மாரணத் துள்ளொளியா முமைகேள்வனருட
பாங்குறு வான்மியூ ரேத்திப் பணிந்தவன் பங்கயத்தாட்
டேங்குறு வீடெளி தாயடைவோ நிதஞ் சிந்தியுமே. (௬௪)

சிந்திக்குஞ் சிந்தனையாகி யென்னெஞ்சத் திருந்து நகை
யந்தித்து வந்தனைப் பாவணிந்தான் பர்ந்தோ ருளத்திற்
சந்திக்குந் தாளுடை தற்பரன்வாழ் மயிலாபுரியை
வந்திப் பவர்க்கல்லவோ புலன்முற்றும் வசப்படுமே. (௬௫)

வசப்படுமே யிந்த வையகமும் புகழ் வானுலகும்
நசைப்படு வான்மியூ ரீசனருணிதியாயெழுந்த
புசப்படு நீறுபுனைந் தன்பு கொண்டவன் பொன்னடியி
லிசைப்படு சீர்த்தியை யேத்தினு வாரவியம்பி னர்க்கே. (௬௬)

நாவாரவும் மனமாரவு மன்பொடு நால்வரருட்
டேவாரமுந் திருவாசகமும் பணிந் தேத்துவையேற்
காவாருமா மயிலாபுரி மேய வெங் கண்ணுதலின்
சேவாருஞ் சேவடியுஞ் சிவ லோகமுஞ் சித்திக்குமே. (௬௭)

சித்தி தந்தா யறுமங்கையர்க் கெட்டுத் தினம்பரவும்
புத்திதந்தா யடியாருளத் தொட்டிப் புரிந்த வர்க்கே
முத்திதந்தா யருளொட்டி யெற்குண்ணிரு முண்டகத்தாட்
பத்திதந்தா ளொன்றுமே திருவான்மியூர்ப் பண்ணவனே. (கஅ)

நவவுருவே திருவம்பலத் தாடிய நல்லுருவே
சிவவுருவே சிற்றுருவே திரு மயிலாபுரியின்
றவவுருவே தவத்தோருளம் பூத்த தனியுருவே
யவவுருவோ ருயிர்க்கும் முயிரான வருளுருவே. (கக)

அருவாகி யெங்கு மருவுருவாகி யமர்ந்துமையோ
டுருவாகி யேதிரு வான்மி யூராண்டருளுத்தமனே
குருவாகி வந்தென் முடிக்கணிந் தேயவன் கொய்ம்மலர்த்தாட்
டெருளா குமைந்தமைப் பானெஞ்சகத்திலுஞ் சீரெழுத்தே. (க00)

திருச்சிற்றம்பலம்.

“ வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெ லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே. ”

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

மாவையந்தாதி.

திருக்கைலாயபரம்பரைத்திருவாவடுதுறையாதீன

வித்வான்

சபாபதிநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

—:o:—

இஃது

சென்னை வைதிகசுத்தாத்வித

சித்தாந்தசைவசபையாரால்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னபட்டணம்

பார்த்திப ௵ ஆவணி மீ

PRINTED AT THE MADRAS RIPON PRESS,

1885.

ஆக்கியோன்பெயர்.

வலமார்தருமயிலாண்டகைமாவைக்குகன்கழற்குப்
புலமார்தருபொருளந்தாதிமாலைபுனைந்தணிந்தான்
குலமார்தருகுடிதுன்றியெஞ்ஞான்றுங்குறைவிறிரு
நலமார்தருவடகோவைச்சபாபதிநாவலனே.

இதுகூறினோர், இந்நூலாசிரியர்மாணாக்கர்

அ. சோமசுந்தரமுதலியார்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாவையந்தாதி.

காப்பு;

பூவைத்திருத்தியுடனேபுனைந்துபணிந்துபுகழ்
நாவைத்திருத்துவனெஞ்சத்துநாகத்திருமுகனை
மாவைத்திருத்தலவேலுக்கந்தாதிவகுத்திடவின்
பாவைத்திருத்தமுறவெனக்கீந்தருள்பாலிக்கவே.

நூல்.

பொன்னங்கடுக்கைப்புரிசடையோன்றன்புதல்வன்முனூர்
முன்னங்கடுக்கமுயலான்முளரிமலர்களினந்
தனனங்கடுக்கும்வயலீழமாவைப்பதியகத்து
பன்னங்கடுகககமொழித்தருள்பாலிக்கவைகினனே. (க)

வைத்தானையாலசுரக்குழுமாய்த்தவன்மாவைமனுல்
கைத்தானையாலொருகானக்குறத்திகளபமுலை
துய்த்தானையாறமர்பெம்மான்மகன்றன்றொழும்பிலெனை
யுய்த்தானையாதுபொய்த்தேவர்தொழும்பினையுற்றுநின்றே. ()

உற்றவனன்பர்க்குருதவனன்பிலுளத்தினர்கண்
முற்றவனன்குணர்ந்துய்யமெய்ஞ்ஞானமொழிந்தவன்மால்
கற்றவனன்றொழமேயதென்மாவைக்கடவுட்டொழப்
பெற்றவனன்றுவரும்வினைவேரறப்பெற்றவனே. (௩)

பெற்றம்பலத்தையுயவேண்டின்ஞானம்பிறங்குதிருச்
சிற்றம்பலத்தரன்சேய்மிளிர்சங்கந்திகழ்வயலெரு
றுற்றம்பலத்தினுழுமீழமாவையுறுமினொளிர
பற்றம்பலத்தின்மதித்துவிடுமின்பயன்பிறவே. (௪)

பிறவாதவநயனம்பன்னிரண்டுபிறங்குமுகக்
குறவாதவநன்குளுற்றேனெனினுங்குறைகடற்செந்
நிறவாதவனண்மியாங்குமயின்மிசைநீவந்தரு
டுறவாதவனம்பயிலீழமாவைச்சுடர்க்கொழுந்தே. (௫)

கொழுந்தேறல்வாய்ச்சியர்கொம்மைப்பயோதரக்குன்றுதட்ப
விழுந்தேறலின்றிமெலிநெஞ்சுகேள்விவிமரிசத்தா
லெழுந்தேறல்கூடிமெய்யானந்தநிட்டையையெய்தியதி
லழுந்தேறதேறிதருமாவைவேள்பணியாவதிதே. (௬)

ஆவணத்தானன்றுசுந்தரரைத்தடுத்தாண்டதிருப்
பூவணத்தானன்மகன்மிடையும்மெழிற்பூகமரக்
காவணத்தானன்குயர்வீதிமாவைக்கடவுளைப்
பாவணத்தானன்பினிற்பாடுவோரறுப்பாரிடரே. (௭)

பாராலமங்கிபவனம்விண்டந்தபகவன்கொடும்
பேராலமங்கந்தரித்தோன்சுதன்பிரதாபமிகு
சூராலமங்கலமேயசுரரைப்புரந்தவன்மா
வாராலமங்கிசைமாவைமன்பாதமடைந்தனனே. (௮)

அடையார்புரத்தடையாதவராதிபநவர்வெள்ளை
விடையார்புரத்தையழலுக்களித்தவிடலர்பிறங்
கடையார்புரத்தறிடமாவைசேர்மின்கறைமருவு
முடையார்புரத்தைநிலையாவெண்ணியுழன்மூடர்களே. (௯)

நாடகத்தார்வழிகேட்டுழலாமன்முதுக்குறைவு
கூடகத்தார்குமரன்குறமாதுகொழுநனெழிற்
சூடகத்தார்நடநீங்காதவீதிகடோறுமொளி
யாடகத்தார்திகழ்மாவைச்செவ்வேள்கழலாய்ந்துய்ம்மினே. ()

ஆயத்தனுயிருந்தான்மவருக்களிப்பவன்வே
றேயத்தனுயிருமாகமத்தின்பொருடெய்யகுறட்
காயத்தனுயமுனிக்களித்தோன்கழற்கேகமென்றன்
சாயத்தனுதருடந்தனன்மாவைத்தனிப்பதிக்கே. (கக)

தனித்தவனாறுதலையிட்டமுப்பதின்மேற்சயிலங்
குனித்தவனாறுதலைக்கணிந்தோனுதற்கோமுளரிச்
சனித்தவனாறுவெட்சித்திருத்தாரன்றனதடியர்க்
கினித்தவனாறுதல்போக்கநன்மாவையிருந்தனனே. (க௨)

இருந்தவனம்புயத்தேய்ந்தொர்சரவணத்தேத்துமொரு
பெருந்தவனம்புபதேசன்மெய்ஞ்ஞானப்பெரியருக்கோர்
விருந்தவனப்புறவோடாடுமாவைவிரும்பிவள்ளி
யருந்தவனம்புனையண்ணறன்சேயெற்கருந்துணையே. (க௩)

அருத்திதனங்கழற்காக்கினர்த்தேவர்தொழத்தன்பதி
யிருத்திதனங்கரவாதிரப்போர்பெறவீகணவர்
கருத்திதநங்கையர்சென்மாவைவேடன்கடிவரையி
வொருத்திதனங்கண்டுமீளண்ணலேயுரவோனிலத்தே. (க௪)

உரகந்தரிக்குமொருவர்நுதலினுதித்தவர்நல்
வரகந்தரிக்குவளர்பூமாவையர்வான்மங்கல
தரகந்தரிக்குமனாளர்கழலைத்தமதுள்வைப்பார்
நரகந்தரிக்குநரல்லரென்றோதுநலமறையே. (க௫)

மறையினந்தத்தின்மிளிரவேயர்நான்முகவள்ளலும்வாற்
கறையினந்தத்திருக்கையனும்போற்றுங்கடவுள்கடற்
றுறையினந்தத்துவளவீழமாலைச்சுவாமியென
வறையினந்தத்தருமற்கஞ்சலில்லையகமெலிந்தே. (கசு)

அகன்றங்கிங்கென்றுரையாடாதுயிர்தொறமர்ந்திடுசண
முகன்றங்கிளைதொடுநாரதரன்றுமுதுமறைநூல்
புகன்றங்கியோம்புழிப்போந்தகரோறும்புனிதனுமை
மகன்றங்கிமாலையிலெற்கருள்சாலவளித்தனனே. (கஎ)

அளியார்கடம்புபுனைமார்பாவள்ளியமுதவிதழ்க்
களியார்கடந்தபரனார்மெய்ஞ்ஞானக்கதிர்விழியர்க்
கொளியார்கடங்கிளர்மாலைத்தலைவவுனதிடஞ்செல்
கிளியார்கடந்தமொழியாலிருந்தனள்கேடின்றியே. (கஅ)

கேடகத்தோடசியேந்திமகவிக்கினங்கெடுப்போன்
மாடகத்தோடிசைகேட்டுமகிழுமடப்பிடிநே
ராடகத்தோடணியம்பிகைபாலனமர்ந்திருப்போ
னேடகத்தோடணிந்தோன்மகன்மாலைமனென்புகலே. (க௯)

என்புகலாதவர்கோடியின்மாமயிலின்னிலங்கு
மன்புகலாதவருள்ளம்புகாதவன்மாலைச்செவ்வேட்
கன்புகலாதவர்துன்னுஞ்சுரஞ்செலணியிழைதன்
முன்புகலாதவடென்மலரோடையின்மூழ்கவே. (உ0)

மூண்டமருவலர்வீயமுன்றுளொர்மூதிர்சினவே
லாண்டமருவலரம்புயக்கையரடைந்தவர்க்கோர்
மாண்டமருவலகத்திகழ்மாலைக்குமரர்க்கன்பு
பூண்டமருவலஞ்சேனினிப்போகமனுர்தமக்கே. (உக)

ஆரத்திமாச்சண்பகமுதற்றருவடர்ந்துமதக்
காரத்திமாமுழங்கீழத்துமாலைக்கடவுளையன்
றேரத்திமாதுசெயுங்காழிவேந்தருளத்தனைக்கார்ப்
பேரத்திமாமுதல்செற்றானைப்பாடப்பிறப்பறுமே. (௨௨)

அறங்களைநாவினருள்ளத்தன்வாழையகத்தண்டைநேர்
குறங்களைநாயகிவள்ளிக்குவாய்த்தகொழுநன்கடற்
புறங்களைநாகம்வளரீழமாலைப்புரித்தலைவ
வுறங்களைநாளிரவோருகமாகிடுமொண்டொடிக்கே. (௨௩)

தொடிக்கைக்கருங்கட்சுருளோதிவாணுதற்றெய்யின்முலைப்
படிக்கைக்கருமெழில்வள்ளிக்கொடிபடரும்புயத்தர்
தடிக்கைக்கரும்புவளரீழமாலைத்தலத்தருடம்
பிடிக்கைக்கருத்தமநாதனைப்போற்றல்பெரிதான்றே. (௨௪)

பெரும்பங்கையம்பிகைக்கீந்தவன்சேய்மென்பிரசமலி
தரும்பங்கையம்புனைசேவடியோர்கிடந்தண்கழனிக்
கரும்பங்கையம்பிடியோடுநின்றேகிக்கடிகமழ்பூ
வரும்பங்கையங்குடையீழத்துமாலையணிநகரே. (௨௫)

அணித்தாருவாமுகத்தைப்பற்கிளையவரம்புனத்தோர்
கணித்தாருவானவர்தெய்வப்பிடியைக்கதிர்ப்புயத்தூண்
பிணித்தாருவானவர்பேரிடர்தீர்த்தவர்பேரருள்வெண்
மணித்தாருவாமதியிற்றிகழ்மாலைவணங்குநர்க்கே. (௨௬)

வணத்தவராகமுன்மேருவையாண்டவர்வாலியவெண்
குணத்தவராகத்தொர்கோமளத்தேவியைக்கொண்டவர்பற்
பணத்தவராகந்தரித்தவர்பாலர்தம்மாலைதனை
யெணத்தவராகமளித்தனனொன்றனக்கிப்பிறப்பே. (௨௭)

இப்பந்தமாயப்பொய்வாழ்வினிற்பட்டுழலேழைநெஞ்சே
யப்பந்தமாமுடிவைத்தவன்மாமகளூர்தழைய
கப்பந்தமாலப்பொழிலீழமாவைக்கருணையன்சீர்
செப்பந்தமாம்பிறப்பானந்தவாழ்வுநிற்சேருமன்றே. (௨௮)

சேர்ந்தனந்தாமரைவாழீழமாவைத்திருப்பதியி
லார்ந்தநந்தாவிளக்கேயறிவானந்தவாதியருள்
கூர்ந்தனந்தாதிகுரவற்குமோர்குருவாயநின்சீ
ரோர்ந்தனந்தாழ்விலமாலினியோரெழுதோற்றத்துமே. (௨௯)

தோற்றினன்றிக்கிளையாதியபொய்யெனச்சோலைவயற்
சேற்றினன்றிக்குவளரீழமாவைச்செவ்வேடகர்வ
லேற்றினன்றிக்கொரொட்டும்பணிவேல்கையெடுத்துமுன
நீற்றினன்றிக்கிரிசாடிபொற்றுணண்ணிலவலின்றே. (௩0)

நிலவிலம்பாடுதவிர்த்தோற்கினியநிமலன்வன்கற்
புலவிலம்பாடுமெளிக்குழல்வள்ளிடணர்புயனற்
பலவிலம்பாடுகரத்தனன்மாவைப்பதியநமர்க்
குலவிலட்பாடுசிதையுங்கலக்கிற்குறத்திலையே. (௩௧)

குறத்திக்குவாய்த்தகொழுநனேவாணீழக்கொடுங்குலையிற்
புறத்திக்குவாயிறெழுநுந்திகழ்மாவைப்புனிதனைச்சோர்
வுறத்திக்குவாய்முகத்தேனைச்சிறையிடுவோனையுனி
யறத்திக்குவாழ்பவராள்வரத்தேவரணியுகவே. (௩௨)

அணிக்கச்சிவந்தொருகோட்டங்கொண்டோனன்றலைகடன்
துணிக்கச்சிவந்தவயின்மாலைவனைன்கருதிமதிக் [மாத்
கணிக்கச்சிவந்திகழ்ந்தாங்குப்புறந்துக்கநித்தருய்
மணிக்கச்சிவந்தனைசெய்தறியாட்டயமற்றொன்றுமே. (௩௩)

மற்றுனையாவுந்தலைவயமெலாமொருவான்குடைக்கீழ்ப்
பெற்றுனையாதிசதுரங்கஞ்சூழப்பிறங்காரு
முற்றுனையாவிடர்மூழ்குநெஞ்சேநல்லுறுதிவெஞ்சூர்ச்
செற்றுனையாறுமுகமாலைவாணனைச்சேவிப்பதே. (௬௪)

சேவிக்கமலர்கொடுநாற்றிசையுந்திருத்தொண்டர்சேர்
வாவிக்கமலந்திகழும்புள்ளூரநன்மாலைப்பதி
மேவிக்கமலத்தயன்பணிசெய்திடவீற்றிருப்போய்
பாவிக்கமலம்வருவித்தடியுட்பதிப்பதென்றே. (௬௫)

பதிகந்தவாகுமுதனவவீரர்பரசமுனம்
விதிகந்தவாகவனசனிற்கண்டவிமலவர
நதிகந்தவாகனெரிபரித்தேத்தநயந்தவநெஞ்
சதிகந்தவாநின்கழறொழுமாலையைச்சாரச்செயே. (௬௬)

சார்வாகனாதிசமயத்தர்தேறருஞ்சண்முகமுன்
போர்வாகனாதவற்காய்ந்தாற்றெறவருள்போதமயி
லேர்வாகனாவெழின்மாலைப்பதிவருமெந்தையென்ற
னோர்வாகனாவிற்றுயிற்கீழ்த்துரியநிகழுமுன்னே. (௬௭)

நிகமாகமங்களிரண்டின்முடிவினில்வசத்தாங்
குகமாகமங்குறவழ்மாடமாலைக்குமரவெழின்
முகமாகமங்குலிடுங்காமவாரியின்மூழ்கியொரல்
லுகமாகமங்கைதுயிலாடொடையலுகந்தருளே. (௬௮)

உகவனந்தங்கதிராதவர்போன்மயிலூர்ந்தொளிர்சண்
முகவனந்தங்கிளர்செங்கைக்குரிசின்முதலிமையோர்
பகவனந்தங்கவல்பாற்றெனச்சூரைப்படுத்தவன்சேர்
மிகவனந்தங்கும்வயலீழமாலையைவேண்டிநெஞ்சே. (௬௯)

வேண்டவரம்பல்லீமாவைவாணரைவேண்டியன்பு
பூண்டவரம்பொனடியேயுளத்துட்பொதிகவினை
யாண்டவரம்பொரும்பொன்போலத்தேயுமடையுமுங்கண்
மாண்டவரங்கொள்சிவானந்தபோகமெய்வாழ்வுமன்றே.(சo)

வாழத்தினகரமகரமுன்மாய்ந்தெனமாயும்வினை
தாழத்தினகரும்பணிக்கருளுஞ்சிவன்றன்மகனற்
போழத்தினகரன்போன்றொளிர்மேனியன்மாவையெனு
மீழததினகரனுறெழுத்தன்புடனெண்ணுமினே. (சக)

எண்ணம்பகமுடைப்பண்ணவன்மால்பதமெய்தவெண்ணித்
தண்ணம்பகநின்றுஞற்றுந்தவத்திர்தனிப்பனிரு
கண்ணம்பகவனைமாவைப்பிரானைக்கருதிர்நிதந்
திண்ணம்பகர்வருமீளாப்பரகதிசேர்விரன்றே. (சஉ)

சேரத்திரிபுரமும்வேவமூரல்சிறிதரும்பு
வாரத்திரிமனைவேண்டக்கருவில்வரார்மகனை
யோரத்திரிமுற்பிளந்திடுவேலனையும்பர்வலி
பேரத்திரிமயில்செற்றானைமாவைப்பிரானைநெஞ்சே. (சங)

பிராசாதமாக்கலையும்பர்ப்பிறங்குபிரானருள்கு
மராசாதமாக்கலைகல்லார்மனத்தின்வயங்கவில்வேற்
கராசாதமாக்கும்வினைபோக்கிடப்புற்கலருங்கருத்
தராசாதமாக்கந்தருமாவைமேவியதற்பரனே. (சச)

தற்பதத்தோபெரயதமானவச்சங்கரியாம்
பொற்பதத்தோடணியுந்தேவிகண்டற்புதமடைய
முற்பதத்தோடிவினையாடுபோலனைமுன்னுவனென்
சொற்பதத்தோடங்கொளாதருண்மாவைச்சுவாமியையே. ()

சுவானந்தமாக்ச்சிவானந்தமுண்ணுந்துகளிலன்பர்க்
கவானந்தவன்னருடலிலமாக்கொண்டமர்சண்முக
தவானந்தவாவித்தடவீழமாவைத்தலைவவனுற்
பவானந்தமாவினைதீர்த்தெனையாடல்பரமுனக்கே. (௪௬)

பரந்தபராபரைசீராட்டுபிள்ளைபணிவிபுதர்ப்
புரந்தபராகவெண்ணீறணிமேனிப்புனிதவருள்
சுரந்தபராதம்பொறுத்தாளுமாவைச்சுவாமியெற்கே
வரந்தபராகமொடுன்னடியாரைமருவுதற்கே. (௪௭)

மருக்கடம்பந்தொடைசேரும்புயத்தர்மணித்துவசந்
தெருக்கடம்பந்திகழ்மாவைவாணர்சிவன்றனக்கோர்
குருக்கடம்பந்தென்றறுமாதர்போற்றுங்குமரருள்ளுள்
ளிருக்கடம்பந்தனைவேண்டிநெஞ்சேபுறத்தேகுவையே. ()

ஏகம்பத்தாதிப்பிரானைக்கயிலையெடுத்தூனம்
பூகம்பத்தாகிநிலையிற்பிறழப்புரிந்ததிறன்
மாகம்பத்தாலுக்கருளீசற்கோமொழிமாவைக்குக
சோகம்பத்தாதவிரென்றுமுன்வாரமன்றோன்றிடினே. (௪௯)

தோன்றக்கனைகதிர்முன்னிருள்போல்வினைதோற்குநெஞ்சு
ளூன்றக்கனைகழற்செவ்வேளைத்தேவரொழுக்கொழித்த
கோன்றக்கனையொறுத்தாண்டருளீசன்குமரனைநான்
மூன்றக்கனையெழின்மாவைப்பதியின்முருகனையே. (௫௰)

முருகக்கடவுளைமாவைக்கிறையைமுதற்பொருளைப்
பருகக்கடன்முனிலைவேல்விடுத்தபரனைமதம்
பெருகக்கடமுடைப்பெம்மாற்கிளையபிரானையெணி
யுருகக்கடவைமணமேகடத்தியுறற்பவமே. (௫௧)

உற்றலையாய்பவத்துய்திநெஞ்சேயிவ்வுலகவின்பம்
புற்றலையாய்துளிபோணிலையாதிப்பொருளுடலைப்
பற்றலையாய்த்தணிமாவைக்குகன்றன்பரந்தபுகழ்
கற்றலையாய்தலையேநிதநீசெய்கடைப்பிடித்தே. (௫௨)

கடையாரல்போன்றெழுவெஞ்சூரைவீட்டுங்கதிருமிழ்வேற்
படையாரல்போன்றெழிர்கூந்தற்செவ்வாய்ப்பணைத்தோ
றிடையாரன்மாதர்க்கறுபாலராகியிருந்தவர்க்கன் [ளொருசிற்
புடையாரல்லார்க்கரிதோங்கெழின்மாவையுறப்பெறலே. ()

உறக்கத்துக்கைப்பொருள்போணிட்டையிற்பணியோதலன்றி
துறக்கத்துணிதலபராதமென்றுசுருதிபயம் [த
பிறக்கத்துகளிலுரையாற்கழறவும்பேதையர்புன்
புறக்கத்துறைகொடுமாவைப்பிரான்பணிபோக்குவரே. (௫௪)

போக்கலைமாதவம்போன்றிடைவாட்டும்புணர்முலையீர்
பூக்கலைமாதுதிகழ்மாவைச்சேர்ந்தன்பொருப்பிற்புனங்
காக்கலைமாண்டொழிலாக்கொடுவைகுவிர்கண்டிர்கொலோ
மாக்கலைமாவொன்றென்வாளியின்மூழ்கிவராவிவனே. (௫௫)

வரவாகுவாகனத்தேவற்கிளையவமானையவே
றரவாகுவாதிநவவீரர்தம்முன்றணிகைவரைச்
சிரவாகுவாதியெட்டாஞென்றனையதிருச்செந்தின
கரவாகுவாணவம்விண்டோடவென்னகக்கஞ்சத்திலே. (௫௬)

கஞ்சத்தளிமுரன்றூடழமாவைக்கடவுளொன்ற
னெஞ்சத்தளியகலாதுறைசேய்வெற்பினேரிழையுன்
விஞ்சத்தனிர்க்குமுகமந்தகாசமிழலைப்பிரான்
பஞ்சத்தளிக்கும்படிக்காசபோன்மகிழ்பாலிக்குமே. (௫௭)

பாலிக்கமாவிதமெவ்வுயிர்க்கும்மருள்பாலிபண்டோர்
நீலிக்கமாவிலையவிட்டாருயவருணின்மலன்சே
யாலிக்கமாவினையட்டருள்வோய்சுரராலைதுறும்
வாலிக்கமாவளவீழத்துமாலைநல்லானவனே. (௫௮)

வானந்தமாருதமாவனனீர்மண்மடியினுமோர்
தானந்தமாதலில்சங்கரன்சேயத்தகுவர்கடங்
கோனந்தமாயிலாள்குகன்கோயில்குரூச்சுடர்கொள்
கூனந்தமாழியிற்சத்திக்குமாலைத்தொலைப்பதியே. (௫௯)

தொலைத்தாண்டவன்றுயர்நக்கீரனைமுற்சொலற்கரிய
திலைததாண்டவன்மகன்மாலைச்செவ்வேளிற்றிருந்தொருவர்
கொலைத்தாண்டவன்மிருகம்பூங்குழல்புகுவார்நக்காச்
சிலைத்தாண்டவன்னிகடிவாரின்மீள்வரென்செய்தக்கதே. ()

செய்த்தலைவாளையுகளிழமாலைத்திருப்பதிவாழ்
மைததலைவாளயிலேந்திபொற்றாளைமனத்திருத்து
மெய்த்தலைவாவுன்னருந்தமிழையென்னவிரும்பிக்கொண்டா
யெய்த்தலைவாணுதனுடனாற்பிறசொல்வதெனே. (௬௧)

ஈசான்றன்பிரமவுபதேசமாரிடர்தோமகல
முனான்றன்பிரமம்பிரமமென்றோதுமுகிலின்வணை
மன்றான்பிரமனறியாச்சிவன்மகனன்பிலர்க்கோ
ரொன்றான்பிரமரக்காளீழமாலையுறைபரனே. (௬௨)

உறைவனத்தன்னயனோடவ்வுருத்திரனோதற்கரு
மிறைவனத்தன்றிருஞானசம்பந்தனிசைவிரும்பு
மறைவனத்தன்றிருமாமகன்வண்மருதத்தடத்திற்
சிறைவனத்தன்னமுறையீழமாலைத்திருப்பதியே. (௬௩)

திருமாலயன்முதற்றேவர்வணங்குந்திருச்செந்திலென்
பெருமாலயன்முதுகுன்றின்மகிழும்பிரான்றனக்கோர்
குருமாலயன்முகிறோய்மாடமாவைக்குகன்கடப்ப
மருமாலயன்முளரித்தாண்மருந்துமலப்பிணிக்கே. (சுச)

மலக்காயவாழ்வையினிதென்றெண்ணுமென்மனமுனருட்
கிலக்காயவாவறலென்றுகொன்மாவையிறைவமுனம்
பலக்காயவாறுசெல்பண்ணவனேவைப்பறித்தவன்மால்
விலக்காயவாலமெனவயின்றோனருள்வித்தகனே. (சுரு)

வித்தாரமாக்கவிக்குண்மகிழ்மாவைவிசாகன்வெற்பிற்
புத்தாரமாக்குழம்பும்யாமிளமுலைப்பூசலொட்டேங்
கொத்தாரமாக்கலைதேரண்ணனீகைக்கொடுவருமிம்
முத்தாரமாக்கந்தருமோசொல்சிற்றிடைமொய்குழற்கே. (சுஎ

மொய்யார்கடம்புடையோங்கிழமாவைமுருகரயிற்
கையார்கடம்பணிதோளாரிரண்டுகெழற்கன்பினைச்
செய்யார்கடம்வினைதீராவொன்றேமறைசெப்புமிந்த
மெய்யார்கடந்துபிறதேவின்வெவ்வினைவீட்டினரே. (சுஎ)

வீட்டினன்றிப்பியமாமாவைவேளைவிரிஞ்சன்றலை
யோட்டினன்றிற்பலிதேரிறைசேயையொருபதிக
வேட்டினன்றிக்கிளர்புன்சமண்சாய்த்தன்றிணையில்சிவ
நாட்டிநன்றித்தலைவைத்தாற்கினியனைநட்டிடரோ. (சுஅ)

நட்டவராகண்டலனைவிண்மயனைநாமனைவே
ளொட்டவராகண்டத்தோறுந்துரக்குதொலைத்தவர்கோ
னுட்டவராகண்டம்பூண்டார்தந்தோன்றலர்மாவைதொழிற்
கூட்டவராகண்டவெவ்வினையாவுங்கெடற்றிடமே. (சுகூ)

கெடவரலாயத்துணிபுகுந்தாடுகிளரொளிப்பூண்
மடவரலாயத்தமாதவன்சேருமுன்வந்தனைவ
னடவரலாயத்தனுமாவைவாணர்நகைப்புரகக்
கடவரலாயத்திசூழ்புவியுண்ணக்கடுகினுமே. (௭0)

கவிகையம்மாரனுக்காமிதென்றெண்ணல்கருங்குழலாய்
சிவிகையம்மார்தெருமாவைச்செவ்வேளிற்றிகழ்வதுவெப்
பவிகையமாவிஃதூற்றமுதாலன்றியாதவிலை
குவிகையம்மானமுடிமேற்றிகழ்திங்கட்கொழுந்தினுக்கே. ()

கொழுமையருத்திவெறியாட்டயர்ந்துகுறவாதுன்றி
முழுமையருத்தியொடேத்துங்குறிஞ்சிமுதலவருட்
செழுமையருத்திபலசால்செழுந்தமிழ்மாவைதனைத்
தொழுமையருத்திகெழுமுடிச்சேடன்சுமையலரோ. (௭௨)

சுமையனைமாரினித்தூக்கிநையாதருளத்தொழுவ
னமையனைமாரிவளமாவைவாலனைநாரிக்கொரு
தமையனைமாரிவணமான்மருகனைத்தாரகன்செ
யமையனைமாறிடமுன்வடிவேல்விடுமண்ணலையே. (௭௩)

அண்ணப்பன்மேவிலளம்மென்குதலைதிருந்திலள்கார்
வண்ணப்பன்மாமயிர்கூடமுலைகள்வளரப்பெறுள்
கண்ணப்பன்றொண்டுக்குளமகிழீசன்கனல்விழியி [தே.
னண்ணப்பன்மாவையனையாட்கெனேமென்னநான்சொல்வ

நானரம்பாய்வடிவேலிற்பிறழுங்கண்ணுயகிமா
வானரம்பாய்பொழின்மாவைச்செவ்வேள்கழன்மாணிழல்
மேனரம்பாய்வலியாழோர்மணமின்றுமேவவுன்றோ [போன்
டனரம்பாய்வளர்பூமல்லிகைப்பந்தரீங்கிசைந்தே. (௭௫)

ஈராறுகைக்குமியற்றுந்தொழில்களெழின்முகங்கள்
சேராறுகைக்குஞ்செவ்வேண்மாவைவாணதெரிவைகங்கைப்
பேராறுகைக்கவுமைமுலைப்பாலுண்பெருமமதன்
போராறுகைக்குன்புயமாலையீந்தருள்பூங்கொடிக்கே. (எசு)

பூங்கலையக்கணரன்பாலன்மாவைப்புரியையொப்பா
யாங்கலையக்குழல்செய்வதல்லாலணிசெய்யமலர்
தாங்கலையக்கனல்போல்விழிசேக்கத்தனங்கள்விம
வாங்கலையக்கிரிமாண்சுனையாற்றவும்வல்லதுவே. (எஎ)

வல்லைபபுறந்தருமாமுலைமாள்கலைமாவைப்பிரான்
றில்லைப்புறந்திகழம்பலத்தான்றருசேயருளாற்
றொல்லைப்புறம்பணைசூரியவெப்பிற்றிரிந்துபடுங்
கல்லைப்புறவருந்தும்பாலையாறுகடந்தனமே. (எஅ)

கடக்கரடக்கயமாமுகன்றம்பிகருணைசெய
விடக்கரடக்குந்தமிழ்ப்புலவோர்க்கருளேந்தலென்றுந்
தடக்கரடக்கைமுழக்கிடப்பூதர்தருவர்வினைத்
துடக்கரடக்கியமாவைச்செவ்வேளென்றுஞ்சொல்லுநெஞ்சே

சொற்கலைமாதமர்ந்தேவாழுமாவைச்சுவாமிதொல்சீர்
கற்கலைமாதொடன்னவன்றண்டுகைடப்பிடித்த
வற்கலைமாதவர்கூட்டம்விரும்பிலைவஞ்சநெஞ்சே
பொற்கலைமாதரையெண்ணிலைவாயிதுபுத்தியன்றே. (அ0)

புத்திமன்றளரிபோல்வான்றலைமகன்போதமிலாப்
பித்திமன்றதவிளமையனோடுபெயருங்கொலோ
வத்திமன்றகம்வளர்ழமாவையமர்ந்துறையு
முத்திமன்றாறுமுகன்றாளங்கொண்முனிவர்களே. (அக)

முனிவனைமங்கணிகமெனுமோகமொழித்தருள்செய்
பனிவரைமங்கையொர்பங்குடையான்மகன்பௌவவிம்மெ
திணிவனைமங்குறவழ்மாடமாவைநற்சேந்தற்கன்ப
வினிவனைமங்கலமேங்கவிவளையெமர்தரவே. (௮௨)

என்பணியாவையுநின்கழலுக்கென்றியற்றந்த
மன்பணியாவையுரித்துண்ணுநந்தார்க்கும்வான்பதந்தந்
தனபணியாவையமேத்தச்செயண்ணலருள்சுதமான்
முன்பணியாவைகிடும்வாயின்மாவைமுதற்பொருளே. (௮௩)

முதலைச்சமமில்பொருளைப்பதியைமுரண்கெழுசூர்
விதலைச்சமரங்கடந்தருண்மாவைவிசாகனைமென்
குதலைச்சமங்கலைவள்ளிக்குளமகிழ்கொண்கனையஞ்
சுதலைச்சமன்செயவாராமுன்வேண்டித்துதிசெய்ம்மினே. ()

துதியாரணம்பரவுங்கந்தவேளைத்தொடர்ந்தவன்வாழ்
மதியாரணம்பொழின்மாவைப்பதியைவணங்கருளு
ததியாரணம்பல்லிறுகத்தடங்கண்சுழலவுடற்
பொதியாரணம்படவீழ்ந்துயிர்போமுன்புலைநெஞ்சமே. (௮௫)

புலையாகமங்கலைநீர்மேலெழுத்தினிற்போதலொரு
தலையாகமங்கலமாவைச்செவ்வேடந்ததாவில்பல
நிலையாகமங்கலைகல்லார்க்குறுதிநிலையெதென்றூர்
கலையாகமங்கணர்வேட்டார்கொடேறிலன்காரிகையே. (௮௬)

காரங்கத்தானவரோடுவெஞ்சூரைக்கடலினயில்
வாரங்கத்தாரண்டோத்தெடுத்தாடவதைத்தவிறற்
பேரங்கத்தானன்குயர்மாவைவாணன்பிறங்குமெழிற்
சீரங்கத்தானத்திருமான்மருகெங்குலதெய்வமே. (௮௭)

குலமாதரம்மனையாடினரொங்குங்குழுமிவைகும்
பலமாதரம்மனையோங்கெழின்மாவைப்பதிக்கந்தற்பா
டலமாதரம்மனையோற்கன்புசெய்யவடுத்தவிப்புற்
கலமாதரம்மனைதீவினைகோலல்கயமைநெஞ்சே. (அஅ)

கயந்தலையம்பிடியோடுகளிறுகடிதுசென்று
நயந்தலையம்படிந்தாடீழநங்கைக்குநல்லமுகாம்
புயந்தலையம்பகமாமெனுமாவைபபுலவற்கண்டாம
பயந்தலையம்பகடோந்துசெல்பாசப்படிறனுக்கே. (அகூ)

படித்தலம்வந்தளந்தோன்முதற்றேவர்பண்டஞ்சிநஞ்சந்
துடித்தலம்வந்துகடிதோடினர்சென்றுசோத்தமென்று
வடித்தலம்வந்தனைசெய்திடக்காத்தவரன்மகன்வாழ்
கெடித்தலம்வந்தியங்கும்மாடமாவைக்கிளர்நகரே. (கூ0)

நக்கனயக்கநகைவாணுதலுமைமங்கையிவர்
பக்கநயக்கநவீற்றிருக்குமொர்பாலன்றிகழ்
சொக்கனயக்கலைமாதுறைமாவைதொழாரிற்சுரந்
தைக்கநயக்கடுமாதுள்ளிவாடுநந்தம்மையன்றே. (கூக)

தந்தாவளந்தங்களியாடுகோணத்தடங்குன்றுசேர்
நந்தாவளந்தங்கணியீழமாவைநகர்க்குமரா
கந்தாவளந்தங்கவொண்ணாங்கரேந்திகதியிலன்றா
லந்தாவளந்தங்கமர்மான்மருகவடைக்கலமே. (கூஉ)

அடைக்கக்கனிகளதிகந்தந்தத்துறக்கத்தவர்கைக்
கிடைக்கக்ககனம்பலத்தங்கிளைவிடுமாவைமன்சிற்
றிடைக்கக்கணக்கரத்தெய்வதயானைக்கிறையன்றிவாய்
தொடைக்கக்கவையிவ்வுயிர்போகுங்காலைத்துணையில்லையே.

துணங்கைகடந்துமயல்குடர்மாலைகடோட்கொண்டள்ளி
நிணங்கைகடந்தம்பிலவாய்நிறைக்கநிருதர்ச்செற்றோன்
வணங்கைகடந்தங்குகேதீச்சுரர்மைந்தமாவைக்குக
குணங்கைகடந்தபரானந்தவாழ்வுகொடுத்திடெற்கே. (௯௪)

கொடுங்கந்தமாமலராளிவெம்பூசலிற்கோட்பட்டுயிர்
விடுங்கந்தவார்குழனுமைணந்தாற்றவிளைந்துபொற்றேர்
கடுங்கந்தவாகன்பிறக்கிடப்பாககடவுவினை
யடுங்கந்தவேடிருமாவைக்குமரனருவரைக்கே. (௯௫)

அரவிந்தவாவிதிகழீழமாவையமர்ந்தவன்வாள்
வரவிந்தவாரிசடைக்கணிந்தான்மகன்வள்ளையில்வெற்
கரவிந்தவான்கிரிநேர்குயவள்ளிகணவற்கன்ப
விரவிந்தவாமரையூன்றின்றுறங்கிச்செலெற்பட்டதே. (௯௬)

எற்பந்தஞ்செய்யும்வினைவேரறுத்தெனையென்றருள்வா
யற்பந்தஞ்சென்றுன்னடியடைந்தேனக்கிரவுஞ்சப்பேர்
வெற்பந்தஞ்செல்லவடிவேல்விடுத்தருண்மாவைக்குக
பொற்பந்தஞ்சேமமுலைவள்ளிசேரும்புயவெற்பனே. (௯௭)

புரந்தரன்மாலயனுதிபுத்தேளிர்முப்போதும்வந்தங்
கிரந்தரன்மாமகன்சண்முகன்கந்தனென்றேத்தெடுப்ப
வரந்தரன்மாபயந்தீர்த்தல்கண்டுன்றிருமாவைதொழேன்
கரந்தரன்மாதவங்கண்ணுவென்மக்கட்பிறப்பினன்றே. (௯௮)

பிரசங்கமுத்தமிழ்ச்செங்காப்புலவர்பிரானயில்வேற்
கரசங்கமுத்தம்வரன்றுங்கல்லோலக்கடற்செந்திலோய்
பரசங்கமுத்துக்குமாரநன்மாவைப்பதிப்பரம
வரசங்கமுத்தருள்வைத்தெனக்கானந்தவாழ்வுநல்கே. (௯௯)

வாரணியம்பிதிர்பூண்முலைவள்ளிமணாளனொரு
காரணியம்பிகைபாலனச்சங்கரன்காதலனித்
தாரணியம்பரமேத்திடுமாவைத்தலன்புகழ்கற்
போரணியம்பலமேவவுவந்தருள்பூக்கும்பொனே. (௱)

மாவையந்தாதிமுற்றிற்று.

——:o:——

தாவடுநற்றிருக்கயிலைத்திருநந்திமரபுநனிதழைக்கப்போந்
து, தேவடுவொன்றில்லாதமாதவத்தோரகவிருளைச்சீக்கும்பா
னு, மாவடுவின்வகிரன்னகண்ணிவழிபடமாசின்மணிதான்மே
வு, மாவடுதண்டுறைசையிற்சுப்பிரமணியகுருபரன்றாளடைந்
துய்ந்தேனல்.

குறியமுனியருளியமெய்வரத்திறலவதரித்துக்கோதின்
ஞானத், துறைசைநமச்சிவாயகுருவருட்கடலும்வடமொழி
தென்மொழிப்பேர்த்தூய, நிறைகடலுமுண்டுபுனிதாத்துவித
சித்தாந்தநிலவப்பூமேன், மறைமொழிமெய்ச்சிவஞானபாடிய
ஞ்செந்தமிழ்வகுத்தயோகிவாழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்பளிப்பு
MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.
TIRUVANMIYUR. MADRAS-41

உ

சிவமயம்.

மதுரை

மீனாட்சியம்மை

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

கருவூரைச்சார்ந்த

நல்லமாகாளிப்பட்டி

சு. தெய்வசிகாமணிக்குருக்களவர்கள்

இயற்றியது.

இஃது

கோயமுத்தூர் ஜில்லா

ஆண்டிப்பட்டி ஜெமீன

துரையவர்கள்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

தும்மரப்பெரியதம்பிப் பொம்மைய நாயக்[redacted]

விருப்பப்படி

"தஞ்சை நாஷனல் அச்சுக்கூடத்[redacted]

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதி ஹு வைகாசிமீ.

பாயதம்பிப் பொம்மயநா

சிறப்புப்பாயிரம்.

தஞ்சைமாநகரம்

சதாவதானம்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

செங்கையிற்குட் சங்குடையான் றங்கையெனத் தென்கூடற்
றிருநகர்க்கண்
நங்கையர்க்கு ளரசாகித் தங்கியருள் பொங்கியெங்கு
நாடிப்பாயும்
அங்கயற்கண் ணம்மையடிப் பங்கயத்திற் பதிந்துப்பத்
தந்தாதிப்பா
மங்கையைக்கண் டிங்கிதமாப் பணிவித்தா னெய்வசிகா
மணிவிதவானே. (க)

பண்ணியவப் பாமங்கை வடிவமெலாம் பண்ணுறுத்தும்
பான்மையென்ன
இந்நிலத்தி லெவ்வெவரு மெளிதினிற்கண் டின்புறவச்
சிட்டான்வண்மை
மன்னுமெழின் மழைசங்கா வாழிறைவன் மாநிதிக்கோன்
மாரனசேடன
அன்னவன்மன னைகுமாரப் பெரியதம்பிப் பொம்மயநா
யக்கமாலே. (உ)

திருக்கைலாயபரம்பரை

அன்னப்பன்பேட்டை ஆதீனத்து அடியார்குழாத்துளொருவராகிய

ஸ்ரீ சபாபதிசுவாமிகளியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அன்னந்தன்பெடையைப்புல்லி யகமகிழ்காலைவாவி
யின்னந்தமபுயப்போதூர விதுநின்பேடெனப்பேடுநேங்
கொன்னந்தமமதுளையாள்சீர்க் கோமகளாயுதித்த
வின்னந்தற்கறியவொண்ணா விமலையங்கயற்கணாட்கே. (௧)

கண்டுதேனுவின்பாலக் காரங்கைத்திடவோர்பதத்துய்
மண்டுசீர்ப்பதிற்றுப்பத்தந் தாதியாமவளநூலொன்று
முண்டகக்கண்ணினுரோ ரிருவர்க்குமுழுச்சீர்நல்கும்
அண்டர்நாயகனபாலன்ப னரியவைதிகமார்க்கத்தான். (௨)

தத்துவமுப்பத்தாறுங் கடந்ததோதனிப்பாலுள்ளம்
வைத்திடுமுரவனல்ல மாகாளிப்பட்டிவாழ்வோன்
உத்தமகுணத்தன்றெய்வ சிகாமணிப்புலவனெங்கும்
வித்தகக்கவிஞர்மெச்ச வியற்றினன்விழைந்தநூலை. (௩)

கொண்டலையணவுநொச்சிக் கோநகர்மழசைவாழ்வோன்
விண்டுவினடியோகத்தான் விளைமுல்லையலங்கற்றோளான
எண்டருநலத்தின்மிக்க வெறுழனுமகேதனத்தான்
அண்டலர்க்கேறுபோல்வா னங்குருகுலத்துவர்தான். (௪)

தம்மையனென்னயார்க்குந் தந்தளித்திடுமாலண்ட
பொம்மையக்குரிசில்முன்செய் புண்ணியப்புதல்வன்மேன்மைச்
செம்மைசால்குணக்குமாரப் பெரியதம்பிப்பேர்சேர்ந்த
பொம்மையமகிபனச்சிற் பொலிவுறவமைவித்தானே. (௫)

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹா வித்துவானாகிய

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

மாணாக்கருள் ஒருவராகிய

தஞ்சை மிஷியோன் காலேஜ் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்தும்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

ஐயாச்சுவாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசை யாசிரியப்பா.

மணிவளர் நெடுந்திரை வாரிதி யுடுத்த
பணிவள ருலகுயிரப் பரப்பெலாம் படைக்கு
முண்டகத் தவிசுறை முதுமறைக் கிழவனுங்
கண்டக நாகுசக் கரந்தரி கரத்தனு
மற்பக லேத்து மருமறை முடிவாய்க்
கற்பனை கடந்த தற்பதப் பொருளா
யொன்றாய்ப் பலவா யொன்றினும் பற்றா
நன்றாய்ச் சச்சிதா னந்தநிர்க் குணமாய்ப்
பாவனைக் கெட்டாப் பரஞ்சுட ராகித்
தேவ தேவனுஞ் சிவபெரு மாற்கு
மாலையு மகுடமும் வனப்புறச் சூட்டி
யாலவாய்க் கரசி யாகிவீற் றிருக்கு
மங்கயற் கண்ணிபூம் பங்கயத் தாட்குப்
பத்திதேர் கலைஞரு முத்தமிழ்த் தலைவரு
ரத்துறு பதிற்றுப் பத்தந் தாதிப்
பேர்புனை யீலாங் தோகமழ் செந்தமிழ்த்
தார்புனைந் தணிந்தனன் றண்புனற் பொன்னி
ன்னதி சூழு ஸ்மங்நதிப் பதியில்
யம்பல பயக்குஞ் சுயம்பிர காச
தேசிகன் மரபிற் சிவகா ருண்யம்

பாசவை ராக்கிய மீசுர பத்தி
பிரம ஞானம் விரவுமிந் நான்கு
மொருவடி வாயெழுந் தருள்சிவா நந்த
பரமசற் குருவின் பாதசே கரனெய்த
தரமலி மலர்ப்பூந் தண்டலை யுடுத்த
கவின்பெறு நல்லமா காளிப் பட்டிவாழ்
சிவந்திகழ் தெய்வ சிகாமணிக் கவிஞன
இன்னதைப் பத்தி யீகைநல் லொழுக்க
மன்னிய செல்வரு மாதவஞ் சிறந்த
வுத்தமர் களுமுறை குத்திநன் னுடான்
தரங்குறிப் பரிய விரங்கமால் வரையான
சுடர்மணி கொழிக்குங் குடவநன் னதியான
பூம்பொழிற் றேம்பொழிந் தாம்பொழிற் காலவாய்
காம்புதிர் முத்தமுங் களிற்றின் முத்தமு
நத்தின மீன்ற முத்தொடு நட்புற
வாரிப் பரப்ப மதிபல வென்ன
வெண்கதிர் பரப்புந் தண்பணை தோறுங
கன்னலுஞ் செந்நெற் கதிரும்விண் ணுலவி
மன்னுசீர் மழசை யென்னுமூ தூரான்
அருளறந் தழைத்த குருகுலத் துதித்தோன்
இன்புற விழைந்தோ ரீண்டுவெம் மின்னென
றன்புற வழைக்கு மனுமகே தனத்தான்
மேம்படு சித்திர வான்பரி யுடையான்
எங்கணு முழங்கு மங்கல முரசான்
நலத்தகு முல்லை மலர்த்தொடை யுடையான
சற்சனர்க் குரிய சற்குண மனைத்து
மன்னிய லண்ட பொம்மைய மன்னன்
ஆணை வன்பொடு மேனாட் புரிந்த
நற்றவப் பயன்கண் முற்றுமோ ருருவாய்ப்
பெற்றருள் குமாரப் பெரிய தம்பிப்
பொம்மைய மகிப னிம்மகி தலத் தோர்க்
கின்பா மெழுதா வெழுத்தி
லன்பா லமைத்தன னற்புத மெனவே.

ஸ்ரீ சுயம்பிரகாச சுவாமிகள் பரம்பரையில
திருவையாற்றிலெழுந்தருளிய
ஸ்ரீ சிவாநந்தசுவாமிகள்
மாணுக்கருளொருவராகிய
தஞ்சைமாநகரம
ந. வீரபத்திரபிள்ளை யவர்களியற்றிய
கலிவெண்பா.

பொன்ஞ ருறைமருமப் புங்கவனும் வெண்கமல
மின்ஞ ருறைநாக்கொள் வேதியனும்—முன்ஞடி

ஆதிமுடி காண்டற கரிதா யகண்டபரஞ
சோதியாய்ச் சற்சிற் சுகவடிவாய்ப்—பூதாதி

எவவுயிர்க்குங் காரணமா யேகபரி பூரணமாய்ச்
செவவியதா யோங்குஞ் சிவபெருமான—குவவில்

அருள்விளையாட் டாய வறுபத்து நானகு
திருவிளையாட் டன்றமைதத சீர்சால—தருமுத்தி

யாநகமொன் ருேது மதுரைத் தலத்தரசி
ஆனமீ ஞட்சியெம தம்மைக்கிம்—மாநிலத்தில்

ஆற்றனுறு மெண்ணன் கறம்வளர்த்த நாயகியோ
டேற்றமலி செம்பொற்சோ தீச்சுரஞர்—வீற்றிருக்கும

ஆலயமும் வான்ருே யணிமால் விடைமதிலும்
மால வளையூர் வயல்களும்பூஞ்—சோலைகளும்

பைந்நீர்க் கதலிபலா பல்தெங்கு மாவினஞ்சூழ்
அந்நீர்க் கமலமல ராவிகளும்—பொன்னீர்மை

தங்கும் வணிகர் தருமன்ன சத்திரமுஞ்
சங்கம் புகழ்வேத சாலைகளும—எஙகணும்ச்

சீர்விளங்கக் காட்டுஞ் சிகரநெடுங் கோபுரமுந்
தேர்விளங்கு நல்வாச் சியமுழக்கும்—போவிளங்கக்

கூடிவரு மெய்யடியார் கூட்டந் தனைக்காண்பான
நாடிவரும் பொன்னி நதிவளமும்—பாடிவரும

முத்தமிழோ ரின்சொன் முழக்கு நனிதழைத்தெண்
சித்திமுத்தி நல்குந் திருநகராம்—முத்தர்புகழ்

ஐயா றெனுந்தலத்தி லன்பரொலாங் கண்டுதொழ
மெய்யாந் திருவருளே மேனிகொண்டெம்—பொய்யாவுந்

தீர்த்தருள வந்த சிவாநந்த ஞானகுரு
மூர்த்திதிருத தாண்மலரை முப்போதும்—ஏத்திமகிழ்

சித்த முடையான் சிவமே பொருளெனத்தேர்
வித்த முடை யாமெய் விளக்குடையான்—நத்தினஞ்சார்

வார்மணக்குஞ் செய்வளைநன் மாகாளிப் பட்டியுறை
சீர்மணக்குந் தெய்வ சிகாமணியாம்—பேர்மணக்குஞ்

செந்தமிழ்ப்பா வல்லோனற் றேன்பால்கற் கண்டென்ன
விந்தைமிகு மேலோர் வியப்படையத்—தந்தான்

சிறப்புப்பாயிரம்.

பதிற்றுப்பத் தந்தாதிப் பாமாலை தன்னைக்
கதிக்குறுதி யென்றிவணைக் காணும்—மதித்தெளிதில்
உற்றுணர்வா னச்செயற்றி யுண்மையுணர் வற்றோர்க்கும
மற்றவர்க்கு மன்பால் வழங்கினான்—நற்றவஞ்சால்

சித்தருடன் முத்தர்களுஞ் சிந்தை களிகூர்ந்து
நத்திவருங் குத்தியெனு நாடுடையான்—நித்தநித்த
மேவட்டுவந்து சூழ்கினர்க்கு வெந்துயர்தீர்த் தீ ரபநிலை
நாட்டுங் குடவ நதியுடையான்—சேட்டமுறுஞ்

செந்நெற் பயிர்தழைக்குஞ் செய்வளமுந தெங்குபலா
கன்னலொடு தேமாங் கனிவளமும்—பொன்னெயில்சூழ்
தேவா லயம்பலவுந் தெண்ணீர்க் கயங்களுஞ்சூழ்ந
தோவா தொளிர்மழைசை யூருடையான்—பாவாணா

எத்துங் குருகுலத்தா னெண்டிசையுங கொண்டுநிற்குங
கீர்த்தி விளக்கனும கேதனத்தான்—பூத்தடத்தில்
ஓராளைக் கன்றெதிர்வந் துய்வளித்த பைந்துளவத்
தாராளைப் போற்றுஞ் சமயத்தான்—பேராத

ஈரம்பொறுமை யிணக்கமுத னற்குணங்கள்
சேர வளர்ந்த திருவுருவான்—கீரமொடு
பாகுநேர் மென்மொழியார் பார்வைமனத் தைக்கவரும்
வாகுசேர் முல்லைமலர் மாலிகையான்—ஓகையுடன்

பாரறியப் பெற்றவருட் பாக்கியத்தி னுக்கமெனப்
பேரறிஞர் வாழ்த்துமகப் பேறுடையான்—வாரமொடு

கண்டா ருளக்கருத்தைக் கண்டா தரித்துமகிழ்
கொண்டுகை நல்குங் குணக்கடலான்—அண்டலர்கள்

போற்றுபுகழ் பெற்றலண்ட பொம்மைய பூபதிமுன
பாற்றியமெய்ந் நோன்பா லருள்சுதனும்—நாற்றிசைகொள்

எமபா நிலத்தினர்க்கு மின்பந் தனைவிளைக்கும
பெமமான் குமாரப் பெரியதம்பி—பொம்மைய

பூமான் புவிபுகழும் போருகச்செம போதிலுறை
யாமான் மகிழ்ந்துறைசீ மான்.

உ

சிவமயம்.

மதுரை

மீனாட்சியம்மை

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

விநாயகக்கடவுள்.

திருக்கூடற் பதிக்கரசா மீனாட்சி யம்மைதுணைத்
திருத்தாட் கன்பாம
மருக்கூடற் புதத்தமிழாற் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
வனைவா னுள்ளத்
துருக்கூடற் பகலுநினைந் தொன்றிரண்டென் றுநிலையை
யுறுவார்க் கனனை
கருக்கூடற் பவமகற்றுஞ் சித்திவிநா யகன்பதமுட்
கமலஞ் சேர்ப்பாம்.

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

வேலைவாய்க் கடுவை மிடற்றில்வைத் தமுதை விண்ணுளார்க் களித்துமா ணிக்காய்க், காலைவார் கூற்றைக் காய்ந்தணி வேய்ந்து கயற்கண்மா தரசியை மணந்து, மேலவா முனிவ ரிருவருண் மகிழ வெள்ளியம் பலத்திடை நடித்த, ஆலவாய்ச் சோம சுந்தரக் கடவு ளடியிணை மலர்முடிக் கணிவாம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

அரவணை முகுந்தன் வேத னமரர்கோன் வெலற்கொ ணாவெங்
கரவணை தருஞ்சூர் மாய்த்துக் கனககா டினிது காப்பான்
குரவணை குழலார் தெய்வ குஞ்சரி வள்ளி வேட்பச்
சரவண முதித்த வேற்கைச் சண்முகற் கன்பு செய்வாம்.

கலைமகள்.

மாமக ணிறைந்தெஞ் ஞான்றும் வளமெலாஞ் செழிக்குங் கூடற்
கோமகள் புயத்தென் னன்பாற் குலவுசெந் தமிழ்த்தார்சூட்டப்
பூமக ளுவுங் கற்றோர் புந்தியும் புகுந்து வாழும்
நாமகள் விரைப்பூந் தாளெந் நாளுமெஞ் சகத்துள் வைப்பாம்.

அருளிறைவணக்கம்.

பையரவப் பணியணிஎம் பரமனய னெடுமோன்முப்
    படிவ மொன்றாந்
துய்யவுருக் கொண்டெழுந்து மலமாய்த்து மெய்யுணர்வார்
    தோற்றங் காட்டி
ஐயமிலா வீட்டின்ப மளித்தாளு முததொழில்பூண்
    டையாற் றின்கண்
செய்யபுகழ் பெற்றசிவா நந்தகுரு பரன்றாணஞ்
    சிந்தை சேர்ப்பாம்.

நூல்.

பூவாய் கமலன் முதலைவர் புரியைந் தொழிற்கு முதற்பொருளாய்த்
தூவாய் நான்கு மறைமுடிவாழ் துரிய வடிவே நீயெனக்காண்
மாவாய் பெருந்த வத்தினருள் வயங்கு மணியே வானுலவுங்
காவாய் மதுரைப் பதியமர்ந்த கயற்கணரசே காவாயே. (க)

காவே தனித்தண் கருணைமழைக் காரே யடிய ருளமணக்கும்
பூவே தலங்கண் மூன்றுநிறை பொருளே கூடற் பதிக்கரசே
மூவே தனையற் றென்னுளத்தின் முதிர்தே னமுது கண்டெனநின்
பாவே தழைத்துத் தினம்படரும் படிக்குன் கடைக்கண் பார்த்தரு
[ளே. (உ)

பாரங் கனல்கா லந்தரமாய்ப் பல்சீ வருமா யனைத்துலகும்
வாரங் கலந்து புரக்குமெழின் மதுரைக் கயற்கண் மாதுமையே
ஓரங் கருதா தெளியேனுக் குறுமேழ் பிறவி யெனும்பாரா
வாரங் கடக்க நின்கமல மலர்த்தாட் புணையை வழங்குவையே. (௩)

வழங்குந் திறத்தோர்க் கறம்பெருகு மாபோற் பெருகி நெடுந்தரங்கம்
முழங்கும் புனல்வாய் வையைவள முதிர்பூங் கூடற் கயல்விழியாய்
கழங்கு தருங்காய் வெண்பொடியுட் கலந்துங் கலவா திருத்தலெனப்
பழங்கு வலயத் தகந்திரிந்தும் பற்றா திருக்கப் பணித்தருளே. (ச)

பணிமா லிகைபூண் சொக்கர்வலப் பாகத் தமர்ந்து பத்தர்தமக்
கணிமா முதலெண் சித்திகளு மளிக்கு மதுரைக் கயற்கணியே
பணிமான விழியா ரிதிநிலமூ வாசைக் காளா யுடலகமோ
றெணிமான பருவா தென்றுநினை யெண்ணும் வரமொன் றெனக்க
[ருளே. (ரு)

எனக்கோர் துணையும பிறிதகிலத் திலையென றெனது குறைமுழுது
நினக்கோ லமிட்டு மிரங்காதென் னெறியோ ஞானப் பால்சுரந்த[ம
தனக்கோ மலையே யன்பாமனத் தனிவிட டகலாத தறபரையே
வனக்கோ கனகத தடமபணைசூழ் மதுரைக் கயறகண் மடமாதே.()

மடஞ்சேர் மனத்தே னெனக்குறிதிவ் வையத் துலவு மெய்யடியா
ரிடஞ்சேர்த் தருளா விடிலெளியே னெவ்வா றுய்வே னிலகுமணி
வடஞ்சேர் மருமத் திளம்பிடியே மணிமால் வரையே மலர்ப்பதும
தடஞ்சேர் மதுரைப் பதியமர்ந்த தாயேகயற்கட் சவுந்தரியே. (எ)

தரியா துடல்விட் டுயிரகலுந் தருணம் வருமு னெனக்குனருள
புரியா தறியார் போலிருந்தாற் புவியோர் விசும்போர் நகையாரோ
வரியா ரிதழி மணமியற்கை மணமென் றிசையு மலிகுழலாய்
அரியா ரணனும் புகழ்மதுரைக் கரசே கயற்க ணாரணங்கே. (அ)

அணங்கா ரணங்க ளாகமங்க ளனைத்துந்தேடி யளப்பறிதற் [ன்
கிணங்கா திலங்குன் னருள்வடிவை யெந்நாட் டரிசித் தின்படைவே
வணங்கா மகிடா சூரனுடல் வதைத்த வருட்பேர் வல்லமையாய்
மணங்கா தலித்த சொக்கர்மகிழ் மதுரைக் கயற்கண் மாமணியே. ()

மணிவாய் மகுட முடியுமலர் வதனும் புயமு மங்கலப்பொன்
அணிவாய் மிடறும் பணைத்தோளு மங்கைவளையுங் கொங்கையணிப்
பணிவாய் மார்பும் பட்டிடையும் பைம்பொற் சிலம்பார் பதத்துணையு
எணிவாய் வழுத்தத் தினமதுரை யெந்தா யுணர்வைத் தந்தாளே. [ம்

வேறு.

தந்தாளை சொன்ன மணியான வென்ன சகமேழு மாகி விளையா
கொந்தா ரணிந்த வருண்மேனி கொண்ட கூடற் கயற்க ணுமையே
முந்தா யகட்டி லுருவான வன்று முதலாக வின்று வளையுஞ்
சிந்தா குலத்தை யலதின்ப மொன்று சிறியே னடுக்க விலையே. (௰௧)

இலையோ தொழும்ப ரினமே வவைக்க ணெளியேனை வைக்கவிடமுந்
தலையோ ரியற்கை சிறியோ ரிழைத்த தவறைப் பொறுப்ப தலவோ
கலையோ ருரைக்கு மறைநீதி கொண்ட கமழ்நிம்ப மாலை புனைதென்
மலையோன் மகத்தின் மகளா யுதித்த மதுரைக் கயற்க ணுமையே. ()

உமையா ளெனதது முடையாள் வழுத்த லொழியா மனத்தை யுடை
தமையா தரித்து நிலையான முத்தி தருவா ளகண்ட வுருவாள் [யார்
இமையார் சிரத்தி னிலகும் பதத்தி யெமையாள நித்தம் வருவாள்
அமையார் புயத்தி மதுரா புரத்தி லமரங் கயற்க ணரசே. (௰௩)

அரவச் சிரத்தி னுலகிற் சடத்தை யடைவுற்று முன்ற னிருதாள்
பரவற் குரத்தை மருவா மனத்தர் பவமற் றிருத்த லெவனோ
கரவற்ற முத்த ரிதையத்துண் மொய்த்த கருணைத் திறத்தகடலே
மரவத் தருக்கள் வளரச் செழித்த மதுரைக் கயற்கண் மயிலே. (௰௪)

மயிலைப் பழித்து வளர்சாயன் முற்று மதியைப் பழித்த முகமும்
அயிலைப் பழித்த விழியுஞ் சுரந்த வருளைப் பொறுத்த வடிவுங்
குயிலைப் பழித்த மொழியுஞ் சிறந்த கூடற் குமாரி பதமே
கயிலைப் பதிக்க ணுயர்நித்த சுத்த கதியென்று நம்பு மனமே. (௰௫)

மணமேவு மாறு மதிசென்று மாயை வசமாகி மாழ்கு மடவோர்
இனமேவு றாது னிருதாள் வழுத்து மியல்பெற் களித்தி விடைவா
கனமேவு சொக்க ரளிமேவி முன்பு கடலே ழழைத்த நிபநீள்
வனமேவு மென்கண் மணியாய் விளங்கு மதுரைக் கயற்கண் வடிவே.

வடிதந்த சுண்ண மணிதந்த வண்ண மனைவிண்ணு லாவமதியைக்
குடிதந்த மைந்தர் பிடிதந் துலாவு கூடற் கயற்க ணுமைபொன்
அடிதந்த தின்று துதிதந்து பாட வருளொன்று பாச விருளைத்
தடிதந்த தொன்று நிலைதந்த தொன்று சகசானு போக சுகமே.(௰௭)

சுகமொன்று வேத நெறிநின்றி டாது துனியொன்று மாக மகமென
றகமொன்று நாட விழியொன்று காண வகிலத் தழுந்தன் முறையோ
பகமொன்று தொண்ட ரகமொன்றி நின்ற பரையான சோதிமணியே
இகமொன்றி யுய்ய மதுரைக்கண் வந்த வெனதம்மை யாதிசிவையே

ஆதித்த னங்கி மதியென்னு முக்க ணவிர்கின்ற வாதி சிவனைப்
பாதித்த னுக்குள் விரவப் புரிந்த பலமேவு கூடலரசே
பேதித்த நாம வுருவங்க ளாய பிரபஞ்ச மாய மயலை
நேதித் தகண்ட வறிவான நின்னை நினையுந் திறத்தை யருளே.(௰௯)

அருவாகி யண்ட பகிரண்ட மாகி யணுவாகி யாவுமுதவுங்
கருவாகி ஞான வொளியாகி மோன கதியாகி யன்ப ரிதையம் [வார
ஒருவாது நின்ற பெருவாழ்வு கொண்ட வுனதுண்மை யாவ ருணா
திருவால வாயி லுருவான தேவி செழியன் றவததி னிதியே. (௨௰)

வேறு.

நிதியாளும் பிறியாளங் கலையாளுங் கலையாளொண் ணிலவு கஞ்சப் பதியானுங் கரஞ்சிரத்திற் பதியான் றென் பதியானும் பணிவான் சொக்கர், மதியாருஞ் செக்கர்நிறச் சடையெழுந்த மழைபொதிநான் மாடக் கூடற், பதியாளங் கயற்கணிதா ளிருபோது முப்போதும் பரவுவோர்க்கே. (௨௧)

பரவுவார்க் கருள்புரியும் பரம்பரையே மதுரைவளம் பதியின் மேய
குரவுவார் மலர்க்கோதைக் கொடியிடையங் கயற்கணிசற் குணியே
நாயேன, கரவுவாய் மனத்தினனு யுலகெனுமா யைக்காட்டிற் காத
லென்னும், அரவுவாய்ப் பட்டுவினைக் காளாகா திப்போதுன னரு
ள்செய் வாயே. (௨௨)

செய்வாய்ந்த தென்மதுரைப் பதிவாய்ந்த வஙகயற்கட் செவவா
யெந்தாய், பொய்வாய்ந்த புவியிலுயர் மெய்வாய்ந்து நின்பதத்தைப்
போற்று மூனறிச், சைவாய்ந்து விழற்கிறைத்த சலம்போல வாணு
ளைத் தணக்கு மாக்கள், மெய்வாய்ந்த நினகருணை விழிவாய்ந்திங் கு
ய்வதெந்நாள் விளம்பு வாயே. (௨௩)

வாய்த்தவைகொண் டகமகிழ்ந்து வருபொருட்சிந தனையகன்று
வாழும் வாழ்வே, தூய்த்தநெறி யெனக்காணுப் பேராசைக் கருங்க
டலிற் சுழலகின் றேனிப், பேய்ததகைமை யுடையேற்குன் பெருங
கருணைக் கரைகாட்டிப் பிறங்கச் செய்வாய், காய்த்தமரச் சோலைம
ருக் கமழ்மதுரைப் பதிவதியங் கயற்கண் மாதே. (௨௪)

மாதவத்தோர தினம்பரவு மதுரைவளர் கயற்கணியெ வையத தி
ன்கண், போதவத திற் கழித துவினை புரியவதைக் குள்ளாகிப் பூத்து
க் காயாப், பாதவத்தை யொத்திவணோர் பயன்காணு தயர்கின்ற பா
வி யேனிங், கோதவததை மூன்றுமுணர்ந் துனைத்தரிசித் துய்வதெ
ந்நா ளுரைத்தி யின்றே. (௨௫)

இன்றுளவாம் பொருணுனைக் கின்றெனுஞ்சொன் மாத்திரமா யிய
ங்கு மேற்றந், துன்றுலகை மெய்ம்மையென்றுந் தொக்குடலை யகமெ
ன்றுந் துணிந்து நாளு, நன்றுறவு தீமையிக லென்றுது நிற்குநிலை
நல்காய் வெள்ளி, மன்றுணடம் புரிந்தபெரு மான்மகிழு மங்கயற்க
ண் மதுரை வாழ்வே. (௨௬)

மதுகரங்கள் பண்பாடன் மகதியிசை நிகரிதழி மாலை யாற்குப் புதுமணக்கோ லஞ்சிறக்க வானவர்நான் முகன்றிருமால் புகழ்ச்சி கூறச், சதுமறையா முரசொலிப்ப மணமாலை சூட்டிமுடி தனையுஞ் சூட்டி, மதுரைநக ரரசளித்த வங்கயற்கண் ணரசேநின் மதியைநல்கே.

மதியுணர்த்து மறைநான்கின் முடியுணர்ந்தோர் நின்கமல மலர்த் தாட் கன்பாந், துதியுரைத நின் னருளடைந்தா ரைவகையா மிலக்கணநற் சுருதி யோதும், விதியுணரா வெளியேன்சொல் புன்மொழியு நன்மொழியா வியநதேற் றுனருட்,கதியுணர்த்தாய் மதுரைவளம் பதிவளரங் கயற்கணியே கருணை வானே. (உஅ)

வானாட்சி யோருரகா மண்டலத்தோ ருமவிய க வாழுங் கூடற் கோனாட்சி புரியவந்த கோமளையே யாமளையே குமரிவாமி மீனாட்சி யாதரசே யெனகுறையை நிற்கெடுத்து விரித்து மின்னும் ஏனாட்சி கொள்ளாம லிருக்கின்ற யினனதென வெடுத்துக்கூறே. ()

கூறுமொரு முக்கூற மன்னமய முதலைந்து கோசநீதது, வேறுமொரு பொருட்குறியா துனைக்குறிதது நிற்பதுவே வினையினேற்குத், தேறுமொரு நிலையமலாற் சிறிதறியேன் பிறிதொன்றுந்தென் கூடற்கண், ணேறுமொரு விடைப்பெருமாற் கரசளித்த வணங்கரசே யின்பத் தாயே. (௩௰)

வேறு.

இன்பதுன்பத் திருப்பிடமாகிவா
யொன்பதுள்ள வுடற்சுமையானென
தென்பதற்ற வியல்பருளாலவாய்த்
தென்பதிக்கண் டிகழ்கயற்கண்ணியே. (௩௧)

கண்ணிற்காண்சகக் காட்சிகள்யாவுநின்
வண்ணமென்ன மதிக்குமுணர்வருள்
மண்ணும்விண்ணும் மகிழ்மதுராபுரிக்
கண்ணமர்ந்த கயல்விழிக்கன்னியே. (௩௨)

கன்னலின்மொழி காமருசேல்விழி
யன்னமேமது ராபுரிச்செல்வமே
நின்னையன்றியிந் நீணிலவைப்பிலெற்
கன்னைதந்தையுற் றார்துணையில்லையே. (கக)

இல்லைநம்பி யிருநிதிக்கேயுழல்
கல்லைநேர்மனக் கண்டகர்காண்பரோ
எல்லையற்ற வெழின்மதுராபுரி
யல்லைநேர்குழ லம்மைநின்பாதமே. (கச)

பாதங்கொண்டு படியளந்தோன்மலர்
சீதங்கொண்டருச் சித்துயராலவா
யாதங்கொண்டம ரங்கயற்கண்ணியென்
னேதங்கொண்டினி யின்பருள்செய்வையே. (கரு)

செய்யநான்முகன் றேவரும்போற்றுநின்
றுய்யதாண்முடி சூட்டப்பெறுவனோ
ஐயையம்பிகை யாரணிநீரணி
வையைசூழ்தென் மதுரைத்தலைவியே. (கசு)

தலைவணங்கிநின் றூட்டுதிபாடிநெஞ்
சலைவணங்கு மகன்றின்படைவனோ
மலைவணங்குற வானுயர்தெங்கினக்
குலைவணங்குதென் கூடற்குமாரியே. (கஎ)

கூடலம்புரிக் கோமளைதாட்டுதி
பாடலம்புயன் பற்றறுப்போர்க்கலால்
நாடலம்படு நாரியர்பாலுளம்
வாடலம்படு வாரொன்றடைவரோ. (கஅ)

வரத்தைமேவு மதுரைக்கரசியாற்
சிரத்தைமேவித் தினந்தொழுவோரினிப்
புரத்தைமேவிப் புவிக்கண்புகாதமெய்
யுரத்தைமேவி யுவப்புற்றிருப்பரே. (௩௯)

இருப்புநெஞ்சக னென்னினுநின்கழல்
விருப்புளேனை வியந்தருள்வேதியர்
இருப்புமேவு மெழின்மதுராபுரிப்
பொருப்புநேர்தனப் பூங்கொடியன்னமே. (௪0)

வேறு.

அன்னைபிதா வாயகிலத் தாருயிருக் கோருயிராம்
உன்னையலா திங்கெளியேற் குற்றதுணை யாவருளார்
தென்னைபலா கன்னல்வளஞ் சேரால வாய்வழுதி
மன்னையுல கைப்புரப்பான் வந்தகயற் கண்ணுளே. (௪௧)

கண்ணும்பே ருருவக் காட்சியெலா நித்தியமென்
றெண்ணுதுன் பொன்னடியா னெண்ணிநிற்ப தெந்நாளோ
மண்ணுடர் விண்ணுடர் வந்திறைஞ்சு மாமதுரைக்
கண்ணால யத்துறைசேற் கண்ணிசிவ சங்கரியே. (௪௨)

சங்கரிக்குச் சோதரியே சத்திகரு ணைகரியே
அங்கயற்கண் மாதரசே யாலவா யாரமுதே
சங்கையிலா தெவ்வுயிர்க்குந் தாயாகி நீயிருந்தும்
இங்கடியேன் பாவிரக்க மில்லா திருப்பதென்னே. (௪௩)

என்னேதந் கிஞ்சிலுநீ யெண்ணு தெனக்கிரங்கி
யின்னே தயைபுரிந்தா லீடேறு வேனலது
பின்னேல்லை யென்றுற் பிழையேன் பிழையேனோன்
அன்னே மதுரா யரசாள வந்தவளே. (௪௪)

வந்தவுடற் கொண்டிம் மதுரைக் கயற்கணியைச்
சந்ததமும் போற்றுந் தனிவாழ்வு சாராமல்
மைந்தர்மனை பொன்னெனும்பொய் வாழ்விலயர்ந் தாகுலித்தால்
எந்தவகை யாலினியீ டேறுவாய் கன்மனமே. (சரு)

கன்மதுராங் காரர்கள்பாற் கையேற்றுப் பாடாமல்
நன்மதுர வாக்காலெந் நாளுமுனைப் பாடவருள்
தென்மதுரை யென்னுந் திருவால வாயமர்ந்த
தன்மதுரைச் சொக்கேசன் றான்மணந்த வான்மணியே. (சசு

வான்மாரு தங்கனனீர் மண்ணெனுமைந் தாலமைத்த
ஊன்மாயை நீக்கி யுணர்வாகி யென்றிருப்பேன்
கான்மாறிச் சொக்கர்நடங் காட்டியவெண் பொற்பொதுவாம்
நான்மாடக் கூடனகர் நங்கையங்க யற்கணியே. (ச[illegible]

ஏகாந்த தானத் திருந்துன் னருட்சுடரால்
மோகாந்த கார முரணகற்றி யென்றிருப்பேன்
பாகார்ந்த வின்மொழியாய் பங்கயன்மா லும்பர்புகழ்
நாகார்ந்த வைகை நதிக்கூட லம்மனையே. (சஅ

அம்மைதரு மும்மலமற் றப்பகலில் லாநிலையை
இம்மையிலங் கைக்கனிபோ லெல்லீருங் காணவல்லீர்
செம்மைமணி மாடத் திருக்கூட லங்கயற்கண்
அம்மைமலர்த் தாட்ககலா வன்புசெயப் பெற்றிடினே. (சக

பெற்றதவத் தோர்க்குன் பெருங்கருணை கிட்டுமலான்
மற்றவரா மாயா வசத்தோர்கட் கெய்துவதோ.
செற்றவழ்செம் பொற்புரிசைத் தென்மதுரை யம்பதியார்
கற்றவர்க ளேத்துங் கடம்பவனப் பூங்குயிலே. (ரு

வேறு.

பூங்குவளைத் தடம்புடைசூழ் மதுரை மூதூர்ப்
பொற்கோயின் மீனாட்சி புயலை வென்ற
தேங்குழலு மணிமுடியுந் திலக நெற்றி
செவிக்குழையு மலர்முகமங் கலநாண் கண்டக்
தாங்கமைநேர் புயத்தார்கை வளைமார் பாரஞ்
சரப்பளிவா ரிணைக்களபத் தனமுஞ் செம்பட்
டோங்குதுடி யிடையரவ மொலிக்குந் தாளு
முன்னிவினைப் பிறவியொழித் துய்வாய் நெஞ்சே. (நுக)

நெஞ்சகமே யோருண்மை சொல்லக் கேணீ
நிரந்தரமு மூவாசைப் பவவத் தாழ்ந்து
ஞ்சகம்பொய் யழுக்காறு சினமு லோபம்
மடமாதி குடிகொண்டு மலைவுறுமற்
கஞ்சனரி சிரந்தாளு முன்னாட் டேடிக்
காணரிய சொக்கருளங் களிக்க நாளும்
மஞ்சமர்பொன் மதில்சூழு மதுரை வாழு
மாதுமையங் கயற்கணிதாள் வழுத்து வாயே. (நுஉ)

வழுத்துறுநான் மறைநூற்கு மெட்டா ஞான
வடிவாகி யுலகமெலாம் வயங்கிப் பத்தி
பழுத்தவடி யாரிதையத் தவிசில் வைகும்
பரஞ்சுடராய்ப் பேரறிவாய்ப் பலன்க ளெல்லாஞ்
சழித்தமது ரைப்பதிவாழ் கயற்க ணெந்தாய்
சேவடிக்கன் பியற்றுது திரிந்தா னெஞ்சே
கொழுத்தகரும் பகட்டியமன் றூதர் காணக்
கூப்பிடும்போ தெதிர்மறையென் கூறு வாயே. (நுங)

வாய்ப்பகட்டா லுடற்பகட்டா லுண்மை ஞானம்
வந்தவர்போ னடைகாட்டி வையத் தோரை
ஏய்ப்பதற்குத் துணிந்துழலு மாயத் தோர்தம்
மினத்தோடு நெஞ்சேநீ யிணங்கி டாமல்
தூய்ப்புகழ்சேர் மதுரைவளம் பதியிற் சோம
சுந்தரரோ டினிதமர்ந்த சுகமீ னாட்சி
சேய்ப்பதுமத் தாட்டுணையை யன்போ டென்றுஞ்
சிந்திப்பார் திருவடியை வந்திப் பாயே. (௫௪)

வந்திப்போர்க் கருண்மதுரைக் கயற்க ணம்மை
வாரீச மலர்த்தாளைக் காலைப் போதோ
டந்திப்போ துச்சிப்போ தெனுமுப் போது
மகலாத வாதரத்தோ டருச்சித் தேத்திச்
சிந்திப்போ டைசைவகன் று நிற்கி னெஞ்சே
திருமாதம் புவிமாதுக் கினிய நாதன்
உந்திப்போ துதித்தசதுர் முகத்தோன் றேற்றத்
துள்ளாகா நிலையுறலா முனக்கீ டின்றே. (௫௫)

ஈடிருக்கு முதனூன்கா மெழுதா மாற்றத்
தீற்றிருக்கும் பொருளாகி யிருக்கு நீபக்
காடிருக்குந் திருவால வாயா ரூதூர்க்
கண்ணிருக்குங் கயற்கண்ணி கருணை வாய்ந்தாற்
சேடிருக்குந் திருவிருக்குங் கவிநான் கோதுந்
திரமிருக்கு முரமிருக்குஞ் சிந்தாய் மேலாம்
வீடிருக்குங் கைக்கனிபோ லிவைக ளல்லால்
வேண்டுவதொன் றுனக்குளதோ விளம்பு வாயே. (௫௬)

விளங்குலகின் மாக்களொரு வாய்ந்துங் கூடன்
மீனாட்சி புகழ்படிக்க விழைவு ரூமற்
களங்கமுறு வன்காமக் கடலின் மூழ்கிக்
கன்மமெனுங் கல்லோலத் தலைப்புண் டெண்மை
வளங்கலவாச் சிற்றறிவோ ரினத்திற் கூடி
வாழ்நாளைக் கழித்ததலையு மடமை நெஞ்சே
துளங்கமல நித்தபரி சுத்தா நந்தத்
துரியமெனும் பெருவாழ்விற் சுகிப்ப தென்றே. (௫௭)

என்றுலகத் தோற்றமெலாங் கனவின் றோற்ற
மெதிர்கானற் சலத்தோற்ற மென்னத் தேர்ந்து
வன்றுயரின் பிருவகையு மொன்றாய்ப் பத்தி
வயிராக்ய நெறியெனுஞ்சோ பானத் தேறி
நின்றுபொறி யைந்தொடுக்கி யவத்தை மூன்று
நீக்கியய லற்றுணர்வி னிலைநிற் பாயோ
வன்றுனக்கு மதுரைவளம் பதிமீ னாட்சி
யருள்வாய்த்த தெனத்திடமா யறிதி நெஞ்சே. (௫௮)

அறியாமைச் சேயெனநா ணச்ச மான
மனுவுமிலா திச்சைவயத் தழுந்திப் பார்மேற்
குறியாத வெண்ணமெலாங் குறித்து வாடிக்
கொடும்பிறவிக் காளாகு மனமே கேட்டி
மறியாருங் கரப்பெருமான் மகிழ்தென் கூடல்
மன்னுகயற் கண்ணியுமை மலர்த்தாட் கென்றும்
பிறியாத பேரன்போ டுருகி நின்றாற்
பேரின்ப நிலையெளிதிற் பெறலாங் காணே. (௫௯)

காண்டமொக்கு ளெனத்தோன்றிக் கழியுங் காயங்
கற்கோட்டை யெனவுமனைக் கணமு நில்லா
நீண்டகன வெனநிகழுஞ் சகமெய் யென்றும்
நினைத்திதுகா றும்பலனென் னேர்ந்தாய் நெஞ்சே
வேண்டனைத்து மீண்டருளு மால வாயின
மீனாட்சி தாண்மறவா விரதம் பூண்டாற்
காண்டகுமெண் சித்திகளுங் காட்டு மேலைக்
கதிகாட்டு மினிக்காட்டுங் காட்சி யுண்டோ. (கூய)

வேறு.

காட்சியை யகலா நாட்டக் கடவுளர் பெருமான் பேறுஞ்.
சாட்சியா ரணத்தோன் பேறுந் தடங்கட னிறத்தோன் பேறும்
மாட்சிமா முனிவ ரேத்து மதுரைமீ னாட்சிக் கன்பு
பூட்சியற் றிருக்குந் தொண்டர் வேண்டிடார் வேண்டி டாரே. ()

வேண்டுவ தருள்வா யென்ன விரும்பியுன் கழலை நாடி
ஈண்டுனை வழுத்து நாயேற் கிரங்கிடா திருத்த னன்றோ
தூண்டுதற் கரிய ஞானச் சோதியே யால வாயை
யாண்டுயி ரனைத்துங் காக்கு மம்மையங் கயற்கண் மின்னே. (கூஉ)

மின்னனே ருலக வாழ்வை மெய்ம்மையென் றுழலு நாயேன்
றன்னனே ருணர்வி லார்முத் தலத்தினு மொருவ ருண்டோ
உன்னையே தஞ்ச மென்றே னுவந்தருள் புரிவா யிப்போ
தன்னையா ரணங்கே கூட லாலவா யமர்ந்த தேனே. (கூங)

தேன்குடித் தளிபண் பாடுஞ் செழும்பொழிற் கூட லார்தென்
னூன்குடி புகுந்தோ யுன்னை யுணர்ந்திடா தன்ந்த ருற்றேன்
வான்குடிப் புலவோர் நித்தம் வாழ்த்துநின் வனசத் தாட்கீழ்
நான்குடி யிருக்கு நாளிந் நாளென் னுணர்த்தி யின்றே. (கூச)

இன்றள வெளியேன் செய்த விரும்பிழை பலவா றானும்
ஒன்றள வேனுங் கொள்ளா துவந்தருள் புரிய வேண்டும்
நன்றள கேசன் வாழு நகரினும் வளமிக் கோங்குங்
குன்றள வுயர்நான் மாடக் கூடன்மீ னாட்சித் தாயே. (௬௫)

தாயினே ரில்லா வாதித் தாயென நின்னை நாடுஞ்
சேயினேன் கடைய னேனுஞ் சித்தம்வைத் தருணீ செய்வா
யாயினேழ் பொழிற்கு நின்பே ரருட்புகழ் மணக்கு மால
வாயினே ரில்லா தோங்கி வாழுமுத் தனத்தி னாளே. (௬௬)

தனத்தினைப் புதைத்து நின்றாட் சரண்புகுந் தவத்தி னான்றோ
ரினத்தினுக் கியா மாக்க ளெவவழி யுய்வா ரந்தோ
அனத்தினன் முதலோர்க் கெட்டா தாரணச் சிரத்துந் தொண்டர்
மனத்தினும் வயங்கு மால வாய்க்கவு மாரி மாதே. (௬௭)

மாரியம் புதிநீர் மாந்து வளர்பயி ரினங்கட் கெல்லாம்
வீரியம் பெருகப் பெய்யும் விதமென வருளைப் பெய்து
காரிய வுயிரை யெல்லாங் காப்பையா னவற்றின் வேறா
சீரியர் பரவுங் கூடற் செல்வியெற் கருள்செய் வாயே. (௬௮)

அருளுருப் புனைந்தோய் நீயென் றாரணா கமங்க ளோதும்
பொருளுணர்ந் திப்போ துன்றாட் புகழ்சொலக் குறித்தே னென்னை
வெருளுற விடுத்தா னின்சீர் மேலவர்க் கிகழ்ச்சி யன்றோ
தெருளுளார் பரவுங் கூடற் றேவியென் னாவிப் பேறே. (௬௯)

ஆவியே யறிவே கூட லாலவா யரசே சொக்கர்
தேவியே சிவையே வானோர் செல்வமே யகில மெல்லாம்
மேவியே யிருந்து மேவா மெல்லியே யெனவெஞ் ஞான்றும்
பாவியே னுன்னைப் பாடிப் பணியொழிந் துவக்கப் பண்ணே. (௭௰)

வேறு.

பண்ணமைத் துணைத்தினம் பாடிப் பாடியென்
னெண்ணமு முருகிலே னினியென் செய்குவேன்
திண்ணமெற் குனையலாற் றிக்கு வேறிலை
வண்ணமெண் வகையுமா மதுரைச் செல்வியே. (எக)

செல்வியென் றுன்னையான் றேடிப் பாடியும்
வல்வினை யுறுதலுன் மகிமைக் கொதததோ
பல்விதப் பதங்களும் பத்தர்க் கீந்திடும்
செல்விரி யாலவாய்ச் சேற்க ணங்கையே. (எ௨)

நங்கையர் முறைமுறை நடிக்கு மோசையும்
மங்கல முழக்கமும் வான் பதிக்கெழுந்
தெங்கணும் பரவிய விசைகொள் கூடல்வாழ்
சங்கரி யெனக்குநின் சரணந் தஞ்சமே. (எ௩)

தஞ்சமென் றுன்பதஞ் சார்ந்தி டார்கொடும்
வஞ்சகக் கூற்றுமுன் வரினென் செய்வரோ
மஞ்சம ரிஞ்சிசூழ் மதுரை யம்பதிக்
கஞ்சமா மலர்முகக் கயற்கண் வல்லியே. (எ௪)

வல்லவ ராவரோ மதுரை யாலவா
யில்லர சியற்றிய வெம்பி ராட்டிதாட்
கல்லரும் பகலுமன் பமைத்தி டாதலை
பல்லவத் தொழில்கடேர் படியின் மாக்களே. (எ௫)

படித்திலேன் மறைகளின் பத்தர் தாட்சிரம்
முடித்திலே னெவ்வண மூத்தி யெய்துவேன்
வடித்தசெஞ் சாந்தணி மார்பி சேய்ப்பிறை
முடித்ததென் மதுரையாழ் மொழிப்பி ராட்டியே. (எ௬)

மொழியுள முடலிவை மூன்றை யுங்கடந்
துழியுள வின்பமா முன்னைக் காணுமெய்
வழியுள வெனக்கருள் மதுரை யிற்கயல்
விழியுள வருட்கொடி விமலி வீரியே. (எஎ)

விமலமாம் பரசுகம் விளக்கு நின்னருட்
கமலமா மலர்முகங் காட்டி வந்தருள்
மூமலமா சகன்றமெய் முத்தர் சித்தர்சூழ்
அமலமா மதுரைமீ னாட்சி யம்மையே. (எஅ)

ஆட்சியா யாலவா யரசு பெற்றமீ
னாட்சியா ரமுதமே யவத்தை மூன்றினுஞ்
சாட்சியாய் விளங்குநின் சகச மேனியென்
காட்சியிற் புலப்படக் கடைக்கண் வைப்பையே. (எக)

கடையவ னெனினுமுன் கழலை நாடுநெஞ்
சுடையவ னாயினே னுவந் தளிப்பைவெள்
விடையவ னடநவில் வெள்ளி யம்பல
முடையவற் புதத்தளி யுறைசிற் சோதியே. (அ0)

வேறு.

சோதியாம லென்னைநின் றொழும்பரோ டிருத்திநன்
னீதியா ரணங்களோது நின்னையந் தெளிந்துளம்
பேதியாது நின்றருட் பெறுந்திறத்தை நல்குவாய்
ஆதியால வாயுலாவு மங்கயற்கண் மங்கையே. (அக)

மங்கலஞ் சிறந்தவால வாயின்மேவு செல்வியே
அங்கயற்க ண்ம்மையே யனைத்துமீன்ற கன்னியே
இங்கணந்க ளென்பதின்றி யெங்கணுங் குலாவுநின்
றுங்கஞான மேனியைத் தொழும்பனென்று காண்பதே. (அஉ)

காணலாய முன்னிலைக் கருத்தகன்று நாயினேன்
பூணலாய துன்னருட் புகழ்ச்சியன்றி வேறிலேன்
கோணலாய வெண்பிறைக் கொழுந்தணிந்த கோதையே
மாணலாய வாலவாயின் வாழுமுக்க ணம்பையே. (௮௩)

அம்பையாதி சத்தியாகி யாலவாயை யாண்டுதண்
கிம்பமாலை யைப்புனைந்த நித்தசுத்த சற்குணீ
எம்பிராட்டி யின்றுநீ யெனக்கிரங்கி யிங்ஙனே
செம்பொன்மேனி கொண்டுநித்ய சேவைகாட்டி யாள்வையே. ()

ஆளவல்ல தெய்வநின்னை யன்றியில்லை யென்றுநின்
றாளடைந்த வென்னைநீ தரங்குறித்த னீதமோ
நாளடங்கு முன்னமுண்மை ஞானவாழ்வை நல்குவாய்
வாளமர்ந்த கண்ணியால வாயமர்ந்த பூவையே. (௮௫)

பூமணக்கு மாவிதண் பொழின்மணக்கு மேன்மனை
மாமணக்கு மாலவாய் மணக்கவந்த செல்வியே
ஏமணக்கு நின்பதத்தை யேத்தியேத்தி யென்றுமென்
நாமணக்க வுண்மணக்கு நல்லுணர்ச்சி நல்கிடே. (௮௬)

நல்லுலா விழாக்களென்று நன்கிலங்கு மாலவாய்
இல்லுலாவு மங்கயற்க ணெம்பிராட்டி யென்னுடைக்
கல்லுலாவு நெஞ்சமுங் கனிந்துநிற்கு வண்ணநின்
வில்லுலா வருட்கணால் விளக்கியின் பளிப்பையே. (௮௭)

அளியெடுத்து வைத்ததேனை யடவிவேடர் கொள்ளல்போற்
களியெடுத்து நாளெடுத்த கடமிருக்க வந்தகண்
விளியெடுத்தெ னாவிகொள்ளும் வேலைமுன்னர் நின்னருள்
அளியெடுத் தெனக்களித்தி யாலவாயி னரசியே. (௮௮)

அரசமைக்கு மாலவாயி னங்கயற்க ணம்மைதாட்
பரசமைக்கு மெய்த்தவத்தர் பக்கலென்று மாழ்கடல்
முரசமைக்கு மாரனம்பு முளரிவேத னங்கையாற்
சிரசமைக்கும் வரியும்வந்து சேர்கிலாது திண்ணமே. (அகூ)

திண்ணமேவு மாரணந் தினந்துதிக்கு மைவகை
வண்ணமேவி யொன்றுமல்ல வாயிலங்கு மாலவாய்க்
கண்ணமே யெனுள்ளநின் கழற்கணின் றுவப்பநின்
எண்ணமேவி னன்றியொப்ப தில்லைவல் வினைகளே. (கூ௰)

வேறு.

வல்வி னைப்பயன் வழியெனக் குறுமிடர் மாற்றி
நல்வி னைப்பய னாட்டிநின் றிருவரு ணல்காய்
கல்வி யிற்பொலி கவிஞர்சூழ் மதுரையங் கயற்கண்
செல்வி நித்திய சிற்குணா கரிபர சிவையே. (கூக)

சிவந்த தாள்களு மரகதச் செண்ணமுஞ் சேற்கண
ணிவந்த மாமலர் வதனமு நிறைமணி முடியும்
நவந்த ரும்புகழ் மதுரைநன் னகரிடை நாடி
யுவந்த முத்தர்களுலகிடைப் பிறந்திறந் துலையார். (கூஉ)

உலைவி லாதநெஞ் சுடையனா யுன்னெழுத் துன்னி
மலைவி லாதுநின் வடிவுகண் டென்றுள மகிழ்வேன்
சிலைவி லான்மகிழ் தேவிமா மதுரையிற் றிகழ்மும்
முலைவி லார்நுதன் முக்கணி நிறைமதி முகத்தாய். (கூங)

முகக்கு றிப்பறிந் தன்னைசெய்க் கிரங்குதன் முறைநீ
அகக்கு றிப்பையு மறிந்தெனைப் புறம்விட லழகோ
சுகக்கு றிக்கொரு துணையென மதுரையிற் றோன்றி
சகக்கு றிப்புறுச் சேற்கணி யாந்தடா தகையே. (கூச)

தகைத்து வந்தெனை யடிமைகொள் ளாமலித் தருணம்
அகைத்து நீயுநட் டாற்றினிற் கைவிட லறமோ
பகைத்து ளோர்களும் பணிந்துயர் மதுரையம் பதிவாழ்
நகைத்து முப்புர மெரித்தவன் மகிழ்துணை நங்காய். (கரு)

காய மாதியைம் பொறியுநாற் கரணமுங் கடந்தாங்
காய மாட்சிநின் னருளெனு மறிவையென் றணைவேன்
நேய மாமறைத் தொனிமுழங் காலவாய் நிறைந்த
தூய மாமணிச் சோதியாய் விளங்குமா துமையே. (கசு)

மை யிலங்கருட் சேற்கணுள் மதுரையில் வசிப்பாள்
மெய் யிலங்குநால் வேதமா முடியில்வீற் றிருப்பாள்
கை யிலங்குமுக் காலமுங் கடந்தகா ரணத்தாள்
ஐ யிலங்கியென் னகத்தினின் றின்பளிப் பவளே. (கஎ)

அளித்தன் மாய்க்குத லாக்குதன் முத்தொழி லடைந்து
தெளித்த முப்பெய ருருவுமா லாலவாய்ச் சிவைநீ
களித்த மாமலர் முகத்தினைக் காட்டியிக் கடையேன்
விளித்த போதெலா முன்னெழுந் தருள்செய வேண்டும். (கஅ)

வேண்டு நின்னரு ளாலவாய் விளங்குமீ னாட்சி
வேண்டு மெய்யடி யார்குழா மேவியான் வியக்க
வேண்டும் யானென தென்பதை விடுத்துநான் விளங்க
வேண்டு முன்னிலை மேவுறு வீடற வெனக்கே. (கக)

என்னு ளார்ந்தல கெங்கணு நிறைந்துவெள் ளேற்றில்
மின்னு சொக்கரோ டாலவாய் விளங்குமீ னாட்சி
மன்னு நான்முக னெழுத்தற வென்சிரம் வைத்தாள்
பொன் னுளார்களும் போற்றுநின் பொன்னடிப் பூவே. (க00)

மீனாட்சியம்மை பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

வாழி.

வாழ்க கூடல் வளம்பதி யன்பர்கள்
வாழ்க நான்மறை மாமணி வெண்பொடி
வாழ்க வெள்விடை வாகனச் சுந்தரர்
வாழ்க வங்கயற் கண்ணியும் வாழ்கவே.

பதிற்றுப்பத்து

முற்றிற்று